

Dásbódh

Dašaka II – Pozornost hlupáka

Samartha Rámdás

anglický překlad

John Norwell (2015)

český překlad

Gábina, Aleš, Martin

2. ledna 2018

Obsah

II Pozornost hlupáka	1
2.1 Pozornost hlupáka	3
2.2 Vyšší/dokonalejší pozornost	11
2.3 Pozornost chybného poznání	17
2.4 Promluva o oddanosti	21
2.5 Pozornost <i>radža guny</i>	25
2.6 Kvalita/ <i>guna tamas</i>	31
2.7 Kvalita <i>sattva</i>	37
2.8 Ryzí poznání (pochopení) <i>nirguna</i>	45
2.9 Pozornost odpoutaného (<i>virakta lakšana</i>)	49
2.10 Promluva o učených hlupácích	55

Dařaka II

Pozornost hlupáka

॥ दशक दुसरा : मूरखलक्षणनाम ॥ २ ॥

॥ *dařaka dusarā : mūrkhalaṣaṇanāma* ॥ 2 ॥

The Attention of the Fool

2.1 Pozornost hlupáka

समास पहलिा : मूरखलक्षण

samāsa pahilā : mūrkhalaḥṣaṇa

The Attention of the Fool

|| Śrī Rām ||

1. ॐ नमोजगिजानना। येकदंता त्रनियना।
कृपादृष्टा भिक्तजना अवलोकवें ॥ १ ॥
om namoji gajānanā | yekadantā trinayanā |
krpādrṣṭi bhaktajanā avalokāveṇ || 1 ||

aum ('I am'), I bow down to you, lord *ganesh*. The God with one tusk ([knowledge](#)) and three eyes ([the third eye is the eye of knowledge](#)). Grant your devotee in this world, your vision of understanding.

Óm („já jsem“), klaním se tobě, pane *ganéšo*, božstvu s jedním klem ([poznání](#)) a třema očima ([třetí oko je okem poznání](#)). Obdař své oddané v tomto světě svým zrakem pochopení.

2. तुज नमूं वेदमाते। शरीशारदे ब्रह्मसुते।
अंतरी वसे कृपावते। सफूर्तरूपें ॥ २ ॥
tuja namūṁ vedamāte | śrīśārade brahmasute |
antārī vase kṛpāvante | sphūrtirūpeṇ || 2 ||

I bow down to you, oh mother of the *vedas* ([knowledge](#)), goddess *sharada*, the daughter of *brahman*. For the one who has received your *grace/*krupa*, you reside in this inner space in the form of the inspiration 'I am'. *([In the yoga vasistha it is said, nothing is achieved without self-effort; maharaj- do and see for yourself:](#))

Klaním se tobě, ó matko véd ([poznání](#)), bohyně *Šárado*, dcero *brahman*. Ten, kdo obdržel tvou *milost/*krúpa*, u něj přebýváš ve vnitřním prostoru ve formě inspirace „já jsem“. *([V Józe Vasiště je řečeno, že nic není dosaženo bez vlastního úsilí; Maharádž: „Dělejte a pochopte to sami pro sebe.“](#))

3. वंदून सद्गुरुचरण। करून रघुनाथस्मरण।
त्यागार्थ मूरखलक्षण। बोलजिल ॥ ३ ॥
vaṁdūna sadgurucarāṇa | karūna raghunāthasmarāṇa |
tyāgārtha mūrkhalaḥṣaṇa | bolijela || 3 ||

And when one goes to and surrenders at the feet of *sadguru* then, there is the remembering of *ram*. This is the meaning of *renunciation. Therefore the attention of the fool should be made into this ‘speech’. *(This ‘speech’ is the remembering of *ram* and it the renouncing of the gross body. It is the giving up of dreams, hopes and memories and it is the listening to and seeing of this endless ‘now’ within us. This ever present moment is all we have, it is our essence and yet we let it slip away behind childish imaginings).

Když jdete k *Satguruovi* a odevzdáte se u Jeho chodidel, je tu připomínání *Rámy*. Toto je význam *zřeknutí se. Pozornost hlupáka by tudíž měla být nasměrována na tuto „řeč“. *(Tato „řeč“ je připomínáním si *Rámy* a je zřeknutím se hrubého těla. Znamená vzdání se snů, nadějí a vzpomínek a je nasloucháním a pochopením věčného „teď“ uvnitř nás. Tento vždy přítomný okamžik je vším, co máme, je to naše podstata. Přesto jsme jej nechali uniknout (až) za dětské představy.)

4. येक मूर्ख येक पढतमूर्ख। उभय लक्षणी कौतुक।
श्रोती सादर वविक। केला पाहजि ॥ ४ ॥
yeka mūrkhā yeka paḍhatamūrkhā | ubhaya lakṣaṇīm kautuka |
śrotīm sādara viveka | kelā pāhije || 4 ||

That One has become a fool and that One has become a knowledgeable fool. Yet within both of these attentions there is this wonder of this ‘speech’. Therefore, in the listener there should be thoughtful *vivek* (the mind of the listener should become subtle leaving of gross thoughts, to hear this silent ‘speech’).

Toto Jedno se stalo hlupákem a toto Jedno se stalo znalým hlupákem. Přesto je uvnitř obou těchto pozorností zázrak této „řeči“. Proto by mělo být v posluchači přítomno hloubavé rozlišování/*vivék* (mysl posluchače by se měla stát jemnou zanecháním hrubých myšlenek, aby slyšela tuto tichou „řeč“.)

5. पढतमूर्खाचें लक्षण। पुढलि समासीं नरूपण।
सावध होऊनि विचक्षण। परसित पुढें ॥ ५ ॥
paḍhatamūrkhācēṁ lakṣaṇa | puḍhile samāsīm nirūpaṇa |
sāvadha hoūni vicakṣaṇa | parisota puḍheri || 5 ||

There is the attention of the knowledgeable fool, if this silent discourse ‘I am’ within the composition of words has been understood but not maintained (*maharaj- the knowledgeable fool is one who has come to the Master and has not accepted the understanding fully*). However if you remain alert and listen with great care, then there is this ‘speech’ ahead (therefore you should not fall back again into the compositions of words and be a knowledgeable fool, but you should remain in this ‘I am’ understanding by not creating the thoughts of that which is not)

Jestliže byla tichá promluva „já jsem“ uvnitř skladby slov pochopena, ale nikoli uchována, jde o pozornost znalého hlupáka. (*Maharádž: „Znalý hlupák je ten, kdo přišel k Mistrovi a nepřijal plně jeho učení.*) Nicméně zůstanete-li bdělí a nasloucháte s enormním zájmem, pak je tu tato „řeč“ před vámi. (Tudíž byste neměli upadat zpět do kompozice slov a být tak znalým hlupákem. Měli byste přetrvat v pochopení „já jsem“ a to tak, že nebudete vytvářet myšlenky o tom, co není/neexistuje.)

6. आतां प्रस्तुत वचिर। लक्षणं सांगतां अपार।
 परिकांहीं येक तत्पर। होऊन ऐका ॥ ६ ॥
ātām prastuta vicāra | lakṣaṇeṁ sāṅgatām apāra |
pari kāṁhīm yeka tatpara | hoūna aikā || 6 ||

That thoughtless understanding is being prepared when now there is this thought ‘I am’ and then, due to this attention, there comes that attentionless, limitless *paramatma*. Therefore listen and then that One who is within everyone, will be absorbed in this ‘I am’ feeling.

Bez-myšlenkovité pochopení je připraveno, jakmile je tu nyní myšlenka „já jsem“. A pak díky pozornosti přichází pozornost bez pozornosti, neomezené *Paramátma*. Tudíž naslouchejte. Jedno jediné, které se nachází uvnitř každého, se poté absorbuje v pocitu „já jsem“.

7. जे प्रपंचकि जन। जयांस नाही आत्मज्ञान।
 जे केवळ अज्ञान। त्यांची लक्षणें ॥ ७ ॥
je prapañcika jana | jayāṁsa nāhīm ātmajñāna |
je kevala ajñāna | tyāñcīṁ lakṣaṇeṁ || 7 ||

But when *mula maya* has thoughts of this mundane existence then, it cannot become that knowledge of *atma*. Therefore understand this *mula maya*, for it is due to this attention of that *atma* that this ignorance of *mula maya* becomes that attentionless pure knowledge (when all thoughts are subdued then, there is this effortless knowing of *mula maya*. And by means of this *sagun*, one becomes *nirgun*; by constantly remaining in this ‘I am’, it goes off of its own accord and Reality remains).

Když má *múla mája* myšlenky na světskou existenci, nemůže se stát poznáním *Átma*. Proto pochopte *múla máju*, jelikož je to díky pozornosti *Átma*, že se nevědomost *múla máji* stane tímto ryzím poznáním bez pozornosti. (Když všechny myšlenky ustanou, je tu bezusilovné vědění *múla máji*. A díky této *saguně* se stanete *nirgunou*; neustálým přebýváním v „já jsem“ se ono „já jsem“ utiší a samo od sebe odejde a zůstane Skutečnost.)

8. जन्मला जयांचे उदरीं। त्यासि जो वरींध करी।
 सखी मनली अंतुरी। तो येक मूरख ॥ ८ ॥
janmalā jayāñce udarīm | tayāsi jo virodha karī |
sakhī manilī aṁturī | to yeka mūrkhā || 8 ||

But when this *mula maya* takes birth in a womb then, that *atma purush* opposes its own Reality and says, “I am someone”. Then he respects his wife as his confidant (and not His *prakṛti*) and that One *atma* has become a fool.

Když však *múla mája* přijme zrození v děloze, pak *Átma Puruša* odporuje své vlastní Skutečnosti a říká: „Já jsem někdo.“ Pak respektuje svou ženu jakožto svého důvěrníka (a nikoli Svou *Prakṛti*) a toto Jedno jediné *Átma* se stane hlupákem.

9. सांडून सर्वही गोत। स्त्रींआधेन जीवति।
 सांगे अंतरींची मात। तो येक मूरख ॥ ९ ॥
sāṁḍūna sarvahī gota | strīādhena jīvita |

sāṅge aṁtarīncī māta | to yeka mūrkhā || 9 ||

When that *atma* leaves aside this meeting place of the ‘all’ (*prakṛti*) and lives as a dependent (an individual body) of *prakṛti* then, that glorious and pure thoughtless understanding has become the ‘many’ affairs and thoughts of this mundane world and that One *atma* has become a fool.

Jakmile *Átma* ustoupí stranou od místa setkání tohoto „vše“ (tj. *Prakṛti*) a žije jakožto sluha (tj. individuální tělo) *Prakṛti*, pak se vznešené a ryzí bez-myšlenkovité pochopení stalo „mnohými“ záležitostmi a myšlenkami pozemského světa a toto Jedno jediné *Átma* se stalo hlupákem.

10. परसूत्रीसीं प्रेमा धरी। श्वशुरगृही वास करी।
कुळेंवणि कन्या वरी। तो येक मूरख ॥ १० ॥
parastrīsīṁ premā dharī | śvaśuragṛhī vāsa karī |
kuleṁvṇiṇa kanyā varī | to yeka mūrkhā || 10 ||

When that *atma* has love for another woman (and not His own woman ie. *prakṛti*/creation; He has accepted body consciousness and then loves another); when He stays in the father-in-law’s house and not in His own place and when He marries a wife other than *prakṛti* then, that One is a fool.

Když *Átma* miluje jinou ženu (a ne Svou vlastní, jíž je *Prakṛti*/stvořené/projev; přijal tělesné vědomí a tak miluje druhou); pokud zůstává v domě své manželky a nikoli ve Svém vlastním místě a ožení se s ženou jinou než je *Prakṛti*, pak je *Átma* hlupákem.

11. समर्थावरी अहंता। अंतरीं मानी समता।
सामर्थ्येवणि करी सतता। तो येक मूरख ॥ ११ ॥
samarthāvarī ahamtā | aṁtarīṁ mānī samatā |
sāmarthyevṇiṇa karī sattā | to yeka mūrkhā || 11 ||

When that *atma* places the *ahamta* (“I am a body” ego) upon its non-duality and believes that they are both the same; when He has this power of *ahamta* that is devoid of real power then, that One is a fool.

Když *Átma* umístí *ahamta* (pocit „já jsem tělo, ego) na svou nedualitu a věří, že jsou oba tímž; když má *Átma* sílu ega/*ahamty*, jen postrádá skutečnou sílu, pak je Jedno jediné *Átma* hlupákem.

12. आपली आपण करी सतुती। स्वदेशीं भोगी वपित्ति।
सांगे वडलिंची कीर्ती। तो येक मूरख ॥ १२ ॥
āpalī āpaṇa karī stutī | svadeśīṁ bhogī vipatti |
sāṅge vaḍilāncī kīrtī | to yeka mūrkhā || 12 ||

If that *atma* praises itself then, though being in His own state, He will suffer great misfortune (though being One, ever present and unaware even of Himself, He falls down into body consciousness and says, “I am so great, I have done this etc.”). Then this ‘all’-pervading and whole *atma* is a fool.

Když *Átma* velebí sebe samo domnívající se, že je ve Svém vlastním stavu, utrpí velké

neštěstí (třebaže je Jedno jediné, vždy-přítomné a neuvědomující si Sebe samo, upadne do tělesného vědomí a říká: „Jsem tak velké, udělalo jsem toto atd.“). Pak je „vše“–prostupující a celistvé *Átma* hlupákem.

13. अकारण हास्य करी। वविक सांगतां न धरी।
जो बहुतांचा वैरी। तो येक मूरख ॥ १३ ॥
akāraṇa hāsya karī | vīveka sāṅgatāṅ na dharī |
jo bahutāṅcā vairī | to yeka mūrkhā || 13 ||

If that *atma* laughs at the causeless *swarup*; if through *vivek* He does not hold that thoughtless understanding; if that *purush* is an enemy of this ‘all’ then, that One *atma* has become a fool (the *purush* should be the dearest and nearest friend of this ‘all’).

Když se *Átma* vysmívá *svarúpě*, která je bez příčiny; když si nepěstuje bez-myšlenkovité pochopení skrze rozlišování/*vivék*; když je *Puruša* nepřítelem tohoto „vše“, pak se Jedno jediné *Átma* stalo hlupákem (*Puruša* by měl být tím nejdražším a nejbližším přítelem tohoto „vše“.)

14. आपुलीं धरूनियां दुरी। पराव्यासीं करी मीतरी।
परनयून बोले रात्रीं। तो येक मूरख ॥ १४ ॥
āpulīṅ dharūniyāṅ durī | parāvyaśīṅ karī mītrī |
paranyūna bole rātrīṅ | to yeka mūrkhā || 14 ||

If that *atma* keeps His own beloved Self far away and makes friendship with the foreigner/stranger (ie. body ego) then, its ‘speech’ is strange and defective (full of opinions and fears etc.) and in this night of ignorance that One *atma* has become a fool.

Pokud *Átma* drží Svě vlastní drahé Já daleko od sebe a spolčuje se s cizincem (tj. tělesným egem), pak je jeho „řeč“ nesrozumitelná a chybná (plná názorů a obav atd.) a v této temnotě nevědomosti se Jedno jediné *Átma* stalo hlupákem.

15. बहुत जागते जन। तयांमध्यें करी शयन।
परस्थळीं बहु भोजन-। करी तो येक मूरख ॥ १५ ॥
bahuta jāgate jana | tayāṅmadhyēṅ karī śayana |
parasthalīṅ bahu bhojana- | karī to yeka mūrkhā || 15 ||

When this ‘all’ has awakened the mind and though being in that Reality it falls again asleep; if being in this foreign place, it enjoys the ‘many’ fruits of the past actions, then that One *atma* has become a fool. (This world is not our home; here we take ourselves as a body and suffer and enjoy the results of past actions and taking ourself as a body we make new actions in the hope of an enjoyable outcome. This ‘all’, on the other hand, lets these fruits of past actions appear without holding or rejecting and in this way also, does not create any further *karma*)

Když toto „vše“ probudilo mysl a byt se nachází ve Skutečnosti, upadne znova do spánku; pokud se těší „mnohým“ plodům minulých činností, zatímco přebývá na cizím místě (a nikoli v místě setkání „vše“), pak se Jedno jediné *Átma* stalo hlupákem. (Tento svět není vaším domovem; zde považujeme sebe sama za tělo a trpíme i radujeme se z výsledků minulých činů a považujeme se za tělo činíme nové skutky v naději, že si budete užívat jejich výsledky. Toto „vše“ na druhou stranu umožňuje, aby se plody

minulých činů objevily, aniž by se jich drželo či je odmítalo. Tímto způsobem rovněž nevytváří ani žádnou další *karmu*.)

16. मान अथवा अपमान। स्वयं करी परच्छिनि।
सप्त वेसनीं जयाचं मन। तो येक मूर्ख ॥ १६ ॥
māna athavā apamāna | svayem karī paricchinna |
sapta vesanīm jayācem mana | to yeka mūrkhā || 16 ||

When that *atma*, of its own accord, makes a difference between praise and insult; when the mind of that *mula maya* is addicted to so many things then, that One *atma* is a fool. (The mind of *mula maya* is the universal mind, ‘I am He’)

Když *Átma* samo od sebe činí rozdíl mezi chválou a urážkou; když je mysl *múla máji* závislá na mnoha věcech, pak je Jedno jediné *Átma* hlupákem. (Mysl *múla máji* je univerzální myslí „Já jsem On“).

17. धरून परावी आस। प्रेतन सांडी सावकास।
नसिगाईचा संतोष-। मानी तो येक मूर्ख ॥ १७ ॥
dharūna parāvī āsa | pretna sāmḍī sāvakāsa |
nisugāīcā samtoṣa- | mānī to yeka mūrkhā || 17 ||

When that *atma* holds hope for that which is not His own and belongs to another (ie. the body and mind) and makes efforts leaving the ‘effortless’ aside; when He gets satisfaction from being *lazy then, that One is a fool. *(*siddharameshwar maharaj-laziness means body intellect/buddhi*)

Když *Átma* chová naději pro to, co není Jeho vlastní a náleží druhému (tj. tělo a mysl) a vynakládá úsilí zanecháním „bezúsilí“ stranou; když nabývá uspokojení v *lenosti, pak je Jedno jediné *Átma* hlupákem. *(*Siddharaméśhvar* říkal: „Lenost znamená tělesný intelekt/*buddhi*).

18. घरीं बविक उमजे। आणासिभेमध्यें लाजे।
शब्द बोलतां नरिबुजे। तो येक मूर्ख ॥ १८ ॥
gharīm viveka umaje | āṇi sabhemadhyem lāje |
śabda bolatām nirbujē | to yeka mūrkhā || 18 ||

When that *atma* understands *vivek* in the house (ie. body) and is ashamed to use it in the meeting place (one may understand this *vivek* when sitting alone, letting whatever has to come, come without holding on or rejection but is afraid to use such *vivek* all the time in the world; one is afraid to leave this small pervasiveness of the body and let one’s pervasiveness become as vast as the world. One has to stop seeing, as it were, with the senses and allow oneself to be everywhere); when that is afraid to ‘speak’ this original ‘word’ then, that One is a fool (*maharaj- you fear of what the people will say*).

Když *Átma* chápe rozlišování/*vivéku* v domě (tj. těle) a stydí se využívat je v místě setkání/„vše“ (někdo může chápat toto rozlišování, když sedí o samotě, necháváje vše přicházet bez toho, aniž by to držel či odmítal, ale obává se používat takovouto *vivéku*, kdykoli je ve světě; bojí se opustit nepatrnou/dočasnou přítomnost těla a umožnit, aby se jeho všudy-přítomnost stala rozlehlou jako celý svět. Musíte se přestat dívat pomocí smyslů a dovolit si být všude.); když tu je přítomen strach „říkat“ toto původní „slovo“,

pak je Jedno jediné hlupákem. (*Maharádž*: „Bojíte se, co řeknou ostatní.“)

19. आपणाहून जो श्रेष्ठ। तयासीं अत्यंत नकिट।
सकिवेणेचा मानी वीट। तो येक मूरख॥ १९॥
āpaṇāhūna jo śreṣṭha | tayāsīṁ atyarānta nikaṭa |
sikaveṇecā mānī vīṭa | to yeka mūrkhā || 19 ||

That witnessing *purush* is greater than you and so very close to the Reality; but when He feels too weary to study, ‘Who am I?’ then, that One has become a fool.

Tento pozorující *Puruša* je významnější než vy a je velmi blízko Skutečnosti; když se však cítí značně vyčerpán na to, aby studoval otázku „Kdo jsem já?“, pak se Jedno jediné stalo hlupákem.

20. नायेके त्यांसी सकिवी। वडलिंसी जाणीव दावी।
जो आरजास गोवी। तो येक मूरख॥ २०॥
nāyēke tyāṁsī sikavī | vaḍilīṁsī jāṇīva dāvī |
jo ārajāsa govī | to yeka mūrkhā || 20 ||

When you teach the Master and display your knowing (“I know such and such”) to that *atma*; when that noble *atma purush* gets embarrassed and entangled in body consciousness then, that One is a fool.

Když poučujete Mistra a chlubíte se svými znalostmi *Átma* („Vím to a to.“); když se vznešený *Átma Puruša* dostane do rozpaků a je vtažen do tělesného vědomí, pak je Jedno jediné hlupákem.

21. येकायेकीं येकसरा। जाला वषिईं नलिजिरा।
मर्यादा सांडून सैरा-। वरूते तो येक मूरख॥ २१॥
yekāyēkīṁ yekasarā | jāla viṣaiṁ nilājirā |
maryādā sāṁḍūna sairā- | varte to yeka mūrkhā || 21 ||

When you shamelessly and continually *become the sense objects; when you leave off all restraint and live like a thief (*maharaj- mind is a thief*) then, that One *atma* is a fool. *(*maharaj-* ‘when you see a ice-cream, you become the ice-cream’; your consciousness takes the form of the object it perceives)

Když se nestoudně a neustále *stáváte smyslovými objekty; když zanecháváte veškerou sebekázeň a žijete jako zloděj (*Maharádž*: „Mysl je zloděj.“), pak je Jedno jediné *Átma* hlupákem. *(*Maharádž*: „Když vidíte zmrzlinu, stanete se zmrzlinou; vaše vědomí nabývá formu objektu, který vnímá.“)

22. औषध न घे असोन वेथा। पथय न करी सर्वथा।
न मळि आलया पदारथा। तो येक मूरख॥ २२॥
auśadha na ghe asona vethā | pathya na karī sarvathā |
na mḷe āliya padārthā | to yeka mūrkhā || 22 ||

When you suffer and do not accept the remedy of this ‘all’ and when you do not always follow the path of understanding; and when you do not merge in this ‘all’ that has been

brought then, that One *atma* is a fool (ie. though one has understood that by forgetting everything this ‘all’ is perceived still, this understanding is not maintained).

Když trpíte a nepřijímáte pomoc tohoto „vše“, pokud nenásledujete vždy cestu pochopení; když nesplynete s tímto „vše“, které bylo přivedeno, pak je Jedno jediné *Átma* hlupákem. (tj. dejme tomu, že někdo pochopil, že díky zapomenutí všeho je vnímáno toto „vše“, a přesto toto pochopení neudrží.)

23. संगेवणि वदिश करी। वोळखीवणि संग धरी।
उडी घाली माहापुरी। तो येक मूरख ॥ २३ ॥
saṅgeṅviṇa vidiśa karī | volakhīviṇa saṅga dharī |
uḍī ghālī māhāpurī | to yeka mūrkhā || 23 ||

When you go to this foreign place without the company of the *atma* and keep the company of that which you do not recognize and so throw yourself in this great flood of worldly life then, that One *atma* has become a fool.

Když se vydáte na cizí místo bez společenství *Átma* a jste ve společnosti toho, co neznáte a tak uvrhnete sebe sama do velké záplavy světského života, pak je Jedno jediné *Átma* hlupákem.

24. आपणास जेथें मान। तेथें अखंड करी गमन।
रक्षूं नेणे मानाभमिान। तो येक मूरख ॥ २४ ॥
āpaṇāsa jethēṅ māna | tethēṅ akhaṇḍa karī gamana |
raṅṣūṅ neṅe mānābhimāna | to yeka mūrkhā || 24 ||

When you respect yourself ‘here’ (in *maya*) then, that unbroken ‘there’ (in *brahman*) spends its time uselessly; when you accept and protect the ego of honour then, that One *atma* has become a fool.

Když respektujete sebe sama „zde“ (v *máje*), pak toto nepřetržité „tam“ (v *brahman*) mrhá svým časem; když přijímáte a ochraňujete hrdé ego, pak se Jedno jediné *Átma* stane hlupákem.

25. सेवक जाला लक्ष्मीवंत। तयाचा होय अंकति।
सर्वकाळ दुश्चित्त। तो येक मूरख ॥ २५ ॥
sevaka jālā lakṣmīvaṅta | tayācā hoya aṅkita |
sarvakāḷa duścitta | to yeka mūrkhā || 25 ||

When That which *possesses this wealth of *lakshmi* (‘I am the whole creation’) becomes a servant; when that Reality becomes a slave of the mind; when that *purush*, being within this time of the ‘all’, forgets its own Self and becomes a body then, that One is a fool. *(*narayan*/Self is the spouse of *lakshmi*)

Když se To, co *vlastní bohatství *Lakšmí* (tj. „Já jsem celý projev.“), stane sluhou; když se Skutečnost stane otrokem mysli; když *Puruša*, který je uvnitř tohoto času „vše“, zapomene na své vlastní Já a stane se tělem, pak je Jedno jediné *Átma* hlupákem. *(*Narájana*/Já je chotí *Lakšmí*)

26. वचिार न करतिं कारण। दंड करी अपराधेवणि।

स्वल्पासाठीं जो कृपण। तो येक मूर्ख॥ २६॥
vicāra na karitām kāraṇa | daṁḍa karī aparādhemvina |
svalpāsāṭhīm jo kṛpaṇa | to yeka mūrkhā || 26 ||

When the understanding, I do not exist, is not made then, you are punishing the One who has no fault; when on account of this very small **maya* that witnessing *purush* becomes a miser (“I need this and that”) then, that One is a fool. **(maya is like a small cloud appearing in the vastness of the sky; just a tiny thought appearing upon the thoughtless)*

Když není ujasněno pochopení „já neexistuji“, pak trestáte Jedno jediné, které je bez chyby. Když se v důsledku této velmi malé *máji* stane pozorující *Puruša* lakomcem („Potřebuji toto a tamto.“), pak je Jedno jediné *Átma* hlupákem. **(mája je jako malý mráček na rozlehlé obloze; pouze nepatrná myšlenka, která se zjevila na bez-myšlenkovitém.)*

27. देवलंड पतिलंड। शक्तर्वीण करी तोड।
 ज्याचे मुखी भंडउभंड। तो येक मूर्ख॥ २७॥
devalaṁḍa pitṛlaṁḍa | śaktivīṇa karī toḍa |
jiyāce mukhīm bhaṁḍaubhaṁḍa | to yeka mūrkhā || 27 ||

When you deceive God then, you deceive your Father and do not have this power ‘I am He’ on your lips; when you always argue with this *prakṛuti* that stands before the Witness then, that One is a fool.

Když podvádíte Boha, klamete svého Otce a nemáte na svých rtech sílu „Já jsem On“. Když se neustále přete s *Prakṛti*, která stojí před Pozorovatelem, pak je Jedno jediné hlupákem.

28. घरीच्यावरी खाय दाढा। बाहेरी दीन बापुडा।
 ऐसा जो कां वेड मूढा। तो येक मूर्ख॥ २८॥
gharīcyāvārī khāya dāḍhā | bāherī dīna bāpuḍā |
aisā jo kāṁ veḍa mūḍhā | to yeka mūrkhā || 28 ||

When you are bold in your own ‘house’ but distressed and pitiable outside (the ego takes itself to be so great and yet it feels so small when it looks up at the vastness of space; though, in truth, you pervade this whole space even); when that *atma* is dull and mad for objects then, that One is a fool.

Když jste nebojácní ve svém vlastním „domě“, ale úzkostliví a politováníhodní mimo něj (ego se považuje za ohromné, a přesto se cítí malé, jen co pohlédne na rozsáhlost vesmíru; ačkoli ve skutečnosti prostupujete celý vesmír.); když je *Átma* hloupé a lačné po objektech, je Jedno jediné hlupákem.

29. नीच यातीसीं सांगात। परांगनेसीं येकांत।
 मारगें जाय खात खात। तो येक मूर्ख॥ २९॥
nīca yātīsīṁ sāṅgāta | parāṅganesīṁ yekānta |
mārgem jāya khāta khāta | to yeka mūrkhā || 29 ||

When you keep company with the lowly caste body and stay alone with the wandering and distressed mind; when you destroy the way to liberation and reduce it to shit then,

that One is a fool. (*maharaj- this body is a shit factory*)

Když se spolčujete s nízkou kastou těla a setrváváte sami s rozbouřenou a sklíčenou myslí; když zničíte cestu ke svobodě a omezíte ji na hovno, pak je Jedno jediné hlupákem. (*Maharádž: „Toto tělo je továrna na hovna.“*)

30. स्वयं नेणे परोपकार। उपकाराचा अनोपकार।
करी थोडे बोले फार। तो येक मूर्ख ॥ ३० ॥
svayem neṇe paropakāra | upakārācā anopakāra |
karī thoḍem bole phāra | to yeka mūrkhā || 30 ||

If you, by self-willfulness, remove That which is our greatest benefit and if you are ungrateful of this great favour that it has been given (*‘I am’-ness/life*); if you make this great ‘speech’ small then, that One is a fool.

Když svým sobectvím odstraníte To, co je naším největším dobrodiním a když jste nevděční za velkou výsadu, která vám byla udělena (tj. *„Jáství/život*), když učiníte tuto významnou „řeč“ nevýznamnou, pak je Jedno jediné hlupákem.

31. तपीळ खादाड आळसी। कुशचीळ कुटीळ मानसी।
धारीषट नाही जयापासी। तो येक मूर्ख ॥ ३१ ॥
tapīla khādāḍa āḷasī | kuścīla kuṭīla mānasī |
dhāriṣṭa nāhī jayāpāsī | to yeka mūrkhā || 31 ||

When that *atma* is angry, voracious and lazy; when That is impure and malicious in the mind; when that *mula purush* has no courage and forbearance when with His *mula maya* then, that One is a fool.

Když je *Ātma* zlostné, nenasytné a líné; když To je nečisté a lstivé v mysli; když *múla Puruša* nemá žádnou odvahu a shovívavost, jakmile je se Svou *múla májou*, pak je Jedno jediné hlupákem.

32. वद्विया वैभव ना धन। पुरुषार्थ सामर्थ्य ना मान।
कोरडाच वाहे अभिमान। तो येक मूर्ख ॥ ३२ ॥
vidyā vaibhava nā dhana | puruṣārtha sāmārthya nā māna |
korāḍāca vāhe abhimāna | to yeka mūrkhā || 32 ||

To have the knowledge that has neither real grandeur nor true wealth; to have no respect for this power (*knowledge*) and the essence of your existence (*non- duality*); when that worships this empty ego then, that One is a fool.

Majíc poznání, které nemá ani skutečnou důstojnost, ani pravé bohatství; majíc poznání, které nemá úctu k této síle (*poznání*) a k esenci vaší existence (*ne-dualitě*); a když ono poznání uctívá prázdné ego, pak je Jedno jediné hlupákem.

33. लंडी लटकि लाबाड। कुकर्मि कुटीळ नचिाड।
नद्विरा जयाची वाड। तो येक मूर्ख ॥ ३३ ॥
lanḍī laṭikā lābāḍa | kukarmī kuṭīla nicāḍa |
nidrā jayācī vāḍa | to yeka mūrkhā || 33 ||

When that is a coward and bastard son of the false; when His vastness has been made small by impure actions, deception and improper boldness; when this pervasiveness of *mula maya* sleeps in body consciousness then, that One is a fool.

Když je *Átma* zbabělcem a nemanželským synem falešného; když je Jeho rozlehlost proměněna kvůli nečistým činnostem, klamu a nedostatečné odvaze v omezenost; když rozlehlost *múla máji* zaspí v tělesném vědomí, pak je Jedno Jediné hlupákem.

34. उंचीं जाऊन वसूत्र नेसे। चौबारां बाहेरी बैसे।
सर्वकाळ नग्न दसि। तो येक मूरख ॥ ३४ ॥
urñcīm jāūna vastra nese | caubārām bāherī baise |
sarvakāla nagna dise | to yeka mūrkhā || 34 ||

Being in that *paramatma* he wears this disguise of a body and takes delight in the pleasures outside; though being in this *time of the 'all' he appears naked and destitute; then that One is a fool. *(To be in the now, without thought of past or future or "Am I or am I not?")

Jsa v *Paramátman*, nosí převlek těla a těší se vnějším radostem; přestože je v tomto *čase „vše“, ukazuje se nahý a nuzný; pak je Jedno jediné hlupákem. *(tj. být teď bez myšlenky na minulost či budoucnost neboli rozpoložení „Jsem nebo nejsem?“)

35. दंत चक्षु आणी घ्राण। पाणी वसन आणी चरण।
सर्वकाळ जयाचे मळणि। तो येक मूरख ॥ ३५ ॥
dan̄ta cakṣu āṇī ghrāṇa | pāṇī vasana āṇī carāṇa |
sarvakāla jayāce maḷiṇa | to yeka mūrkhā || 35 ||

Then with teeth, eyes, nose and hands; with clothes and feet, he has spoiled His time in this 'all' (though being that One without parts, He takes himself to be a body of many parts); that One is a fool.

Pak prostřednictvím zubů, očí, nosu a rukou, prostřednictvím oblečení a chodidel pošpinil Svůj čas v tomto „vše“ (třebaže je Jedno jediné bez částí, považuje Sebe sama za tělo s mnoha částmi); takové Jedno Jediné je hlupákem.

36. वैधृति आणी वतिपित। नाना कुमुहूर्ते जात।
अपशकुनें करी घात। तो येक मूरख ॥ ३६ ॥
vaidhṛti āṇī vitipāta | nānā kumuhūrteṃ jāta |
apaśakuneṃ karī ghāta | to yeka mūrkhā || 36 ||

When that one believes in omens and portents and travels on the deviating path of the 'many'; when due to such beliefs one becomes a killer (though being eternal, one accepts the body of the *jiva* and then kills your own *atma/Self*) then, that One is a fool.

Když pak toto *Átma* věří v různá znamení a zlé předtuchy a putuje po odkloněné cestě „mnohosti“; když se kvůli takovýmto pověrám stane vrahem (přestože jste věční, přijme tělo džívy a tak zabijete své vlastní *Átma/Já*), pak je Jedno jediné hlupákem.

37. क्रोधे अपमाने कुबुद्धि। आपणास आपण वधी।

जयास नाही दृढ बुद्धी तो येक मूरख ॥ ३७ ॥
krodhem apamānem kubuddhi | āpaṇāsa āpaṇa vadhī |
jayāsa nāhīm dṛḍha buddhi | to yeka mūrkhā || 37 ||

When out of anger, disrespect and a dull intellect, you kill yourself (when “I am a body” kills the thought ‘I am He’); when one’s conviction is not towards *mula maya* then, that One is a fool.

Když ze zlosti, neúcty a kvůli těžkopádnému intelektu zabíjíte sebe sama (když pocit „Já jsem tělo“ zabíjí myšlenku „Já jsem On“); když vaše přesvědčení není směřováno k *múla máje*, pak je Jedno jediné hlupákem.

38. जविलगांस परम खेदी। सुखाचा शब्द तोही नेदी।
नीच जनास वंदी। तो येक मूरख ॥ ३८ ॥
jivalagāmsa parama khedī | sukhācā śabda tohi nedī |
nīca janāsa vaṁdī | to yeka mūrkhā || 38 ||

When that Supreme gives trouble to its beloved Self; when That does not give any ‘word’ of pleasure (ie. ‘I am’); when That continually and constant bows down to the mind then, that One is a fool.

Když Nejvyšší způsobuje problémy svému milovanému Já; když nevěnuje žádné „slovo“ potěšení (tj. „já jsem“); když se neustále klaní mysli, pak je toto Jedno hlupákem.

39. आपणास राखे परोपरी। शरणागतांस अवहेरी।
लक्ष्मीचा भवसा धरी। तो येक मूरख ॥ ३९ ॥
āpaṇāsa rākhe paroparī | śaraṇāgatāmsa avherī |
lakṣmīcā bharavasā dharī | to yeka mūrkhā || 39 ||

When one always, by any means, protects oneself and disrespects this state of shelter (ie. knowledge); when one holds faith in good fortune and success then, that One *purush* is a fool.

Když vždy jakýmikoliv způsoby ochraňujete sami sebe a nerespektujete stav přístřeší (tj. poznání), když se držíte víry v dobrý osud a úspěch, pak je Jeden jediný *Puruša* hlupákem.

40. पुत्र कळत्र आणी दारा। इतुकाचि मानुनियिं थारा।
वसिरोन गेला ईश्वरा। तो येक मूरख ॥ ४० ॥
putra kaḷatra āṇī dārā | itukāci mānuniyāṁ thārā |
visarona gelā īśvarā | to yeka mūrkhā || 40 ||

When one believes that sons, daughters and a wife are ones only support; when one forgets and leaves *ishwara* (God and witnessing *purush*) then, that One is a fool.

Když věříte, že synové, dcery a manželka/manžel jsou vaší jedinou oporou; když zapomenete a opustíte *Íšvaru* (Boha a pozorujícího *Purušu*), pak je Jedno jediné hlupákem.

41. जैसे जैसे करावें। तैसें तैसें पावावें।
हे जयास नेणवे। तो येक मूरख ॥ ४१ ॥

*jaisēṁ jaisēṁ karāvēṁ | taisēṁ taisēṁ pāvāvēṁ |
he jayāsa neṇave | to yeka mūrkhā || 41 ||*

As is one's action, so will be the result. Therefore when that thoughtless *atma* does not know *mula maya* and acts as a fool then, that One is a fool. (When you do not be the witnessing *purush* then, you are a fool)

Podle činnosti se pozná výsledek. Proto když bez-myšlenkovité *Átma* nezná *múla máju* a jedná jako hlupák, pak je Jedno jediné hlupákem. (Když nejste pozorujícím *Purušou*, pak jste hlupákem.)

42. पुरुषाचेन अष्टगुणैः। सत्रयिांस ईश्वरी देणैः।
ऐशा केल्या बहुत जेणैः। तो येक मूरख ॥ ४२ ॥
*puruṣāceni aṣṭaguṇēṁ | striyāṁsa īśvarī deṇēṁ |
aiśā kelyā bahuta jeṇēṁ | to yeka mūrkhā || 42 ||*

On account of that *purush* there are these eight properties of *prakṛti* (ie. three *gunas* and five elements). He has given these to His woman (these *gunas* and elements remain unmanifest as an infinite potential and there is the witnessed and Witness) but then this 'all' of *mula maya* creates something else from these and that One *atma* becomes a fool. (When they become manifest there is further objectification and the imagining of 'many' names and forms)

Kvůli *Purušovi* je zde osm vlastností *Prakṛti* (tj. tři *guny* a pět elementů). *Puruša* jimi obdařil Svou ženu (tyto *guny* a elementy zůstávají neprojevené jakožto nekonečný potenciál a je tu pozorované a Pozorovatel), pak z nich však toto „vše“ *múla máji* vytvoří něco odlišného a *Átma* se stane hlupákem. (Když se tři *guny* a pět elementů projeví, následuje objektivizace a představa „mnoha“ jmen a forem.)

43. दुरजनाचेन बोले। मर्यादा सांडून चाले।
दविसा झांकल्लि डोळे। तो येक मूरख ॥ ४३ ॥
*durjanāceni boleṁ | maryādā sāṁḍūna cāle |
divasā jhāṅkile ḍoḷe | to yeka mūrkhā || 43 ||*

When one 'speaks' with a mind that is far from the *atma* then, all constraint is left aside and one acts willfully; when one closes one's eyes before the sunlight (ie. understanding) then, that One is a fool.

Když „mluvíte“ s myslí, která je na hony vzdálena *Átman*, pak je opuštěna veškerá zdrženlivost a vy jednáte svéhlavě, když zavíráte oči před sluneční září (tj. pochopením), pak je Jedno jediné hlupákem.

44. देवद्रोही गुरुद्रोही। मातृद्रोही पतिद्रोही।
ब्रह्मद्रोही स्वामीद्रोही। तो येक मूरख ॥ ४४ ॥
*devadrohī gurudrohī | mātṛdrohī pitṛdrohī |
brahmadrohī svāmīdrohī | to yeka mūrkhā || 44 ||*

When that disowns God and *guru* then, that disowns its Mother and Father. Then that disowns *brahman* and *swami* (the Master) and that One is a fool.

Když *Átma* popře Boha a *Gurua*, pak popírá svou Matku a Otce. Pak popírá *Brahman* a *Svámího* (*Mistra*) a takové Jedno Jediné je hlupákem.

45. परपीडेचें मानी सुख। पससंतोषाचें मानी दुःख।
गेले वस्तूचा करी शोक। तो येक मूर्ख ॥ ४५ ॥
parapīḍecheṁ mānī sukha | pasasantoṣācheṁ mānī duḥkha |
gele vastūcā karī śoka | to yeka mūrkhā || 45 ||

When that *atma* gets pleasure out of the suffering of another (*prakruti* is the other and when she and the bliss of her company is left aside then, one accepts momentary pleasures and sufferings and gives so much suffering to her); when that *atma* gets displeasure out of the satisfaction of another (when one feels that the joy of renunciation of this body is a painful alternative to being a body); when that *atma* gets sad over the things that will surely be lost then, that One is a fool.

Když se *Átma* raduje z utrpení druhého (*Prakrti* je to druhé. Když na *Prakrti* i na klid jejího společenství zapomenete, pak přijímáte dočasné radosti a bolesti a způsobujete jí mnohá trápení.); když je *Átma* nešťastné kvůli spokojenosti druhého (když cítíte, že radost ze zřeknutí se těla je bolestivou alternativou k pocitu být tělo); když je *Átma* smutné kvůli věcem, které určitě ztratí, pak je Jedno jediné hlupákem.

46. आदरेंवणि बोलणें। न पुसतां साक्ष देणें।
नदिय वस्तु आंगकिरणें। तो येक मूर्ख ॥ ४६ ॥
ādareṁvṇiṇa bolāṇeṁ | na pusatāṁ sākṣa deṇeṁ |
nīndya vastu āṅgikāraṇeṁ | to yeka mūrkhā || 46 ||

When one does not give respect to this ‘speech’; when one does not wipe out that Witness (and be that One); when one accepts those things that are prohibited and does not accept that Absolute Thing then, that One is a fool.

Když nevzdáváte úctu této „řeči“; když neodstraníte tohoto Pozorovatele (a nejste tímto Jedním Jediným), když přijímáte věci, které jsou zakázané a neakceptujete tuto Absolutní Věc, pak je Jedno Jediné hlupákem.

47. तुक तोडून बोले। मार्ग सांडून चाले।
कुकर्मी मतिर केले। तो येक मूर्ख ॥ ४७ ॥
tuka toḍūna bole | mārga sāṅḍūna cāle |
kukarmī mitra kele | to yeka mūrkhā || 47 ||

When you ‘speak’ after having separated from That which is most essential; when you leave the path of liberation and go astray; when you make friends with *impure actions then, that One is a fool. *(Impure action, ‘I am doing’; pure action, ‘He does’)

Když „mluvíte“ poté, co jste se oddělili od Toho, co je tím nejpodstatnějším; když zanecháte cestu osvobození a vydáte se mimo; když se přátelíte s *nečistými činnostmi, pak je Jedno jediné hlupákem. *(Nečistou činností se míní pocit „Já konám“; čistá činnost znamená: „On koná“.)

48. पतय राखों नेणें कदा। वनिौद करी सर्वाद।
हासतां खजि पेटे द्वंद। तो येक मूर्ख ॥ ४८ ॥

*patya rākhom neṇem kadā | vinoda karī sarvadā |
hāsātārṁ khije peṭe dvarīdā | to yeka mūrkhā || 48 ||*

The one who cannot keep that respected *atma*/Self and always makes diversion and pastime; the one who laughs and gets offended by this place of opposites ([you are good/bad, this is pleasurable/painful](#)); that One is a fool.

Ten, kdo nedokáže chovat respekt k *Átma*/Já a neustále vytváří nějaká odchylení a kratochvíle; kdo se směje a je dotčen tímto místem protikladů ([jste dobří/špatní; toto je radostné/toto bolestivé](#)); tento Jeden Jediný je hlupákem.

49. होड घाली अवघड। काजेंवणि करी बडबड।
बोलोंचि नेणे मुखजड। तो येक मूरख ॥ ४९ ॥
*hoḍa ghālī avaghaḍa | kājēṁvṇiṇa karī baḍabaḍa |
boloṁci neṇe mukhajaḍa | to yeka mūrkhā || 49 ||*

The one who establishes an agreement with this impassable *maya*; the one who chatters away without care; the one who does not know this ‘speech’ and talks of the gross and inanimate; that One is a fool.

Ten, kdo uzavře dohodu s bezvýhodnou *májou*; kdo mluví z cesty; kdo nezná tuto „řeč“ a mluví hrubě a nezáživně, tento Jeden Jediný je hlupákem.

50. वसूत्र शास्त्र दोनी नसे। उंचे स्थळीं जाऊन बैसे।
जो गोत्रजांस वशिवासे। तो येक मूरख ॥ ५० ॥
*vastra śāstra donī nase | uñce sthālīm jāūna bāise |
jo gotrajāṁsa viśvāse | to yeka mūrkhā || 50 ||*

This covering of the gross body nor the *shasthras* can be found in *prakruti/purush* ([ie. knowledge](#)) but that highest *paramatma* goes and sits with them; when that *purush* ([pure and unattached](#)) places its faith in family and relations then, that One is a fool.

Ani překrytí hrubého těla a ani *Śāstry* nelze nalézt ve spojení *Praktri/Puruša* ([tj. v poznání](#)), avšak nejvyšší *Paramátma* jde a posadí se s nimi; když *Puruša* ([ryzí a nedotčený](#)) ukotví svou víru v rodině a rodinných vztazích, toto Jedno jediné je hlupákem.

51. तश्करासी वोळखी सांगे। देखिली वस्तु तेचि मागे।
आपलें आनहीत करी रागें। तो येक मूरख ॥ ५१ ॥
*taśkarāsī volakhī sāṅge | dekhilī vastu tecī māge |
āpaleṁ ānhīta karī rāgeṁ | to yeka mūrkhā || 51 ||*

If that One who possesses the understanding, I do not exist, keeps friendship with the thief ([ie. mind](#)); if that One which reveals this ‘all’, goes to the mind and begs, “Please give me some happiness” then, one loses one’s own Self due to these emotions of anger etc. and that One has become a fool.

Když Jedno Jediné, které vlastní pochopení „já neexistuji“, udržuje přátelství se zlodějem ([tj. s myslí](#)); když Jedno jediné, které odhalí toto „vše“, běží za myslí a žebrá: „Prosím dej mi štěstí“, pak ztrácíte své vlastní Já kvůli emocím, hněvu atd. a toto Jedno Jediné se stane hlupákem.

52. हीन जनासीं बरोबरी। बोल बोले सरोत्तरीं।
 वामहस्तें पूराशन करी। तो येक मूरख ॥ ५२ ॥
hīna janāsīm barobarī | bola bole sarottarīm |
vāmahastem prāśana karī | to yeka mūrkhā || 52 ||

When that One goes along with the lowly mind and ‘speaks’ its lowly speech; when that One is absorbed in the ways of the left-hand (*tantric practice or the wrong way*) then, that One is a fool.

Když se Jedno Jediné ubírá spolu s nízkou myslí a „mluví“ její nízkou řečí; když je Jedno Jediné pohlceno v cestách levé ruky (*tantrické praktiky neboli špatná cesta*), pak je Jedno jediné hlupákem.

53. समर्थासीं मत्सर घरी। अलभ्य वस्तूचा हेवा करी।
 घरीचा घरीं करी चोरी। तो येक मूरख ॥ ५३ ॥
samarthāsīm matsara dharī | alabhya vastūcā hevā karī |
gharīcā gharīm karī corī | to yeka mūrkhā || 53 ||

When that One is jealous of non-duality (*though being himself non-dual*) and desires to have that Self that cannot be attained through desire; when that *atma* becomes a thief in the house of the house (*gross body within the ‘all’*) then, that One is a fool (*the mind steals little things away from this expansive knowledge*).

Když Jedno jediné žárlí na ne-dualitu (*třebaže je samo neduální*) a touží mít Já, které nelze dosáhnout skrze touhu; když se *Átma* stane zlodějem v domě domu (*tj. hrubé tělo uvnitř tohoto „vše“*), pak je Jedno jediné hlupákem (*mysl krade malé věci z tohoto rozlehlého poznání*).

54. सांडूनियां जगदीशा। मनुष्याचा मानी भवसा।
 सार्थकेंवणि वेंची वयसा। तो येक मूरख ॥ ५४ ॥
sāṅḍūniyām jagadīśā | manusyācā mānī bhavasā |
sārthakenvṇi vēncī vayasā | to yeka mūrkhā || 54 ||

When that One leaves aside the ‘Lord of the world’ and puts his faith and trust in man; when that One spends his life without ever knowing the meaning of this life then, that One is a fool. (*We are content to say, “We are alive” but have never enquired into just what is this thing called life*)

Když Jedno jediné opustí „Pána světa“ a ukotví svou víru a důvěru v člověka; když Jedno jediné stráví svůj život bez toho, aniž by poznalo smysl života, pak je hlupákem. (*Hrdě prohlašujeme, že jsme naživu, ale nikdy nepátráme a nerozjímáme o tom, co je to tato věc zvaná život.*)

55. संसारदुःखाचेनगुणें। देवास गाळी देणें।
 मैत्राचें बोले उणें। तो येक मूरख ॥ ५५ ॥
saṁsāraduḥkhāceni guṇem | devāsa gālī deṇem |
maitrācēṁ bole uṇem | to yeka mūrkhā || 55 ||

When that one blames God for his suffering in this worldly life that have, in truth, been caused by his own *gunas* (*God gave us the freedom to choose and look what we have*)

done with that freedom; we have given away that pure *sattwa guna* and accepted the *gunas* of the body, *sattwa*, *raja*, *tama*/ignorance ie. objectification and imagination); when that one ‘speaks’ scornfully of his only friend then, that One is a fool.

Když viníte Boha kvůli svému utrpení ve světském životě, které bylo popravdě způsobeno vašimi vlastními *gunami* (Bůh nám dává svobodu si vybrat a pohlédnout na to, co jsme s touto svobodou udělali; odhodili jsme ryzí *sattva gunu* a místo ní přijali *guny* těla, *sattva*, *radžas*, *tamas*/nevědomost, tj. objektivizaci a představivost); když „mluvíte“ pohrdavě o svém jediném příteli, pak je Jedno jediné hlupákem.

56. अल्प अनयाय क्षमा न करी। सर्वकाळ धारकीं धरी।
जो वसिवासघात करी। तो येक मूर्ख ॥ ५६ ॥
alpa anyāya kṣmā na karī | sarvakāḷa dhārakīṁ dhari |
jo visvāsaghāta karī | to yeka mūrkhā || 56 ||

When one does not forgive the small offence (“I am a body”) then, one holds this time of the ‘all’ under rigid control (by creating endless concepts we imprison the *atma* in the body and when control is dropped then, this ‘all’ is there); when that *purush* gives up its faith then, that One is a fool.

Když neodpustíte malou urážku („Já jsem tělo“), pak držíte čas tohoto „vše“ pod rigidní kontrolou (vytvářením nesčetných konceptů vězníme *Átma* v těle a když je kontrola odhozena, je tu toto „vše“); když se *Puruša* vzdá své víry, pak je Jedno Jediné hlupákem.

57. समर्थाचे मनीचे तुटे। जयाचेनिसभा वटि।
क्षणा बरा क्षणा पालटे। तो येक मूर्ख ॥ ५७ ॥
samarthāce manīṁce tuṭe | jayāceni sabhā viṭe |
kṣaṇā barā kṣaṇā pālaṭe | to yeka mūrkhā || 57 ||

When one breaks the mind (‘You are He’) of the Master then, this meeting place of *mula maya* is spoiled; when that one is wise one moment and then turns away the next moment, then, that One *atma* has become a fool.

Když ztratíte mysl Mistra (pochopení „já jsem On.“), potom je toto místo setkání *múla máji* znehodnoceno; když jste pak v jednu chvíli moudří, ale následně se (od Mistra – Vy jste On) odkloníte, pak se Jedno jediné stalo hlupákem.

58. बहुतां दविसांचे सेवक। त्यागून ठेवी आणकि।
ज्याची सभा नरिनायेक। तो येक मूर्ख ॥ ५८ ॥
bahutām divasāṁce sevaka | tyāgūna ṭhevi āṇika |
jyācī sabhā nirnāyeka | to yeka mūrkhā || 58 ||

It is this ‘all’ that has been serving you all your days and yet, you have abandoned this treasure for something else; then this meeting place of that witnessing *purush* is in anarchy and that One *atma* is a fool.

Je to toto „vše“, které vám po celý čas sloužilo, a vy jste tento poklad přesto nyní opustili pro něco jiného; pak je místo setkání tohoto *Puruši* v bezvládí/anarchii a toto Jedno jediné *Átma* je hlupákem.

59. अनीतीनें द्रव्य जोडी। धर्म नीतान्याय सोडी।
संगतीचें मनुष्य तोडी। तो येक मूर्ख ॥ ५९ ॥
anītīnēm dravya joḍī | dharma nīti nyāya soḍī |
saṅgatīcēm manuṣya toḍī | to yeka mūrkhā || 59 ||

When one takes the wealth of gross manifestation (**objectification**) through injustice (“**I am a body**”) and leaves the **dharmā* of justice (“**I am eternal**”); when that one breaks this company then, He becomes a man and that One *atma* has become a fool. *(**inherent nature**)

Když nabydete bohatství hrubého projevu (tj. **objektivizace**) skrze nespravedlnost („**Já jsem tělo**“) a zanecháte **dharmu* spravedlnosti („**Já jsem věčný**“); když zničíte tuto společnost, stanete se člověkem a jedno jediné *Ātma* se stane hlupákem. *(**Přirozená povaha**)

60. घरी असोन सुंदरी। जो सदांचा परद्वारी।
बहुतांचे उचछषिट अंगीकारी। तो येक मूर्ख ॥ ६० ॥
gharīm asona suṁdarī | jo sadāṁcā paradvārī |
bahutāṁce ucchiṣṭa aṅgīkāri | to yeka mūrkhā || 60 ||

Though that eternal *purush* has this most beautiful wife within His house, that stays in the doorway of another woman (**becomes a man**); then that accepts the leftovers from this ‘all’ and that One is a fool.

Třebaže má věčný *Puruša* ve svém domě tu nejkrásnější manželku, zůstává u dveří jiné ženy (**stane se člověkem**); pak přijme zbytky z tohoto „vše“ a toto Jedno jediné je hlupákem.

61. आपुलें अर्थ दुसर्यापासीं। आणी दुसर्याचें अभळिसी।
परवत करी हीनासी। तो येक मूर्ख ॥ ६१ ॥
āpuleṁ artha dusarṣyāpāsīṁ | āṇī dusarṣyācēm abhilaṣī |
parvata karī hīnāsī | to yeka mūrkhā || 61 ||

If you give your own wealth away to *prakṛuti* and then covet this wealth of hers (**first you forget yourself and take this reflection ‘I am’ as you and then...**); and if you make business with the lowly body then, that One is a fool.

Když vydáte své vlastní bohatství *Prakṛti* a pak po tomto jejím bohatství toužíte (**nejdříve na sebe sama zapomenete a přijmete za sebe odraz „já jsem“ a pak...**); a když obchodujete s tímto nízkým tělem, pak je Jedno jediné hlupákem.

62. अततिचा अंत पाहे। कुग्रामामधें राहे।
सर्वकाळ चिंता वाहे। तो येक मूर्ख ॥ ६२ ॥
atitācā aṁtā pāhe | kuḡrāmāmadhēm rāhe |
sarvakāḷa cīntā vāhe | to yeka mūrkhā || 62 ||

When one tries their uttermost to harass the uninvited guest (*maharaj*- ‘**knowledge is the uninvited guest**’: **it need not be invited, for it is always there. You just need to drop the thoughts**) and stays in the village of the lowly; when one is worried though being in this time of the ‘all’ then, that One is a fool.

Když se snažíte, co to jde, obtěžovat nezvaného hosta (*Maharádž*: „Poznání je nezvaný host.“ Není třeba ho zvat, protože je pořád tady. Musíte jen odhodit myšlenky.) a zůstáváte ve vesnici nízké kasty; když se obáváte, třebaže jste v čase tohoto „vše“, pak je Jedno jediné hlupákem.

63. दोघे बोलत असती जेथें। तसिरा जाऊन बैसे तेथें।
 डोई खाजवी दोहीं हातें। तो येक मूरख ॥ ६३ ॥
doghe bolata asatī jethem | tisarā jāūna baise tethem |
ḍoi khājavi dohīm hātem | to yeka mūrkhā || 63 ||

When that *purush* and *prakruti* are ‘speaking’ together ‘here’ and a third (ie. ego) comes and sits in between; when he provokes and teases these two, then that One is a fool.

Když „zde“ společně „mluví“ *Puruša* a *Prakrti* a přijde někdo třetí (tj. ego) a usadí se mezi nimi; když je provokuje a škádlí, pak je Jedno jediné hlupákem.

64. उदकामधें सांडी गुरळी। पायें पायें कांडोळी।
 सेवा करी हीन कुळी। तो येक मूरख ॥ ६४ ॥
udakāmadhem sāmḍī guraḷī | pāyem pāyem kāṇḍoḷī |
sevā karī hīna kuḷīm | to yeka mūrkhā || 64 ||

When that one spits out this pure water of understanding and scratches one leg with the other (takes oneself to be a body made of ‘many’ parts); when that one serves this lowly family then, that One is a fool.

Když pak plive čirou vodu pochopení a škrábe si nohu o tu druhou (považuje se za tělo složené z „mnoha“ částí); když slouží nízce postavené rodině, pak je Jedno jediné hlupákem.

65. सत्री बाळका सलगी देणें। पशिाच्या सननधि बैसणें।
 मर्यादेवणि पाळी सुणें। तो येक मूरख ॥ ६५ ॥
strī bālakā salaḡī deṇem | piśācyā sannidha baisaṇem |
maryādeviṇa pālī suṇem | to yeka mūrkhā || 65 ||

If one is intimate with the woman and her child (the ‘all’ and the mind or gross world); if one sits with the mad (*tukaram*- this world is a mad house full of mad people); if one keeps the dog but cannot control it (the mind is like a dog, it is always wanting or sleeping) then, that One is a fool.

Jste-li v blízkém kontaktu se ženou a jejím dítětem (tj. se „vše“ a myslí neboli hrubým světem); když sedíte vedle šilence (*Tukáram* říkal: „Tento svět je blázincem plným šílených lidí.“); když máte psa, ale nemáte nad ním kontrolu (mysl je jako pes; pořád něco chce nebo spí), pak je Jedno jediné hlupákem.

66. परसतरीसीं कळह करी। मुकी वसतु नघातें मारी।
 मूरखाची संगती धरी। तो येक मूरख ॥ ६६ ॥
parastrīsīṁ kaḷaha karī | mukī vastu nighātem mārī |
mūrkhācī saṅgatī dharī | to yeka mūrkhā || 66 ||

When that One quarrels with another woman (becomes a man and quarrels with his wife) it leaves that silent Self and beats it to death; when that One keeps the company of a fool then, that One is a fool.

Když se Jedno jediné hádá s jinou ženou (tj. stane se mužem a hádá se se svou manželkou), zanechá toto tiché Já a utluče ho k smrti; když se Jedno jediné drží společenství hlupáků, pak je Ono samo hlupákem.

67. कळह पाहात उभा राहे। तोडवनि कौतुक पाहे।
खरें असूता खोटें साहे। तो येक मूरख ॥ ६७ ॥
kaḷaha pāhāta ubhā rāhe | toḍavinā kautuka pāhe |
khareṁ astā khoṭeṁ sāhe | to yeka mūrkhā || 67 ||

When that One remains watching this quarrel and does not try to break up that relationship and understand this wonder of ‘I am’; when that One destroys the Truth and accepts the false then, that One is a fool.

Když Jedno jediné nepřetržitě pozoruje tuto hádku a nesnaží se vztah ukončit a pochopit zázrak „já jsem“; když Jedno jediné ničí Pravdu a přijímá to falešné, pak je Ono samo hlupákem.

68. लक्ष्मी आलियावरी। जो मागील वोळखी न धरी।
देवी ब्राह्मणीं सतता करी। तो येक मूरख ॥ ६८ ॥
lakṣmī āliyāvārī | jo māgīla volakhī na dhārī |
devīṁ brāhmaṇīṁ sattā karī | to yeka mūrkhā || 68 ||

When one only goes as far as *lakshmi* (‘I am’) and does not recognize and keep that One who is behind her (*narayana*, I do not exist); when one creates one’s own authority within this authority of God and the *brahmin* (ie. one who knows *brahman*) then, that One is a fool.

Když jdete jen tak daleko jako *Lakšmí* (tj. „já jsem“) a nerozpoznáváte a nedržíte se tohoto Jednoho jediného, které je před ní/*Lakšmí* (*Nárájana*, já neexistuji); když si budete svou vlastní autoritu uvnitř autority Boha a *brahmína* (tj. toho, kdo zná *brahman*), pak je Jedno jediné hlupákem.

69. आपलें काज होये तंवरी। बहुसाल नम्रता धरी।
पुढीलान्चें कार्य न करी। तो येक मूरख ॥ ६९ ॥
āpaleṁ kāja hoye taṁvarī | bahusāla namratā dhārī |
puḍhīlānceṁ kārya na karī | to yeka mūrkhā || 69 ||

If the mind remains humble only for as long as it desires and then afterwards does not make this action of the ‘all’ (ie. *wavering mind*) then, that One is a fool (in the ‘many’).

Když mysl zůstává pokorná, jen dokud po tom touží, a následně neuskutečňuje tuto činnost „vše“ (je putující myslí), pak je Jedno jediné hlupákem (v „mnohosti“).

70. अक्षरें गाळून वाची। कां तें घाली पदरचीं।
नीघा न करी पुस्तकाची। तो येक मूरख ॥ ७० ॥

*akṣareṁ gālūna vācī | kām teṁ ghālī padaricīm |
nīghā na karī pustakācī | to yeka mūrkhā || 70 ||*

When that indestructible *atma* leaves aside this ‘speech’ then, this story ‘I am’ is added to and embellished upon and the mind begins to tell many of its own stories; when that one cannot cast off these stories then, that One is a fool.

Když nezničitelné *Átma* opustí tuto „řeč“, pak je příběh „já jsem“ zvětšován a přikrašlován a mysl začne vypravovat mnoho svých příběhů. Když nedokážete odseknout tyto příběhy, pak jste vy, Jedno Jediné, hlupákem.

71. आपण वाचीना कधीं। कोणास वाचावया नेदी।
बांधोन ठेवी बंदीं। तो येक मूरख ॥ ७१ ॥
*āpaṇa vācīnā kadhīm | koṇāsa vācāvayā nedī |
bāndhona ṭheṁī baṁdīm | to yeka mūrkhā || 71 ||*

When that One never ‘speaks’ Himself and does not allow this ‘all’ to ‘speak’; when that One binds up and imprisons this treasure then, that One is a fool.

Když Jedno Jediné nikdy „nemluví“ se Sebou a nedovolí „hovořit“ tomuto „vše“; když Jedno Jediné sváže a uvězní tento poklad, pak je hlupákem.

72. ऐसीं हें मूरखलक्षणें। शरवणें चातुर्य बाणे।
चित्त देउनियां शहाणे। ऐकती सदा ॥ ७२ ॥
*aisīm hem mūrkhalaṣaṇeṁ | śravaṇeṁ cāturya bāṇe |
citta deuniyāṁ śahāṇe | aikatī sadā || 72 ||*

That thoughtless *atma* is like this when it has the attention of the fool. But through *shravan* (listening to this ‘I am’) wisdom is imbibed, for if one always listens carefully then, one’s *chitta* (thinking aspect of the inner mind) is given understanding (if one throws out all the concepts from their mind then, this ‘I am’ can be clearly heard).

Toto bez-myšlenkovité *Átma* je takové, když má pozornost hlupáka. Skrze *śravanu* (naslouchání tomuto „já jsem“) je vstřebána moudrost, proto pokud neustále pozorně nasloucháte, vaší *čittě* (tj. přemýšlejícímu aspektu vnitřní mysli) se dostane pochopení (když z mysli vyhodíte všechny své koncepty, pak je „já jsem“ slyšeno zcela jasně).

73. लक्षणें अपार असती। परी कांहीं येक येथामती।
त्यागार्थ बोललें श्रोतीं। क्षमा केलें पाहजि ॥ ७३ ॥
*lakṣaṇeṁ apāra asatī | parī kāṁhīm yeka yethāmatī |
tyāgārtha bolileṁ śrotīm | kṣmā keleṁ pāhije || 73 ||*

When that limitless *paramatma* listens then, that One within this ‘all’ (that *purush* within His *prakṛti*) still remains within the mind (ie. the universal mind). Nevertheless, if the listener listens to this ‘speech’ within, then that true meaning of renunciation is understood. But understand clearly; that requires great forbearance and patience (let whatever is going to come, come and whatever has to go, go. No holding or rejection)

Když toto neomezené *Paramátman* naslouchá, pak Jedno jediné uvnitř tohoto „vše“ (*Puruša* uvnitř Své *Prakṛti*) pořád zůstává uvnitř mysli (tj. univerzální mysl).

Naslouchá-li posluchač této „řeči“ uvnitř, pak je pochopen skutečný význam zřeknutí se. Pochopte to jasně; je zapotřebí obrovská shovívavost a trpělivost (ponechte přicházet vše, co přichází a odejít to, co odchází. Nic si nedržte a ani neodmítejte.)

74. उत्तम लक्षणं घ्यावीं। मूर्खलक्षणं त्यागावीं।

पुढल्लि समासी आघवीं। नरीपलिं ॥ ७४ ॥

uttama lakṣaṇeṁ ghyāvīm | mūrkhalakṣaṇeṁ tyāgāvīm |

puḍhile samāsī āghavīm | niropilīm || 74 ||

By this listening, that superior *guna* should be accepted and the attention of the foolish should be given up (ie. mixed *gunas*). Then afterwards there will be this silent discourse within the composition of words.

Díky naslouchání by měla být přijata nejvyšší *guna* a pozornost hlupáka odhozena (tj. smíšené *guny*). Pak tu zůstane tichá promluva uvnitř kompozice slov.

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे मूर्खलक्षणनाम

समास पहलि ॥ १ ॥ २.१

iti śrīdāsabodhe guruśṣiyasaṁvāde mūrkhalakṣaṇanāma

samāsa pahilā || 1 || 2.1

Tímto končí 1.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „The Attention of the Fool“.

Překlad z angličtiny – Gabriela Adámková 2017

2.2 Vyšší/dokonalejší pozornost

समास दुसरा : उत्तम लक्षण

samāsa dusarā : uttama lakṣaṇa

That Superior Attention

|| Śrī Rām ||

1. श्रोतां ब्रह्मैव सावधान। आतां सांगतो उत्तम गुण।
जेणे करितां बाणे खुण। सर्वज्ञपणाची ॥ १ ॥

*śrotāṁ bhāveṁ sāvadhāna | ātāṁ sāṅgatoṁ uttama guṇa |
jeṇem karitāṁ bāṇe khuṇa | sarvajñapaṇācī || 1 ||*

If you are an ever alert listener then, now (when there is the ‘I am’) you can recognize that it is the *atma* who is knowing this superior *guna* (ie. this pure *sattwa guna* of effortless knowing). Then on account of this ‘all’-knowingness of *mula maya* you can accept that *nirgun* understanding (if you remain in this pure *sattwa guna* then this will go off, of its own accord, and what then remains is that *nirgun* ie. beyond knowledge).

Jste-li vždy bdělým posluchačem, dokážete nyní (když tu je „já jsem“) pochopit, že to je *Átma*, které zná tuto vznešenou *gunu* (tj. ryzí *sattva gunu*, která je čirým věděním bez úsilí). Následkem „vše“-vědoucnosti *mula máji* dokážete přijmout pochopení *nirguny* (setrváte-li v ryzí *sattva guně*, ona pak samovolně odejde, a to, co zůstane, je *nirguna*, tj. za poznáním).

2. वाट पुसल्यावणि जाऊं नये। फळ वोळखल्यावणि खाऊं नये।
पडली वस्तु घेऊं नये। येकायेकीं ॥ २ ॥

*vāṭa pusalyāvṇi jāūṁ naye | phaḷa voḷakhilyāvṇi khāūṁ naye |
paḍilī vastu gheūṁ naye | yekāyekīṁ || 2 ||*

Just as you have to ask the way when you are going somewhere that you have never been before, so too, without first recognizing this fruit of knowledge, how will it ever be consumed/absorbed? (How can there be *vignyan*/the relinquishing of knowledge, without first recognizing knowledge?) So even if that Reality has fallen down and become knowledge, still it should not accept to become a *jiva*.

Tak jako se musíte zeptat na cestu tam, kde jste nikdy nebyli, obdobně jak byste vůbec pozřeli plod poznání, aniž byste se s ním nejprve obeznámili? (Jak tu může být *vidžňána*/zřeknutí se poznání bez jeho dřívějšího pochopení?) Tedy, i když Skutečnost upadla a stala se poznáním, přesto by neměla přijmout stav *džívy*.

3. अतः वादं करुं नये। पोटीं कपटं धरुं नये।
शोधल्यावणिं करुं नये। कुळहीनं कांता ॥ ३ ॥
ati vāda karūṁ naye | poṭīm kapaṭa dharūṁ naye |
śodhalyāvṇiṇa karūṁ naye | kuḷahīna kāntā || 3 ||

Too much discussion should not be made and the false should not be held in your heart. You should search carefully and not take a wife from an inferior family (one should search out *prakṛti* and take her as your wife and not accept body consciousness).

Nemělo by se přehršle diskutovat a ve vašem srdci by nemělo být drženo to falešné. Měli byste pečlivě vybírat a nepřijmout za manželku ženu z horší rodiny (měli byste vypátrat *prakṛti* a pojmout ji za svou choť a nikoli přijímat tělesné vědomí.)

4. वचिरैवणिं बोलों नये। वविचनेवणिं चालों नये।
मर्यादेवणिं हालों नये। कांहीं येक ॥ ४ ॥
vicāreṇvṇiṇa bolom naye | vivamcanevṇiṇa cālom naye |
maryādevṇiṇa hālom naye | kāñhīm yeka || 4 ||

One could not ‘speak’ without that thoughtless Self (that thoughtless pure knowledge is the base of knowledge/‘speech’ and this is the base of the objective world) and therefore one should not proceed without such *investigation. But one cannot awaken that One within this ‘thing’/‘all’, without due restraint (first the ‘many’ thoughts should be brought under control by *vivek*). *(Discrimination between *sagun* and *nirgun*)

Člověk by nemohl vůbec „mluvit“, kdyby nebylo onoho bez-myšlenkovitého Já (toto bez-myšlenkovité ryzí poznání je základem poznání/“řeči“, které je zase základem objektivního světa) a tudíž byste neměli postupovat dál bez *prozkoumání/(Rozlišování mezi *sagunou* a *nirgunou*). Avšak člověk nedokáže probudit toto Jedno uvnitř této „věci“/“vše“ bez náležitých sebeovládání (nejprve by měly být uvedeny pod kontrolu mnohé myšlenky pomocí rozlišování/*vivéka*).

5. प्रीतीवणिं रुसों नये। चोरासं वोळखीं पुसों नये।
रात्रिं पंथं करुं नये। येकायेकीं ॥ ५ ॥
prīṭivṇiṇa ruṣom naye | corāsa volakhī puṣom naye |
rātri pañtha karūṁ naye | yekāyekīm || 5 ||

That *atma puruṣa* should not sulk without love (I want nothing, even if spurned by this world, still I will not move) and that *puruṣa* should not wipe out the *known for this thief called mind, for It will become a *jīva* within the One pure *brahman*. You should not travel on this road to liberation in the night of ignorance (if you continue to take yourself to be a *jīva* then, how can you be liberated?). *(*prakṛti*)

Átma *puruṣa* by neměl být nevrlý bez lásky (Nic nechci, třebaže jsem světem zavržen, stejně se nepohmu). *Puruṣa* by neměl vyhladit *poznání/*prakṛti* pro tohoto zloděje zvaného mysl, neboť (pak) se stane *džívou* uvnitř tohoto Jednoho ryzího *brahman*. Neměli byste cestovat po cestě k osvobození v temné noci nevědomosti (jak můžete být osvobozeni, budete-li se nadále považovat za *džívu*?)

6. जनीं आर्जव तौडूं नये। पापद्रव्यं जौडूं नये।
पुण्यमार्गं सोडूं नये। कदाकाळीं ॥ ६ ॥

*janīm ārjava toḍūm naye | pāpadravya joḍūm naye |
punyamārga soḍūm naye | kadākālīm || 6 ||*

Justice (ie. *vivek*) should not be broken by the mind and sinful wealth should not be amassed (objectification, “I am a body and this is such and such” etc.). The path of virtue (‘I am He’) should not be left at any time.

Spravedlnost (tj. *rozlišování/vivék*) by neměla být zničena myslí a neměli byste hromadit nekalé bohatství (objektivizace „já jsem tělo“, „toto je takové a onaké“ atd.). Za žádných okolností by neměla být opuštěna cesta ctnosti („Já jsem On“).

7. नदि द्वेष करू नये। असत्संग धरू नये।
द्रव्यदारा हरू नये। बलात्कारें ॥ ७ ॥
*nindā dveṣa karūm naye | asatsaṅga dharūm naye |
dravyadārā harūm naye | balātkāreṁ || 7 ||*

That *purush* should not blame or become anxious nor should That keep the company of the false; and That should not forcibly seize wealth or woman (one should not desire this manifest world, let whatever naturally comes come and whatever goes, go. Do not try to hold on to these sensory objects).

Puruša by neměl obviňovat nebo být úzkostlivý a ani by se neměl držet ve společnosti falešného; neměl by násilím zabavovat bohatství či ženu (neměli byste toužit po projeveném světě. Ponechte přirozeně přicházet vše, co přichází a odcházet vše, co odchází. Nesnažte se držet smyslových objektů.)

8. वक्तयास खोदूं नये। ऐक्यतेसी फोडूं नये।
वदियाअभ्यास सोडूं नये। कांहीं केल्या ॥ ८ ॥
*vaktayāsa khodūm naye | aikyatesī phoḍūm naye |
vidyāabhyāsa soḍūm naye | kāmhīm kelyā || 8 ||*

That *purush* should not contradict the *‘speaker’ (the speaker is the *purush* and He makes the ‘speech’; but the mind does not agree with His ‘speech’) and therefore break this unity. That should not give up the practice of knowing this created ‘all’. *(The ‘speaker’ is yourself and the listener is also yourself, for there is only yourself in the world)

Puruša by neměl odporovat *‘řečníkovi“ (řečník je *puruša* a On činí „řeč“; ale mysl nesouhlasí s Jeho „řečí“) a tudíž přerušovat tuto jednotu. Neměl by se vzdát praxe poznání tohoto stvořeného „vše“. *(„Řečník“ je vámi a posluchač je rovněž vámi, ve světě jste tudíž jen vy sami.)

9. तोंडाळासि भांडों नये। वाचाळासी तंडों नये।
संतसंग खंडूं नये। अंतर्यामी ॥ ९ ॥
*tomḍālāsī bhāṇḍoṁ naye | vācālāsī taṇḍoṁ naye |
saṁtasaṅga khaṇḍūm naye | aṁtaryāmīm || 9 ||*

That *purush* should not quarrel with the foul-mouthed and should not wrangle with the talkative (ie. the chattering mind). That should not break the *company of the Truth/Saint within. *(*satsang*)

Puruša by se neměl přít se sprostě mluvícím a hádat se s ukecaným (tj. upovídanou myslí). Neměl by přerušit *společenství Pravdy/Světce uvnitř. *(*satsang*)

10. अतः क्रोधं करुं नये। जविलगांस खेदुं नये।
मनीं वीट मानुं नये। सकिवणेचा ॥ १० ॥
ati krodha karūṁ naye | jivalagāṁsa khedūṁ naye |
manīm vīṭa mānūṁ naye | sikavaṇecā || 10 ||

That *purush* should not get very angry with nor trouble That which is most dear (*atma/Self*). That should not feel weariness in the mind nor have the vanity of teaching.

Puruša by neměl být moc zlostný ani způsobovat problémy Tomu, které je mu nejdražší (tj. *Ātma/“Já“*). Neměl by se cítit znuděný v mysli a ani domýšlivý v učení.

11. क्षणाक्षणां रुसो नये। लटकि पुरुषार्थ बोलो नये।
केल्यावणि सांगो नये। आपला पराक्रम ॥ ११ ॥
kṣaṇākṣaṇām rusom naye | laṭikā puruṣārtha bolom naye |
kelyāvīṇa sāṅgom naye | āpalā parākramu || 11 ||

Not for one moment should that Self sulk or ‘speak’ of the false meaning of life. That should not make the understanding, I do not exist, without first accomplishing this great feat of ‘I am this all’.

Ani na okamžik by se „Já“ nemělo hněvat či „mluvit“ o falešném smyslu života. Nemělo by dojít k pochopení „já neexistuji“, bez toho, aniž by dříve dosáhlo tohoto velkého skutku „Já jsem toto vše“.

12. बोललि बोल वसिरो नये। परसंगी सामर्थ्य चुको नये।
केल्यावणि नखिंदुं नये। पुढलिंसाकिदा ॥ १२ ॥
bolilā bola visarom naye | prasāṅgī sāmārthya cukom naye |
kelyāvīṇa nikhaṁdūṁ naye | puḍhilīṁsikiḍā || 12 ||

Speak the ‘speech’ that cannot be forgotten (for it does not have to be remembered; it is natural) and in that harmonious connection of this ‘all’, this power should not be lost; that *purush* should not criticize that which is previous and less objective.

Mluvte „řečí“, jíž nelze zapomenout (nemusí být připomínána; je přirozená) a v harmonickém spojení tohoto „vše“ by neměla být tato síla ztracena; *puruša* by neměl kritizovat to, co je předchozí a méně objektivní.

13. आळसें सुख मानुं नये। चाहाडी मनास आणुं नये।
शोधलियावणि करुं नये। कारूय कांहीं ॥ १३ ॥
āḷasem sukha mānūṁ naye | cāhāḍī manāsa āṇūṁ naye |
śodhilyāvīṇa karūṁ naye | kārya kāṁhīm || 13 ||

That *purush* should not feel pleasure in laziness nor should That invent and tell tall tales of this world; for unless you carefully search and purify your mind, you cannot make this action of the ‘all’.

Puruša by se neměl těšit lenosti, ani vymýšlet a vykládat báchorky tohoto světa; proto

dokud pozorně neprozkoumáte a neočistíte svou mysl, nemůžete konat tuto činnost „vše“.

14. सुखा आंग देऊं नये। प्रेतन पुरुषे सांडूं नये।

कष्ट करतिं त्रासों नये। नरितर ॥ १४ ॥

*sukhā āṅga deūm naye | pretna puruṣeṁ sāṅḍūm naye |
kaṣṭa karitām trāsoṁ naye | niraṁtara || 14 ||*

That *purush* should not be concerned for pleasure and He should not give up the effort of that *purush* (ie. He negates everything). You should not made wearisome efforts and bring toil and trouble to that One who is without any inner space (*parabrahman*).

Puruša by se neměl zajímat o potěšení a neměl by se vzdát snahy *puruši* (tj. On neguje vše). Neměli byste vynakládat únavnou snahu a přinášet dřinu a problémy Tomu Jedinému, který je bez jakéhokoliv vnitřního prostoru (tj. *parabrahman*).

15. सभेमध्यें लाजों नये। बाष्कळपणें बोलों नये।

पैज होड घालूं नये। काहीं केल्या ॥ १५ ॥

*sabhemadhyeṁ lājōṁ naye | bāṣkaḷapaṇeṁ bolōṁ naye |
paija hoḍa ghālūṁ naye | kāhīṁ kelyā || 15 ||*

That *purush* should not feel abashed in this meeting place of the ‘all’ and that should not speak frivolously (He should stay hidden within this ‘all’ and He should never say, “I am so and so etc.”). That *atma* should not make any agreement with this created ‘all’ and remain aloft always.

Puruša by se neměl cítit zahanben v tomto místě setkání „vše“ a neměl by mluvit lehkomyšlně (měl by zůstat skrytý uvnitř tohoto „vše“ a nikdy by neměl říkat „Jsem takový a onaký apod.“) Toto *Átma* by nemělo učinit dohodu s tímto stvořeným „vše“ a mělo by zůstat vždy stranou.

16. बहुत चिंता करूं नये। नसिगपणें राहों नये।

परसतरीतें पाहों नये। पापबुद्धी ॥ १६ ॥

*bahuta ciṁtā karūṁ naye | nisugapaṇeṁ rāhoṁ naye |
parastrīteṁ pāhoṁ naye | pāpabuddhī || 16 ||*

The ‘all’ should not think or worry nor should it remain a miserable body. That Self should not look at another woman with lust in its mind. (*maharaj- you see a woman and the Master sees brahman*)

„Vše“ by nemělo přemýšlet či se obávat a ani by nemělo zůstávat ubohým tělem. Toto „Já“ by se nikdy nemělo ohlížet s tužbou v mysli po jiné ženě. (*Maharádž: „Vy vidíte ženu, ale Mistr vidí brahman.“*)

17. कोणाचा उपकार घेऊं नये। घेतला तरी राखों नये।

परपीडा करूं नये। वसिवासघात ॥ १७ ॥

*koṇācā upakāra gheūṁ naye | ghetalā tarī rākhoṁ naye |
parapīḍā karūṁ naye | viśvāsaghāta || 17 ||*

You should not be under any obligation to this ‘all’. But if taken, you should not keep it

in the mind (continually let go this moving ‘all’, like the flowing of a river). You should not take the troubles of another (become a body) and therefore destroy your faith.

Neměli byste být zavázáni tomuto „vše“. Ale jestliže je závazek přijat, neměli byste ho držet v mysli (ponechte nepřetržitě toto hybné „vše“ odcházet, tak jako plyne proud řeky). Neměli byste přijímat problémy druhých (tj. stát se tělem) a tudíž ničit svou víru.

18. शोच्येवणि असौ नये। मळणि वसत्र नेसौ नये।
जणारास पुसौ नये। कोठे जातोस म्हणौनी ॥ १८ ॥

*śocyevṇiṇa asoṁ naye | maḷaṇi vastra nesōṁ naye |
jaṇārāsa puṣoṁ naye | koṭhem jātoṣa mhaṇaunī || 18 ||*

You should not remain without being purified of all defilement; you should not wear the filthy covering of this body and you should not wipe out that Knower, by asking, “Where are you going?” (Myself is everywhere; do not see separateness; why to take the touch of this world?)

Neměli byste zůstat bez očisty od všech znečištění; neměli byste nosit špinavé oblečení a neměli byste ničit Znalce tázáním se: „Kam jdeš?“ („Já sám jsem všude; nevidím oddělenost; nač přijímat dotek tohoto světa?)

19. व्यापकपण सांडूं नये। पराधेन होऊं नये।
आपलें वोड्डें घालूं नये। कोणीयेकासी ॥ १९ ॥

*vyāpakapaṇa sāṁḍūṁ naye | parādheṇa hoūṁ naye |
āpaleṁ vojheṁ ghālūṁ naye | koṇīyekāśī || 19 ||*

You should not wipe out your own pervasiveness. You should not be dependent and you should not place your burden (“I am a body”) upon that One who is within everyone.

Neměli byste likvidovat svou vlastní všudypřítomnost. Neměli byste být závislí a neměli byste uvalit břímě („já jsem tělo“) na toto Jedno jediné, které je přítomno uvnitř každého.

20. पतरेवणि परवत करूं नये। हीनाचें रुण घेऊं नये।
गोहीवणि जाऊं नये। राजद्वारा ॥ २० ॥

*patreṁvṇiṇa parvata karūṁ naye | hīnāceṁ ruṇa gheūṁ naye |
gohīvṇiṇa jāūṁ naye | rājadvārā || 20 ||*

Without being the worthy recipient of knowledge, you should not make any transaction (let whatever comes, come). You should not be in the debt of this inferior condition (‘I do not need this body, it however needs me’) and you should not go to the King’s palace without a Witness (the King is the *ātma* and His palace is this ‘all’).

Neměli byste provádět jakoukoliv transakci (necht přijde to, co má přijít), bez toho, aniž byste byli příjemcem hodným poznání. Neměli byste nic dlužit tomuto podřadnému stavu („Nepotřebuji toto tělo, jelikož ono potřebuje mne.“) a neměli byste vcházet do královského paláce bez Svědka (Král je *Ātma* a Jeho palác je toto „vše“).

21. लटकी जाऊं नये। सभेस लटकीं करूं नये।

आदर नसूतां बोलों नये। स्वभावकि ॥ २१ ॥

laṭikī jājū gheūrṁ naye | sabhesa laṭikeṁ karūrṁ naye | ādara nastām bolōṁ naye | svabhāvika || 21 ||

You should not give false testimony (ie. “I am so and so”)¹ and you should not falsify or deny this meeting place (of ‘Myself is everywhere’). That Self should not ‘speak’ without due care and attention to His own true nature.

Neměli byste dávat falešná svědectví (tj. Jsem takový a onaký)² a neměli byste popírat či falšovat toto místo setkání („Já sám jsem všude“). Toto „Já“ by nemělo „hovořit“ bez patřičné péče a pozornosti ke Svě vlastní pravé podstatě.

22. आदखणेपण करू नये। अन्यायेवणि गांजू नये।

अवनीतीनें वर्तों नये। आंगबळें ॥ २२ ॥

ādakhaṇepaṇa karūrṁ naye | anyāyēvṇiṅa gāmjūrṁ naye | avanītīnēṁ vartōṁ naye | āṅgabāḷēṁ || 22 ||

You should not be envious of *riches and you should not annoy/tease That which is without fault. That *atma* should not live with injustice (“I am a body”) but it should hold the conviction, ‘I am’. *(*maharaj-* if a poor man sees a rich man being driven by in a big car then, he should feel, myself is there)

Neměli byste závidět *bohatým a ani se zlobit nebo si dobírat To bezchybné. Toto *Ātma* by nemělo žít s křivdou („já jsem tělo“). Mělo by se držet přesvědčení „já jsem“. *(*Maharádž:* „Když vidí chudák boháče, jak se veze ve velkém autě, měl by cítit, že to on sám sedí uvnitř.“)

23. बहुत अनन खाऊं नये। बहुत नदिरा करू नये।

बहुत दविस राहूं नये। पसिणाचेथें ॥ २३ ॥

bahuta anna khāūrṁ naye | bahuta nidrā karūrṁ naye | bahuta divasa rāhūrṁ naye | pisuṅācethēṁ || 23 ||

This ‘all’ should not consume this *divine ‘food’ and this ‘all’ should not fall asleep (this ‘all’ means to be awake; to have awoken from this dream of *samsar*). This ‘all’

¹ *siddharameshwar maharaj-* Standing in the witness box in court every witness says, “I swear before God to tell the truth, the whole truth and tell no lies.” Taking such an oath, he swears that “My name is Dhondopant, my father’s name is Dagadopant, my age is this, my caste is that, my address is such and such.” However, even after taking the oath, he still is entirely untruthful. But what testimony can be given other than this? In court there was no mention of any punishment for these lies of the witness. But he will surely receive the punishment of the 8.4 million births. He who has no name, has no father, who is birthless, whose age cannot be told, who has no caste, creed nor occupation and because of His omni-presence cannot say, “I am from such and such place;” that this Supreme *puruṣa*, devoid of any distinction of space, time and object, should give such false witness. Well! Such is the great power of *maya*.

² *Siddharamēśhvar Maharádž:* U soudu na lavici svědků skládá každý svědek přísahu: Přisahám před Bohem, že budu říkat jen a jen pravdu, nic než pravdu a žádné lži.“ Složením takového slibu přísahá následující: „Mé jméno je *Dhondopant*, mé jméno z otcovy strany je *Dagadopant*, je mi tolik a tolik, jsem z té a té kasty, bydlím tam a tam.“ Nicméně i po složení přísahy je přesto zcela prolhaný. Avšak jaké jiné svědectví než toto může dát? U soudu nebyla zmínka o nějakém trestu za tyto lži. Nicméně svědek zajisté obdrží trest v podobě 8,4 miliónů zrození. Ten, kdo je bezejmenný, nemá žádného otce, je nezrozený, jehož věk nelze sdělit, kdo nenáleží do žádné kasty ani náboženství, nemá žádné povolání a s ohledem na jeho všudypřítomnost nelze říci: „Jsem z toho a toho místa,“ tak takovýto Nejvyšší *Puruša*, zbavený jakéhokoli rozlišování prostoru, času a objektu, by měl dát takovéto falešné svědectví. Výborně!! Taková je mocná síla *máji*.

should not stay for even a day in the house of the vile (this body is the house you have been residing in). *(This food is ‘I am’/life and it is divine; for without this, one could not exist for a even a moment. This should not be consumed ie. forgotten, when you eat the gross food and should always be kept in your mind. Then you are not ‘shit-factories’ and every action becomes divine)

Toto „vše“ by nemělo pojídat tuto *božskou potravu a toto „vše“ by nemělo usnout („vše“ značí být bdělý; probudit se ze snu *samsáry*). *(*Tato potrava je „já jsem“ neboli samotný život a je božské podstaty; tudíž bez ní nemůžete existovat ani jeden jediný okamžik. Neměla by být tedy pozřena, tj. zapomenuta, zatímco jíte hrubou potravu, ba naopak, vždy by měla být v mysli připomínána. Pak nejste továrnou na hovna a každý čin se stane božským činem.*) Toto „vše“ by nemělo setrvávat ani jeden den v domě neřesti (toto tělo je dům, v němž přebýváte).

24. आपल्याची गोही देऊं नये। आपली कीर्ती वरणूं नये।
आपलें आपण हांसों नये। गोष्टी सांगोनी ॥ २४ ॥
āpalyācī gohī deūṅ naye | āpalī kīrtī varṇūṅ naye |
āpaleṅ āpaṇa hāṁsōṅ naye | goṣṭī sāṅgonī || 24 ||

That *atma* should not give its own testimony (if you say, “I have understood myself” then, you have not been to that place; *maharaj*- how to know yourself. Can you kiss yourself?). That should not recount its own pervasiveness (for then you become body consciousness). That should not ridicule its Self by thinking, “I am a body” and That should bring the understanding, I do not exist, to this thought of creation (‘I am He’).

Toto *Ātma* by nemělo vydávat své svědectví (když řeknete: „Pochopil jsem sebe sama“, tak jste na tomto místě zajisté nebyli; *Maharádž*: Jak poznat sebe sama. Můžete sebe sama políbit?) To/*Ātma* by nemělo vyprávět o své vlastní všudypřítomnosti (protože pak se stanete tělesným vědomím). To by nemělo zesměšňovat své „Já“ uvažováním „já jsem tělo“. Mělo by této myšlenky stvoření („Já jsem On“) přinést pochopení „já neexistuji“.

25. धूम्रपान घेऊं नये। उन्मत्त द्रव्य सेवूं नये।
बहुचकासीं करूं नये। मैत्री कदा ॥ २५ ॥
dhūmrāpāna gheūṅ naye | unmatta dravya sevūṅ naye |
bahucakāsīṅ karūṅ naye | maitrī kadā || 25 ||

That *atma* should not accept the practice of smoking and That should not taste *intoxicating substances (sensory experiences) and That one should not take the support of the ‘many’ objects and never make friendship with them. *(‘The body does all these things, I do not do!’)

Toto *Ātma* by nemělo mít ve zvyku kouřit a ani brát *omamné/opojné látky (smyslové zkušenosti) a toto Jedno by nemělo přijímat podporu „mnoha“ objektů a nikdy se s nimi nespřátelit. *(„Tyto všechny věci dělá tělo, nikoli já!“)

26. कामेवणि राहों नये। नीच उत्तर साहों नये।
आसुदें अनन सौंऊं नये। वडलिंचेंह ॥ २६ ॥
kāmevṇiṅ rāhōṅ naye | nīca uttara sāhōṅ naye |

āsuderñ anna seūrñ naye | vaḍilāmcerñhi || 26 ||

You should not stay without this action of knowledge and you should not tolerate degrading remarks (from your mind and you should give such a reply that the mind goes off, 'I am He'). You should not taste the impure food (of the 'many' sensory experiences), even though it has come from that *atma* (in truth, everything is that pure *atma* but it is not enough to know this intellectually only. That *atma* tastes of the divine 'food' of 'I am'; He is 'all'- knowing and this must be your experience).

Neměli byste zůstat bez této činnosti poznání a tolerovat ponižující poznámky od své mysli (měli byste mysli dát takovou odpověď, tj. „Já jsem On“, že mysl odejde.) Neměli byste ochutnávat nečisté jídlo (jídlo „mnoha“ smyslových zážitků), ani kdyby přišlo od *Átma* (popravdě vše je ryzí *Átma*, ale nestačí to vědět jen intelektuálně. Toto *Átma* ochutnává božskou potravu „já jsem“; On je „vše“-vědoucí a to musí být vaše zkušenost.)

27. तोंडीं सीवी असों नये। दुसर्यास देखोन हांसों नये।
उणें अंगीं संचारों नये। कुळवंताचे ॥ २७ ॥
toñḍīñ sīvī asoñ naye | dusaṛyāsa dekhona hāñsoñ naye |
uñeñ aṅgīñ sañcāroñ naye | kuḷavañtāce || 27 ||

That should not use abusive speech; that *purush* should realize this 'all' (*prakṛti*) and not laugh at it; That should not enter within the inferior gross body that is within this 'all' body and That should always stay as the possessor of this 'all'.

To by nemělo používat urážlivou řeč; *puruša* by měl realizovat toto „vše“ (*prakṛti*) a nikoli se jí/*prakṛti* vysmívat; To by nikdy nemělo vkročit do podřadného hrubého těla, které je uvnitř tohoto těla „vše“ a mělo by vždy zůstat jakožto vlastník tohoto „vše“.

28. देखिली वस्तु चोरू नये। बहुत कृपण होंऊं नये।
जविलगांसी करू नये। कळह कदा ॥ २८ ॥
dekhilī vastu corūñ naye | bahuta kṛpaṇa hoñūñ naye |
jivalagāñsī karūñ naye | kaḷaha kadā || 28 ||

That Supreme Self should be realized and not stolen away by your mind and this 'all' should not become a miser ("I need this thing and that thing" and store away so many things); the *jīva* should never argue with that One who is the dearest of all.

Toto Nejvyšší Já by mělo být realizované a nikoli odcizené vaší myslí a toto „vše“ by se nemělo stát lakomcem („potřebuji toto a tamto“ a hromadit si tolik mnoho věcí); *džīva* by se nikdy neměl přít s Tím Jediným, který je nejdražší všem.

29. येकाचा घात करू नये। लटकी गोही देंऊं नये।
अप्रमाण वरूतों नये। कदाकाळीं ॥ २९ ॥
yekācā ghāta karūñ naye | laṭikī gohī deñūñ naye |
apramāṇa varūtoñ naye | kadākālīñ || 29 ||

One should not destroy that One (*nirgun*) nor should one give false witness ("Something happened" say, "Nothing has happened"); one should never exist and act without the

authority of that *atma* and with the authority of body consciousness.

Neměli byste ničit toto Jedno Jediné (*nirguna*), ani byste neměli vydávat falešné svědectví (místo „něco se stalo“ řekněte „nic se nestalo“); nikdy byste neměli existovat bez autority *Átma* a ani jednat bez této autority. Nikdy byste neměli existovat a jednat s autoritou tělesného vědomí.

30. चाहाडी चोरी धरू नये। परद्वार करू नये।
 मागें उणें बोलों नये। कोणीयेकाचें ॥ ३० ॥
cāhāḍī corī dharūṁ naye | paradvāra karūṁ naye |
māgeṁ uṇeṁ bolōṁ naye | koṇīyekāceṁ || 30 ||

You should not keep the stolen fabricated tales of this world; you should not enter the door of another (ie. [this gross world](#)); that Self should not speak of the previous faults of that One who is within everyone (ie. [forget the past and speak 'I am'](#)).

Neměli byste si držet ukradené vymyšlené příběhy tohoto světa; neměli byste vstoupit do dveří druhého (tj. [tohoto hrubého světa](#)); toto „Já“ by nemělo nikdy mluvit o předešlých chybách Jednoho Jediného, které je uvnitř každého (tj. [zapomeňte na minulost a prohlašujte „já jsem“](#)).

31. समई यावा चुकों नये। सत्वगुण सांडूं नये।
 वैरियांस दंडूं नये। शरण आलियां ॥ ३१ ॥
samāī yāvā cukōṁ naye | satvaguna sāmḍūṁ naye |
vairiyāṁsa daṁḍūṁ naye | śaraṇa āliyāṁ || 31 ||

You should not forget/give up your power of ‘now’ ([this is the time of the ‘all’ or the power of prakṛti. It is the beginning of time and space; the puruṣh is beyond this time and space](#)); you should not let the *sattva guna* slip away and you should not punish the enemy ([ego/mind](#)) who comes to you for refuge.

Neměli byste zapomenout či se zříci své síly přítomného „teď“ ([toto je čas všeho neboli síla prakti. Je počátkem času a prostoru; puruša je za tímto časem a prostorem](#)); neměli byste nechat proklouznout *sattva gunu* a neměli byste trestat nepřítel ([ego/mysl](#)), který se k vám přišel uchýlit.

32. अल्पधनें माजों नये। हरभिकृतीस लाजों नये।
 मर्यादेवणि चालों नये। पवतिर जनीं ॥ ३२ ॥
alpadhanēṁ mājōṁ naye | haribhaktīsa lājōṁ naye |
maryādeviṇa cālōṁ naye | pavitra janīṁ || 32 ||

You should not get arrogant with a little *wealth ([all the wealth of this world is nothing, placed against the wealth of liberation and freedom from birth and death](#)); you should not be ashamed to be devoted to *hari* and the purified should not behave without constraint in the mind. *(Christ- What does a man profit if he gains the whole world but loses his soul?)

Neměli byste se stát domýšliví po nabytí nepatrného *bohatství ([veškeré bohatství tohoto světa není nic ve srovnání s bohatstvím volnosti a osvobození of zrození a smrti](#)); neměli byste se stydět být oddáni bohu *Hari* a očištěný by se neměl chovat bez sebe-

ovládání v mysli. *(*Kristus*: „Co člověk získá, když dobyde celý svět, ale ztratí svou duši?“)

33. मूर्खासीं संमंघ पडों नये। अंधारीं हात घालूं नये।
दुश्चतिपणें वसिरों नये। वस्तु आपुली ॥ ३३ ॥
mūrkhāsīṁ saṁmāṁgha paḍoṁ naye | aṁdhārīṁ hāta ghalūṁ naye |
duścitapaṇeṁ visaroṁ naye | vastu āpulī || 33 ||

You should have no dealings with the foolish; you should not enter into the darkness of ignorance; you should not forget your own Self through inattentiveness.

Neměli byste se zaplétat s hlupáky; neměli byste vstupovat do temnoty nevědomosti; neměli byste zapomenout na své „Já“ kvůli nepozornosti.

34. स्नानसंघ्या सांडूं नये। कुळाचार खंडूं नये।
अनाचार मांडूं नये। चुकुरपणें ॥ ३४ ॥
snānasāṁghyā sāṁḍūṁ naye | kulācāra khaṁḍūṁ naye |
anācāra māṁḍūṁ naye | cukurapaṇeṁ || 34 ||

You should not give up your sacred bath and prayers of the *brahmin*, (you are a true *brahmin* if you purify your mind in the waters of knowledge and remember your *swarup*); you should perform the conduct of your lineage (ie. you belong to your *guru*); you should not get placed in the unrestrained mind by forgetting your *swarup*.

Neměli byste se vzdávat své posvátné koupele a modliteb *brahmína* (vy jste pravý *brahmín*, jestliže očistíte svou mysl ve vodách poznání a připomínáte si svou *svarúpu*); měli byste jednat v souladu se svou linií (tj. náležíte svému *Guruovi*); neměli byste se usídlit v bezuzdné mysli tím, že zapomenete na svou *svarúpu*.

35. हरकिथा सांडूं नये। नरूपण तोडूं नये।
परमार्थास मोडूं नये। प्रपंचबळें ॥ ३५ ॥
harikathā sāṁḍūṁ naye | nirūpaṇa toḍūṁ naye |
paramārthāsa moḍūṁ naye | prapaṁcabaḷeṁ || 35 ||

You should not give up this ‘story’ of **hari* and this *sagun* discourse should not be broken; you should not break *paramarth* (Supreme Accomplishment) with the force of *prapanch* (worldly accomplishments). *(*hari* is *vishnu*, means to know)

Neměli byste se vzdát tohoto „příběhu“ boha **Hari* *(*Hari* je *Višnu*, což značí poznat) a tato promluva *saguna* by neměla být přerušena; neměli byste přerušit *paramārthu* (Konečné Dosažení) se silou *prapanči* (světských dosažení).

36. देवाचा नवस बुडऊं नये। आपला धर्म उडऊं नये।
भलते भरीं भरों नये। वचिरेंवणि ॥ ३६ ॥
devācā navasa buḍāūṁ naye | āpalā dharma uḍāūṁ naye |
bhalate bharīṁ bharoṁ naye | vicāreṁvṇi || 36 ||

You should not destroy this pact with God nor should you dismiss your *dharma* (inherent nature ie. to be and to know); you should not fondly run after all that which is irrelevant and void of that pure understanding, I do not exist.

Neměli byste zničit tuto úmluvu s Bohem a ani opomínat svou *dharmu* (vnitřní přirozenost, tj. být a vědět); neměli byste se naivně honit za tím vším, co je bezvýznamné a prosté tohoto ryzího pochopení „já neexistuji“.

37. नष्टुरपण धरूं नये। जीवहतया करूं नये।
पाँउस देखोन जाऊं नये। अथवा अवकाळीं ॥ ३७ ॥
niṣṭhurapaṇa dharūṁ naye | jīvahatyā karūṁ naye |
pāusa dekhona jāūṁ naye | athavā avakālīṁ || 37 ||

You should not hold on obstinately to being a *jiva* and thus become the killer of the *jiva* (our own concepts are the cause of our destruction); you should not believe in a time of plenty or a time of adversity (ie. understand, ‘nothing has happened’). (*maharaj-* say I have created everything...if someone dies, it is may wish, if a child is born, it is my wish).

Neměli byste se posedle držet totožnosti být *džívou*, ale naopak se stát zabijákem *džívy* (naše vlastní koncepty jsou příčinou našeho zničení); neměli byste mít víru v čas hojnosti nebo v čas nepřízně (tj. pochopit „nic se nestalo“). (*Maharádž:* řekněte: „Já jsem stvořil vše... jestliže někdo zemře, je to mé přání. Pokud se narodí dítě, je to mé přání“).

38. सभा देखोन गळों नये। समई उत्तर टळों नये।
घःकारितां चळों नये। धारषिट आपुलें ॥ ३८ ॥
sabhā dekhona gaḷom naye | samāim uttara ṭaḷom naye |
dhiḥkāritāṁ caḷom naye | dhāriṣṭa āpuleṁ || 38 ||

This meeting place should be understood and never left; in this ‘now’, you should not dismiss this reply (*maharaj-* reply to the mind so nicely that the mind goes off; ‘I am He’); you should not yield to scorn and always have courage and patience.

Toto místo setkání by mělo být pochopeno a už nikdy opuštěno; v tomto přítomném „ted“ byste neměli opominout tuto odpověď (*Maharádž:* „Odpovězte myslí tak jemně, že mysl odejde; „Já jsem On“); neměli byste podlehnout pohrdání a vždy mít odvalu a trpělivost.

39. गुरुवरिहति असों नये। नीच यातीचा गुरु करूं नये।
जणिं शाश्वत मानूं नये। वैभवेंसीं ॥ ३९ ॥
guruvorihita asom naye | nīca yāticā guru karūṁ naye |
jiṇem śāśvata mānūṁ naye | vaibhaverisīm || 39 ||

You should not be without the *guru*; you should never have a *guru* from a lowly caste (one should have a *brahmin* ie. a Knower of *brahman*, and not a knower of the body); and you should not believe that living with this grandeur of the ‘all’ is that eternal Self.

Neměli byste být bez *Gurua*; neměli byste mít *Gurua* z nižší kasty (měli byste mít *brahmína*, což je Znalce *brahman*, a ne znalce těla); a neměli byste věřit, že život s touto vznešeností „všeho“ je toto věčné Já.

40. सत्यमार्ग सांडूं नये। असत्य पंथें जाऊं नये।
कदा अभमान घेऊं नये। असत्याचा ॥ ४० ॥

*satyamārga sāmḍūrṁ naye | asatya parṁtherṁ jāūrṁ naye |
kadā abhimāna gheūrṁ naye | asatyācā || 40 ||*

You should not leave the way of the Truth and travel on the road of untruth and you should never accept the ego of the untrue.

Neměli byste opustit stezku Pravdy a toulat se po cestě nepravdy a neměli byste nikdy přijmout ego nepravdy.

41. अपकीर्तते सांडावी। सद्कीर्तवाढवावी।
वविकें दृढ धरावी। वाट सत्याची ॥ ४१ ॥
*apakīrti te sāmḍāvī | sadkīrti vāḍhavāvī |
vivekeṁ ḍḍha dharāvī | vāḷa satyācī || 41 ||*

That Reality should let slip this insignificant pervasiveness of the gross body and should increase its pervasiveness; by careful *vivek* you should hold fast to the path of Truth.

Tato Skutečnost by měla opominout nepatrnou pronikavost hrubého těla a ([naopak](#)) zvětšit svoji pronikavost ([všudypřítomnost](#)); pozorným rozlišováním/*vivek* byste se měli pevně držet stezky Pravdy.

42. नेघतां हे उत्तम गुण। ते मनुष्य अवलक्षण।
एक त्यांचे लक्षण। पुढलि समासी ॥ ४२ ॥
*neghatām he uttama guṇa | teṁ manuṣya avalakṣaṇa |
aika tayāṁce lakṣaṇa | puḍhile samāsīṁ || 42 ||*

If you do not accept that superior *guṇa* ([pure sattva guṇa](#); ‘I am everything, everywhere’) then, that Reality becomes an inattentive, unfortunate man. Therefore ahead ‘listen’ carefully and this attention will become that thoughtless Reality that is within this composition of words.

Jestliže nepřijmete tuto nadřazenou *gunu* ([ryzí sattva gunu](#); „Já jsem vše, všude“), pak se Skutečnost stane nepozorným, nešťastným člověkem. Proto nadále poslouvejte pozorně a tato pozornost se stane bez-myšlenkovitou Skutečností, která je uvnitř této kompozice slov.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे उत्तमलक्षणनाम
समास दुसरा ॥ २ ॥ २.२
*iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde uttāmalakṣaṇanāma
samāsa dusarā || 2 || 2.2*

Tímto končí 2.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Vyšší/dokonalejší pozornost“.

Překlad z angličtiny – Aleš Adámek 2017

2.3 Pozornost chybného poznání

समास तसिरा : कुवद्विया लक्षण

samāsa tisarā : kuvidyā lakṣaṇa

The Attention of Wrong Knowledge

|| Śrī Rām ||

1. ऐका कुवद्वियेचीं लक्षणें। अति हीनें कुलक्षणें।
त्यागार्थ बोललीं ते श्रवणें। त्याग घडे ॥ १ ॥
aikā kuvidyēcīṁ lakṣaṇeṁ | atī hīneṁ kulakṣaṇeṁ |
tyāgārtha bolilīṁ te śravaṇeṁ | tyāga ghaḍe || 1 ||

Listen (to this ‘speech’/knowledge)! Otherwise your attention will be given to wrong knowledge and this brings the most base and inferior forms (body and gross objects). The fruit of renunciation is this ‘speech’ and by listening carefully to this ‘speech’ the gross will be renounced.

Naslouchejte (této „řeči“/poznání)! Jinak bude vaše pozornost zaměřena na chybné poznání, které přináší ty nejnižší a nejpodřadnější formy (tělo a hrubé objekty). Tato „řeč“ je plodem odříkání a budete-li jí pečlivě naslouchat, zbavíte se všeho hrubého.

2. ऐका कुवद्वियेचा प्राणी। जन्मा येऊन केली हानी।
सांगजिल येहीं लक्षणें। वोळखावा ॥ २ ॥
aikā kuvidyēcā prāṇī | janmā yeūna kelī hānī |
sāṅgijela yehīṁ lakṣaṇeṁ | volakhāvā || 2 ||

Listen (to this knowledge and forget every other thing), for wrong knowledge brings birth and destruction in the *prana*. When that attention-less *swarup* within this listening is recognized then, there will be that thoughtless understanding.

Naslouchejte (tomuto poznání a na vše ostatní zapomeňte), protože chybné poznání přináší zrození a smrt v *práně*. Až v tomto naslouchání rozpoznáte onu *svarupu*, která je bez pozornosti, pak přijde bez-myšlenkovité pochopení.

3. कुवद्वियेचा प्राणी असे। तो कठणि नरूपणें त्रासे।
अवगुणाची समृद्धा असे। म्हणौनयां ॥ ३ ॥
kuvidyēcā prāṇī ase | to kaṭhina nirūpaṇeṁ trāse |
avagunācī samṛddhi ase | mhaṇauniyāṁ || 3 ||

But when that *atma* takes birth in the *prana*³ and acquires wrong knowledge (“I am a body and I breath”; renunciation is, ‘I am not the body; the body breathes but I am not the breath’), then it is troubled by the ‘many’ harsh and gross discourses and there is an overflowing of these inferior *gunas* (the mix of *sattwa*, *rajas* and *tamas*; ie. knowledge/ignorance and imagination).

Ale když se toto *átma* zrodí v *práně*⁴ a osvojí si chybné poznání (čili postoj „já jsem tělo a dýchám“ místo správného zřeknutí se „já nejsem tělo; tělo dýchá, ale já nejsem dechem“), potom je obtěžováno „mnoha“ krutými a hrubými debatami a všude převládají nízké *guny* (směs *gun satva*, *radžas* a *tamas*, tedy poznání/nevědomost a představitivost).

श्लोक॥ ऊर्ध्वं दंभो द्रपोऽभिमिनश्च क्रोधः पारुष्यमेव च
अज्ञानं चाभजितस्य पार्थ संपदमासुरीम्॥

śloka || *darṁbho darpo'bhimānaśca krodhaḥ pāruṣyameva ca |*
ajñānaṁ cābhijātasya pārtha saṁpadamāsurīm |

shloka || O! Parth, the inborn demonic (ie. ego) qualities of a person are conceit, insolence, pride, anger, gossip and ignorance.

Šlōka (Bhagavadgīta 16.4) || Ó, Pártho (Ardžuno), vrozené démonické vlastnosti člověka (tj. ego) jsou pýcha, povýšenost, ješitnost, hněv, hrubost a nevědomost.

4. क्रोध मद मत्सर। लोभ दंभ तरिस्कार।
गर्व ताठा अहंकार। द्वेष वषिद वकिल्पी॥ ४॥
krodha mada matsara | lobha dambha tiraskāra |
garva tāṭhā ahaṁkāra | dveṣa viṣāda vikalpī || 4 ||

These bring desire/*kam*, anger/*krodh*, pride, envy, greed, hypocrisy, malice, arrogance, obstinacy, ego, anxiety, depression and doubtfulness.

(Tyto nízké *guny*) přinášejí touhu/*kāma*, hněv/*kródha*, pýchu, závist, chamtivost, pokrytectví, zášť, namyšlenost, zatvrzelost, egoismus, obavy, deprese a pochybnosti.

5. आशा ममता तृष्णा कल्पना। चिंता अहंता कामना भावना।
असूय अवज्ञा ईषणा वासना। अतृप्ती लोलंगता॥ ५॥
āśā mamatā tṛṣṇā kalpanā | cīntā ahaṁtā kāmanā bhāvanā |
asūya avijñā īṣaṇā vāsanā | atrptī lolāṅgatā || 5 ||

These bring hope, possessiveness, hankering, imagination, worry, the sense of ego, **vasana*, emotion, envy, ignorance, aspiration, desire for physical pleasure, discontent, impatience. *(Deep rooted desire to be body; one imagines I cannot live and experience

³*maharaj* – The power which is in you is so strong; on one breath, you see the whole world. People believe there are three worlds; this present world, another they say is heaven and then they say, hell. If you get that one breath then, you can know everything, no? If there is no breathing then what remains? Everything goes off. You have got that power on your own breath to make the three worlds.

⁴ *Maharádž*: Síla, která je ve vás, je tak mocná – v jednom nádechu spatříte celý svět. Lidé věří, že jsou tu tři světy; tento svět kolem nás, potom je tu prý nebe a dále svět, kterému říkají peklo. Stačí jediný váš nádech a můžete poznat cokoli, ne? Co by tu bylo, kdyby nebylo dechu? Všechno by zmizelo. To ve vašem vlastním dechu spočívá síla, která dokáže stvořit všechny tři světy.

without a body)

(Tyto nízké *guny*) přinášejí přání, žárlivost, dychtivost, vytváření představ, starosti, pocit ega, **vásany*, emoce, závist, nevědomost, ambice, touhu po tělesném potěšení, nespokojenost, netrpělivost. *(Hluboce zakořeněné touhy těla; člověk si představuje, že bez těla nemůže žít a zakoušet.)

6. इच्छ्या वांछ्या चकिच्छ्या नदि। आनतिय ग्रामणी मसती सदा।
जाणीव अवज्ञा वपित्ती आपदा। दुरवृत्ती दुरवासना ॥ ६ ॥
ichchya vāṁchya cikichchya nidi | ānatiya grāmaṇī mastī sadā |
jāṇīva avajñā vipattī āpadā | durvṛttī durvāsana || 6 ||

Then there are cravings, wishes, criticism, slander, bad conduct, violence, pride of knowledge, disobedience, difficulties, calamities, and the *vritti* that is far from the *atma*, and the *vasana* that is far from the *atma*. (The pure *vritti* wants just to know; the pure *vasana* wants just to be)

Potom tu jsou touhy, přání, kritizování, pomluvy, špatné chování, násilí, pýcha na dosažené poznání, neposlušnost, potíže, neštěstí a *vritti*, které je velmi vzdálené od *átma*, a *vásany*, které jsou velmi vzdálené od *átma*. (Čiré *vritti* chce pouze vědět; čirá *vásana* chce pouze být.)

7. सप्रधा खटपट आणा चटचट। तरहे झटपट आणी वटवट।
सदा खटपट आणी लटपट। परम वेथा कुवदिया ॥ ७ ॥
spardhā khaṭapaṭa āṇi caṭacaṭa | tarhe jhaṭapaṭa āṇi vaṭavaṭa |
sadā khaṭapaṭa āṇi laṭapaṭa | parama vethā kuvadyā || 7 ||

Then there is envious quarrelling and fretting and grieving; all kinds of toil and moil and chatter; continuous harassment and restless activity. This inferior knowledge is acutely painful.

Potom tu je závistivé hašteření, starosti a zármutek; jsou tu všechny druhy dřiny, pachtění se a tlachání; je tu neustálé obtěžování a neutuchající rozruch. Nižší forma poznání je sžíravě bolestivá.

8. कुरूप आणी कुलक्षण। अशक्त आणी दुरजन।
दरद्री आणी कृपण। आतशियेसी ॥ ८ ॥
kurūpa āṇi kulakṣaṇa | aśakta āṇi durjana |
daridrī āṇi kṛpaṇa | ātisayerṁsīm || 8 ||

Then there is this defective form (a body and not formless) and this defective attention (mixed knowing/ignorance and not pure knowing); then one is weak (*ashakti* ie. not having the *shakti*, 'I am'), wicked, penniless and miserly to the worst degree. (All qualities of the gross body and its ego and not the formless, egoless Self)

Potom je tu tato pokažená forma (tělo namísto bezforemného) a tato pokažená pozornost (směs poznání a nevědomosti a nikoli čiré poznání); potom je člověk slabý (*aśakti*, tedy postrádající *śakti*, „já jsem“), zkažený, nuzný a nejubožejší z ubohých. (To všechno jsou vlastnosti hrubého těla a jeho ega, opak bezforemného, ne-egoistického Já.)

9. आळसी आणि खादाड। दुर्बळ आणि लाताड।
तुटक आणि लाबाड। आतशियेंसीं ॥ ९ ॥
ālasī āṇī khādāḍa | durbala āṇī lātāḍa |
tuṭaka āṇī lābāḍa | ātisayemsīm || 9 ||

Then one is lazy and gluttonous; weak and yet violent; scornful and cunning to the worst degree.

Potom je člověk líný a nenasytný; je slabý a přesto násilnický; je pohrdavý a nanejvýš lstivý.

10. मूर्ख आणि तपीळ। वेडें आणि वाचाळ।
लटकें आणि तोंडाळ। आतशियेंसीं ॥ १० ॥
mūrkhā āṇī tapīḷa | veḍem āṇī vācāḷa |
laṭikem āṇī toṇḍāḷa | ātisayemsīm || 10 ||

Then one is foolish and hot tempered, mad after the sense objects and talkative; then one speaks falsely and is quarrelsome to the worst degree.

Potom je člověk hloupý a vznětlivý, upovídáný a toužící po smyslových objektech; potom člověk mluví lživě a je strašně konfliktní.

11. नेणे आणि नायके। न ये आणि न सीके।
न करी आणि न देखे। अभ्यास दृष्टी ॥ ११ ॥
neṇe āṇī nāyake | na ye āṇī na sīke |
na karī āṇī na dekhe | abhyāsa dṛṣṭī || 11 ||

When there is ignorance and ownership of it (“I am so and so and I do everything”) then, that thoughtless understanding is not and it cannot be learned. Then even this vision of knowledge, acquired through study, cannot be made.

Je-li tu nevědomost a z ní pramenící pocit vlastnictví a konatelství („Já jsem takový a takový a já dělám vše.“), potom tu chybí ono bez-myšlenkovité pochopení a nelze si ho osvojit. Potom nelze získat dokonce ani zření skrze poznání získané studiem.

12. अज्ञान आणि अवसिवासी। छळवादी आणि दोषी।
अभक्त आणि भक्तांसी। देखों सकेना ॥ १२ ॥
ajñāna āṇī avisvāsī | chaḷavādī āṇī doṣī |
abhakta āṇī bhaktāmsī | dekhom sakenā || 12 ||

Then there is the ignorance and faithlessness; then there is harassment and sin; such a non-devotee cannot possibly understand a devotee.

Potom je tu nevědomost a nedůvěra; je tu trápení a hřích; takový ne-oddaný si nemůže nikdy rozumět s oddaným.

13. पापी आणि नदिक। कष्टी आणि घातक।
दुःखी आणि हसिक। आतशियेंसीं ॥ १३ ॥
pāpī āṇī nindaka | kaṣṭī āṇī ghātaka |
duḥkhī āṇī hinsaka | ātisayemsīm || 13 ||

Due to this wrong knowledge one is a condemning, abusive *sinner; always worrying and dangerous; unhappy and violent to the worst degree. *(*maharaj-* there is only one sin and that is taking yourself to be a body)

Kvůli tomuto chybnému poznání je člověk zavrženým, surovým *hříšníkem; je neustále vystrašený a je nebezpečný; je nešťastný a je velice násilnický. *(*Maharádž:* Existuje jenom jediný hřích, a to myslet si, že jsi tělo.)

14. हीन आणी कृत्रमी। रोगी आणी कुकर्मि।
आचंगुल आणी अधर्मि। वासना रमे ॥ १४ ॥
hīna āṇī kṛtrimī | rogī āṇī kukarmī |
ācaṅgula āṇī adharmī | vāsanā rame || 14 ||

Then there is the base, fake and artificial; then there are the diseased (ie. *body consciousness*) who make base and lowly actions; then one is narrow-minded and opposed to one's *dharma* and this *vasana*, to simply be, delights in wanton frivolous play.

Potom tu je nízkost, podvod a nepřirozenost; potom jsou tu nemocní (tj. *tělesným vědomím*), kteří konají ubohé a nízké činy; potom je člověk omezený a odporuje své *dharmě* a tato *vāsana*, která je původně pouhou touhou jednoduše být, si libuje v prostopášné a lehkovážné hře.

15. हीन देह आणी ताठा। अप्रमाण आणी फांटा।
बाषकळ आणी करंटा। वविक सांगे ॥ १५ ॥
hīna deha āṇī tāṭhā | apramāṇa āṇī phāṅṭā |
bāṣkaḷa āṇī karaṅṭā | vīveka sāṅge || 15 ||

When there is this inferior gross body and mind then, there is arrogance; then the mind has no authority and is a sprout of endless chatter; then that thoughtless understanding is the *vivek* of a frivolous beggar.

Je-li tu toto podřadné hrubé tělo a mysl, je tu namyšlenost a mysl nemá žádnou autoritu a je zárodkem nekonečného žvanění. Potom se toto bez-myšlenkovité pochopení stalo *vivékou* lehkovážného žebráka.

16. लंडी आणी उन्मतत। नकिामी आणी डुल्लत।
भ्याड आणी बोलत। पराक्रमु ॥ १६ ॥
laṅḍī āṇī unmatta | nikāmī āṇī ḍullata |
bhyāḍa āṇī bolata | parākramu || 16 ||

He is a deceitful coward, drunk with arrogance; useless and yet walking with a proud gait; he is fearful and has no courage to stay in this 'speech'.

Je to falešný zbabělec, namyšlený opilec; je k ničemu, a přece si pyšně vykračuje; je plný strachu a nemá vůbec odvalu setrávat v této „řeči“.

17. कनषिठ आणी गर्वषिठ। नुपरतें आणी नषट।
द्वेषी आणी भ्रष्ट। आतशियेंसी ॥ १७ ॥
kaniṣṭha āṇī garviṣṭha | nuparateṁ āṇī naṣṭa |
dveṣī āṇī bhraṣṭa | ātiśayerisīm || 17 ||

He is inferior and proud; licentious and destructive; he is malicious and bewildered and confused, to the worst degree.

Je nízký a pyšný; zhýralý a pustošivý, je zákeřný a zmatený a dočista popletený.

18. अभिमानी आणि नसिंगळ। वोडगस्त आणि खळ।
दंभकि आणि अनर्गळ। आतशियेंसी ॥ १८ ॥
abhimānī āṇī nisīṅḡaḷa | voḍagasta āṇī khala |
dambhika āṇī anargala | ātiśayemsīm || 18 ||

He is full of pride and shameless with it; he is distressed and wicked; a hypocrite and willful to the worst degree.

Je plný pýchy a bezostyšnosti; je sklíčený a zlý; je pokrytecký a neuvěřitelně svéhlavý.

19. वोखटे आणि वकिारी। खोटे आणि अनोपकारी।
अवलक्षण आणि घःकारी। प्राणमातरांसी ॥ १९ ॥
vokhaṭe āṇī vikārī | khoṭe āṇī anopakārī |
avalakṣaṇa āṇī dhiḡkārī | prāṇimātrāṅsī || 19 ||

He is vile and full of agitation; full of lies and unhelpful; he has bad habits and is argumentative towards this ‘all’.

Je ohavný a plný nervozity; je plný lží a je k ničemu; má samé zlozvyky a je ve sporu s tímto „vším“.

20. अल्पमती आणि वादक। दीनरूप आणि भेदक।
सूक्ष्म आणि त्रासक। कुशब्दे करूनी ॥ २० ॥
alpamatī āṇī vādaka | dīnarūpa āṇī bhedaka |
sūkṣma āṇī trāsaka | kuśabdeṅ karūni || 20 ||

He is feeble in understanding and yet opinionated; he is distressed and creates so many divisions; that *brahman* and the greatest of suffering are on account of these base words (within the ‘many’ words there is the worst and the best; they damn us to be a body and they save us by right thinking and understanding).

Má chabé pochopení, a přesto je zatvrzelý; je sklíčený a vytváří mnoho rozdílností a rozporů; v těchto základních slovech je jak *brahman*, tak to největší utrpení. (V „mnoha“ slovech je to nejhorší i to nejlepší; tato slova nás uvrhnou do těla, ale také nás mohou zachránit díky správnému myšlení a pochopení.)

21. कठणिवचनी कर्कशवचनी। कापट्यवचनी संदेहवचनी।
दुःखवचनी तीव्रवचनी। क्रूर नषिठुर दुरात्मा ॥ २१ ॥
kaṭhīnavacanī karkaśavacanī | kāpaṭyaṇī saṁdehavacanī |
duḡkhavacanī tīravacanī | krūra niṣṭhura durātmā || 21 ||

Within this ‘speech’ of ‘I am’, there are the harsh and cutting words; within this ‘speech’ there is deceit and body consciousness; within this ‘speech’ there is the sorrow created by stinging, cruel and violent words that are far from the *atma*.

V „řeči“ tohoto „já jsem“ jsou hrubá a bolestná slova; je v ní klam a tělesné vědomí; v této řeči je utrpení způsobené bodavými, krutými a násilnými slovy, která jsou daleko od *átma*.

22. नयूनवचनी पैशून्यवचनी। अशुभवचनी अनतियवचनी।
द्वेषवचनी अनृत्यवचनी। बाष्कलवचनी धःकारु ॥ २२ ॥
nyūnavacanī paiśūnyavacanī | aśubhavadacanī anityavacanī |
dveṣavacanī anṛtyavacanī | bāṣkaḷavacanī dhiḥkāru || 22 ||

Within this ‘speech’ there is the defective and within this ‘speech’ there is the destructive and spiteful; within this ‘speech’ there is the transitory; within this ‘speech’ there is the anxious and debased and within this ‘speech’ there is the frivolous and harsh.

V této „řeči“ je zkaženost a v této „řeči“ je ničivost a zlomyslnost; v této „řeči“ je pomíjivost; v této „řeči“ je ustrašenost a degradace a v této „řeči“ je lehkovážnost a krutost.

23. कपटी कुटील गाठ्याळ। कुरटें कुचर नट्याळ।
कोपी कुधन टवाळ। आतशियेसीं ॥ २३ ॥
kapaṭī kuṭīḷa gāṭhyāḷa | kurṭeṁ kucara naṭyāḷa |
kopī kudhana ṭavāḷa | ātiśayemśīm || 23 ||

He is deceitful and slanderous and self-willed; morose, dishonest, vengeful and troublesome; in this hut called the body there is the suspicious and idle, to the worst degree.

Takový člověk je nečestný a pomlouvačný a svéhlavý; je mrzutý, nepoctivý, mstivý a nepříjemný; v této chatrči zvané tělo se nachází jen to, co je nedůvěryhodné a nanejvýš banální.

24. तपीळ तामस अवचार। पापी अनर्थी अपस्मार।
भूत समंधी संचार। आंगीं वसे ॥ २४ ॥
tapīḷa tāmasa avicāra | pāpī anarthī apasmāra |
bhūta samāndhī saṁcāra | āṅgīm vase || 24 ||

He is bad tempered and affected by the *tamo guna* and therefore his thinking is improper; he is vicious and a great calamity; he is possessed by the ‘ghost’ of the elements (they create an objective world and this gross body) and yet still, he is moving and dwelling within this ‘all’ body (taking oneself to be a body yet watched over by this ever-present and attentive ‘all’).

Je nevrlý a je poznamenán *gunou tamas*, takže jeho myšlení je nesprávné; je „krutý“ a škodlivý; je posedlý duchem elementů (které tvoří objektivní svět a toto hrubé tělo), ale přesto přebývá a pohybuje se v tomto těle „vše“ (považuje se za tělo, ale je stále pod ochranou tohoto věčného a pozorného „vše“).

25. आतमहत्यारा सत्रीहत्यारा। गोहत्यारा ब्रह्महत्यारा।
मातृहत्यारा पतिहत्यारा। माहापापी पतति ॥ २५ ॥
ātmahatyārā strīhatyārā | gohatyārā brahmahatyārā |
māṭṛhatyārā pitṛhatyārā | māhāpāpī patita || 25 ||

He is a killer of the *atma*; a killer of the woman (*prakṛti/creation*); he is a killer of the cow/that which gives anything you wish for and a killer of the *brahmin* (the one who knows *brahman*); he is a killer of his mother and his father (*mula maya* or *prakṛti* and her *purush*); he has tumbled down into this body and become the great sinner.

Je vrahem *átma*; je vrahem ženy (*prakṛti/stvoření*); je vrahem krávy (toho, co ti dává cokoli si přeješ) a je vrahem *brahmína* (toho, kdo zná *brahman*); je vrahem své matky a svého otce (*mula máji* čili *prakṛti* a jejího manžela *puruší*); poklesl do tohoto těla a stal se velikým hříšníkem.

26. उणें कुपात्र कुतर्की। मतिरद्रोही वसिवासघातकी।
कृतघ्न तल्पकी नारकी। अतित्याई जल्पक ॥ २६ ॥
uṇeṅ kupātra kutarkī | mitradrohī visvāsaghātakī |
kṛtaghna talpakī nārakī | atityāi jalpaka || 26 ||

Due to these faults he is an unworthy recipient of knowledge, for he is devoid of any proper logic; he destroys faith and is a traitor to his dearest friend (the *atma*); he is ungrateful, addicted to the sense objects, lives in hell and still he boasts of these things.

Kvůli těmto chybám je nezaslouženým příjemcem poznání, protože mu chybí jakákoli logika; ničí důvěru a je zrádcem svého nejlepšího přítele (*átma*); je nevděčný, je závislý na smyslových objektech; žije v pekle a ještě se tím vším chlubí.

27. कति भांडण झगडा कळहो। अधर्म अनराहाटी शोकसंग्रहो।
चाहाड वेसनी वगिरहो। नगिरहकर्ता ॥ २७ ॥
kiṃta bhāṃḍaṇa jhagaḍā kaḷaho | adharma anarāhāṭī śokasaṅgraho |
cāhāḍa vesanī vighraho | nighrahakartā || 27 ||

His life is rampant with doubts, arguments, tussles, quarrels and disputes; his actions are *a-dharma* and his behaviour is immoral and the source of great sorrow; he slanders others behind their backs; he is domineering and has so many bad and vicious habits.

Jeho život je plný pochybností, nsvárů, zápasů, hádek a rozepří; jeho činy jsou *a-dharmou* a jeho chování je nemorální a je zdrojem velikého utrpení; pomlouvá druhé za jejich zády; je panovačný a má velice mnoho špatných a krutých zlovyků.

28. द्वाद आपेसी वोंगळ। चाळक चुंबक लच्याळ।
स्वार्थी अभळिसी वोढाळ। आद्दत्त झोड आदखणा ॥ २८ ॥
dvāḍa āpeśī voṅgaḷa | cāḷaka cumbaka lacyāḷa |
svārthī abhīlāsī voḍhāḷa | āddatta jhoḍa ādakhaṇā || 28 ||

He is wicked and dishonourable; flirtatious and hurtful and a teller of tales (“I am so and so and this is such and such”); he is self-centered with a greedy, rambling mind; he is easily angered and malicious too.

Je podlý a nečestný; flirtuje s druhými, uráží je a vypráví jim nesmysly („já jsem takový a takový a toto je takové a takové“); je sebe-středný a jeho mysl je chtivá a roztěkaná; lehce se rozzuří a je zákeřný.

29. शठ शुंभ कातरु। लंड तर्मुंड सतिरु।
 बंड पाषांड तशकरु। अपहारकर्ता ॥ २९ ॥
śaṭha śumbha kātaru | laṇḍa tarmuṇḍa simtaru |
baṇḍa pāṣāṇḍa taśkaru | apahāarakartā || 29 ||

A stupid coward, obstructive, deceitful, disloyal, untrustworthy and sacrilegious; these are his vices. He likes too plunder and destroys.

Je to hloupý zbabělec, který vše kazí, je nečestný, nevěrný, nespolehlivý a nic mu není svaté. To jsou jeho nečnosti. Rád krade a ničí.

30. धीट सैराट मोकाट। चाट चावट वाजट।
 थोट उद्धट लंपट। बटवाल कुबुद्धी ॥ ३० ॥
dhīṭa sairāṭa mokāṭa | cāṭa cāvāṭa vājaṭa |
thoṭa uddhaṭa laṇpaṭa | baṭavāla kubuddhī || 30 ||

He is bold and unabashed, stupid and unrestrained in his behaviour; he babbles and cheats and he is an arrogant rogue with devious thinking and infatuated by women.

Je troufalý a nestoudný, je primitivní a chová se nevázaně; je to užvaněný podvodník, je to arogantní darebák se zvráceným myšlením, který šílí po ženách.

31. मारेकरी वरपेकरी। दरवडेकरी खाणोरी।
 मैद भोंदु परद्वारी। भुरेकरी चेटकी ॥ ३१ ॥
mārekarī varapekarī | daravaḍekarī khāṇorī |
maimda bhom̐du paradvārī | bhurarekarī ceṭakī || 31 ||

He is a murderer of the *ātma*; he creates the superficial; he is a robber and he has a voracious appetite; he is a killer of the ‘lost traveller’ and an impostor who has taken another woman as his wife; he is a beguiling magician and practitioner of sorcery (ie. due to ignorance you say, this is this and that and so give names and create forms on the nameless and formless).

Je to vrah *ātma*; vše co dělá je povrchní; je to lupič, který je nenasytý; je to vrah „zbloudilých poutníků“ a podvodník, který krade druhým manželky; je to černý mág, který obluzuje druhé svými kouzly. (Tedy kvůli nevědomosti říkáte – je to tohle a je to tamto – a tak přisuzujete jména a formy tomu, co je bezejmenné a bezforemné.)

32. नशिक नलिजरी कळभंट। टौणपा लौद घट उद्धट।
 ठस ठांबस खट नट। जगभांड वकिारी ॥ ३२ ॥
niśam̐ka nilājirā kaḷabhaṇṭa | ṭaṇṇapā lauṇḍa dhaṭa uddhaṭa |
ṭhasa ṭhombasa khaṭa naṭa | jagabhāṇḍa vikārī || 32 ||

He is powerless but shameless and therefore always quarreling; he is rude, savage and brutal, dirty and stubborn; he is intrepid, stupid and mean; a rogue that quarrels with the whole world.

Je bezmocný a nestoudný, a proto se neustále hádá; je neurvalý, divoký a brutální, špinavý a paličatý; je to stupidní a zatvrzelý člověk, který nemá před ničím respekt; je to lotr, který má spory s celým světem.

33. अधीर आळकि अनाचारी। अंध पंगु खोकलेंकरी।
थोंटा बधरि दमेकरी। तरूही ताठा न संडी ॥ ३३ ॥
adhīra ālikā anācārī | aṁdha paṅgu khokaleṅkarī |
thomṭā badhira damekarī | tarḥī tāṭhā na saṁḍī || 33 ||

He is impatient, greedy and full of wrong/impure actions; he is blind (to the formless), helpless and wasting away; he lays false charges, he is deaf (to the ‘word’) and inflicted with breathing (“I am a body”); and he has the pride of all this which he will not leave.

Je netrpělivý, chamtivý a koná jen špatné/nečisté činy; je slepý (k bezforemnému), je bezradný a jde to s ním z kopce; vznáší falešná obvinění, je hluchý (ke „slovu“) a jeho dech je slabý („já jsem tělo“); a na to vše je ještě pyšný a nechce se toho vzdát.

34. वदियाहीन वैभवहीन। कुळहीन लक्ष्मीहीन।
शक्तहीन सामर्थ्यहीन। अदृष्टहीन भिकारी ॥ ३४ ॥
vidyāhīna vaibhavahīna | kuḷahīna lakṣmīhīna |
śaktihīna sāmartyahīna | adṛṣṭahīna bhikārī || 34 ||

He is deprived of knowledge and deprived of its grandeur and glory; he is deprived of that family of the ‘all’ and he is deprived of the wealth of *lakshmi*; he is deprived of *shakti*/power and beingness; he is deprived of that ‘unseen’ and has become a beggar.

Má nedostatečné poznání a chybí mu jeho vznešenost a sláva; postrádá rodinu tohoto „vše“ a chybí mu bohatství *lakṣmī*; trpí nedostatkem síly/*śakti* a bytí; je zbaven onoho „neviditelného“ a stal se žebrákem.

35. बळहीन कळाहीन। मुद्राहीन दीक्षाहीन।
लक्षणहीन लावण्यहीन। आंगहीन वपिरा ॥ ३५ ॥
baḷahīna kaḷāhīna | mudrāhīna dīkṣāhīna |
lakṣaṇahīna lāvanyaḥīna | āṅgahīna vipārā || 35 ||

He is deprived of capability and is deprived of the art of knowing; he is deprived of that stamp of authority and has no alertness; he is deprived of this attention and the beauty of that; he is deprived of this ‘all’ body and has become silly because he has no discrimination.

Nemá žádné schopnosti a chybí mu umění poznání; postrádá veškerou autoritu a není vůbec bdělý; chybí mu tato pozornost/*lakṣaṇa* a její krása; je zbaven tohoto těla „vše“ a zhloupl, protože nemá žádné rozlišování.

36. युक्तहीन बुद्धहीन। आचारहीन वचिरहीन।
क्रियाहीन सत्वहीन। वविकहीन संशई ॥ ३६ ॥
yuktihīna buddhīhīna | ācārahīna vicārahīna |
kriyāhīna satvahīna | vivekahīna saṁśāī || 36 ||

He is deprived of this ingenuity and he is deprived of this intellect/*buddhi*; he is deprived of that pure conduct and pure understanding; he is deprived of this action of the ‘all’ that is the *sattva guna*; he is deprived of *vivek* and is full of doubt only.

Chybí mu důmyslnost a chybí mu intelekt/*buddhi*; postrádá prosté jednání a čiré pochopení; chybí mu činy tohoto „vše“, tedy *sattva guna*; nemá *vivéku* a je pouze plný pochybností.

37. भक्तहीन भावहीन। ज्ञानहीन वैराग्यहीन।
शांतहीन क्षमाहीन। सर्वहीन क्षुल्लकु ॥ ३७ ॥
bhaktihīna bhāvahīna | jñānahīna vairāgyahīna |
śāntihīna kṣmāhīna | sarvahīna kṣullaku || 37 ||

He is deprived of devotion/*bhakti* and faith; he is deprived of knowledge and deprived of *vairāgya*/renunciation; he is deprived of peace and forgiveness; he is deprived of this ‘all’ and has become so small.

Trpí nedostatkem oddanosti/*bhakti* a víry; nemá poznání ani *vajrágju*/nezaujatost; chybí mu mírnost a schopnost odpouštět; chybí mu toto „vše“ a on se stal strašně malým.

38. समयो नेणे प्रसंग नेणे। प्रेतन नेणे अभ्यास नेणे।
आरज्व नेणे मैत्री नेणे। कांहींच नेणे अभागी ॥ ३८ ॥
samayo neṇe prasāṅga neṇe | pretna neṇe abhyāsa neṇe |
ārjava neṇe maitrī neṇe | kāmhīncā neṇe abhāgī || 38 ||

He does not know this connection of the ‘all’; he does not know effort and he does not know how to study/practice; he does not know friendliness and kindness (ie. [my neighbour is myself](#)); he does not know himself and is most unfortunate.

Neví o svém spojení se „vším“; nemá ponětí o úsilí a neví, jak má studovat/praktikovat; nezná přátelství ani laskavost (tedy [můj soused jsem já sám](#)); nezná sám sebe a je hrozně nešťastný.

39. असो ऐसे नाना विकार। कुलक्षणाचें कोठार।
ऐसा कुवदियेचा नर। श्रोतीं वोळखावा ॥ ३९ ॥
aso aise nānā vikāra | kulakṣaṇācēṁ koṭhāra |
aisā kuvidyecā nara | śrotīm volakhāvā || 39 ||

Like these are the modifications of the ‘many’. Such a mind is a storehouse of wrong/false attention and such is the false knowledge of mankind and this should be recognized by the good listener.

Takové jsou tedy modifikace „mnohého“. Taková mysl je skladištěm chybné/falešné pozornosti a takové je nepravdivé poznání lidstva. Dobrý posluchač by měl být schopen toto vše rozpoznat.

40. ऐसीं कुवदियेचीं लक्षणें। ऐकोनि त्यागचीं करणें।
अभिमानीं तरहें भरणें। हें वहिति नवहें ॥ ४० ॥
aisīm kuvidyecīm lakṣaṇēṁ | aikoni tyāgacī karaṇēṁ |
abhimānīm tarhēṁ bharaṇēṁ | heṁ vihita navhēṁ || 40 ||

Such is the attention that is false. But by ‘listening’ it will be given up. However due to the ego of the body there is an overflowing of these things, and that thoughtless Self

can never be established.

Taková je pozornost/*lakšana* falešného. Ale díky „naslouchání“ je možné se jí vzdát. Nicméně kvůli egu těla jsou tu mraky věcí, takže bez-myšlenkovité Já se nemůže prosadit a stabilizovat.

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे
कुवद्वियालक्षणनाम समास तसिरा ॥ ३ ॥ २.३
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
kuvidyālakṣaṇanāma samāsa tisarā ॥ 3 ॥ 2.3

Tímto končí 3.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Pozornost chybného poznání“.

Překlad z angličtiny – Martin Vinkler 2017

2.4 Promluva o oddanosti

समास चवथा : भक्तौति नरूपण
samāsa cavathā : bhakti nirūpaṇa
Discourse on Devotion

|| Śrī Rām ||

1. नाना सुकृताचें फळ। तो हा नरदेह केवळ।
त्याहमिधें भाग्य सफळ। तरीच सन्मार्ग लागे ॥ १ ॥
nānā sukṛtācēṁ phala | to hā naradeha kevala |
tyāhimadhem bhāgya saphala | tarīca sanmārga lāge || 1 ||

By proper thinking the ‘many’ thoughts will gain the fruit of this one continuous thought, ‘I am’ and then, when there is the understanding, I do not exist, this human body becomes pure knowledge/no-knowledge. If within that *atma purush* there is this fruit of the ‘all’, then only can that pure way be established (first, knowledge has to be properly understood, then one can go beyond knowledge).

Díky správnému přemýšlení získají „mnohé“ myšlenky plod v podobě jedné jediné nepřerušované myšlenky, tedy pocitu „já jsem“, a poté, co je tu pochopení „já neexistuji“, se lidské tělo stává ryzím poznáním/ne-poznáním. Je-li uvnitř *Átma puruši* plod tohoto „vše“, jediné pak zde může být ustanovena ryzí cesta (nejdříve musí být poznání náležitě pochopeno, a potom se můžete dostat za/před poznání).

2. नरदेहीं वशिष ब्राह्मण। त्याहीवरी संध्यासनान।
सद्वासना भगवद्भजन। घडे पूवपुण्ये ॥ २ ॥
naradehīm viśeṣa brāhmaṇa | tyāhīvarī saṁdhyāsnāna |
sadvāsana bhagavadbhajana | ghaḍe pūrvapuṇyē || 2 ||

Within the human body there is that pure *sattwa guna* and the true **brahmin* (ie. thoughtless understanding, I do not exist). But upon this *prakṛuti/purush* there has appeared the ritual performance of sacred prayers and bath (ie. the ignorant take this to mean the performance of prayers, three times a day and their morning bath. However the wise *brahmin* knows their real meaning; prayer means to be in that *sandhi*, the space between two thoughts and the sacred bath is to bathe the mind in the *ganga* of knowledge). However on account of the previous right action of proper prayer and bath, the *brahmin* acquires this pure *vasana* that simply wants to exist and perform the *bhajans* of God (in every action to be in your own *swarup*). **(siddharameshwar*

maharaj- The only true *brahmín* is the Knower of *brahman*...the rest take themselves to be the body and are therefore *shuddra*/lowest caste).

Uvnitř lidského těla je ryzí *sattva guna* a skutečný **brahmín* (tj. bez-myšlenkovité pochopení, „já neexistuji“). Ale na *prakrti/puruša* se objevil rituál v podobě provádění posvátných modliteb a koupele (tj. nevědomý si myslí, že smyslem rituálu je třikrát denně se pomodlit a vykonat ranní koupel. Avšak moudrý *brahmín* zná pravý význam těchto rituálů; modlitbou se míní být v *sandhi* neboli v prostoru mezi dvěma myšlenkami a posvátnou koupelí má být ponoření mysli do Gangy poznání.) Díky předchozímu správnému konání v podobě náležité modlitby a koupele získává *brahmín* tuto čirou *vásanu* ve formě prosté touhy být/existovat a provádět *bhadžany* na Boha (tj. v každé činnosti přebývat ve své pravé *svarúpě*/přirozenosti). *(*Siddharaméšvar Maharádž* – Jediným pravým *brahmínem* je Znalec *brahman*... ostatní se považují za tělo a jsou tudíž z nejnižší kasty/*šudra*.)

3. भगवद्भक्तिहे उत्तम। त्याहविरी सतसमागम।
काल सार्थक हाचिपरम। लाभ जाणावा ॥ ३ ॥
bhagavadbhakti he uttama | tyāhivārī satsamāgama |
kāla sārthaka hāci parama | lābha jāṇāvā || 3 ||

That thoughtless understanding is the best devotion to God. But first everything should be forgotten and this ‘I am’ should be understood and afterwards the company of the Truth/*satsang* can be kept. First you should know this ‘time of the all’ (ie. being in the ‘now’) and then that Supreme Self will come to know the real meaning of life and the reason for its having to take a birth.

Toto bez-myšlenkovité pochopení je nejlepším uctíváním Boha. Nejdříve však musí být všechno zapomenuto a tím by mělo být pochopeno „já jsem“. Takto by pak měla být udržována společnost Pravdy/*satsang*. Nejdříve byste měli poznat „čas tohoto vše“ (tj. být v přítomném „ted“), a poté si Nejvyšší Já uvědomí skutečný význam života a důvod svého zrození.

4. परेमप्रीतीचा सद्भाव। आणी भक्तांचा समुदाव।
हरकिथा मोहोत्साव। तेणें प्रेमा दुणावे ॥ ४ ॥
premaprītīcā sadbhāva | āṇī bhaktāṁcā samudāva |
harikathā mohotsāva | teṇem premā duṇāve || 4 ||

When there is a feeling of pure love; when you stay in this meeting place of devotion; when there is this ‘story’ of *hari* (to simply know) that is full of great joy then, one’s love for that thoughtless Reality will go on increasing.

Když tu je pocit čiré lásky; když setrváváte v místě setkání oddanosti; když tu je „příběh“ *hariho* (tj. prostě vědět), který je naplněn nesmírnou radostí, potom bude vaše láska k bez-myšlenkovité Skutečnosti stále narůstat.

5. नरदेहीं आलियां येक। कांही करावें सार्थक।
जेणें पावजि परलोक। परम दुल्लभ जो ॥ ५ ॥
naradehīṁ āliyāṁ yeka | kāṁhī karāvēṁ sārthaka |
jeṇem pāvaji paraloka | parama dullabha jo || 5 ||

When this ‘all’ within the human body has been acquired then, that One can be understood and then the true meaning of life will be achieved (ie. to know Thyself). By means of this *world beyond of *mula maya*, that Supreme and very difficult to gain, should be gained (that Supreme is most difficult to gain if you take yourself to be a human body). *(There are two worlds; this world of many names and forms and another world within this. This is the world of this ‘all’ or knowledge, where names and forms do not exist)

Když si člověk osvojí toto „vše“ uvnitř lidského těla, pak může pochopit Jedno Jediné a dosáhnout skutečného smyslu života (tj. poznat Sebe Sama). Pomocí *světa za *múla májou*/iluzí by mělo být získáno toto Nejvyšší neboli To, co lze velmi těžší získat (považujete-li se za lidské tělo, potom je dosažení tohoto Nejvyššího nesmírně obtížné). *(jsou zde dva světy; svět mnoha jmen a forem a další svět uvnitř tohoto světa. Je to svět tohoto „vše“ neboli poznání, kde jména a formy neexistují).

6. वधियुक्त ब्रह्मकर्म। अथवा दया दान धर्म।

अथवा करणं सुगम। भजन भगवंताच्च ॥ ६ ॥

vidhiyukta brahmakarma | athavā dayā dāna dharma |

athavā karaṇeṁ sugama | bhajana bhagavaṁtācēṁ || 6 ||

Then, there are the true duties required of a *brahmin* (ie. Knower of *brahman*). Then, there is true compassion, real charity (the giving away of the mind and body consciousness) and *dharma*. Then, there is the making of the very easy *bhajans* of God (understanding ‘I do nothing’ is His greatest worship).

Poté jsou zde ty opravdové povinnosti požadované od *brahmína* (tj. Znalce *brahman*). Pak tu je pravý soucit, skutečná dobročinnost (zřeknutí se mysli a tělesného vědomí) a *dharma*. Potom tu je uskutečňování samotného přirozeného *bhadžanu* (pochopení „já nic nedělám“ je největším uctíváním Znalce *brahman*).

7. अनुतापे करावा त्याग। अथवा करणं भक्तियोग।

नाहीं तरी धरणें संग। साधुजनाचा ॥ ७ ॥

anutāpeṁ karāvā tyāga | athavā karaṇeṁ bhaktiyoga |

nāhīm tarī dharaṇeṁ saṅga | sādhujanācā || 7 ||

When such repentance comes to the heart then, this is called renunciation; by this action there is the union of the devotee and God. If that has not been achieved then, you should keep the company of the *sadhu* (the *sadhu* understands, I do not exist).

Když vejde do srdce takovéto pokání, nazývá se to vzdáním se/zřeknutím se; touto činností dochází ke spojení oddaného a Boha. Pokud by tohoto nebylo dosaženo, pak byste se měli držet společenství světce/*sádhu* (*sádhu* chápe, „já neexistuji“).

8. नाना शास्त्रेणं घांडोळावीं। अथवा तीर्थे तरी करावीं।

अथवा पुरश्चरणे बरवीं। पापक्षयाकारणे ॥ ८ ॥

nānā śāstreṇ dhāṁḍolāvīm | athavā tīrthe tarī karāvīm |

athavā puraścaraṇeṁ barāvīm | pāpakṣayākāraṇeṁ || 8 ||

Or, one may rummage through the ‘many’ *shasthras*. Or, one may go on a pilgrimage. Or, one may recite a *mantra*; this way that Reality can be achieved and the sin of being

a body is destroyed (*maharaj*- ‘one can go to the Reality by the path of meditation and *mantra*, but it is a very long way’; however this path is the way of knowledge learnt in the company of the *sadhu*. If you are convinced that the world is not true then, you can renounce it).

Nebo můžete pročítat „mnohé“ *śástry* či se vydat na pouť nebo opakovat *mantru*. Touto cestou lze (též) dosáhnout Skutečnosti a zničit tak hřích v podobě totožnosti s tělem (*Maharádž* – „Ke Skutečnosti můžete dojít cestou meditace a *mantry*, je to však velmi zdoluhavá cesta“. Avšak ta (doporučená) cesta je cesta Poznání, kterou si osvojíte ve společnosti světce/*sádhua*. Jestliže jste přesvědčeni, že svět není skutečný, potom se ho můžete zříci.)

9. अथवा कीजे परोपकार। अथवा ज्ञानाचा वचिर।
नरूपिणीं सारासार। वविक करणें ॥ ९ ॥
athavā kīje paropakāra | athavā jñānācā vicāra |
nirūpaṇīm sārāsāra | viveka karaṇeṁ || 9 ||

Or, one should be of a benefit to others. Or, one should be that thoughtless pure knowledge, through *vivek* between the essence (*nirgun*) and non-essence (*sagun*).

Nebo byste měli být prospěšní druhým či byste měli být bez-myšlenkovitým ryzím poznáním získaným prostřednictvím rozlišování/*vivéka* mezi podstatným (*nirguna*) a nepodstatným (*saguna*).

10. पाळावी वेदांची आज्ञा। कर्मकांड उपासना।
जेणें होइजे ज्ञाना-। अधिकारपात्र ॥ १० ॥
pālāvi vedāncī ājñā | karmakāṇḍa upāsana |
jeṇeṁ hoije jñānā- | ādhikārapātra || 10 ||

When the command of the *vedas* (ie. to know) is protected then, the performance of any ritual is His worship (ie. *upasana*; *siddharameshwar maharaj*- to place the mind that was sitting with the objects, beside God; then every action is offered to Him). Due to this, one becomes the worthy recipient of this knowledge.

Když je chráněno nařízení *véd* (tj. vědět), pak je jakýkoliv rituál Jeho uctíváním (tj. *upásaná*; *Siddharaméšhvar Maharádž* – přemístit mysl, která seděla s objekty, k Bohu; pak jsou veškeré činnosti odevzdány Jemu). Díky tomu se stanete tím, kdo je hoděn obdržet toto poznání.

11. काया वाचा आणी मनें। पतरें पुष्पें फळें जीवनें।
काहीं तरी येका भजनें। सार्थक करावें ॥ ११ ॥
kāyā vācā āṇī manerṁ | patreṁ puṣpeṁ phaleṁ jīvanerṁ |
kāṁhīm tarī yekā bhajanerṁ | sārthaka karāveṁ || 11 ||

Through this knowing, the *jiva* offers his body, speech and mind; through this knowing, the *jiva* offers *leaves, flowers and fruit and then, there is this ‘all’. And when there is these *bhajans* of that One then life’s meaning can be fulfilled. *(Leaves-gross body forms, flowers- sense experience, fruit- pleasures/pain of mind)

Prostřednictvím tohoto vědění nabídne *džíva* své tělo, řeč a mysl; prostřednictvím to-

hoto vědění nabídne *džíva* *listy, květy a plody *(listy – hrubohmotné formy, květy – smyslové zkušenosti, plody – radosti/bolesti mysli) a potom tu je toto „vše“. A když tu je *bhadžan* Jednoho Jediného, pak lze naplnit smysl života.

12. जनमा आलयाचें फळ। कांहीं करावें सफळ।

ऐसें न करतिं नरिफळ। भूमभार होये ॥ १२ ॥

*janmā āliyācem phaḷa | kāñhīñ karāveñ saphaḷa |
aiseñ na karitāñ nirphaḷa | bhūmibhāra hoye || 12 ||*

Having acquired the fruit of this human birth; the fruit of that fruit is the creation of this ‘all’. If this is not done then your birth will be wasted and you will become a burden on this world.

Poté, co jste získali plod tohoto lidského zrození (poté, co jste se narodili jako lidská bytost); dojde ke stvoření plodu tohoto plodu v podobě „vše“. Pokud to není skutečně, pak bude váš život promarněn a vy se stanete břemenem pro tento svět.

13. नरदेहाचे उचति। कांहीं करावें आत्महति।

येथानुशक्त्या चतितवति। सर्वोत्तमीं लावावें ॥ १३ ॥

*naradehāce ucita | kāñhīñ karāveñ ātmahita |
yethānuśaktyā cittavitta | sarvottamīñ lāvāveñ || 13 ||*

The purpose of this human body is to uplift yourself and therefore this ‘all’ should be understood. And then through this inherent power of knowing, you should be established as the Knower of this ‘all’ (ie. *atma*).

Smyslem lidského těla je povznést sebe sama, a proto by mělo být pochopeno toto „vše“. A poté, skrze vnitřní sílu vědění, byste se měli usadit jakožto Znalec tohoto „vše“ (tj. *Átma*).

14. हे कांहींच न धरी जो मनीं। तो मृत्युपराय वर्ते जनीं।

जनमा येऊन तेणें जननी। वायांच कष्टवली ॥ १४ ॥

*heñ kāñhīñca na dhari jo manīñ | to mṛtyuparāya varte janīñ |
janmā yeūna teṇeñ janani | vāyāñca kaṣṭavilī || 14 ||*

If that thoughtless *purush* does not hold this ‘all’ in His mind then, that *atma* stays as this dead corpse in the world. And its birth is nothing more than an empty source of suffering for the mother (*maharaj*- without this power they are all dead bodies ... there is only dead bodies walking in this world).

Pokud si bez-myšlenkovitý *puruša* nedrží toto „vše“ ve Své mysli, pak *Átma* zůstává jako mrtvola ve světě a jeho zrození není ničím jiným než prázdným zdrojem utrpení pro matku. (*Maharádž* – bez této síly nejsou lidé nic než mrtvá těla chodící po světě).

15. नाहीं संध्या नाहीं स्नान। नाहीं भजन देवतार्चन।

नाहीं मंत्र जप ध्यान। मानसपूजा ॥ १५ ॥

*nāhīñ sañdhya nāhīñ snāna | nāhīñ bhajana devatārcana |
nāhīñ mañtra japa dhyāna | mānasapūjā || 15 ||*

Then, there is no prayer (to know the *sandhi* or space between two thoughts) nor is

there this sacred bath (in the *ganga* of knowledge). Then there is no *bhajan* (in every action to know your *swarup*) nor worship of God (worship *shiva* by becoming *shiva*). Then there is no *mantra*, *japa*, meditation, nor the offering of the mind. (These are all the proper duties of the *brahmin*)

Pak tu není žádná modlitba (znát *sandhi* neboli prostor mezi dvěma myšlenkami) ani posvátná koupel (koupel v *ganze* poznání). Potom tu není žádný *bhadžan* (tj. že v každé činnosti znáte svoji *svarúpu*) ani uctívání Boha (uctívat *šivu* značí stát se *šivou*). Pak tu není *mantra*, *džapa*, meditace či obětování/*púdža* mysli (to všechno jsou náležitě povinnosti *brahmína*).

16. नाहीं भक्तनाहीं प्रेम। नाहीं नष्टा नाहीं नेम।
 नाहीं देव नाहीं धर्म। अतीत अभ्यागत ॥ १६ ॥
nāhīm bhakti nāhīm prema | nāhīm niṣṭhā nāhīm nema |
nāhīm deva nāhīm dharma | atīta abhyāgata || 16 ||

Then there is no devotion nor is there love. There is no resolve or proper performance of ritual (to remember one's Self in these actions). There is no God and no *dharma* and there is no kindness show to the uninvited guest (ie. knowledge, it is already there, one just has to leave all these thoughts; *maharaj-* leave everything and He is there).

Pak tu není žádná oddanost ani láska. Není tu odhodlanost či řádné vykonávání rituálu (připomínat si své Já v těchto činnostech). Není tu Bůh ani *dharma* a není tu laskavost prokázaná nezvanému hostovi (tj. poznání, které je již zde. Je třeba jen opustit všechny myšlenky. *Maharádž* – Opustte vše a On je zde.)

17. नाहीं सद्बुद्धनाहीं गुण। नाहीं कथा नाहीं श्रवण।
 नाहीं अध्यात्मनरूपण। ऐकलिं कदां ॥ १७ ॥
nāhīm sadbuddhi nāhīm guṇa | nāhīm kathā nāhīm śravaṇa |
nāhīm adhyātmanirūpaṇa | aikilem kadām || 17 ||

There is no pure intellect/*buddhi* or pure *guna*. There is no 'story' of God or *shravan* (listening to this 'story') and this discourse on Oneness is never heard.

Není tu čirý intelekt/*buddhi* ani ryzí *guna*. Není tu „příběh“ Boha ani *śravana* (nasloucháání „příběhu“) a tato promluva o Jednotě není nikdy vyslechnuta.

18. नाहीं भल्यांची संगती। नाहीं शुद्ध चतितवृत्ती।
 नाहीं कैवल्याची प्राप्ती। मथियामदें ॥ १८ ॥
nāhīm bhalyāncī saṅgatī | nāhīm śuddha cittavṛttī |
nāhīm kaivalyācī prāptī | mithyāmadem || 18 ||

There is no company of the wise and this pure *vritti*, to know, is not there. Due to the false intoxication of pride, absorption within the divine does not happen.

Není tu žádné společenství moudrého a této *vritti*, tj. čirého vědění. Kvůli falešnému opojení se pýchou nedojde k rozpuštění uvnitř božskosti.

19. नाहीं नीति नाहीं न्याये। नाहीं पुण्याचा उपाये।
 नाहीं परतरीची सोये। युक्तायुक्त करिया ॥ १९ ॥

*nāhīm nīti nāhīm nyāye | nāhīm puṇyācā upāye |
nāhīm paratrīcī soye | yuktāyukta kriyā || 19 ||*

There is no truthfulness or justice. There is no virtuous *remedy. There is no connection with the world beyond this world, nor the understanding of proper and improper action. *(This 'I am' is the only remedy for body consciousness)

Není zde žádná pravdivost či spravedlnost. Není tu žádná cnotná *náprava. *(toto „já jsem“ je jedinou nápravou pro tělesné vědomí). Není zde žádné spojení se světem za a ani pochopení správného a nesprávného konání.

20. नाही वदिया नाही वैभव। नाही चातुर्याचा भाव।
नाही कळा नाही लाघव। रम्यसरस्वतीचे॥ २०॥
*nāhīm vidyā nāhīm vaibhava | nāhīm cāturyācā bhāva |
nāhīm kaḷā nāhīm lāghava | ramyasarasvatīceri || 20 ||*

There is no knowledge or glory. There is not the assurance that comes from wisdom ('I am always there'). There is no 'art of knowing' or mastery of this which belongs to this beautiful *sarasvati* (goddess of knowledge).

Není tu poznání ani sláva. Není tu ujištění vycházející z moudrosti („já jsem vždy zde“). Není tu „dovednost vědění“ či ovládání toho, co náleží této krásné *sarasvatī* (bohyni poznání).

21. शांती नाही क्षमा नाही। दीक्षा नाही मैत्री नाही।
शुभाशुभ कांहीच नाही। साधनादकि॥ २१॥
*śāntī nāhīm kṣmā nāhīm | dīkṣā nāhīm maitrī nāhīm |
śubhāśubha kāñhīnca nāhīm | sādhanādika || 21 ||*

There is no peace or forgiveness. There is no proper intent or friendliness. There is no 'all' or understanding of the worthy and unworthy forms of *sadhana*.

Není tu klid ani odpuštění. Žádný správný záměr nebo laskavost. Není tu žádné “ vše“ ani pochopení cenných a bezcenných forem *sādhanay*.

22. सुचा नाही स्वधर्म नाही। आचार नाही वचिर नाही।
आरत्र नाही परत्र नाही। मुक्त क्रिया मनाची॥ २२॥
*suci nāhīm svadharmā nāhīm | ācāra nāhīm vicāra nāhīm |
ārastra nāhīm paratra nāhīm | mukta kriyā manācī || 22 ||*

There is no purification or *sva-dharma* (to remain in one's own *svarup*). There is neither pure conduct nor that thoughtless understanding. There is neither liberation from this world nor this 'world beyond' when this action of the 'all' becomes the mind full of 'many' thoughts.

Není tu žádná očista neboli *sva-dharma* (setrvání ve své vlastní *svarúpe*). Není tu ani čiré chování ani bez-myšlenkovité pochopení. Když se činnost tohoto „vše“ stane myslí plnou „mnoha“ myšlenek, není tu osvobození ani od tohoto světa, ani od „světa za“.

23. कर्म नाही उपासना नाही। ज्ञान नाही वैराग्य नाही।

योग नाही धारिष्ट नाही। कांहीच नाही पाहातां ॥ २३ ॥
karma nāhīm upāsana nāhīm | jñāna nāhīm vairāgya nāhīm |
yoga nāhīm dhāriṣṭa nāhīm | kāmhīca nāhīm pāhātām || 23 ||

If there is no proper action ('He does') then, there is no proper worship (*upāsana – the mind is placed near God*). Then there is no knowledge or *vairāgya* and where there is no union nor courage nor patience then, this 'all' cannot be understood.

Není-li zde správná činnost („On koná“), pak zde není náležité uctívání (*upāsana – mysl umístěna v blízkosti Boha*). Pak zde není žádné poznání či *vajragja*/zřeknutí se. A když tu není jednota ani odvaha a ani trpělivost, pak nelze pochopit toto „vše“.

24. उपरती नाही त्याग नाही। समता नाही लक्षण नाही।
 आदर नाही प्रीति नाही। परमेश्वराची ॥ २४ ॥
uparati nāhīm tyāga nāhīm | samatā nāhīm lakṣaṇa nāhīm |
ādara nāhīm prīti nāhīm | paramēśvarācī || 24 ||

Where there is no repentance from worldly pursuits then, there is no renouncement of them. Then there is neither equanimity nor proper attention and then there can be no regard nor love for *parameshwara* (*beyond ishvara ie. beyond Witness*).

Tam, kde není žádná kajícnost z honby za světskými objekty, tam není ani zřeknutí se těchto objektů. Pak tu není ani vyrovnanost či náležitá pozornost, a tudíž zde nemůže být úcta ani láska k *paraméšvarovi* (tzn. za *išvarou*, tedy za Svědkem).

25. परगुणाचा संतोष नाही। परोपकारें सुख नाही।
 हरभिक्तीचा लेश नाही। अंतर्ग्रामी ॥ २५ ॥
paragunācā saṁtoṣa nāhīm | paropakāreṁ sukha nāhīm |
haribhaktīcā leśa nāhīm | antaryāmī || 25 ||

There is not the contentment of that other *guna* (*pure sattwa of 'I am everywhere'*). There is not the happiness of that 'One who benefits all' (*atma*) and within there is not even a little devotion to *hari* (*knowledge*).

Není tu spokojenost této další *guny* (čiré *sattvy* neboli „já jsem všude“). Není tu štěstí „Jednoho Jediného, které přináší prospěch tomuto „vše“ (*Ātma*) a uvnitř není sebemenší oddanost *harimu* (poznání).

26. ऐसे प्रकारीचे पाहातां जन। ते जीतचिप्रेतासमान।
 त्यांसीं न करावें भाषण। पवतिर जनीं ॥ २६ ॥
aise prakārice pāhātām jana | te jītaci pretāsamāna |
tyāmsīṁ na karāveṁ bhāṣaṇa | pavitra janīm || 26 ||

When *mula maya* is this form in the world then, that Reality becomes a living corpse only. That *atma* therefore should not speak its language and remain pure within this world (*ie. stay aloft*).

Když je *múla mája* formou ve světě, pak se Skutečnost stává pouze žijící mrtvolou. *Ātma* by tudíž nemělo mluvit svým jazykem a zůstat ryzí uvnitř tohoto světa (tj. zůstat stranou).

27. पुण्यसामग्री पुरती। तयासीच घडें भगवद्भक्ती।
 जें जें जैसें करती। ते पावती तैसेंचि॥ २७॥
puṇyasāmagrī puratī | tayāsīca ghaḍeṁ bhagavadbhaktī |
jeṁ jeṁ jaisēṁ karitī | te pāvātī taisēnci || 27 ||

And when your storehouse of merit is full then, this devotion to God becomes that Reality (ie. the clear cut understanding of pure knowledge; see 2.7.7). For whatever *mula maya* does, that the Reality attains (therefore become He by being He). (If *mula maya* or consciousness thinks “I am a body” then, it becomes a body and if it does not think, then it becomes thoughtless)

Když je vaše skladiště zásluh naplněno, pak se oddanost Bohu stane Skutečností (tj. naprosto jasné pochopení čirého poznání; viz 2.7.7.) Proto cokoliv *múla mája* dělá, toho Skutečnost dosahuje (proto se staňte Jím tím, že Jím budete). (Když si *múla mája* neboli vědomí myslí „já jsem tělo“, pak se stane tělem, a pokud nemyslí, tak se stane bez-myšlenkovitou.)

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे
 भक्तनिरूपणनाम समास चवथा ॥ ४ ॥ २.४
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
bhaktinirūpaṇanāma samāsa cavathā || 4 || 2.4

Tímto končí 4.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Promluva o oddanosti“.

Překlad z angličtiny – Gabriela Adámková 2017

2.5 Pozornost *radža guny*

समास पाचवा : रजोगुण लक्षण

samāsa pācavā : rajoguṇa lakṣaṇa

The Attention of *Raja Guna*

Note: maharaj- raja guna . . . you know something and that is knowledge, but you don't know what it is and that is ignorance

Poznámka: Maharádž: radža guna . . . víte něco a to je poznání, ale nevíte, co to je, a to je nevědomost.

|| Śrī Rām ||

1. मुळीं देह त्रिगुणाचा। सतत्वरजतमाचा।
त्यामध्ये सतत्वाचा। उत्तम गुण ॥ १ ॥
muḷīm deha triguṇācā | sattvarajatamācā |
tyāmadhyeṁ sattvācā | uttama guṇa || 1 ||

The cause of the gross body is the three *gunas* of *sattva*, *raja* and *tama*. And within this *sattva guna* there is the superior *guna* (pure *sattva guna*).

Příčinou hrubého těla jsou tři *guny* – *sattva*, *radža* a *tama*. A uvnitř *sattva guny* je vyšší/dokonalá *guna* (*ryzí sattva guna*).

2. सत्वगुणें भगवद्भक्ती। रजोगुणें पुनरावृत्ती।
तमोगुणें अधोगती। पावति प्राणी ॥ २ ॥
satvaguneṁ bhagavadbhaktī | rajoguṇeṁ punarāvṛttī |
tamoguṇeṁ adhogatī | pāvati prāṇī || 2 ||

Due to this *sattva guna* there is devotion to God. Due to *raja guna* there is rebirth and due to *tamo guna* ones state/condition within the *prana* deteriorates.

Kvůli této *sattva guně* je tu oddanost k Bohu. Kvůli *radža guně* tu je znovuzrození a kvůli *tama guně* se váš stav uvnitř *prány* zhorší.

श्लोक ॥ ऊर्ध्वं गच्छन्तः सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्तः राजसाः ।
जघन्यगुणवृत्तस्थि अधो गच्छन्तः तामसाः ॥
śloka || ūrdhvaṁ gacchanti sattvasthā madhye tiṣṭhanti rājasāḥ |
jaghanyaguṇavṛttisthā adho gacchanti tāmasāḥ ||

shloka || In *geeta* there is a verse, in which this is stated; Those who are in *sattwa* go higher in their evolution, those who are *rajastic* stay where they are and those who are in the quality of very low type ie. who are *tamasíc*, go downwards in their evolution.

Ślóka || V *gítě* je verš, ve kterém je uvedeno: Ti, kdo jsou v *sattvě*, stoupají výše ve svém vývoji. Ti, kdo jsou *radžasičtí*, stagnují a ti, kdo jsou v té nejnižší kvalitě, tj. ti *tamasičtí*, ve svém vývoji upadají.

3. त्यांतह शुद्ध आणी सबळ। तेह बोलजित सकळ।
शुद्ध तेंच जें नरिमळ। सबळ बाधक जाणावें ॥ ३ ॥
tyāntahi śuddha āṇī sabaḷa | tehi bolijeti sakaḷa |
śuddha teṁci jeṁ nirmaḷa | sabaḷa bādhaka jāṇāveṁ || 3 ||

Within these three *gunas* of the body there is the pure and impure. Therefore this ‘all’ should be understood and when this ‘all’ is purified then, it becomes that Reality, clear and free of any impediments. But when it becomes impure then, it should be known as an obstruction (ie. this ‘all’ is the beginning of the *gunas* if you don’t understand and it is the end of the *gunas* when you understand).

Uvnitř těchto tří *gun* těla tu je dělení na čisté a nečisté. Proto by mělo být pochopeno toto „vše“. A když je pročištěno, stává se jasnou a osvobozenou Skutečností zbavenou jakýchkoliv závad. Ale když se „vše“ stane nečistým, měli byste poznat, že to je překážka (tj. toto „vše“ je počátek *gun* v případě, kdy nechápete, a jejich koncem v případě, kdy chápete).

4. शुद्धसबळाचें लक्षण। सावध परसिा वचिक्षण।
शुद्ध तो परमार्थी जाण। सबळ तो संसारकि ॥ ४ ॥
śuddhasabaḷācēṁ lakṣaṇa | sāvadha parisā vicakṣaṇa |
śuddha to paramārthī jāṇa | sabaḷa to saṁsārika || 4 ||

Listen carefully and be alert to the attentions of the pure and impure. Know that the one whose attention is pure is in *paramarth* and that the one whose attention is impure is in *samsar*.

Poslouchejte pečlivě a buďte si vědomi pozornosti čistého a nečistého. Vězte, že ten, jehož pozornost je čistá, žije v *paramártě*, a ten, jehož pozornost je nečistá, je v *samsáre*.

5. त्यां संसारकिंची स्थिती। देहीं त्रिगुण वरूतती।
येक येतां दोनी जाती। नघोनयिां ॥ ५ ॥
tayāṁ saṁsārikāṁcī sthitī | dehīm triguṇa varūtatī |
yeka yetāṁ donī jāṭī | nighoniyāṁ || 5 ||

When this condition of *samsar* comes to that Reality then, that One exists as the three *gunas* within the body and is a *jīva*. And when that One who is within this *prakruti/purush* is investigated and come upon then, these *gunas* cease to exist (and that One is *nirgun*, beyond the *gunas*).

Když stav *samsáry* přijde do Skutečnosti (resp. překryje Skutečnost), pak to Jedno Jediné existuje jakožto tři *guny* uvnitř těla a je *džívou*. Jakmile je Jedno Jediné, které

je uvnitř *prakṛti/puruša*, prozkoumáno a potkáno ([vyvstane na povrch](#)), potom tyto tři *guny* přestanou existovat ([a to Jedno Jediné je nirgunou, jež je za gunami](#)).

6. रज तम आणी सत्व। येणेंचिचाले जीवतिव।
 रजोगुणाचें कर्तुत्व। दाखऊं आता ॥ ६ ॥
raja tama āṇī satva | yeṇemci cāle jīvitva |
rajogunāceṁ kartṭva | dākhaūṁ ātā || 6 ||

But if there is *raja*, *tama* and *sattva* then, there is the living as a *jīva*. Now, it will be shown that the ‘many’ actions of this *raja guna* take place within this ‘all’ ([ie. knowledge is the base of this world](#)).

Ale jestliže je tu *radža*, *tama* a *sattva*, je tu život v *džívovství* ([individualitě](#)). Nyní bude ukázáno, že uvnitř tohoto „vše“ dochází k „mnoha“ činnostem této *radža guny* ([tj. poznání je základnou tohoto světa](#)).

7. रजोगुण येतां शरिरीं। वर्तणुक कैसी करी।
 सावध होऊनी चतुरीं। परसिवें ॥ ७ ॥
rajoguna yetām śarirīm | vartaṇuka kaisī karī |
sāvadha hoūnī caturīm | parisāveṁ || 7 ||

When the *raja guna* appears within this ‘all’ body, how does it make one behave? Be alert and ‘listen’ with wisdom.

Když se uvnitř těla/formy „vše“ objeví *radža guna*, jak se to projeví ve vašem chování? Buďte pozorní a „naslouchejte“ s bdělostí/moudrostí.

8. माझे घर माझा संसार। देव कैंचा आणलि थोर।
 ऐसा करी जो नरिधार। तो रजोगुण ॥ ८ ॥
mājheṁ ghara mājhā saṁsāra | deva kairicā āṇilā thora |
aisā karī jo nirdhāra | to rajoguna || 8 ||

“This is my house and my family life. Why to bring God into this?” When that *purush* makes such assertions then, that One who requires no support becomes this *raja guna*. ([We are, in truth, that purush but forgetting this, we take ourselves to be a body](#))

„Toto je můj dům a můj rodinný život. Proč do toho vnášet Boha?“ Když *puruša* pronese takovéto tvrzení, pak se Jedno Jediné, které nevyžaduje žádnou podporu, stává *radža gunou*. ([My jsme popravdě tímto purušou, ale kvůli tomu, že jsme na to zapomněli, se pokládáme za tělo](#)).

9. माता पति आणी कांता। पुत्र सुना आणी दुहति।
 इतुकयिंची वाहे चिता। तो रजोगुण ॥ ९ ॥
mātā pitā āṇī kām̐tā | putra sunā āṇī duhitā |
itukiyāṁcī vāhe cimtā | to rajoguna || 9 ||

Mother, father, wife, son, daughter and daughter-in-law. When this much only is cared for in the thinking mind/*chitta* then, that *atma* is *raja guna*.

Matka, otec, žena, syn, dcera a snacha. Když se staráme ([přemýšlíme](#)) ve své mysli/*čittě*

jen o toto, pak je toto *Ātma radža gunou*.

10. बरें खावें बरें जेवावें। बरें ल्यावें बरें नेसावें।
दुसऱ्याचें अभळिषावें। तो रजोगोण ॥ १० ॥
barēṁ khāvēṁ barēṁ jēvāvēṁ | barēṁ lyāvēṁ barerēṁ nesāvēṁ |
dusaryācēṁ abhilaṣāvēṁ | to rajogṇa || 10 ||

That best (ie. *atma*) should live well; that best should enjoy the fruit of past actions; that best should be beautifully decorated and that best should be well dressed. But when this ‘all’ covets these things then, that *atma puruṣh* is *raja guna*. (To know the *atma* is living well; then one can enjoy the fruit of past actions and one is beautifully dressed in this ‘all’; but when this ‘all’ is forgotten then the *atma* takes the gross body as its own and the “I” claims these actions and qualities and says, “My body should live well and I should enjoy the fruits of past actions and I should look good and not come to any harm”)

To nejlepší (tj. *Ātma*) by mělo žít spokojeně; to nejlepší by si mělo užívat plody minulých činů; to nejlepší by mělo být nádherně ozdobeno, a to nejlepší by mělo být krásně ošaceno. Když toto „vše“ dychtí po těchto věcech, potom je *Ātma puruṣa radža gunou*. (Poznat *Ātma* značí žít spokojeně; pak se můžete těšit z plodů minulých činů a jste krásně oděni v tomto „vše“. Ale pokud je toto „vše“ zapomenuto, potom *Ātma* bere hrubé tělo za své vlastní, a „já“/ego si přivlastňuje tyto činnosti a kvality a říká: „Mé tělo by mělo žít spokojeně a já bych si měl užívat plody minulých činů a já bych měl vypadat dobře a nepřijít k žádné újmě.“)

11. कैंचा धर्म कैचें दान। कैंचा जप कैचें ध्यान।
वचिरीना पापपुण्य। तो रजोगुण ॥ ११ ॥
kaiṁcā dharma kaiṁcēṁ dāna | kaiṁcā japa kaiṁcēṁ dhyāna |
vicārīnā pāpapuṇya | to rajogṇa || 11 ||

Then that One asks, “What is *dharma* and what is charity? What is *japa* and meditation?” When that pure understanding is not then, there is sin and virtue and that *atma* is *raja guna*.

Pak se Jedno Jediné ptá: „Co je *dharma* a co je dobročinnost? Co *džapa* a meditace?“ Když tu není toto ryzí pochopení, pak tu je hřích a cnost a *Ātma* je *radža gunou*.

12. नेणे तीर्थ नेणे व्रत। नेणे अतीत अभ्यागत।
अनाचारीं मनोगत। तो रजोगोण ॥ १२ ॥
neṇe tīrtha neṇe vrata | neṇe atīta abhyāgata |
anācārīṁ manogata | to rajogṇa || 12 ||

When there is ignorance of the real place of pilgrimage and of how to observe your religious vows properly (the ‘all’ is the real pilgrimage place and ‘I am He’ should be your vow; but these are forgotten and there is only token worship); when one does not know how to welcome the uninvited guest (ie. by forgetting everything you welcome knowledge; it is always there and requires no invitation; it just has to be welcomed in) and when this inner intent/inspiration (‘I am’) dwells with these impure conducts then, that *atma* is *raja guna*.

Když neznáte skutečnou pouť ke svatému místu a nevíte, jak si řádně plnit své náboženské sliby („vše“ je skutečným poutním místem a „Já jsem On“ by mělo být vašim slibem; ale tato fakta jsou zapomenuta a je tu pouze symbolické uctívání); když nevíte jak uvítat nezvaného hosta (tj. zapomenutím všeho uvítáte poznání; toto poznání je tu vždy a nevyžaduje žádné pozvání; je třeba ho jen uvítat dovnitř), a když tato vnitřní inspirace („já jsem“) přebývá s těmito nečistými způsoby chování, pak je *Átma radža gunou*.

13. धनधान्याचे संचिती। मन होये दुरव्यासकृत।
अत्यंत कृपण जीवतिव। तो रजोगोण ॥ १३ ॥
dhanadhānyāce sañcīta | mana hoye dravyāsakta |
atyamta kṛpaṇa jīvitva | to rajogoṇa || 13 ||

When money and grains are hoarded away and the mind is attached to the manifest names and forms (*you who are the unmanifest atma*); when one lives like a *miser then, that *atma* is *raja guna*. *(A miser hoards and has fear of losing his possessions)

Když jsou hromaděny peníze a úroda a mysl je připoutána k projeveným jménům a formám (*vy jste ve skutečnosti neprojevené Átma*); když žije člověk jako *lakomec, potom je *Átma radža gunou*. *(lakomec hromadí věci a obává se ztráty svého nahromaděného majetku).

14. मी तरुण मी सुंदर। मी बलाढ्य मी चतुर।
मी सकळामध्ये थोर-। म्हणे तो रजोगुण ॥ १४ ॥
mī taruṇa mī suṇḍara | mī balāḍhya mī catura |
mī sakalāmādhye thora- | mhaṇe to rajoguṇa || 14 ||

When one says, “I am young, I am beautiful, I am strong, I am clever, I am the greatest of all” then, that *atma* is *raja guna*. (These are all adjectives for this ‘speech’ of this ‘all’ and the ego “I” misappropriates them)

Když říkáte: „Jsem mladý, krásný, silný, chytrý, jsem nejlepší ze všech,“ pak je *Átma radža gunou*. (Toto jsou přídavná jména „řeči“ tohoto „vše“ a *ego* /já si je přivlastnilo, resp. je zneužilo).

15. माझा देश माझा गांव। माझा वाडा माझा ठाव।
ऐसी मनीं धरी हांव। तो रजोगोण ॥ १५ ॥
mājhā deśa mājhā gāṁva | mājhā vādā mājhā ṭhāva |
aisī manīm dhari hāṁva | to rajogoṇa || 15 ||

“My country, my village, my mansion, my place.” When such attachments are kept in the mind then, that *atma* is *raja guna*.

„Má země, moje vesnice, moje sídlo, mé místo.“ Když jsou v mysli drženy takovéto připoutanosti, pak je *Átma radža gunou*.

16. दुसऱ्याचें सर्व जावें। माझेचेंचि बरें असावें।
ऐसें आठवे स्वभावे। तो रजोगोण ॥ १६ ॥
dusaṛyācēṁ sarva jāvēṁ | mājheceñci bareṁ asāvēṁ |
aisēṁ āṭhave svabhāvēṁ | to rajogoṇa || 16 ||

“Even if this ‘all’ is lost, still I should have the best” (when this ‘all’ has been lost then that best/*atma* cannot be acquired; still the ego says, “I want the best”). When this spontaneous ‘all’/knowledge starts to remember then, that *atma* is *raja guna* (*maharaj*-when you remember then you forget (your Self), when you forget then you remember your Self).

„I když je toto „vše“ ztraceno, stejně bych měl (já/ego) mít to nejlepší“ (když bylo „vše“ ztraceno, potom nelze dosáhnout tohoto nejlepšího/*Átma*; přesto ego říká: „Já chci to nejlepší.“). Když toto spontánní „vše“/poznání začne vzpomínat, pak je *Átma radža gunou*. (*Maharádž*: „Když si vzpomínáte, tak zapomínáte své Já. Když zapomínáte, pak si připomínáte své Já).

17. कपट आणी मत्सर। उठे देहीं तरिस्कार।
अथवा कामाचा विकार। तो रजोगोण ॥ १७ ॥
kapaṭa āṇī matsara | uṭhe dehīm tiraskāra |
athavā kāmācā vikāra | to rajogoṇa || 17 ||

When there is jealousy and malice; when scorn or desire arises in the body; then that *atma* is *raja guna*.

Když tu je závist a zlomyslnost; když se v těle objeví pohrdání či touha, pak je *Átma radža gunou*.

18. बाळकावरी ममता। प्रीतीनें आवडे कांता।
लोभ वाटे समस्तां। तो रजोगोण ॥ १८ ॥
bālakāvarī mamatā | prītīneṁ āvaḍe kām̐tā |
lobha vāṭe samastāṁ | to rajogoṇa || 18 ||

When there is tremendous affection for a boy child and due to love, there is the attachment to one’s wife; when greed arises for everything then, that *atma* is *raja guna*.

Když tu je obrovská láska k dítěti (převážně k chlapci) a kvůli této lásce je tu připoutanost k manželce; když roste lačnost po všem, pak je *Átma radža gunou*.

19. जविलगांची खंती। जेणें काळें वाटे चित्तीं।
तेणें काळें सीघरगती। रजोगुण आला ॥ १९ ॥
jivalagāṁcī khaṁtī | jeṇeṁ kāḷeṁ vāṭe cittīṁ |
teṇeṁ kāḷeṁ sīghragatī | rajoguṇa ālā || 19 ||

When one is anxious about his nearest and dearest (though being oneself everywhere, one forgets that and becomes anxious for loved ones); when this *mula maya* worries about death then, that Reality moves on the path of death and it has become *raja guna*.

Když je člověk plný úzkosti o své nejbližší a nejdražší (třebaže jste všude, zapomínáte na to a stáváte se úzkostlivými o své nejdražší); když se tato *múla mája* obává smrti, pak Skutečnost kráčí po cestě smrti a stává se *radža gunou*.

20. संसाराचे बहुत कष्ट। कैसा होंईल सेवट।
मनास आठवे संकट। तो रजोगोण ॥ २० ॥

*samsārāce bahuta kaṣṭa | kaisā hoīla sevaṭa |
manāsa āṭhave saṅkaṭa | to rajogona || 20 ||*

When this ‘all’ is troubled by *samsar* and asks, “How will this end?” When the mind remembers then, difficulties arise and that *atma* is *raja guna*.

Když je toto „vše“ obtěžováno *samsárou* a ptá se „Jak toto skončí?“ Když mysl vzpomíná, pak vyvstávají problémy a *Átma* je *radža gunou*.

21. कां मागें जें जें भोगलें। तें तें मनीं आठवलें।
दुःख अत्यंत वाटलें। तो रजोगोण॥ २१॥
*kāṅ māḡeṅ jeṅ jeṅ bhogileṅ | teṅ teṅ manīṅ āṭhavalēṅ |
duḥkha atyaṅta vāṭaleṅ | to rajogona || 21 ||*

When *mula maya* enjoys something from the past (*mula maya* is the ‘now’) then, that Reality is remembering itself in the mind. Then great sorrow arises and that *atma* is *raja guna*.

Když si *múla mája* libuje v něčem z minulosti (*múla mája* je přítomné teď), pak je sama Skutečnost připomínána v mysli. Potom vyvstává velká lítost a *Átma* je *radža gunou*.

22. वैभव देखोनि दृष्टी। आवडी उपजली पोटीं।
आशागुणें हपिटी-। करी तो रजोगुण॥ २२॥
*vaibhava dekhoni drṣṭī | āvaḍī upajalī poṭīṅ |
āśāguṇeṅ hīṅpuṭī- | karī to rajoguna || 22 ||*

The grandeur of this ‘all’ was being perceived and then a liking is born in the mind (to see something specific, to see ‘many’ objects and not just the one object of this ‘all’); due to this *guna* of *hope, despair is created (the world of dualities) and that *atma* is *raja guna*. *(*raja guna* forgets the ‘now’ and dreams of something to be acquired in the future).

Vznešenost tohoto „vše“ byla pocítěna a následně poté se v mysli zrodila záliba (vidět něco specifického, spatřit „mnoho“ objektů a nikoli jen jeden objekt tohoto „vše“); kvůli této *guně* *naděje je stvořena beznaděj (svět duality) a potom je *Átma radža gunou*. *(*radža guna* zapomene na přítomné „nyní“ a sní o něčem, co bude získáno v budoucnu).

23. जें जें दृष्टी पडलें। तें तें मनें मागतिलें।
लभ्य नसतां दुःख जालें। तो रजोगोण॥ २३॥
*jeṅ jeṅ drṣṭī paḍileṅ | teṅ teṅ manēṅ māḡitaleṅ |
labhya nastāṅ duḥkha jāleṅ | to rajogona || 23 ||*

When this vision of *mula maya* (‘I am everywhere, always’) tumbles downward into a body and that Reality begs from the mind and when it does not get what it wants and it feels sorrow then that *atma* has become this *raja guna*.

Když tato vize *múla máji* („já jsem vždy a všude“) poklesne do tělesné formy a tato Skutečnost žebře od mysli, a když nedostane to, co chce a pocítí žal, potom se *Átma* stane *radža gunou*.

24. वनिोदार्थीं भरे मन। शृंगारकि करी गायेन।
राग रंग तान मान। तो रजोगोण॥ २४॥
vinodārthīm bhare mana | śṛṅghārika karī gāyena |
rāga raṅga tāna māna | to rajogoṇa || 24 ||

When the mind is full of regard for the pleasures of fame and fortune and so it sings the songs of the sensual; when the passions for the glitter and play bring longings and conceit then, that *atma* is *raja guna*.

Když se mysl zcela stará o potěšení ze slávy a bohatství a zpívá tak písňě smyslnosti; když vašeň pro lesk a hru přináší chtění a ješitnost, pak je *Átma radža gunou*.

25. टवाळी ढवाळी नदि। सांगणें घडे वेवादा।
हास्य वनिोद करी सर्वदा। तो रजोगोण॥ २५॥
ṭavāḷī ḍhavāḷī nimdā | sāṅgaṇeṃ ghaḍe vevādā |
hāsya vinoda karī sarvadā | to rajogoṇa || 25 ||

When there is ridicule, meddling and slander; when to that thoughtless understanding there appears discussion and argument; when one laughs at and makes fun of that Eternal then, that *atma* is *raja guna*.

Když je tu posmívání, vměšování se a pomlouvání; když se v bez-myšlenkovitém pochopení objeví debata a hádka; když si někdo dělá legraci z tohoto Věčného a vysmívá se mu, pak je *Átma radža gunou*.

26. आळस उठे प्रबळ। कर्मणुकेचा नाना खेळ।
कां उपभोगाचे गोंधळ। तो रजोगोण॥ २६॥
ālasa uṭhe prabaḷa | karmaṇukecā nānā khela |
kāṃ upabhogāce goṃdhaḷa | to rajogoṇa || 26 ||

When *laziness powerfully arises and there are the ‘many’ plays and activities; when there is the bewilderment of enjoyments then, that *atma* is *raja guna*. *(In *vedanta*, laziness means to be involved in many worldly activities and not do that which one should do ie. forget everything and remember the Self)

Když silně vyvstane *lenost a je tu „mnoho“ her a činností; když je tu zmatek z požitků, pak je *Átma radža gunou*. *(Ve *Védantě* lenost značí být zapleten v mnoha světských činnostech a nedělat to, co by člověk dělat měl, to jest všechno zapomenout a připomínat si „Já“).

27. कळावंत बहुरूपी। नटावलोक्री साक्षेपी।
नाना खेळी दान अरूपी। तो रजोगोण॥ २७॥
kaḷāvaṅta bahurūpī | naṭāvalokī sākṣepī |
nānā khelī dāna arpī | to rajogoṇa || 27 ||

When there is the skill and artistry in the ways of the ‘many’; when one is very intent and determined within this worldly drama; when in this play of the ‘many’ that One gives away its own wealth and property then that *atma* is *raja guna*.

Když je tu dovednost a mistrovství co se týče „mnohosti“; když je někdo velmi odhod-

laný a zapálený v tomto světském dramatu; když se v této hře „mnohosti“ toto Jedno Jediné vzdá svého bohatství a vlastnictví, pak je *Átma radža gunou*.

28. उन्मत्त द्रव्यापरी अतिप्रीती। ग्रामज्य आठवे चित्ती।
आवडे नीचाची संगती। तो रजोगुण॥ २८॥
unmatta dravyāparī ati prīti | grāmajya āṭhave cittīm |
āvāḍe nīcācī saṅgatī | to rajoguṇa || 28 ||

When there is great love for the intoxication of the manifest (names and forms; objectification); when in the *chitta* the sensual is remembered; when one is fond of the company of the lowly; then that *atma* is *raja guna*.

Když je zde velká záliba v opájení se projevem (tj. jména a formy, objektivizace); když jsou v *čittě* připomínány smyslové vjemy; když jste nadšeni ve společnosti toho nízkého; pak je *Átma radža gunou*.

29. तश्करवदिया जीवीं उठे। परन्यून बोलावें वाटे।
नितियनेमास मन वटि। तो रजोगुण॥ २९॥
taṣkaravidyā jīvīm uṭhe | paranyūna bolāvēṃ vāṭe |
nityanemāsa mana vaṭe | to rajoguṇa || 29 ||

When this stolen knowledge arises in the *jīva*; when this ‘speech’ is felt to be this inferior and strange talk of the ‘many’; when the mind is tired of the Eternal and already established then, that *atma* is *raja guna*.

Když v *džívovi* vyvstane ukradené poznání; když je tato „řeč“ pocitována jako nějaká podřadná a cizí promluva „mnohosti“; když je mysl unavena Věčností a již je v tom utvrzena, pak je *Átma radža gunou*.

30. देवकारणीं लाजाळु। उदरालागीं कषटालु।
परपंची जो सनेहाळु। तो रजोगुण॥ ३०॥
devakāraṇīm lājāḷu | udarālāgīm kaṣṭālu |
prapañcī jo snehāḷu | to rajoguṇa || 30 ||

When one is ashamed to take part in the celebration of God; and one strives tirelessly for selfish interest; when that witnessing *purush* has affection for this worldly life, then that *atma* is *raja guna*.

Když se člověk stydí zúčastnit se oslavy Boha; a když neúnavně usiluje o svůj osobní prospěch; když má pozorující *puruša* v oblibě světský život, pak je *Átma radža gunou*.

31. गोडगरासीं आळकेपण। अत्यादरें पडिपोषण।
रजोगुणें उपोषण। केलें न वचे॥ ३१॥
godagrāsīm āḷakepaṇa | atyādareṃ paḍipōṣaṇa |
rajoguṇeṃ upōṣaṇa | keleṃ na vacē || 31 ||

When one is mad after the gulping down of the pleasures; when one is very careful to nourish the individual body; when one cannot maintain a fast it is due to *raja guna*.

Když je člověk posedlý hltat samá potěšení; když je nadměru starostlivý o své indivi-

duální tělo; když nedokáže dodržet půst, tak to vše je kvůli *radža guně*.

32. शृंगारकि तें आवडे। भक्ती वैराग्य नावडे।
कळालाघवीं पवाडे। तो रजोगुण॥ ३२॥
śṛṅgārika teṁ āvaḍe | bhaktī vairāgya nāvaḍe |
kaḷālāghavīṁ pavāḍe | to rajoguṇa || 32 ||

When the sensual is liked and devotion and *vairāgya* are not liked; when the ‘art of knowing’ (when nothing is there, everything is known) is forcibly expanded into the ‘many’ objects (“I want to see this and that”) then, that *atma* is *raja guna*.

Když máte v oblibě to smyslné a nemáte rádi oddanost a odříkání; když je „dovednost poznání“ (když tu není nic, všechno je znáno) nuceně rozšířena do „mnoha“ objektů („chci vidět toto a tamto“), pak je *Átma radža gunou*.

33. नेणोनियां परमात्मा। सकळ पदारथी प्रेमा।
बळातकारें घाली जन्मा। तो रजोगुण॥ ३३॥
neṇoniyāṁ paramātmā | sakāḷa padārthī premā |
baḷātkāreṁ ghālī janmā | to rajoguṇa || 33 ||

When one does not know that *paramatma*; when one’s love is for the ‘many’ within this ‘all’; when that One deliberately (by one’s own wishes) takes a birth then, that is *raja guna*

Když neznáte *paramátma*; když milujete „mnohost“ uvnitř tohoto „vše; když Jedno Jediné úmyslně (díky vašemu přání) přijme zrození, pak to je *radža guna*.

34. असो ऐसा रजोगुण। लोभें दावी जन्ममरण।
प्रपंची तो सबळ जाण। दारुण दुःख भोगवी॥ ३४॥
aso aisā rajoguṇa | lobheṁ dāvī janmamaraṇa |
prapañcī to sabāḷa jāṇa | dāruṇa duḥkha bhogavī || 34 ||

So be it! Such is the nature of *raja guna*. Due to intense desire to have a body there is this appearance of birth and death. Know that then that *atma* becomes impure within this worldly existence and that One is made to suffer terribly.

Budiž! Taková je přirozenost *radža guny*. Kvůli intenzivní touze mít tělo vzniká posloupnost zrození a smrti. Vězte, že *Átma* se uvnitř této světské existence stane nečistým a Jedno Jediné je donuceno hrozně trpět.

35. आतां रजोगुण हा सुटेना। संसारकि हें तुटेना।
प्रपंची गुंतली वासना। यास उपाय कोण॥ ३५॥
ātāṁ rajoguṇa hā suṭenā | saṁsārika heṁ tuṭenā |
prapañcīṁ guṅtalī vāsana | yāsa upāya koṇa || 35 ||

Now if this ‘I am’ understanding does not cut this *raja guna* or that thoughtless Self does not break this worldly living then, this **vasana* is entangled within this mundane existence and how can there be this remedy of ‘I am’? **(See 9.8.16 -vasana is the desire to exist; but due to this raja guna one takes oneself as a body and that vasana wants to exist as this gross body).*

Takže, pokud toto pochopení „já jsem“ neodsekne *radža gunu* nebo toto bezmyšlenkovité Já nepřeruší toto světské prožívání, tak je tato **vásana* zapletena uvnitř této světské existence. Jak zde pak může být tento lék/náprava v podobě „já jsem“? *(Viz, 9.8.16, *vásana* je touha být; kvůli *radža guně* se ale člověk považuje za tělo a tato *vásana* chce existovat jakožto hrubé tělo).

36. उपाये येक भगवद्भक्ती। जरी ठाकेना वरिक्ती।
तरी येथानुशक्ती। भजन करावें ॥ ३६ ॥
upāye yeka bhagavadbhaktī | jarī thākenā viraktī |
tarī yethānuśaktī | bhajana karāveṃ || 36 ||

When there is this remedy of ‘I am’ then, one has become a devotee of that One God. Still complete desirelessness (I do not exist) has not been reached and therefore, His *bhajan* should be made by means of this power of ‘I am’.

Když je zde tento lék v podobě „já jsem“, pak se stáváte oddaným tohoto Jediného Boha. Přesto však nebyla dosažena naprostá bezžádostivost (*já neexistuji*) a proto by měl být prostřednictvím této síly „já jsem“ prováděn Jeho *bhadžan*.

37. काया वाचा आणी मनं। पतरें पुष्पें फळें जीवनें।
ईश्वरीं अरूपूनियां मनं। सार्थक करावें ॥ ३७ ॥
kāyā vācā āṇī maneṃ | patreṃ puṣpeṃ phaḷeṃ jīvanerṃ |
īśvarīṃ arpūniyāṃ maneṃ | sārthaka karāveṃ || 37 ||

The mind should offer the body and speech of the *jīva*; in this way the leaves (the gross animate and inanimate objects), the flowers (experiences) and fruits (pleasures and pains) should be offered to Him. When these have been offered along with the mind, then there is the fulfillment of life’s purpose.

Mysl by měla nabídnout tělo a řeč *džívy*; tímto způsobem by Jemu měly být nabídnuty listy (hrubé živé a neživé objekty), květy (zkušenosti) a plody (radosti a bolesti). Když je toto nabídnuto spolu s myslí, poté tu je naplnění smyslu života.

38. येथानुशक्ती दानपुण्य। परी भगवतीं अनन्य।
सुखदुःखे परी चिंतन। देवाचेचि करावें ॥ ३८ ॥
yethānuśaktī dānapunya | parī bhagavatīṃ ananya |
sukhaduḥkheṃ parī cīntana | devāceṃci karāveṃ || 38 ||

This power of ‘I am’ is real charity (real charity is the donation of mind, body etc. to this ‘all’) but in God there is no separateness/otherness. Otherwise this power of the ‘all’ will bring the pleasures and pains of body consciousness where there should only be that thought of God.

Tato síla „já jsem“ je skutečnou dobročinností (skutečnou dobročinností je darování mysli, těla atd. tomuto „vše“), ale v Bohu neexistuje žádná oddělenost/rozdílnost. Jinak bude tato síla „vše“ přinášet potěšení a bolesti tělesného vědomí tam, kde by jinak měla být jediné tato myšlenka Boha.

39. आद्विंती येक देव। मध्येंच लावली माव।
महणोनियां पूरण भाव। भगवतीं असावा ॥ ३९ ॥

*ādiāntī yeka deva | madhyeṁci lāvīlī māva |
mhaṇoniyāṁ pūrṇa bhāva | bhagavaṁtīm asāvā || 39 ||*

From beginning to end, there is only that One God but in the middle *avidya maya* is felt (“I am a body”). Therefore this ‘I am’ understanding of *maya* within God should be made complete (I do not exist).

Od začátku do konce tu je jen Jeden Jediný Bůh, avšak uprostřed je pocítována *avidja mája* („já jsem tělo“). Proto by mělo být toto pochopení „já jsem“ iluzorní *máji* uvnitř Boha završeno (*já neexistuji*).

40. ऐसा सबळ रजोगुण। संक्षेपे केलें कथन।
आतां शुद्ध तो तूं जाण। परमार्थकि ॥ ४० ॥
*aisā sabāḷa rajoguṇa | saṁkṣepem kelem kathana |
ātām śuddha to tūṁ jāṇa | paramārthika || 40 ||*

When there is this impure *raja guna* then, this ‘story’ of knowledge only gets told in brief (a partial ‘story’ gets told for then knowledge is mixed with ignorance). Therefore now, forget everything and know that you are that pure *atma*, the very nature of *paramarth* (Supreme Accomplishment).

Když tu je tato nečistá *radža guna*, pak je „příběh“ poznání sdělen pouze ve stručnosti (je sdělen částečný příběh, neboť poznání je smícháno s nevědomostí). Proto nyní všechno zapomeňte a vězte, že jste ryzím *Átma*, samotnou přirozeností *paramārthy* (Nejvyšší Završení).

41. त्याचे वोळखीचें चनिह। सतवगुणीं असे जाण।
तो रजोगुण परपूरण। भजनमूळ ॥ ४१ ॥
*tyāce volakhīcē cinha | satvaguṇīm ase jāṇa |
to rajoguṇa paripūrṇa | bhajanamūḷa || 41 ||*

And when there is this known/*prakṛti* of that *atma* (Knower) then, know that you are in the *sattva guna*. Then that complete and perfect *atma* that had been this *raja guna* is the beginning of the *sagun bhajan* (ie. *sattva guna*).

Když je tu toto poznané/*prakṛti* tohoto *Átma* (Znalce), pak vězte, že jste v *sattva guně*. Pak je úplně a dokonalé *Átma*, které bylo *radža gunou* počátkem *saguna bhadžanu* (tj. *sattva guny*).

42. ऐसा रजोगुण बोललि। श्रोतीं मनं अनुमानलि।
आतां पुढें परसिलि। पाहजि तमोगुण ॥ ४२ ॥
*aisā rajoguṇa bolilā | śrotīm manem anumānilā |
ātām puḍhem parisilā | pāhije tamoguṇa || 42 ||*

When the *raja guna* becomes this *sattva guna* then, the conjectures of the mind are absorbed in this ‘speech’ (when the conjectures of *raja guna* are not then, there is this ‘speech’ of *sattva guna*; it needs no invitation). Now, the *tamo guna* should also be carefully listened to and ahead it should become this *sattva guna*.

Když se *radža guna* stane *sattva gunou*, domněnky mysli jsou vstřebány v této „řeči“

(když zde domněnky *radža guny* nejsou, pak je tu „řeč“ *sattva guny*; nepotřebuje žádné pozvání). Nyní byste si měli pozorně vyslechnout výklad o *tama guně*, která by se pak (také) měla stát *sattva gunou*.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

रजोगुणलक्षणनाम समास पांचवा ॥ ५ ॥ २.५

iti śrīdāsabodhe gurushiṣyasamvāde

rajogūṇalakṣaṇanāma samāsa pāñcavā ॥ 5 ॥ 2.5

Tímto končí 5.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Pozornost radža guny“.

Překlad z angličtiny – Aleš Adámek 2017

2.6 Kvalita/ *guna tamas*

समास सहावा : तमोगुण लक्षण
samāsa sahāvā : tamoguṇa lakṣaṇa
The *Tamo* Quality/ *Guna*

|| Śrī Rām ||

1. मागां बोललि रजोगुण। क्रयिसहति लक्षण।
आतां ऐका तमोगुण। तोह सांगजिल ॥ १ ॥
māgām bolilā rajoguṇa | kriyesahita lakṣaṇa |
ātām aikā tamoguṇa | tohi sāṅgijela || 1 ||

Previous to these actions and attentions of the *raja guna* there is this ‘speech’. Now listen (forget everything and be that which remains ie. ‘speech’) and the *tamo guna* will also become that complete and perfect *atma* (the *tamo guna* will be absorbed in this *sagun* ‘speech’ and this will become that *nirgun*; knowledge will become no-knowledge).

Přede všemi činnostmi a před pozorností/*lakṣaṇa guny radžas* se nachází tato „řeč“. Nyní naslouchej (*zapomeň na vše a buď tím, co potom zůstane, tedy „řečí“*) a *guna tamas* se rovněž stane oním úplným a dokonalým *átma* (*guna tamas* bude absorbována v této *saguna* „řečí“ a stane se *nirgunou*; poznání se stane ne-poznáním).

2. संसारी दुःखसंमंघ। प्रापत होतां उठे खेद।
कां अद्भुत आला क्रोध। तो तमोगुण ॥ २ ॥
samsārīṁ duḥkhasammandha | prāpta hotām uṭhe kheda |
kām adbhuta ālā krodha | to tamoguṇa || 2 ||

When there is the sorrow of *samsar* and when there arises regret, grief and torment, and when anger comes to this wondrous ‘all’ then, that *atma* is *tamo guna*.

Když přijde utrpení *samsáry* a vyvstanou výčitky, žal a soužení, a když je toto úžasné „vše“ zasaženo strachem, potom je toto *átma ginou tamas*.

3. शेरीरीं क्रोध भरतां। नोळखे माता पति।
बंधु बहणि कांता। ताडी तो तमोगुण ॥ ३ ॥
śerīrīṁ krodha bharatām | nolakhe mātā pitā |
bāṁdhu baṇiṇa kāntā | tāḍī to tamoguṇa || 3 ||

When within this ‘all’ body there is an overflowing of anger then, one doesn’t recognize

one's mother nor one's father (*mula maya/purush*) and a brother, a sister and a wife are imagined (*my family etc.*), then that *atma* is *tamo guna*.

Když v těle tohoto „vše“ vzkypí hněv, potom člověk nepoznává svou pravou matku ani svého pravého otce (*mula mája/puruša*) a bratr, sestra i manželka jsou vymyšlení (*postoj toto je „má“ rodina a podobně*), potom je toto *átma gunou tamas*.

4. दुस्र्याचा प्राण घ्यावा। आपला आपण स्वयें द्यावा।
वसिरवी जीवभावा। तो तमोगुण ॥ ४ ॥

*dusařyācā prāṇa ghyāvā | āpalā āpaṇa svayem dyāvā |
visaravī jīvabhāvā | to tamoguna || 4 ||*

If you accept that the *prana* belongs to this ‘all’, then you are naturally given yourself (ie. when you leave the thoughts then you will come to understand that, the *prana* inside and the wind outside are one and inseparable; this brings the understanding of knowledge, ‘I am everywhere, inside and outside’). But when this is forgotten then, there is the conviction of a *jiva* (“I am breathing”) and that *atma* is *tamo guna*.

Jakmile přijmeš, že *prána* patří tomuto „vše“, potom se přirozeně setkáš sám se sebou (tedy jakmile opustíš myšlenky, tak pochopíš to, že *prána* uvnitř a vítr vně jsou jedno a totéž a že je nelze od sebe oddělit; díky tomu přijde poznání „já jsem všude, uvnitř i vně“). Ale když na to zapomeneš, zaujmeš postoj *džívy* („já dýchám“) a potom je toto *átma gunou tamas*.

5. भरलें क्रोधाचें कावरिं। पशियाच्यापरी वावरे।
नाना उपायें नावरे। तो तमोगुण ॥ ५ ॥

*bharalem krodhācēṁ kāvireṁ | piśyācyāparī vāvare |
nānā upāyem nāvare | to tamoguna || 5 ||*

Then one is filled with the madness of anger and one wanders around as if possessed of a devil (ie. *ego*); if the ‘many’ thoughts are not controlled by this remedy of the ‘all’/knowledge, then that *atma* is *tamo guna*. (The three *gunas* mix together and create ‘many’ thoughts; the remedy is *sattva guna*, forget everything and what remains is knowledge)

Potom je člověk naplněn šílenstvím hněvu a potlouká se sem a tam jako posedlý dáblem (tedy je v *egu*); nejsou-li „mnohé“ myšlenky ovládané lékem tohoto „vše“/poznání, potom je toto *átma gunou tamas*. (Tři *guny* se smísí a vytvoří „mnoho“ myšlenek; lékem je *sattva guna*, zapomeň na vše a to, co zůstane, je poznání.)

6. आपला आपण शस्त्रपात। पराचा करी घात।
ऐसा समय वरूतत। तो तमोगुण ॥ ६ ॥

*āpalā āpaṇa śastrapāta | parācā karī ghāta |
aisā samaya varūtat | to tamoguna || 6 ||*

Then you kill yourself with your own weapon or when you kill another then, at such time, that *atma* exists as *tamo guna*.

Potom zabijete sebe sama svou vlastní zbraní nebo zabijete někoho druhého a v tu chvíli ono *átma* existuje jako *guna tamas*.

7. डोळा युध्यचि पाहवें। रण पडलें तें जावें।
ऐसें घेतलें जीवें। तो तमोगुण ॥ ७ ॥

*ḍolā yudhyaci pāhaveṁ | raṇa paḍileṁ tethēṁ jāveṁ |
aiseṁ ghetaleṁ jīveṁ | to tamoguṇa || 7 ||*

When these ‘eyes of understanding’ want to see fighting only and ‘there’ (*brahman*) goes to that place where there is conflict (*the mind*); when such a condition is accepted by the *jīva*, then that *atma* is *tamo guna*.

Když tyto „oči pochopení“ chtějí vidět jenom boj a nesváry a když ono „tam“ (*brahman*) chodí na místa, kde jsou konflikty (*tedy tam, kde je mysl*), když *džíva* akceptuje takovéto tendence, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

8. अखंड भ्रंती पडे। केला नश्चय वघिडे।
अत्यंत नदिरा आवडे। तो तमोगुण ॥ ८ ॥

*akhaṇḍa bhrāntī paḍe | kelā niścaya vighaḍe |
atyanta nidrā āvaḍe | to tamoguṇa || 8 ||*

Then that unbroken *brahman* falls into confusion and the conviction of that unbroken is broken; then one likes the great sleep of ignorance and that *atma* is *tamo guna*.

Potom ono nezlomné *brahman* upadne do zmatku a víra tohoto nezlomného je zlomena; potom si člověk libuje ve spánku nevědomosti a ono *átma* se stalo *gunou tamas*.

9. क्षुधा जयाची वाड। नेणे कडु अथवा गोड।
अत्यंत जो कां मूढ। तो तमोगुण ॥ ९ ॥

*kṣudhā jayācī vāḍa | neṇe kaḍu athavā goḍa |
atyanta jo kāṁ mūḍha | to tamoguṇa || 9 ||*

When the hunger of *mula maya* is so great that it doesn’t know the difference between bitter and sweet (*the world is bitter and the world beyond is sweet. But on account of your belly, you become a jīva*); or when that *purush* is extremely dull, then that *atma* is *tamo guna*.

Když je hlad *mula máji* tak obrovský, že nevidí rozdíl mezi hořkým a sladkým (*svět je hořký, kdežto svět „za“ je sladký. Ale kvůli žravosti svého břicha se stanete džívou.*); nebo když je onen *puruša* nadmíru tupý, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

10. प्रीतपात्र गेलें मरणें। तयालागीं जीव देणें।
स्वयें आतमहत्या करणें। तो तमोगुण ॥ १० ॥

*prītipātra geleṁ maraṇeṁ | tayālagīṁ jīva deṇeṁ |
svayeṁ ātmahatyā karaṇeṁ | to tamoguṇa || 10 ||*

By beating your most beloved; by giving a *jīva* to that Reality; by making that most natural, a killer of the *atma* (*taking yourself to be a jīva is to be a killer of the atma*), then that *atma* has come this *tamo guna*.

Když bijete toho, koho nejvíce ze všech milujete, když z této Skutečnosti děláte *džívu*; když děláte z toho, co je tak opravdové a přirozené, vraha tohoto *átma* (*považovat se za džívu znamená být vrahem átma*), potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

11. कडिा मुंगी आणी स्वापद। यांचा करू आवडे वध।
अतयंत जो कृपामंद। तो तमोगुण॥ ११॥
kiḍā muṅgī āṇī svāpada | yāṁcā karūṁ āvaḍe vadha |
atyanta jo kṛpāmaṇḍa | to tamoguṇa || 11 ||

When there are ‘many’ insects, ants and small creatures (ie. taking yourself to be a body, you objectify and see many individual names and forms) and one is fond of such objectification then, you are a killer of this ‘I am’ (‘I am’ only knows, but when you become a *jīva* then, you see many other creatures by giving them names and forms; previously, there had been this understanding of the ‘all’, beyond many names and forms); when that witnessing *puruṣh* gets extremely sentimental and does not remain aloft then, that *atma* is *tamo guna*.

Jsou-li tu „mnozí“ mravenci, hmyz a drobná stvoření (tím, že se považujete za tělo, máte tendenci vytvářet objekty a vidět mnohé jednotlivé formy a jména) a člověk si v takové objektivizaci libuje, potom jste vrahem tohoto „já jsem“ („já jsem“ pouze ví, ale když se stanete *džívou*, potom vidíte mnoho dalších stvoření, protože jim přisuzujete různé formy a dáváte jim rozličná jména; původně tu však bylo pochopení onoho „vše“, které je za všemi jmény a formami); když se tento pozorující *puruša* stane přespříliš přecitlivělm a nezůstává nad věcí, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

12. स्त्रीहतया बाळहतया। द्रव्यालागीं ब्रह्मतया।
करू आवडे गोहतया। तो तमोगुण॥ १२॥
strihatyā bālahatyā | dravyālāgīṁ brahmatyā |
karūṁ āvaḍe gohatyā | to tamoguṇa || 12 ||

The *tamo guna* is a killer of this woman (‘all’/*prakṛti*) and a killer of her child (the world; when you sleep ie. *tamo guna*, then the world goes off). When due to objectification it kills the *brahmin* (Knower of *brahman*) and when that is happy to kill this cow (that which satisfies all our desires ie. knowledge), then that *atma* is *tamo guna*.

Guna tamas je vrahem této ženy (*prakṛti*/„vše“) a vrahem svého dítěte (dítětem je svět – když spíte, je tu *guna tamas* a svět zmizí). Když *guna tamas* kvůli objektivizaci zabije *brahmína* (tedy Znalce *brahman*) a když s chutí zabije tuto krávu (tedy to, co naplňuje všechny vaše touhy, čili poznání), potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

13. वसिळाचेनानेते। वीष घ्यावेंसें वाटे।
परवध मनीं उठे। तो तमोगुण॥ १३॥
visalāceni neṭem | viṣa ghyāveṁseṁ vāṭe |
paravadha manīṁ uṭhe | to tamoguṇa || 13 ||

When due to the rivalry of competition (“I must win at all costs”)⁵ one feels that one

⁵ *siddharameshwar maharaj*- A devotee of God triumphs by losing. The nature of the *jīva* is to think, “I should always win. At no time whatsoever should I have to face disgrace. Whatever I say must happen and anything like retreat or defeat, in any matter should not happen to me.” Because of this stubborn insistence, that Perfect Contentment is lost. On the other hand if the *jīva* learns to accept defeat, giving up this doggedness, “It must happen the way I say,” then there will be no disturbance in that Perfect Contentment. The one who refuses to lose thinks he is the victor however, this means that until the very end he will remain a *jīva*. Only the lucky one who has learned to accept defeat has the good fortune of becoming *śhiva* and that only is the real devotee of *vishnu*.

has to take the poison of this worldly existence; when the wife of another (and not *prakruti*) arises in the mind then, that *atma* is *tamo guna*.

Když má člověk kvůli své soutěživosti („musím za každou cenu vyhrát“) ⁶ pocit, že by měl polknout jed této světské existence; když myslí na cizí manželku (a ne na *prakrti*), potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

14. अंतरीं धरून्किपट। पराचें करी तळपट।
सदा मसत सदा उद्धट। तो तमोगुण॥ १४॥
amtarīm dharūni kapaṭa | parāceṁ karī taḷapaṭa |
sadā masta sadā uddhaṭa | to tamoguṇa || 14 ||

When deceit and falsity are held in your inner space, then there is the mind and this leads to the ruin of the *jiva*; when that Eternal is arrogant and that Eternal is a bully then, that *atma* is *tamo guna*.

Pokud ve vnitřním prostoru člověka sídlí klam a faleš, potom je tu mysl a důsledkem je *džívuv* úpadek; když je ono Věčné pyšné a surové, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

15. कळह व्हावा ऐसें वाटे। झोंबी घ्यावी ऐसें उठे।
अन्तरी द्वेष परगटे। तो तमोगुण॥ १५॥
kaḷaha vḥāvā aiseṁ vāṭe | jhombī ghyāvī aiseṁ uṭhe |
antarī dveṣa pragaṭe | to tamoguṇa || 15 ||

When one feels like quarrelling and there arises the thought to seize another roughly; when hatred and malice manifest in this inner space, then that *atma* is *tamo guna*.

Když má člověk sklony k hádkám a má v úmyslu druhé hrubě ovládat, když v tomto vnitřním prostoru vyvstává nenávisť a zloba, potom je toto *átma gunou tamas*.

16. युधय देखावें ऐकावें। स्वयें युधयचकिरावें।
मारावें कीं मरावें। तो तमोगुण॥ १६॥
yudhya dekhāveṁ aikāveṁ | svayeṁ yudhyaci karāveṁ |
mārāveṁ kīṁ marāveṁ | to tamoguṇa || 16 ||

When one wants to see and hear of a fight; when one wants to go to fight; when one feels that one should kill or be killed then, that *atma* is *tamo guna*.

Když člověk touží po tom, aby slyšel a viděl hádky, když má chuť se sám hádek a bojů účastnit, když si myslí, že by měl někdo vraždit nebo být zavražděn, potom je toto *átma gunou tamas*.

⁶ *Siddharamēśvar Maharādž*: Člověk oddaný Bohu vítězí tím, že ztrácí. Ale *džíva* má tendenci si myslet „Musím vždycky vyhrávat. Nikdy za žádnou cenu nesmím být pokořen. Vše, co řeknu, se musí stát a v žádné oblasti svého života nesmím zakusit něco jako je ústup či porážka.“ Kvůli takové sverepé tvrdohlavosti člověk ztratí svou Dokonalou Spokojenost. Pokud se však *džíva* naopak naučí přijímat porážky a vzdá se své zatvrzelosti a přesvědčení „všechno se musí dít podle toho, jak já řeknu“, potom k žádnému narušení oné Dokonalé Spokojenosti nedojde. Ten, kdo odmítá prohrávat, si myslí, že je vítěz, nicméně ve skutečnosti to znamená, že až do konce zůstává *džívou*. Jedině ten, kdo má to štěstí, že se naučil přijímat porážky, je obdařen milostí stát se *šívou*, a jedině on je skutečným oddaným *višnuu*.

17. मत्सरं भक्ति मोडावी। देवाळये वघिडावी।
फळतीं झाडें तोडावी। तो तमोगुण ॥ १७ ॥
matsareṁ bhakti moḍāvī | devālayeṁ vighaḍāvīm |
phalaṭīm jhāḍeṁ toḍāvīm | to tamoguṇa || 17 ||

When devotion is broken due to arrogance then, this ‘temple of God’ (ie. knowledge) gets demolished; when one wants to cut down this ‘fruit bearing tree’ (tree of knowledge), then that *atma* is *tamo guna*.

Když pýcha zničí oddanost, potom se „chrám Boží“ (tj. poznání) zřítí; když je tu snaha podetnout onen „plody dávající strom“ (strom poznání), potom je toto *átma gunou tamas*.

18. सत्कर्म ते नावडती। नाना दोष ते आवडती।
पापभय नाही चिती। तो तमोगुण ॥ १८ ॥
satkarmeṁ te nāvaḍatī | nānā doṣa te āvaḍatī |
pāpabhaya nāhīm cittī | to tamoguṇa || 18 ||

When that does not like this pure action of the ‘all’ and enjoys the vices of the ‘many’ actions; when that has no *fear of sin in its mind then, that *atma* is *tamo guna* (one has accepted this body as one’s own and this life as the only one). *(*maharaj-* the great fear of this world should come...I want nothing to do with this world)

Když takový člověk nemá rád ryzí činnost tohoto „vše“, ale libuje si v neřestech „mnoha“ činností, když nemá *strach z hříchů mysli, potom je toto *átma gunou tamas* (Člověk přijal koncept, že toto tělo je jeho tělem a že život tohoto těla je jeho životem). *(*Randžit Maharádž:* Člověk by měl dostat veliký strach z tohoto světa... „Nechci mít s tímto světem nic společného“)

19. ब्रह्मवृत्तीचा उछेद। जीवमात्रास देणें खेद।
करूं आवडे अप्रमाद। तो तमोगुण ॥ १९ ॥
brahmvṛtticā ucheda | jīvamātrāsa deṇeṁ kheda |
karūṁ āvaḍe apramāda | to tamoguṇa || 19 ||

When this knowing *vritti* of *brahman* is utterly demolished and there is the torment of the *jīva*; when one likes inattention and negligence then, that *atma* is *tamo guna*.

Když je poznávající *vritti* tohoto *brahman* zcela zničeno a je tu jen utrpení *džīvy*; když si člověk libuje v nepozornosti a nedbalosti, potom je toto *átma gunou tamas*.

20. आग्नप्रळये शस्त्रप्रळये। भूतप्रळये वीषप्रळये।
मत्सरं करीं जीवक्षये। तो तमोगुण ॥ २० ॥
āgnapralāye śāstrapralāye | bhūtapralāye vīṣapralāye |
matsareṁ karīm jīvakṣaye | to tamoguṇa || 20 ||

When there is destruction by fire (the effortless knowing of the ‘all’ is forgotten when one begins to objectify; then there arises a feeling of a world outside that is separate from myself); when there is destruction by one’s own power (when there is a feeling of one’s power arising ie. learning, beauty, the arts etc); when there is destruction by the elements (becoming progressively more objective) and finally when there is destruction

by the poison of this gross world (gross objectification brings ‘many’ desires); then the *jiva* is destroyed by arrogance and that *atma* has become this *tamo guna*.

Když přijde ničivý oheň (bezúsilné poznání tohoto „vše“ je zapomenuto, jakmile se v nás spustí proces objektivizace; potom vzniká pocit, že tu je nějaký vnější svět, který je od nás oddělený); když přijde zkáza, kterou si způsobujeme vlastní silou (v momentě, kdy v nás vyvstane pocit vlastní síly – v procesu učení se, při kontaktu s něčím krásným, v procesu umělecké tvorby atd.); když přijde zkáza vyvolaná elementy (v procesu čím dál tím rozsáhlejší objektivizace) a konečně když přijde destrukce způsobená jedem tohoto hrubého světa (hrubá objektivizace přináší „mnohé“ touhy), potom je toto *átma gunou tamas*.

21. परपीडेचा संतोष। नष्टुरपणाचा हव्यास।
संसाराचा नये त्रास। तो तमोगुण ॥ २१ ॥
parapīḍecā saṁtoṣa | niṣṭhurapaṇācā havvyāsa |
saṁsārācā naye trāsa | to tamoguṇa || 21 ||

When there is the satisfaction that comes from the troubles of the *jiva* (satisfaction and dissatisfaction are inextricably linked like pleasure and pain; and just as the troubles are imagined so too, is the satisfaction is a thought); when there is desire for cruelty and violence; when one thinks that *samsar* is not suffering then, that *atma* has become this *tamo guna*

Když je tu uspokojení, které vychází ve skutečnosti z *džívových* problémů (uspokojení a nespokojenost jsou neoddělitelně spojeny, podobně jako radost a bolest; a stejně tak jako jsou problémy ve skutečnosti vymyšlené, je i uspokojení pouhou myšlenkou); je-li tu touha po násilí a krutostech; když si člověk myslí, že *samsára* není utrpením, potom je toto *átma gunou tamas*.

22. भांडण लाऊन द्यावें। स्वयें कौतुक पाहावें।
कुबुद्धि घेतली जीवें। तो तमोगुण ॥ २२ ॥
bhāṇḍaṇa lāūna dyāveṁ | svayem kautuka pāhāveṁ |
kubuddhi ghetalī jīveṁ | to tamoguṇa || 22 ||

When quarrelling is conceded then naturally, this wonder of the ‘all’ is understood; but when the *jiva* accepts this false intellect of “I am so and so” then, that *atma* has become this *tamo guna*.

Když si člověk připustí, že je hádavý, potom zcela přirozeně pochopí úžasnost tohoto „vše“; ale když *džíva* přijímá tento falešný intelekt, který je přesvědčením „já jsem takový a takový“, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

23. परापत् जाल्यां संपत्ती। जीवांस करी यातायाती।
कळवळा नये चित्ती। तो तमोगुण ॥ २३ ॥
prāpta jālyāṁ saṁpattī | jīvāṁsa karī yātāyātī |
kaḷavalā naye cittī | to tamoguṇa || 23 ||

For the acquisition of riches, many *jivas* have to *suffer. And if one has no concern for them in the mind then, that *atma* is *tamo guna*. *(*maharaj- one rich man makes hundreds poor*)

Aby člověk získal bohatství, musí kvůli tomu mnoho ostatních *džívů* *trpět. A když je mu to jedno, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*. *(*Randžit Maharádž: Jeden boháč udělá z tisíců chudáky.*)

24. नावडे भक्तानावडे भाव। नावडे तीर्थ नावडे देव।
वेदशास्त्र नलगे सर्व। तो तमोगुण ॥ २४ ॥
nāvaḍe bhakti nāvaḍe bhāva | nāvaḍe tīrtha nāvaḍe deva |
vedaśāstra nalage sarva | to tamoguṇa || 24 ||

When one does not like devotion nor does one like faith; when one does not like pilgrimage places nor does one like God; when one feels that the *vedas* and *shasthras* and this ‘all’ are not necessary then, that *atma* is *tamo guna*

Když člověk nemá rád oddanost a nemá rád víru; když člověk nemá rád poutní místa ani nemá rád Boha; když má pocit, že *védy* a *śāstry* ani toto „vše“ nejsou důležité, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

25. स्नानसंध्या नेम नसे। स्वधर्मि भ्रष्टला दसि।
अकरतव्य करीतसे। तो तमोगुण ॥ २५ ॥
snānasandhyā nema nase | svadharmīṁ bhraṣṭalā dise |
akartavya karītase | to tamoguṇa || 25 ||

When one destroys the practice of prayer/*sandhya* (to know that space between two thoughts) and the sacred bath in the river of knowledge; when in *svadharma* (one’s own inherent nature) one sees bewilderment and confusion; when one does that which is not one’s inherent nature then, that *atma* is *tamo guna*.

Když člověk ničí modlitbu/*sandhya* (znát prostor mezi dvěma myšlenkami) a posvátnou koupel v řece poznání; když ve *svadharmě* (ve své vlastní přirozenosti) vidí jen zmatek a chaos, když jedná tak, že to není v souladu s jeho *svadharmou*, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

26. जेष्ठ बंधु बाप माये। त्यांची वचनें न साहे।
सीघ्रकोपी नघोन जाये। तो तमोगुण ॥ २६ ॥
jeṣṭha baṁdhu bāpa māye | tyāñcīṁ vacaneṁ na sāhe |
sīghrakopī nighona jāye | to tamoguṇa || 26 ||

Then the elder brother (*sattva guna*) and father and mother (*purush/prakruti*) and this divine ‘word’ of that *atma* are not tolerated; then one gets suddenly angry and goes outside and gets lost (ie. takes body consciousness), then that *atma* is *tamo guna*.

Člověk neuznává svého staršího bratra (*sattva gunu*) a svého otce a matku (*puruša/prakruti*), ani toto božské „slovo“ *átma*. Potom se snadno náhle rozhněvá a jeho pozornost se zaměří navenek a koncentrace je ztracena (tedy přijme tělesné vědomí), potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

27. उगेचि खावें उगेचि असावें। सतब्ध होंऊन बैसावें।
कांहींच स्मरेना स्वभावें। तो तमोगुण ॥ २७ ॥
ugeñci khāveṁ ugeñci asāveṁ | stabdha hoṁna baisāveṁ |
kāñhīñca smarenā svabhāveṁ | to tamoguṇa || 27 ||

If that still and silent *nirgun* should eat and if that still and silent Self should exist then, though being still and silent, one has become engrossed in enjoyments and then this knowledge is not remembered by that spontaneous ‘all’ (to not know one’s Self), and that *atma* is *tamo guna*.

Je-li tato tichá a klidná *nirguna* nucena jíst a je-li toto tiché a klidné Já puzeno k tomu, aby existovalo, potom i když je tiché a klidné, upadne do tělesných požitků a ono spontánní „vše“ zapomene na poznání (poznání svého vlastního Já), potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

28. चेटकवदियेचा अभ्यास। शस्त्रवदियेचा हव्यास।
मल्लवदिया व्हावी ज्यास। तो तमोगुण॥ २८॥
ceṭakavidyecā abhyāsa | śastravidyecā havvyāsa |
mallavidyā vḥāvī jyāsa | to tamoguṇa || 28 ||

When there is the practice of the knowledge of sorcery (ie. *imagining*); when there is the longing for the knowledge where one’s power is felt (ie. *learning, the arts etc.*); when to that *purush* there comes the knowledge of physical exercises, then that *atma* is *tamo guna*.

Provozuje-li člověk čarodějnictví (tedy *představivost*); touží-li po získání poznání, které ho naplňuje silou (jako *při učení se, v umění atd.*); když tento *puruša* prahne po poznání fyzických cviků, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

29. केले गळाचे नवस। रडबिडीचे सायास।
काष्ठयंत्र छेदी जविहेस। तो तमोगुण॥ २९॥
kele galāce navasa | raḍibeḍīce sāyāsa |
kāṣṭhayantra chedī jivhesa | to tamoguṇa || 29 ||

When one makes a loud oath to God and when, by great efforts, one chains oneself down in this mire of the world; when this ‘machine of wood’ (ie. *this body is like a piece of wood without the power*) extinguishes this flame of life (‘I am’), then that *atma* is *tamo guna*.

Když člověk skládá okázalé přísahy Bohu, když se s vynaložením obrovského úsilí připoutává k bažině tohoto světa; když tento „dřevěný mechanismus“ (tedy *toto tělo je jako kus dřeva bez jakékoli síly*) hasí onen životní plamen („já jsem“), potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

30. मस्तकीं भदें जाळावें। पोतें आंग हुरपळावें।
स्वयें शस्त्र टोचून घ्यावें। तो तमोगुण॥ ३०॥
mastakīṃ bhadeṃ jāḷāveṃ | poteṃ āṅga hurapaḷāveṃ |
svayeṃ śastra ṭocūna ghyāveṃ | to tamoguṇa || 30 ||

When one places a burning pot within one’s head then, this ‘all’ body is scorched by false riches; when that spontaneous and natural accepts the torment of one’s own powers (“I am great, beautiful etc.”), then that *atma* is *tamo guna*.

Když si člověk vloží do hlavy spalující nádobu, potom je toto tělo „vše“ sežehnuto falešným bohatstvím. Když ono spontánní a přirozené vítá utrpení způsobené svými

vlastními silami („já jsem úžasný, krásný atd.“), potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

31. देवास सरि वाहावें। कां तें आंग समरूपावें।
पडणीवरून घालून घ्यावे। तो तमोगुण॥ ३१॥
devāsa sira vāhāveṁ | kām teṁ āṅga samarpāveṁ |
paḍaṇīvarūna ghālūna ghyāve | to tamoguṇa || 31 ||

Either you should offer your head (ie. **thinking**) to God or you should offer this ‘all’ body (**give up knowledge**) to the Reality; but when these are taken from their peaceful place and tossed away then, that *atma* is *tamo guna*.

Měli byste nabídnout svou hlavu (**tedy myšlení**) Bohu, nebo byste měli nabídnout toto tělo „vše“ Skutečnosti (**tedy vzdát se poznání**); ale jakmile Boha a Skutečnost vyjmete z jejich pravého místa a odhodíte, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

32. नगिरह करून धरणें। कां तें टांगून घेणें।
देवद्वारीं जीव देणें। तो तमोगुण॥ ३२॥
nigraha karūna dharaṇeṁ | kām teṁ ṭāṅgūna gheṇeṁ |
devadvārīṁ jīva deṇeṁ | to tamoguṇa || 32 ||

When one holds on stubbornly to the constraints of the mind; or that Reality accepts to be ‘hung on the gallows’ (**siddharameshwar maharaj- a jiva is standing on the gallows with a noose around his neck**); or though being in that sacred place of ‘I am’, if one takes one’s life then, that *atma* is *tamo guna*.

Když se člověk zatvrzele drží omezení myslí; nebo když ona Skutečnost přijme svou „popravu na šibenici“ (**Siddharaméšvar Maharádž: džíva stojí na popravíšti se smyčkou kolem krku**); nebo když si člověk vezme život, přestože se nachází v posvátném místě „já jsem“, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

33. नरिहार उपोषण। पंचाग्नी धूम्रपान।
आपणास घ्यावें पुरून। तो तमोगुण॥ ३३॥
nirāhāra upoṣaṇa | pañcāgnī dhūmrāpāna |
āpaṇāsa ghyāveṁ purūna | to tamoguṇa || 33 ||

When one abstains from taking food and sits within the ‘five fires’ and hangs upside down and inhales smoke (**various arduous sadhanas**); by such practice you allow your Self to be buried then, that *atma* is *tamo guna*.

Když se člověk postí a sedí v „pěti ohních“ a visí hlavou dolů a vdechuje kouř (**různé formy přísné sádhaný**); když kvůli cvičení dopustí, aby bylo jeho Já spáleno, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

34. सकाम जें का अनुष्ठान। कां तें वायोनरीधन।
अथवा राहावें पडोन। तो तमोगुण॥ ३४॥
sakāma jeṁ kā anuṣṭhāna | kām teṁ vāyonirodhana |
athavā rāhāveṁ paḍona | to tamoguṇa || 34 ||

Or when this *mula maya* undertakes strict penance with some desire in mind; or when that Reality tries to *control the breath; or when one just lies down lazily then, that

atma is tamo guna. *(One should not leave that which is natural)

Nebo když tato *mūla mája* podstupuje přísné pokání s touhou něčeho dosáhnout, nebo když se tato Skutečnost snaží *ovládnout dech; nebo když člověk jen líně leží, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*. *(Člověk by neměl opouštět to, co je přirozené.)

35. नखें केश वाढवावे। हस्तचि वरते करावे।
अथवा वागसुंनय व्हावे। तो तमोगुण ॥ ३५ ॥
nakheṁ keśā vāḍhavāve | hastaci varte karāve |
athavā vāgsuṁnya vḥāveṁ | to tamoguṇa || 35 ||

To let the hair and nails grow; or to hold the arms constantly high above one's head; or to stop talking totally then, that *atma* is *tamo guna*.

Když si člověk nechává narůst dlouhé vlasy a nehty; nebo se snaží držet ruce neustále nad hlavou; nebo když přestane úplně mluvit, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

36. नाना नगिरहें पडिवें। देहदुःखें चरफडावें।
करोधें देवांस फोडावें। तो तमोगुण ॥ ३६ ॥
nānā nigraheṁ piḍāveṁ | dehaduḥkheṁ carphaḍāveṁ |
krodheṁ devāṁsa phoḍāveṁ | to tamoguṇa || 36 ||

If one should suffer the restraint of the 'many' and toss and turn with bodily pains (when one thinks that these troubles have come to me); if out of anger, one destroys God then, that *atma* is *tamo guna*.

Když člověk trpí ústrky „mnohého“ a je zmítán tělesnými bolestmi (když si myslí, že se to utrpení děje jemu); když ze zlosti ničí Boha, potom se toto *átma* stalo *gunou tamas*.

37. देवाची जो नदि करी। तो आशाबद्धि अघोरी।
जो संतसंग न धरी। तो तमोगुण ॥ ३७ ॥
devācī jo nirṇdā karī | to āśābaddhi aghorī |
jo saṁtasaṁga na dharī | to tamoguṇa || 37 ||

When that *purush* blames God (you yourself are that *purush* ie. God) then, that *atma* is bound by hopes and does 'many' terrible actions; when that *purush* does not keep the company of the Truth, then that *atma* is *tamo guna*.

Když tento *puruša* obviňuje Boha (vy sami jste *purušu*, tedy Bohem), potom je toto *átma* spoutáno touhami a dopouští se „mnoha“ strašných činů; když se tento *puruša* nezdržuje ve společnosti Pravdy, potom se *átma* stalo *gunou tamas*.

38. ऐसा हा तमोगुण। सांगतां जो असाधारण।
परी त्यागार्थ नरूपण। काहीं येक ॥ ३८ ॥
aisā hā tamoguṇa | sāṁgatāṁ jo asādhāraṇa |
parī tyāgārtha nirūpaṇa | kāṁhīm yeka || 38 ||

In these ways that thoughtless understanding of the *purush* has become this *tamo guna*. But if the meaning of *giving up/renouncement is truly understood then, the One within this 'all' will remain (*purush* within the *prakruti*). *(*siddhameshwar maharaj-*

real renunciation is the giving up of the thought of the sense objects; without this, outer renunciation is very difficult)

Tímto způsobem se toto bez-myšlenkovité pochopení *puruši* stalo *gunou tamas*. Ale když dojde k opravdovému pochopení podstaty toho, co je to *odevzdání se/vzdání se, potom uvnitř tohoto „vše“ zůstane pouze ono Jediné (*puruša spolu se svou prakrti*). *(*Siddharaméšvar Maharádž*: Skutečně odevzdání spočívá v tom, že se vzdáte představy, že tu jsou nějaké smyslové objekty; bez toho je pouhé vnějškové odevzdání velice obtížné.)

39. ऐसैं वर्ते तो तमोगुण। परी हा पतनास कारण।

मोक्षप्रापतीचें लक्षण। नवहे येणें ॥ ३९ ॥

*aiseñ varte to tamoguṇa | parī hā patanāsa kāraṇa |
mokṣaprāpticeñ lakṣaṇa | navhe yeṇeñ || 39 ||*

When that *atma* stays as *tamo guna* then, that thoughtless Self gets caste down into hell and if that thoughtless understanding is not then, how can there be liberation? (that thoughtless understanding is, I do not exist)

Když toto *átma* přebývá ve stavu *guny tamas*, potom upadá toto bez-myšlenkovité Já do pekla té nejnižší kasty a pokud tu není toto bez-myšlenkovité pochopení, jak by tu mohlo být osvobození? (Tímto bez-myšlenkovitým pochopením je poznání „já neexistuji“.)

40. केल्या कर्माचें फळ। प्रापत होईल सकळ।

जन्म दुःखाचें मूळ। तुटेना कीं ॥ ४० ॥

*kelyā karmāceñ phala | prāpta hoīla sakaḷa |
janma duḥkhāceñ mūla | tuṭeṇā kīñ || 40 ||*

Even if you gain this ‘all’ through the fruit of your actions, still birth, the root of suffering, has not been cut out (even the knowledge of the ‘all’ goes off and one must take birth again).

Ale i když získáte ovoce svých činů v podobě tohoto „vše“, stejně ještě není příčina utrpení, kterou je lidské zrození, vykořeněna. (Vždyť i poznání tohoto „vše“ odejde a člověk musí podstoupit další zrození.)

41. व्हावया जन्माचें खंडण। पाहजि तो सत्वगुण।

तेंचि असे नरिपण। पुढलिं समासीं ॥ ४१ ॥

*vhāvayā janmāceñ khaṇḍaṇa | pāhaji to satvagūṇa |
teñci ase nirupaṇa | puḍhile samāsīñ || 41 ||*

Still in order to avoid rebirth, that *atma* should first acquire this *sattva guna*. Listen carefully, for this *sagun* discourse is within the composition of words ahead.

Přesto však, pokud se chce toto *átma* vyhnout dalšímu zrodu, musí nejprve získat tuto *sattva gunu*. Pozorně naslouchej, neboť v této kompozici slov bude nyní následovat *nirupana/rozprava o saguně*.

इतशिरीदासबोधे गुरुशषियसंवादे

तमोगुणलक्षणनाम समास सहावा ॥ ६ ॥ २.६
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
tamogūṇalakṣaṇanāma
samāsa sahāvā ॥ 6 ॥ 2.6

Tímto končí 6.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Kvalita/guna tamas“.

Překlad z angličtiny – Martin Vinkler 2017

2.7 Kvalita *sattva*

समास सातवा : सत्त्वगुण लक्षण

samāsa sātavā : sattvaguna lakṣaṇa

Sattva Quality

|| Śrī Rām ||

1. मागां बोललि तमोगुण। जो दुःखदायक दारुण।

आतां ऐका सत्त्वगुण। परम दुल्लभ॥ १॥

māgām bolilā tamoguna | jo duḥkhadāyaka dāruṇa |

ātām aikā satvaguna | parama dullabha || 1 ||

Previously this ‘speech’ was the *tamo guna* and then, that *atma purush* is the giver of extremely harsh suffering (when this ‘speech’ is forgotten on account of *tamo guna* then, witnessing is abandoned and that *purush* is confined to a gross body). Now listen (forget everything you have learnt up until now) and there will be this *sattva guna* and then that Supreme which was most difficult to achieve, will be achieved (He is most difficult to acquire as long as ignorance remains).

Dříve byla tato „řeč“ *tama gunou* a to je pak *Átma puruša* dárcem krutého utrpení (když je tato „řeč“ kvůli *tama guně* zapomenuta, je zanecháno pozorování a *puruša* je omezený na tělo.) Nyní naslouchejte (všechno, co jste se doposud naučili, zapomeňte) a bude tu tato *sattva guna*. Potom bude dosaženo Ono Nejvyšší, jehož dosáhnout bylo nejobtížnější (Ono je nejobtížnější dosažitelné, dokud zůstává nevědomost).

2. जो भजनाचा आधार। जो योगियांची थार।

जो नरिसी संसार। दुःखमूल जो॥ २॥

jo bhajanācā ādhāra | jo yogiyāncī thāra |

jo nirasī saṁsāra | duḥkhamūla jo || 2 ||

That *purush* (ie. Witness) is the support of *bhajan*; that *purush* is the resting place of the *yogi*. That *purush* destroys *samsara* and that *purush* is the root of suffering (*maharaj-ganesh* is the beginning of *sagun* and *nirgun*).

Tento *puruša* (tj. Svědek) je podporou *bhadžanů*; *puruša* je místem odpočinku jógina. *Puruša* ničí *samsáru* a tento *puruša* je kořenem utrpení (*samsáry*) (*Maharádž – ganéša* je počátkem *saguny* a *nirguny*).

3. जेणें होये उत्तम गती। मार्ग फुटे भगवतीं।

जेणें पावजिं मुक्ती। सायोज्यता ते ॥ ३ ॥

*jeṇem hoye uttama gatī | mārga phuṭe bhagavaritīm |
jeṇem pāvije muktī | sāyojyatā te || 3 ||*

Due to this *mula maya (sattva guna)* there is that highest state, I do not exist. This *sattva guna* opens the pathway to God and one should achieve Final Liberation, that Reality, by means of this *mula maya* ('I am'). (Within *mula maya* is that pure *mula purush*, but He forgets Himself when He sees His reflection)

Díky *mula máje (sattva guně)* tu je nejvyšší stav – já neexistuji. *Sattva guna* otevírá cestu k Bohu a pomocí této *mula máji* („já jsem“) by měl člověk dosáhnout Konečného Osvobození, Skutečnosti. (Uvnitř *mula máji* je tento ryzí *mula puruša*, On však zapomněl na Sebe Sama, jakmile spatřil Svůj odraz.)

4. जो भक्तांचा कोंवसा। जो भवार्णवींचा भ्रवसा।

मोक्षलक्ष्मीची दशा। तो सत्वगुण ॥ ४ ॥

*jo bhaktāncā koṁvasā | jo bhavārṇavīncā bharvasā |
mokṣalakṣmīcī daśā | to satvaguna || 4 ||*

That *purush* is the protector of devotion; that *purush* is your only assurance within this ocean of worldly existence. When that *purush* is this liberation of *lakshmi* ('I am' feeling; but not her spouse, *narayan*, I am not), then that *atma* is the state of *sattva guna*. (The *purush* is *narayan*, *ishwara*, *shiva* etc.)

Puruša je ochráncem oddanosti; *puruša* je vaší jedinou jistotou uvnitř oceánu světské existence. Když je *puruša* tímto osvobozením *lakšmí* (tedy „pocitu „já jsem“; ale nikoli jejího chotě, *narájany*, „já nejsem“), pak je toto *Átma* stavem *sattva guny*. (*Puruša* je *narájana*, *šiva*, *íšvara* atd.)

5. जो परमार्थाचें मंडण। जो महंतांचें भूषण।

रजतमाचें नरिशन। तो सत्वगुण ॥ ५ ॥

*jo paramāsthācēṁ maṁḍaṇa | jo mahāntāncēṁ bhūṣaṇa |
rajatamācēṁ nirśana | to satvaguna || 5 ||*

Then that *purush* is this meeting place (ie. 'all'); then that *purush* is the adornment of knowledge (the Knower has become the known). Then, both *raja* and *tamo gunas* are dissolved due to this *sattva guna* of *mula maya*.

Pak je *puruša* tímto místem setkání (tj. „vše“); pak je *puruša* ozdobou poznání (Znalec se stal poznáním). Potom jsou *radža* i *tama guna* rozpuštěny díky této *sattva guně* *mula máji*.

6. जो परमसुखकारी। जो आनंदाची लहरी।

देऊनियां नवारी-। जन्ममृत्यु ॥ ६ ॥

*jo paramasukhakārī | jo ānaṁdācī laharī |
deūniyāṁ nivārī- | janmamṛtya || 6 ||*

That *purush* is the Supreme and the giver of happiness and that *purush* is the waves of bliss of *mula maya* and that *purush* is the remover of this cycle of birth and death. (It all depends upon where He places His attention)

Puruša je Ono Nejvyšší a je dárcem štěstí. *Puruša* je vlnami blaženosti *mula máji* a tento *puruša* je odstraňovatelem cyklu zrození a smrti (Všechno závisí na tom, kam On umístí Svou pozornost).

7. जो अज्ञानाचा सेवट। जो पुण्याचें मूल पीठ।
जयाचेनिसांपडे वाट। परलोकाची ॥ ७॥
jo ajñānācā sevaṭa | jo puṇyāceṇi mūla pīṭha |
jayāceni sām̐paḍe vāṭa | paralokācī || 7 ||

That *purush* is the end of ignorance (*mula maya*); that *purush* is true merit and the origin and support of *mula maya*, (both are inextricably bound to each other, but if *prakṛti* goes off then that *purush* becomes that One *paramatma*). Due to this *sattva guna* of *mula maya* the way to this ‘world beyond’ is found (forget everything and know this world beyond names and forms).

Puruša je koncem nevědomosti (*mula máji*); *puruša* je pravou zásluhou, zdrojem a podporou *mula máji* (*puruša* i *mula mája* jsou neoddělitelně svázáni jeden s druhým; když však *prakṛti* odejde, pak se *puruša* stane tímto Jediným *paramátman*.) Díky *sattva guně* *mula máji* je nalezena cesta k tomuto „světu za“ (všechno zapomeňte a poznejte svět za jmény a formami).

8. ऐसा हा सत्वगुण। देहीं उमटतां आपण।
तये करयिचें लक्षण। ऐसें असे ॥ ८॥
aisā hā satvaguna | dehīm̐ umaṭatām̐ āpaṇa |
taye kriyaceṇi lakṣaṇa | aiseṇi ase || 8 ||

When that thoughtless Self is this *sattva guna* then, you become apparent within this body (‘I am’, ‘I am’); then that Reality has the attention of this ‘all’ action (first separate this *sattva guna* from the three mixed *gunas* that together create the world and body through objectification; this feeling ‘I am everything, everywhere’ is the pure *sattva guna*).

Když je toto bez-myšlenkovité „Já“ touto *sattva gunou*, pak se stanete zjevnými uvnitř tohoto těla („já jsem“, „já jsem“); Skutečnost má poté pozornost této činnosti „vše“ (nejdříve oddělte *sattva gunu* od směsi tří *gun*, které společně vytváří svět a tělo prostřednictvím objektivizace; pocit „já jsem vše a všude“ je ryzí *sattva gunou*).

9. ईश्वरीं प्रेमा अधकि। प्रपंच संपादणे लोककि।
सदा सन्नधि वविक। तो सत्वगुण ॥ ९॥
īśvarīm̐ premā adhika | prapañca saṁpāḍaṇe lokika |
sadā sannidha viveka | to satvaguna || 9 ||

When your love for God is greater than your love for the worldly acquiring the worldly (body consciousness seeks only sensual enjoyments); when *vivek* is always close by then, that *atma* is *sattva guna*.

Když je vaše láska k Bohu větší než láska ke světským objektům (tělesné vědomí vyhledává jen smyslová potěšení); když je vždy poblíž rozlišování/*vivek*, pak je *Átma sattva gunou*.

10. संसारदुःख वसिरवी। भक्तमिर्ग वमिळ दावी।
भजनकरिया उपजवी। तो सत्वगुण॥ १०॥
saṁsāraduḥkha visaravī | bhaktimārga vamaḷa dāvī |
bhajanakriyā upajavī | to satvaguna || 10 ||

When that One forgets the suffering of this worldly life; when that One reveals the straight path of devotion; when that One makes this pure action of *bhajan* arise then, that *atma* is *sattwa guna* (being in this *sattwa guna* is doings *bhajans*).

Když Jedno Jediné zapomene na utrpení světského života; když Jedno Jediné odhalí přímou cestu oddanosti; když Jedno Jediné umožní vznik této ryzí činnosti uctívání/*bhadžan*, pak je *Átma sattva gunou* (přebývání v této *sattva guně* znamená provádět uctívání/*bhadžan*).

11. परमार्थाची आवडी। उठे भावार्थाची गोडी।
परोपकारी तांतडी। तो सत्वगुण॥ ११॥
paramāṛthācī āvaḍī | uṭhe bhāvāṛthācī goḍī |
paropakārīṁ tāntaḍī | to satvaguna || 11 ||

When that One likes *paramartha* and there arises a fondness for pure devotion; when one feels the need to be That which uplifts this ‘all’ (when one feels the need to be that *atma*) then, that *atma* is *sattwa guna*.

Když má Ono Jediné rádo *paramārthu* a objeví se nadšení pro čistou oddanost; když cítíte potřebu být Tím, co pozvedá toto „vše“ (když cítíte potřebu být tímto *Átman*), pak je *Átman sattva gunou*.

12. स्नानसंध्या पुण्यसीळ। अभ्यांतरिंचा नरिर्मळ।
शरीर वसत्रें सोजवळ। तो सत्वगुण॥ १२॥
snānasandhyā puṇyasīḷa | abhyāntarīncā nirmaḷa |
śarīra vastreṁ sojvaḷa | to satvaguna || 12 ||

When there is this sacred bath and prayers/*sandhya*;⁷ when there is this purification of the inner space and when there is the brilliant attire of this ‘all’ body then, that *atma* is *sattwa guna*.

Když tu je posvátná koupel a modlitby/*sandhya* ⁸; když je tu očista vnitřního prostoru a když je zde zářivé roucho tohoto těla „vše“, pak je *Átma sattva gunou*.

13. येजन आणी याजन। आधेन आणी अध्यापन।
स्वयें करी दानपुण्य। तो सत्वगुण॥ १३॥
yejana āṇī yājana | ādhena āṇī adhyāpana |
svayēṁ karī dānapuṇya | to satvaguna || 13 ||

When one performs this fire sacrifice and offers everything into these fires of knowledge; when one studies the sacred books and teaches the mind their meaning. When one’s very nature is *charity then, that *atma* is *sattwa guna*. *(See 2.5.38; true charity is the

⁷That juncture between the setting thought and the rising thought, is the *sandhi*, and this is the real time of prayer/*sandhya*

⁸Okamžik mezi odcházející a vyvstávající myšlenkou je *sandhi*; a to je skutečný čas uctívajícího/*sandhya*.

donation of the mind to this ‘all’)

Když člověk vykonává oběti ohně a nabídne všechno těmto plamenům poznání; když člověk studuje posvátné knihy a učí mysl jejich významu. Když je vám vlastní dobročinnost, pak je *Átma sattva gunou* (viz 2.5.38; pravou dobročinností je darování mysli tomuto „vše“).

14. नरूपणाची आवडी। जया हरकिथेची गोडी।
 करिया पालटे रोकडी। तो सत्वगुण॥ १४॥
nirūpaṇācī āvaḍī | jayā harikathecī goḍī |
kriyā pālaṭe rokaḍī | to satvaguna || 14 ||

When one has a liking for this *sagun* discourse; when one has a fondness for this ‘story’ of *hari*; when the actions are turned into this ever-present *sagun* action, then that *atma* is *sattwa guna*.

Když máte v oblíbě tyto promluvy *saguna*; když máte zálibu pro „příběh“ boha *hari*; když jsou činnosti proměněny na tuto vždy-přítomnou činnost *saguna*, pak je *Átma sattva gunou*.

15. अश्वदाने गजदाने। गोदाने भूमदाने।
 नाना रत्नांची दाने-। करी तो सत्वगुण॥ १५॥
aśvadāneṃ gaḥadāneṃ | godāneṃ bhūmidāneṃ |
nānā ratnāñcīṃ dāneṃ- | karī to satvaguna || 15 ||

When that gives away the horses and gives away the elephants; when that gives away the cows and this world (stops objectifying and sees all with equal vision); and when that gives away the jewels of the ‘many’ then, that is the *sattwa guna* (*maharaj-* to the Saint, a diamond and a dried up piece of shit, are the same).

Když jsou rozdáni koně a sloni; když jsou rozdány krávy a tento svět (přestaňte objektivizovat a zřete vše stejným zrakem); když jsou odevzdány šperky „mnohosti“, pak to je *sattva guna* (*Maharádž – Pro světce je diamant a suchý kus hovna jedno a to samé.*)

16. धनदान वस्त्रदान। अन्नदान उदकदान।
 करी ब्राह्मणसंतरूपण। तो सत्वगुण॥ १६॥
dhanadāna vastradāna | annadāna udakadāna |
karī brāhmaṇasāntarapaṇa | to satvaguna || 16 ||

When one gives away one’s wealth (ie. the power of objectifying) and one’s coverings (“I am a body” notion); when one gives away this divine ‘food’ (of the ‘I am’) and when one gives away the great water element (‘soft’ objectification); when one satisfies the desire of the *brahman* (to stop objectifying and simply know) then, that *atma* is *sattwa guna*. (When this ‘all’ becomes these great elements there is objectivity. This ‘all’ is the wind element and it is always accompanied by the space element. At that time you see yourself everywhere. When awareness begins to move outside then there is a knowing of a world outside of yourself. This is the fire element. When individual forms start to appear, just as waves rise out of the ocean, then there is the water element and ‘soft’ objectification. Finally when these forms become gross and appear real and you see yourself as a body in a vast objective world, that is the earth element. All this creating

of objects will cease when you stop thinking continually about this world)

Když zahodíte své bohatství (tj. schopnost vytvářet objekty) a své překrytí (představu „já jsem tělo“); když se vzdáte božské „potravy“ (tohoto „já jsem“) a odstraníte jemný element vody („jemnou“ objektivizaci); když uspokojíte touhu *brahman* (přestanete objektivizovat a prostě víte), pak je *Átma sattva gunou*. (Když se toto „vše“ stane jemnými elementy, je tu objektivizace. Toto „vše“ je elementem ohně a ten vždy doprovází element prostoru. V tuto chvíli spatřujete sebe sama všude. Jakmile se uvědomění přesune ven, je tu vědomí si světa mimo vás samých. To je element ohně. Když se začnou objevovat individuální formy, stejně jako vyvstávají vlny v oceánu, pak je tu element vody a „jemná“ objektivizace. Když nakonec tyto formy zhrubnou a objevují se jako skutečné a vy spatřujete sebe sama jako tělo v rozlehlém objektivním světě, pak to je element země. Všechny stvořené objekty zmizí, jakmile přestanete neustále myslet na tento svět.)

17. कार्तिकसनाने माघसनाने। व्रते उद्यापने दाने।

निकाम तीर्थे उपोषणे। तो सत्वगुण ॥ १७ ॥

*kārtikasnanēm māghasnanēm | vratem udyāpanēm dānēm |
nihkāma tīrthen upoṣaṇe | to satvaguna || 17 ||*

To take ceremonial baths in the winter months of *kartik* and *margh*; to observe religious self-imposed restrictions and follow various rites; to fast and go on pilgrimage with no desire in mind is *sattva guna*.

Podstupovat obřadnou koupel v zimních měsících *kartig* a *margh*; dodržovat náboženské restrikce, které jste dobrovolně přijali, a následovat různé rituály; postit se, jít na pouť bez touhy v mysli je *sattva gunou*.

18. सहस्रभोजने लक्षभोजने। विविधि प्रकारींचि दाने।

निकाम करी सत्वगुणे। कामना रजोगुण ॥ १८ ॥

*sahasrabhojanēm lakṣabhojanēm | vīvidha prakārīncīṅ dānēm |
nihkāma karī satvaguneṅ | kāmanā rajoguna || 18 ||*

There are the enjoyments of the thousands of objects of this world and there is the enjoyment of this attention of the ‘all’ when these ways of the ‘many’ are offered (the way of the ‘all’ is the giving away of the ‘many’ objects). When the doer is free of desire then, that *atma* is *sattva guna* and when it does with desire then, that *atma* is *rajo guna*.

Radosti z tisíců objektů toho světa a radost této pozornosti tohoto „vše“, jsou zde, když jsou cesty „mnohosti“ obětovány (cestou „vše“ se miní odstranění „mnohosti“ objektů); když je konatel osvobozen od touhy, pak je *Átma sattva gunou*. A když koná s touhou, pak je *Átma radža gunou*.

19. तीर्थी अरपी जो अग्रारे। बांधे वापी सरोवरे।

बांधे देवाळये सखिरे। तो सत्वगुण ॥ १९ ॥

*tīrthīm arpī jo agrāreṅ | bāṅdhe vāpī sarovareṅ |
bāṅdhe devāḷayerṅ sikhareṅ | to satvaguna || 19 ||*

When that *purush* sets aside a place for the *brahmin* (Knower of *brahman*) at this sacred

pilgrimage place within; when that *purush* constructs the wells and reservoirs of pure water (*siddharameshwar maharaj*- these are the containers to hold that pure knowledge) and when that *purush* builds a spire of **vignyan* upon this temple of knowledge then, that is *sattva guna*. (This temple is a metaphor for knowledge and it is to be established within) **(siddharameshwar maharaj* once told His disciples, ‘Up until now, I have taught you knowledge and today I am going to place the spire on this temple of knowledge. This is *vignyan* and that destroys this knowledge)

Když *puruša* vyhradí místo brahmínovi (*Znalci brahman*) na tomto posvátném poutním místě uvnitř; když *puruša* vybuduje studny a nádrže s čistou vodou (*Siddharaméšhvar Maharádž* – toto jsou zásobníky na uchování ryzího poznání) a když *puruša* postaví věž **vidžňány* na tomto chrámu poznání, pak je to *sattva guna*. (Tento chrám značí metaforu pro poznání a to musí být ukotveno uvnitř.) **(Siddharaméšhvar Maharádž* řekl jednou Svým žákům následující: Do teď jsem vás učil poznání a dnes umístím na tento chrám poznání špičku věže. Tou je *vidžňána* a ta ničí poznání).

20. देवद्वारीं पडशाळा। पाईरीया दीपमाळा।
 वृंदावनें पार पपिळा-। बांधे तो सत्त्वगुण॥ २०॥
devadvārīm paḍaśālā | pāīrīyā dīpamālā |
ṛṇdāvanem pāra piṃpālā- | bāṇdhe to satvagūṇa || 20 ||

When one builds the resting place for pilgrims in this temple within; when one builds steps and rows of lighted lamps to show the way (*pointers to make the way easier*); when one builds a special place for the *pinpal* tree⁹ to grow then, that *atma* is *sattva guna*.

Když postavíte pro poutníky místo odpočinku v tomto chrámu uvnitř; když postavíte schody a řadu osvětlujících lamp, abyste ukázali cestu (*nástroje, které usnadní cestu*); když vyhradíte speciální prostor pro růst fíkovníku¹⁰, pak je *Átma sattva gunou*.

21. लावीं वनें उपवनें। पुष्पवाटिका जीवनें।
 नविवी तापस्यांचीं मनें। तो सत्त्वगुण॥ २१॥
lāvīm vanem upavanem | puṣpavāṭikā jīvanem |
nivavī tāpasyāṅcīm manem | to satvagūṇa || 21 ||

When one establishes a beautiful garden in this wild forest called the world (*even ram got lost in this forest*), with running water (*water of life*) and sweet smelling flowers (*experiences*); when that gives peace to the mind of the ascetic then, that is *sattva guna*

Když vypěstujete překrásnou zahradu v tomto divokém lese zvaném svět (*dokonce i Ráma se v tomto lese ztratil*) s tekoucí řekou (*voda života*) a sladce voňavými květy (*zkušenosti*); když tato zahrada udělí klid myslí tomu, kdo je asketický, pak to je *sattva guna*.

⁹ The *pinpal* tree is the sacred tree that has its roots in heaven above. It is called *ashwattham* in *sanskrit* and it means; does not even remain for a day ie. knowledge; when you sleep, where is knowledge?

¹⁰ posvátný fíkovník (*kosmický strom*) s kořeny nahoře v nebi. V sanskrtu se nazývá *ašvattham* a znamená následující – (*poznání*) nezůstává ani den, když usnete, kde je poznání?

22. संध्यामठ आण भुयेरीं। पाईरीया नदीतीरीं।
भांडारगृहें देवद्वारीं। बांधें तो सत्वगुण ॥ २२ ॥
saṁdhyāmaṭha āṇi bhuyērīm | pāīriyā nadītīrīm |
bhāṁdāragr̥hēṁ devadvārīm | bāṁdherīm to satvagūṇa || 22 ||

When one builds a place of prayer (ie. to know this space between two thoughts) and hidden halls below the surface (of this mind); when one constructs the steps down to the river (of knowledge) and builds a treasury room for *vignyan* in this temple of knowledge then that is *sattva guna*.

Když vybudujete místo pro modlitbu (tzn. poznat prostor mezi dvěma myšlenkami) a skryté haly pod povrchem (této mysli); když postavíte schody vedoucí k řece (poznání) a zřídíte v tomto chrámu poznání pokladnici pro *vidžňánu*, pak to je *sattva guna*.

23. नाना देवांचीं जे स्थानें। तेथें नंदादीप घालणें।
वाहे आळंकार भूषणें। तो सत्वगुण ॥ २३ ॥
nānā devāṁcīṁ je sthāṇēṁ | tethēṁ naṁdādīpa ghāḷaṇēṁ |
vāhe āḷaṁkāra bhūṣaṇēṁ | to satvagūṇa || 23 ||

When the ‘many’ objects are this place of God then, ‘there’ is that light and it is always kept lit before this ‘all’ (that pure *purush* gives light to this world of knowledge); when all forms of beautiful things are offered then, that is *sattva guna*.

Když jsou „mnohé“ objekty tímto místem Boha, potom „tam“ je tímto světlem a to je vždy rozsvícené před tímto „vše“ (*ryzí puruša osvětluje tento svět poznání*); když jsou všechny formy krásných věcí obětovány/nabídnuty, pak to je *sattva guna*.

24. जेंगट मृदांग टाळ। दमामे नगारे काहळ।
नाना वाद्यांचे कल्लोळ। सुस्वरादकि ॥ २४ ॥
jeṁgaṭa mṛdāṅga ṭāḷa | damāme naḡāre kāhala |
nānā vādyaṁce kallaḷa | susvarādika || 24 ||

Then there is the playing of gongs, *murdang* and **tala*, big and small drums and flutes and the ‘many’ sounds are this sweet tune ‘I am’ (‘I am, I am’; the playing of these instruments are all metaphors for devotion and abiding in spiritual understanding). *(*siddharameshwar maharaj*- to always remember your *swarup*)

Pak je zde hraní na gongy, *mridanga* a *tála**(*Siddharaméshvar Maharádž* – vždy si pamatujte svou přirozenost/*svarúpu*), na velké i malé bubny, flétny a tyto „mnohé“ zvuky jsou líbezným tónem „já jsem“. („já jsem, já jsem; hraní na všechny tyto hudební nástroje není nic než metafora pro uctívání a přebývání v duchovním pochopení).

25. नाना समग्री सुंदर। देवाळई घाली नर।
हरभिजनीं जो तत्पर। तो सत्वगुण ॥ २५ ॥
nānā samagrī suṁdara | devāḷāīṁ ghālī nara |
haribhajanīm jo tatpara | to satvagūṇa || 25 ||

When man enters within this temple and the ‘many’ thoughts are collected together into this beautiful ‘speech’; when that *purush* is absorbed in the *bhajan* of *hari* then,

that is the *sattva guna*.

Když člověk vstoupí dovnitř chrámu a „mnohé“ sesbírané myšlenky se promění v tuto krásnou „řeč“; když je *puruša* pohlcen v *bhadžanech* na boha *hariho*, pak to je *sattva guna*.

26. छेत्रे आणी सुखासनं। दड्या पताका नशिणें।
वाहे चामरें सूर्यापानें। तो सत्वगुण॥ २६॥
chetrem āṇī sukhāsanem | diṇḍyā patākā niśāṇem |
vāhe cāmarem sūryāpāṇem | to satvaguna || 26 ||

Then this ‘seat of happiness’ is protected and there is the victory procession of God. Then the insignia of that Great King is raised and that is the *sattva guna*.

Pak je toto „sídlo štěstí“ ochráněno a je tu vítězný průvod Boha. Potom je pozvednuta hodnost Velkého Krále a to je *sattva guna*.

27. वृंदावनें तुळसीवने। रंगमाळा संमारजनें।
ऐसी प्रीति घेतली मनें। तो सत्वगुण॥ २७॥
vṛṇḍāvanem tuḷasīvane | raṅgamālā saṁmārjanem |
aisī prīti ghetalī manem | to satvaguna || 27 ||

When there is this garden where the ‘all’ is assembled and a raised platform on which the *tulsi* plant is grown (*maharaj –tu-you; laya-dissolution, si-to be; you are dissolved*); when the mind cleans the ground and makes a beautiful *rangoli* (*beautiful picture of colour*) then, that is *sattva guna*.¹¹

Když je tu tato zahrada, v níž je shromážděno toto „vše“ a vyvýšená terasa, na níž roste keř *tulsi* (*Maharádž – tu – vy; lája – rozpuštění; si-být; jste rozpuštění*); když mysl vyčistí zem a vytvoří (*z barevného prášku*) krásné *rangoli* (*pestrobarevný obrázek*), pak to je *sattva guna*.¹²

¹¹ *siddharameshwar maharaj*- That thoughtless Knower has become this variegated visible world; a picture painted by our own thoughts. But look carefully and understand that within this gross world there is, inside and outside this knowledge, beyond the colours. My dear disciples, doing the *guru’s mantra* with eyes half closed, *drushti anta drushti suranga. karuniya samadrushti maga. nana tarheche ranga suranga. raktashwetapita ahe. pudhe nilavarna teja janave . . .* (These are extracts from the *guru’s daily bhajan*. It means; seeing with inner vision there is that beautiful form. This is the vision of knowledge. Then the many and various colours are this one beautiful form. When the red, white, and yellow are seen with this knowingness, then everywhere will be the splendour of that infinite Self). *nilavarna te bimbakashī, chaitanyachi musa tyamadhya vastu jadali ase*. And when you understand the splendour of that Self hidden within this mould of *chaitanya* then, this is the study of your Self. And now open wide your half-closed eyes and with those open eyes understand what is outside. Understand it is you, that Self who is seeing yourself outside. Then everywhere is this Lord of the colours. Take anything and understand it is that Self. When everything outside is broken, smashed and burnt to ashes then, that One splendour will be seen.

¹² *Siddharaméshvar Maharádž* – Bez-myšlenkový Znalec se stal tímto pestrým/rozmanitým viditelným světem; obrazem namalovaným vašimi vlastními myšlenkami. Nahlížejte pozorně a pochopte, že v rámci tohoto hrubého světa existuje vnitřek i vnějšek tohoto poznání mimo barvy. Mí drazí žáci, opakováním *mantry* od *Gurua* s polo zavřenými očima – následují verše z odpoledního *bhadžanu*: DRUŠTI ÁNTA DRUŠTI SURANGA, Pátrej uvnitř a spatříš Absolutno, KARUNIJÁ SAMA-DRUŠTI MAGA, poté díky nezaujatosti a klidu NÁNÁ TARHÉČÉ RANGA SURANGA uvidíš zářit mnoho různých barev RAKTA ŠVÉTA-PITA ÁHÉ PUDHÉ NÍLAVARNA TÉDZA DZÁNÁVÉ Červená, bílá, žlutá a před sebou můžeš vidět tmavě modrou záři. . . (zřením vnitřním zrakem je tu tato krásná forma. To je vize poznání. Mnoho barev je poté touto

28. सुंदरें नाना उपकर्णें। मंडप चांदवे आसनें।
 देवाळई समरूपणें। तो सत्वगुण॥ २८॥
suṁdareṁ nānā upakarṇeṁ | maṁḍapa cāṁdave āsanēṁ |
devāḷāim samarpaṇeṁ | to satvaguṇa || 28 ||

When this beautiful ‘speech’ offers the ‘many’ words to God then, this pathway to God is surrounded by a canopy of colour; when all this is offered in this temple of knowledge within, then that is *sattva guna*.

Když tato líbezná „řeč“ nabízí „mnoho“ slov Bohu, pak je tato cesta k Bohu obklopena barevnou klenbou; když je toto všechno nabídnuto v tomto chrámu poznání uvnitř, pak to je *sattva guna*.

29. देवाकारणें खाद्य। नाना प्रकारीं नैवेद्य।
 अपूर्व फळें अर्पी सद्य। तो सत्वगुण॥ २९॥
devākāraṇeṁ khādya | nānā prakāriṁ naivedya |
apūrva phaḷeṁ arpī sadya | to satvaguṇa || 29 ||

This is God’s food; it is the sanctified food of the ‘I am’ within these ways of the ‘many’. When this fruit ‘I am’ that was never been presented before, is now offered then, that is *sattva guna*.

Toto je boží potrava; je to posvěcená potrava „já jsem“ uvnitř těchto cest „mnohosti“. Když je plod „já jsem“, který nebyl nikdy předtím darován, nyní nabídnut/obětován, pak to je *sattva guna*.

30. ऐसी भक्तीची आवडी। नीच दास्यतवाची गोडी।
 स्वयें देवद्वार झाडी। तो सत्वगुण॥ ३०॥
aisī bhaktīcī āvaḍī | nīca dāsyatvācī goḍī |
svayem devadvāra jhāḍī | to satvaguṇa || 30 ||

When the devotee has such love for God then, God Himself is happy to serve him. Then God Himself keeps His door-way clean and patiently waits and that is *sattva guna*.

Když oddaný oplývá takovouto láskou k Bohu, pak Bůh Sám mu s radostí slouží. Potom Samotný Bůh udržuje Svě vstupní dveře čisté a trpělivě čeká a to je *sattva guna*.

31. तथी पर्व मोहोत्साव। तेथें ज्याचा अंतरभाव।
 काया वाचा मनैं सर्व-। अर्पी तो सत्वगुण॥ ३१॥
tithī parva mohotsāva | tetheṁ jyācā antarbhāva |
kāyā vācā manēṁ sarva- | arpī to satvaguṇa || 31 ||

This is the time of great joy and celebration when the inner faith of that *purush* is kept

Jednou Jedinou krásnou formou. Jakmile je s tímto věděním viděna červená, bílá a žlutá, pak bude všude záře nekonečného Já.) NÍLAVARNA TĚ BIMBÁKÁŠÍ, Modrá barva nekonečného nebe se nachází ČAITANJÁČÍ MUSA TJÁMADHJÉ VASTU DŽADALÍ ASÉ v hlubinách vědomí, ve středu vědomí (síly) se nachází Ty...A když pochopíte záři tohoto Já ukrytého uvnitř této formy *čajtanji*, pak toto je studium vašeho Já. Nyní otevřete své polozavřené oči a s nimi pochopte to, co je vně. Pochopte, že jste to vy, toto Já, které nazírá Sebe sama. Pak je všude tento Pán barev. Ať si vezmete cokoliv, pochopte, že to je Já. Když je všechno vnější zničeno a spáleno na popel, pak bude spatřena Záře Jednoho Jediného.

‘there’ (in *brahman*); when the body, speech and this ‘all’ are offered by the mind then, that is *sattva guna*.

Když je vnitřní víra *puruši* udržována „tam“ (v *brahman*); když jsou tělo, řeč a toto „vše“ nabídnuty myslí, je to čas velké radosti a oslavy a to je *sattva guna*.

32. हरकिथेसी ततपर। गंधें माळा आणी धुशर।
घेंऊन उभीं नरितर। तो सत्वगुण ॥ ३२ ॥
harikathesī tatpara | gaṇdherī mālā āṇī dhuśara |
gheūna ubhīm niraṁtara | to satvaguna || 32 ||

When one is absorbed in this ‘story’ of *hari* then, this is the sandal paste, garland and *kumkum* (this is real *puja*). When this ‘story’ is completely and always told (everything is He now) then, that is *sattva guna*.

Když jste pohlceni v tomto „příběhu“ boha *hariho*, tak to je (pravou) *santalovou* pastou, věnci a *kumkumem* (toto je pravá *púdzá*). Když je tento „příběh“ úplně a vždy vyprávěn (nyní je vše On), pak to je *sattva guna*.

33. नर अथवा नारी। येथानुशक्तिसामग्री।
घेंऊन उभीं देवद्वारीं। तो सत्वगुण ॥ ३३ ॥
nara athavā nārī | yethānuśaktisāmagrī |
gheūna ubhīm devadvārīm | to satvaguna || 33 ||

When a man or woman through this power of the ‘all’, takes this their body concept and offers it completely and always at the door of God then, that is *sattva guna*.

Když muž či žena skrze sílu „vše“ vezmou tento tělesný koncept a zcela a vždy ho nabízejí u dveří Boha, pak je to *sattva guna*.

34. महत्कृत्य सांडून मागें। देवास ये लागवेगें।
भक्ती नकिट आंतरंगें। तो सत्वगुण ॥ ३४ ॥
mahatkṛtya sāmḍūna māgēm | devāsa ye lāgavegēm |
bhakti nikaṭa āṁtaraṁgēm | to satvaguna || 34 ||

There is this great ‘action’ when the past is let slip (one forgets everything) and then one comes quickly running to God; when the devotee draws near to this inner space of the ‘all’, then that is *sattva guna*.

Když je zanechána minulost (všechno zapomenete) a pak rychle běžíte k Bohu, je tu tento velký „čin“; když se oddaný přibližuje k tomuto vnitřnímu prostoru „vše“, pak to je *sattva guna*.

35. थोरपण सांडून दुरी। नीच कृत्य आंगीकारी।
तषिठत उभा देवद्वारीं। तो सत्वगुण ॥ ३५ ॥
thorapaṇa sāmḍūna durī | nīca kṛtya āṅgīkāri |
tiṣṭhata ubhā devadvārīm | to satvaguna || 35 ||

When one’s greatness is left far away and that continuous and constant action is accepted; when one naturally waits, completely and always at the door of God and that

is *sattva guna*.

Když je zanechána vaše významnost a je přijat nepřetržitý a neměnný „čin“; když zcela/úplně a vždy přirozeně čekáte u dveří Boha, tak je to *sattva guna*.

36. देवालागीं उपोषण। वर्जी तांबोल भोजन।
नतिय नेम जप ध्यान-। करी तो सत्वगुण ॥ ३६ ॥
devālāgīm upoṣaṇa | varjī tāmbola bhojana |
nitya nema japa dhyāna- | karī to satvaguna || 36 ||

When one leaves aside *good food and pan leaf and fasts for God (I do not eat, the body eats); when one establishes the regular practice of *japa* and meditation then, that is *sattva guna*. (*maharaj-* don't be specific; "I want this specific food and I don't want that" etc.)

Když ponecháte stranou *dobré jídlo a betelový list a držíte půst pro Boha (já nejím, tělo jí); když zavedete pravidelnou praxi opakování *džapy* a meditace, pak to je *sattva guna*. (*Maharádž* – nebudte vybíraví; „Chci toto konkrétní jídlo a tamto nechci“ atd.)

37. शब्द कठीण न बोले। अतनिमेसी चाले।
योगी जेणें तोषवलि। तो सत्वगुण ॥ ३७ ॥
śabda kathīṇa na bole | atinemesī cāle |
yogī jeṇem toṣavile | to satvaguna || 37 ||

When one does not 'speak' these harsh and gross words of *maya* and is very correct and sure of one's practice ('I am He'); when the *yogi* gets the satisfaction of this 'I am' then, that is *sattva guna*.

Když člověk „nevyslovuje“ hanlivá a hrubá slova *máji* a je zcela korektní a jistý si svou praxí („já jsem On“); když jógin nabyde spokojenosti tohoto „já jsem“, pak to je *sattva guna*.

38. सांडूनिया अभिमिन। नःकाम करी कीरूतन।
श्वेद रोमांच सफुराण। तो सत्वगुण ॥ ३८ ॥
sāṅḍūniyā abhimāna | niḥkāma karī kīrtana |
śveda romāṅca sphurāṇa | to satvaguna || 38 ||

When the body ego is let slip and one does *kīrtana* without any desire (to pervade, is to sing *kīrtana*); when the hard heart melts and there arises ecstatic delight then, that is *sattva guna*.

Když je tělesné ego odhozeno a člověk zpívá *kīrtan* bez touhy (zpíváním *kīrtanu* je míněno *prostupovat/pronikat*); když tvrdé srdce roztaje a objeví se extatická radost, tak to je *sattva guna*.

39. अंतरीं देवाचें ध्यान। तेणें नडारले नयन।
पडे देहाचें वसिमरण। तो सत्वगुण ॥ ३९ ॥
āntarīm devāceṅ dhyāna | teṅem niḍārale nayana |
paḍe dehāceṅ vismarāṇa | to satvaguna || 39 ||

When one meditates on that God within the inner space ('I am beyond anything that can be seen or perceived'); when one's eyes are fixed on that Reality and this carcass of the body is forgotten, then that is *sattva guna*.

Když meditujete na Boha uvnitř vnitřního prostoru („já jsem mimo vše, co může být spatřeno či vnímáno“); když je váš zrak upřen na Skutečnost a mrtvola těla je zapomenuta, pak to je *sattva guna*.

40. हरकिथेची अतप्रीती। सर्वथा नये विकृती।
आदकि प्रेमा आदधिती। तो सत्वगुण ॥ ४० ॥
harikathecī ati prīti | sarvathā naye vikṛtī |
ādika premā ādiantīm | to satvaguna || 40 ||

When there is great love for this 'story' of *hari* and there is never ever any deviation from that; when one's love is for that which is at the beginning through to the end (ever-present within every experience), then that is *sattva guna*.

Když tu je velká láska k „příběhu“ *hariho* a vůbec nikdy žádné odchýlení se od něj; když milujete to, co je tu od začátku až do konce (neustálá přítomnost uvnitř každé zkušenosti), pak to je *sattva guna*.

41. मुखी नाम हातीं टाळी। नाचत बोले ब्रीदावळी।
घेंऊन लावी पायधुळी। तो सत्वगुण ॥ ४१ ॥
mukhīn nāma hātīm ṭālī | nācata bole brīdāvaḷī |
ghēūna lāvī pāyadhulī | to satvaguna || 41 ||

When on ones lips there is this 'name' of God and in ones possession there are the *tala* (ie. remembrance of the *svarup*); when one dances (everywhere 'I am') and 'speaks' of the pervasiveness of God and takes the dust of the Saint's feet and places it on ones forehead (understands all is dust) then, that is *sattva guna*.

Když je „jméno“ Boha na vašich rtech a když vlastníte *tála* (tj. připomínání si *svarúpy*); když tančíte (tj. všude je „já jsem“) a „mluvíte“ o všudy-přítomnosti Boha a pokládáte prach z Guruových chodidel na své čelo (pochopte, že všechno je prach), pak to je *sattva guna*.

42. देहाभिमिन गळे। वषिई वैराग्य प्रबळे।
मथिया माया ऐसें कळे। तो सत्वगुण ॥ ४२ ॥
dehābhimāna gaḷe | viṣaiī vairāgya prabaḷe |
mithiyā māyā aiseṁ kaḷe | to satvaguna || 42 ||

When one has no pride of the body then, powerful *vairagya* towards the objects of sensual pleasure arises; when one understands these false affections then that is *sattva guna*.

Když nejste pyšní na tělo, pak vystane mocná síla zřeknutí se/*vajragja* předmětů smyslového potěšení; když pochopíte tyto falešné náklonnosti, pak to je *sattva guna*.

43. काहीं करावा उपाये। संसारीं गुंतोन काये।
उकलवी ऐसें हृदये। तो सत्वगुण ॥ ४३ ॥

*kāmhīṁ karāvā upāye | saṁsārīṁ guṁtona kāye |
ukalavī aiseṁ hṛdaye | to satvaguṇa || 43 ||*

“This remedy of the ‘all’ should be created, why should one stay entangled in *samsar*?”
When such understanding arises in the heart, then that is *sattva guna*.

„Je třeba nastolit „tuto nápravu „vše“, proč byste měli zůstat zamotání v *samsáře*?“
Když v srdci vyvstane takovéto pochopení, pak to je *sattva guna*.

44. संसारासी तरासे मन। कांहीं करावें भजन।
ऐसें मनीं उठे ज्ञान। तो सत्वगुण ॥ ४४ ॥
*saṁsārāsī trāse mana | kāñhīṁ karāveṁ bhajana |
aiseṁ manīṁ uṭhe jñāna | to satvaguṇa || 44 ||*

“*samsar* brings pain to the mind and by *bhajan*, this ‘all’ is formed.” When such
knowledge arises in the mind then, that is *sattva guna*.

„*Samsára* přináší myslí bolest a díky *bhadžanům* je zformováno toto „vše“. Když v myslí
vyvstane takovéto poznání, pak to je *sattva guna*.

45. असतां आपुले आशरमीं। अत्यादरें नतियनेमी।
सदा प्रीती लागे रामीं। तो सत्वगुण ॥ ४५ ॥
*asatāṁ āpule āśramīṁ | atyādareṁ nityanemī |
sadā prīti lāge rāmīṁ | to satvaguṇa || 45 ||*

When one stays within one’s own shelter; when one always gives respect and regard to
this; then one has love for *ram* then, that is *sattva guna*.

Když zůstáváte ve svém vlastním přístřeší; když vždy vzdáváte úctu a hledíte si tohoto;
pak máte lásku k *Rámovi*. To je *sattva guna*.

46. सकळांचा आला वीट। परमार्थी जो नकिट।
आघातीं उपजे धारषिट। तो सत्वगुण ॥ ४६ ॥
*sakalāṁcā ālā vīṭa | paramārthī jo nikaṭa |
āghātīṁ upaje dhāriṣṭa | to satvaguṇa || 46 ||*

When there arises a weariness for this ‘all’ then, you are a **paramartha* and that *purush*
is close by (by remaining in this *sattva guna* of simply knowing, gradually there arises
the feeling of detachment from this ‘all’/knowledge); when in calamity (“I am a body”),
courage and patience arise then, that is *sattva guna*. **(One who is making paramarth)*

Když se objeví vyčerpanost z tohoto „vše“, pak jste **paramartha* **(ten, kdo jde po
cestě paramárthy)* a tento *puruša* zůstává poblíž (setrváváním v *sattva guně* přirozeného
vědění postupně vyvstane pocit odpoutanosti od tohoto „vše“/poznání); když se během
pohromy („já jsem tělo“) objeví odvaha a trpělivost, pak to je *sattva guna*.

47. सर्वकाळ उदासीन। नाना भोगीं वटि मन।
आठवे भगवद्भजन। तो सत्वगुण ॥ ४७ ॥
*sarvakāla udāsīna | nānā bhogīṁ vṭe mana |
āṭhave bhagavadbhajana | to satvaguṇa || 47 ||*

When detachment is created in this time of the ‘all’ then, the enjoyments of the ‘many’ are tiresome only; then the mind remembers the *bhajans* of God, and that is *sattva guna*.

Když je vytvořena nezaujatost/odpoutanost v tomto čase „vše“, pak jsou potěšení z „mnohosti“ jen únavná; pak si mysl připomíná *bhadžany* na Boha a to je *sattva guna*.

48. पदार्थी न बैसे चित्त। मनीं आठवे भगवंत।
 ऐसा दृढ भावार्थ। तो सत्वगुण ॥ ४८ ॥
padārthīn na baise citta | manīm āṭhave bhagavaṅta |
aisā dṛḍha bhāvārtha | to satvaguna || 48 ||

When the *chitta* does not settle in this object of the ‘all’ then, the mind remembers God (the One who knows this ‘all’ ie. ‘I am the witnessing **purush*’). When there is such firm conviction then, that *atma* is *sattva guna*. *(*maharaj*- whatever is seen or perceived is not true; still He is there)

Když se *čita* neusadí v tomto objektu „vše“, pak si mysl připomíná Boha (Jeden Jediny, kdo zná toto „vše“; tj. „já jsem pozorující **puruša*“). Když je zde takovéto pevné přesvědčení, pak je *Átma sattva gunou*. *(*Maharádž* – vše, co je viděno či vnímáno není skutečné; přesto On je zde)

49. लोक बोलती विकारी। तरी आदकि परेमा धरी।
 नशिचय बाणे अंतरीं। तो सत्वगुण ॥ ४९ ॥
loka bolatī vikārī | tarī ādika premā dharī |
niścaya bāṇe aṅtarīm | to satvaguna || 49 ||

The gross world is a modification within this ‘speech’ and therefore with great love, one should hold on tight to this ‘speech’. When this conviction is impressed upon the mind then, that *atma* is *sattva guna*.

Hrubý svět je modifikací uvnitř této „řeči“, tudíž byste se měli pevně držet „řeči“ s velkou láskou. Když je do mysli vtisknuto toto přesvědčení, pak *Átma je sattva gunou*.

50. अंतरीं सफूर्ती सफुरे। सस्वरूपीं तरक भरे।
 नषट संदेह नवारे। तो सत्वगुण ॥ ५० ॥
aṅtarīm sphūrtī sphure | sasvarūpīm tarka bhare |
naṣṭa saṁdeha navāre | to satvaguna || 50 ||

When there is the arising of this inspiration ‘I am’ in the inner space; when the logic that has covered over one’s own *swarup* is destroyed; when one wards off body consciousness then, that *atma* is *sattva guna*

Když ve vnitřním prostoru vyvstane inspirace „já jsem“; když je zničena logika, která překryla vaši vlastní *svarúpu*; když odeženete tělesné vědomí, pak je *Átma sattva gunou*.

51. शरीर लावावें कारणीं। साक्षेप उठे अंतःकरणी।
 सत्वगुणाची करणी। ऐसी असे ॥ ५१ ॥

*śarīra lāvāveṃ kāraṇīm | sākṣepa uthe aṃtaḥkarṇī |
satvaguṇācī karaṇī | aisī ase || 51 ||*

When the body of this ‘all’ is properly used and such resolve arises in this inner faculty of knowing; then there is this ‘doing’ of the *sattva guna*.

Když je tělo tohoto „vše“ řádně využito a ve vnitřní schopnosti vědění vyvstane takováto odhodlanost; pak je tu „konání“ této *sattva guny*.

52. शांतिक्षमा आणादिया। नश्चय उपजे जया।
सत्वगुण जाणावा तया। अंतरीं आला ॥ ५२ ॥
*śānti kṣmā āṇi dayā | niścaya upaje jayā |
satvaguṇa jāṇāvā tayā | aṃtarīm ālā || 52 ||*

When such a conviction arises then, *mula maya* is full of peace, forgiveness and compassion; then that Reality should be known as the *sattva guna* within this inner space.

Když se objeví takovéto přesvědčení, pak je *mula mája* plná klidu, odpuštění a soucitu. Pak by měla být Skutečnost poznána jakožto *sattva guna* uvnitř tohoto vnitřního prostoru.

53. आले अतीत अभ्यागत। जाऊं नेदी जो भुकसित।
येथानुशक्ती दान देन। तो सत्वगुण ॥ ५३ ॥
*āle atīta abhyāgata | jāūṃ nedī jo bhukista |
yethānuśaktī dāna dena | to satvaguṇa || 53 ||*

When the uninvited guest (the one who does not need to be invited/knowledge) turns up and one does not let him leave hungry (God hungers for devotion); when one offers one’s own wealth by means of this power (‘all’) then, that *atma* is *sattva guna*.

Když se náhle objeví nezvaný host (ten, kdo nepotřebuje být pozván/poznání) a člověk ho nenechá odejít hladového (Bůh prahne po uctívání); když nabídnete svůj majetek prostřednictvím této síly („vše“), pak je *Átma sattva gunou*.

54. तडितापडी दैन्यवाणें। आलें आश्रमाचेन गुणें।
तयालागीं स्थळ देणें। तो सत्वगुण ॥ ५४ ॥
*taḍitāpaḍī dainyavāṇeṃ | āleṃ āśramāceni guṇeṃ |
tayālagīṃ sthala deṇeṃ | to satvaguṇa || 54 ||*

When a poor religious wanderer comes to seek the benefit of shelter; it is that *sattva guna* that gives him a place to stay.

Když přijde chudý pobožný poutník a požádá o přístřeší; je to *sattva guna* která mu poskytne místo k spočinutí.

55. आश्रमीं अननची आपदा। परी वमिख नवहे कदा।
शक्तनुसार दे सर्वदा। तो सत्वगुण ॥ ५५ ॥
*āśramīṃ annacī āpadā | parī vimukha navhe kadā |
śaktinūsāra de sarvadā | to satvaguṇa || 55 ||*

Though there may be a lack of this ‘food’ (the essential food of ‘I am’) within one’s place of shelter, still one never turns one’s face away (resolve is maintained); when one always gives with the understanding of this power of ‘I am’ (everyone is myself) then, that *atma* is *sattwa guna*

Třebaže může být uvnitř vašeho přístřeší nedostatek „potravy“ (esenciální potravy „já jsem“), přesto byste se nikdy neměli otočit zády (tj. odhodlanost by měla být udržována); když vždy dáváte s pochopením této síly „já jsem“ (každý je mnou), pak je *Átma sattva gunou*.

56. जेणें जकिली रसना। तृप्त जयाची वासना।
जयास नाही कामना। तो सत्वगुण ॥ ५६ ॥
jeṇeṃ jīmkilī rasanā | tṛpta jayācī vāsanā |
jayāsa nāhīrī kāmānā | to satvaguna || 56 ||

When the tongue is subdued/conquered (no body consciousness) by *mula maya*; when the *vasana* (ie. to be) of *mula maya* has been satisfied completely; when *mula maya* has no desire for other things, then that *atma* is *sattwa guna*.

Když je jazyk pomocí *mula máji* utišen/dobyt (žádné tělesné vědomí); když byla *vāsana* (tj. touha být) *mula máji* zcela uspokojena; když *mula mája* netouží po dalších věcech, pak je *Átma sattva gunou*.

57. होणार तैसें होत जात। परंपचीं जाला आघात।
डळमळनि ज्याचें चित्त। तो सत्वगुण ॥ ५७ ॥
hoṇāra taiseṃ hota jāta | prapañcīrī jāla āghāta |
ḍaḷamaḷinā jyācēṃ citta | to satvaguna || 57 ||

Whatever will come, let it come and whatever will go, let it go. In this worldly life calamities are sure to come and yet when the *chitta* of that *purush* is not disturbed, then that *atma* is *sattwa guna*.

Vše, co přijde, necht přijde a vše, co odejde, necht odejde. V světském životě budou zajisté přicházet pohromy, ale přesto, není-li tím *čita puruši* vyrušena, pak je *Átma sattva gunou*.

58. येका भगवंताकारणें। सर्व सुख सोडलें जेणें।
केलें देहाचें सांडणें। तो सत्वगुण ॥ ५८ ॥
yekā bhagavañtākāraṇeṃ | sarva sukha soḍileṃ jeṇeṃ |
kelaṃ dehaçēṃ sāṇḍaṇeṃ | to satvaguna || 58 ||

For this One God, the happiness of this ‘all’ is let go by *mula maya*; when this creation of the ‘all’ body is let slip away then, that *atma* is *sattwa guna*.

Pro tohoto Jednoho Jediného Boha je štěstí tohoto „vše“ *múla májou* puštěno; když je stvoření těla „vše“ umožněno proklouznout, pak je *Átma sattva gunou*.

59. वषिई धांवे वासना। परी तो कदा डळमळनि।
ज्याचें धारषिट चळेना। तो सत्वगुण ॥ ५९ ॥
viṣāīrī dhāñve vāsanā | parī to kadā ḍaḷamaḷinā |

jyācerñ dhāriṣṭa caḷenā | to satvaguna || 59 ||

When the *vasana* to be runs to the objects of sense and still that *atma* never moves; when the fortitude of that *purush* does not move then, that is *sattwa guna*.

Když *vāsana*/touha být utíká k smyslovým objektům a *Átma* se přesto nikdy nepohne; když zůstává statečnost *puruši* pevná, tak to je *sattva guna*.

60. देह आपदेनें पीडला। क्षुधे तृषेनें वोसावला।
तरी नशिचयो राहिला। तो सत्वगुण॥ ६०॥
 deha āpadenerñ pīḍalā | kṣudhe tṛṣenerñ vosāvalā |
 tarī niścayo rāhilā | to satvaguna || 60 ||

Even if the body falls into great trouble and has to suffer hunger and thirst, still this conviction remains and that *atma* is *sattwa guna* (*maharaj-* when the belly is empty, you can know the Reality).

Dokonce, i když tělo upadne do velkých potíží a musí trpět hladem a žízní, přesto toto přesvědčení zůstává a *Átma* je *sattva gunou* (*Maharádž* – když je břicho prázdné, můžete poznat Skutečnost).

61. श्रवण आणी मनन। नजिध्यासें समाधान।
शुद्ध जालें आतमज्ञान। तो सत्वगुण॥ ६१॥
 śravaṇa āṇī manana | nijadhyāseñ samādhāna |
 śuddha jāleñ ātmajñāna | to satvaguna || 61 ||

First there is *shravan* (to listen to the ‘I am’) and *manana* (to keep it in one’s mind), and then due to **nijadhyas* (*maharaj-* natural meditation) there is complete contentment. When one has this knowledge of *atma* then that is *sattwa guna*. *(See 19.5.28; to enter and stay ‘there’/brahman)

Nejdříve je tu *śravana* (naslouchání „já jsem“) a *manana* (držení si toho v mysli) a poté díky *nididhāsana* (*Maharádž* – přirozená meditace) je tu naprostá spokojenost. Když máte toto poznání *Átma*, pak to je *sattva guna*. (viz 19.5.28; vstupte a zůstaňte „tam“/v *brahman*)

62. जयास अहंकार नसे। नैराशता वलिसे।
जयापासीं कृपा वसे। तो सत्वगुण॥ ६२॥
 jayāsa ahaṅkāra nase | nairāśatā vilase |
 jayāpāsīñ kṛpā vase | to satvaguna || 62 ||

When *mula maya* has no ego, it shines freed of all hopes. When grace/**krupa* stays near *mula maya* then that *atma* is *sattwa guna*. *(*maharaj-* *krupa*: *kara*, to do; *paha*, to see. Therefore do what the Master says and see for yourself)

Když nemá *mula mája* ego, září osvobozená od všech nadějí. Když setrvává milost/*kr-úpa* poblíž *mula máji*, pak je *Átma sattva gunou*. (*Maharádž* –*krúpa*: *kara*-dělat; *paha*-chápat/vidět. Proto dělejte to, co vám Mistr řekne a pochopte to sami pro sebe).

63. सकळांसीं नम्र बोले। मर्यादा धरून चाले।

सर्व जन तोषवलि। तो सत्वगुण॥ ६३॥
sakalāmsīṁ namra bole | maryādā dharūna cāle |
sarva jana toṣavile | to satvaguna || 63 ||

When there is this humble ‘speech’ to the ‘all’; when one moves with such decorum and respect; when this ‘all’ makes the mind happy then, that *atma* is the *sattva guna*.

Když je zde tato pokorná „řeč“ k tomu „vše“; když se pohybujete takto důstojně a s úctou; když činí toto „vše“ mysl šťastnou, pak *Átma* je *sattva gunou*.

64. सकळ जनासीं आर्जव। नाहीं वरीधास ठाव।
 परोपकारीं वेची जीव। तो सत्वगुण॥ ६४॥
sakala janāsīṁ ārjava | nāhīṁ virodhāsa thāva |
paropakārīṁ vecī jīva | to satvaguna || 64 ||

When there is the sincerity of this ‘all’ then, there is no place for hostility in the mind; when the *jīva* chooses to be that which uplifts this ‘all’ (ie. *atma*) then, that is *sattva guna*.

Když je tu úpřímnost tohoto „vše“, pak v mysli není místo pro nepřátelství; když si *džíva* vybere být tím, co pozvedá toto „vše“ (tj. *Átma*), pak to je *sattva guna*.

65. आपकार्याह्न जीवीं। परकार्यसिद्धी करावी।
 मरोन कीरूती उरवावी। तो सत्वगुण॥ ६५॥
āpakāryāhna jīvīṁ | parakāryasiddhī karāvī |
marona kīrtī uravāvī | to satvaguna || 65 ||

Rather than our actions being performed within the *jīva*, there should be the establishment of this action of the ‘all’. Thus, when the *jīva* dies then, one’s pervasiveness remains and that is the *sattva guna*.

Spíš než naše činnosti vykonávané uvnitř *džívvy* by tu měla být ustanovena tato činnost „vše“. Když pak *džíva* umře, pak zůstane vaše všudy-přítomnost a to je *sattva guna*.

66. पराव्याचे दोषगुण। दृष्टीस देखे आपण।
 समुद्राऐसी साठवण। तो सत्वगुण॥ ६६॥
parāvyāce doṣaguna | dṛṣṭīsa dekhe āpaṇa |
samudrāaisī sāṭhavaṇa | to satvaguna || 66 ||

These flawed *gunas* belong to another (to the mind/*jīva*); and it is you, this ‘I am’, who understands this *guna* of the ‘all’. When everything is brought together, just like an ocean, then that is the *sattva guna*.

Tyto *guny* s vadami náleží jedna druhé (tj. *mysli/džívovi*); a jste to vy, toto „já jsem“, které chápe *gunu* tohoto „vše“. Když je všechno spojeno, tak jako v případě oceánu, pak to je *sattva guna*.

67. नीच उत्तर साहाणें। प्रत्योत्तर न देणें।
 आला क्रोध सावरणें। तो सत्वगुण॥ ६७॥
nīca uttara sāhāṇeṁ | pratyottara na deṇeṁ |

ālā krodha sāvaramēṁ | to satvaguṇa || 67 ||

When this continuous reply (reply to the mind, ‘I am He’) is maintained and nothing further is said (no more conjecture, opinions etc); and even if anger arises still this ‘I am’ should still be respectfully guarded then, that is *sattva guṇa*. (*maharāj- when you are angry there is the thought ‘I should not be too angry’, you calculate how angry you can be...but the Saint is completely angry*)

Když je udržována tato nepřetržitá odpověď (odpověď mysli, „já jsem On“) a není řečeno nic dalšího (žádné dohady, názory atd.); a i když vyvstane hněv, přesto by mělo být toto „já jsem“ v úctě stráženo, pak to je *sattva guṇa*. (*Maharádž – když jste naštvaní, je tu myšlenka „Neměl bych být příliš naštvaný“. Přemýšlíte nad tím, jak moc naštvaní byste měli být... Světec je však naštvaný úplně.*)

68. अनयायेंवीण गांजति। नानापरी पीडा करति।
ततिकेहिसाठवी चित्ति। तो सत्वगुण ॥ ६८ ॥
anyāyēṁvīṇa gāṁjati | nānāparī pīḍā karitī |
titukeṁhi sāṭhavī cittim | to satvaguṇa || 68 ||

When That which is without fault, is tormented and teased then, the ‘many’ creates so much suffering. But when this torment is only in the **chitta* then, that is *sattva guṇa*. *(One does not take the touch ie. the body suffers but I do not suffer)

Když je To, co je bez chyby, mučeno a drážděno, pak „mnohost“ vytváří přespříliš utrpení. Když je však toto trápení pouze v **citě*, pak to je *sattva guṇa*. *(Nedotkne se vás to, tj. tělo trpí, já však netrpím.)

69. शरीरं घिस साहाणं। दुरजनासीं मळोन जाणं।
नदिकास उपकार करणं। हा सत्वगुण ॥ ६९ ॥
śarīreṁ ghīsa sāhāṇeṁ | durjanāsīṁ mḷona jāṇeṁ |
nirīdakāsa upakāra karaṇeṁ | hā satvaguṇa || 69 ||

When this ‘I am’ body endures these troubles then, the one far from *atma* (body consciousness mind) meets this knowing ‘all’; when this takes care of that one who censures it (ie. the mind) then, that is the *sattva guṇa*.

Když tělo „já jsem“ snáší tyto problémy, pak to, co je daleko od *Ātma* (mysl tělesného vědomí) potkává toto vědění „vše“; když se toto vědění „vše“ stará o toho, kdo je zavrhuje (tj. mysl), pak to je *sattva guṇa*.

70. मन भलतीकडे धावें। तें वविकें आवरावें।
इंद्रियें दमन करावें। तो सत्वगुण ॥ ७० ॥
mana bhalatikāḍe dhāveṁ | teṁ vivekeṁ āvarāveṁ |
indriyeṁ damana karāveṁ | to satvaguṇa || 70 ||

When that mind which runs around in all directions is brought under control by *vivek*; when the sense organs are gathered together, then that is the *sattva guṇa*.

Když je mysl těkající do všech směrů dovedena pod kontrolu pomocí rozlišování/*vivék*; když jsou smyslové orgány seskupeny dohromady, pak to je *sattva guṇa*.

71. सत्क्रिया आचरावी। असत्क्रिया त्यागावी।
वाट भक्तीची धरावी। तो सत्त्वगुण॥ ७१॥
satkriyā ācarāvī | asatkriyā tyāgāvī |
vāṭa bhaktīcī dharāvī | to satvaguna || 71 ||

One should perform this pure action (ie. ‘He does’); one should abandon the untrue actions (“I am a doing”); when one holds fast to this path of devotion (to not be separate is devotion), then that *atma* is *sattva guna*.

Člověk by měl provádět tuto ryzí činnost (tj. „On koná“); měl by zanechat falešné činnosti („já konám“); když se držíte pevně této cesty oddanosti (oddaností se miní nebýt oddělený), pak *Átma* je *sattva gunou*.

72. सत्क्रिया आचरावी। असत्क्रिया त्यागावी।
वाट भक्तीची धरावी। तो सत्त्वगुण॥ ७१॥
satkriyā ācarāvī | asatkriyā tyāgāvī |
vāṭa bhaktīcī dharāvī | to satvaguna || 71 ||

When one likes this early morning bath (by my own light, this world has appeared) and when one enjoys listening to the ancient One/*purush*; when the ‘many’ thoughts within this *mantra* ‘I am’ worships God then, that is the *sattva guna*.

Když máte rádi ranní koupel (tj. díky mému světlu se objevil tento svět) a když se těšíte poslechu pradávného Jednoho Jediného (*puruša*); když „mnohé“ myšlenky uvnitř této *mantry* „já jsem“ uctívají Boha, pak to je *sattva guna*.

73. परवकाळीं अतिसादर। वसंतपूजेस तत्पर।
जयंत्यांची प्रीती थोर। तो सत्त्वगुण॥ ७३॥
parvakālīṃ atisādara | vasāntapūjesa tatpara |
jayaṃtyāñcī prīṭī thora | to satvaguna || 73 ||

When one has great respect for this holy festival in this time of the ‘all’ and when one is absorbed in this *puja* of *vishnu* (He knows); when one has love for the birth of the *brahman* then, that is the *sattva guna*.

Když máte velkou úctu k posvátné slavnosti v tomto čase „vše“ a když jste pohlceni do *púdži* na boha *višnu* (On ví); když máte v oblibě zrod *brahman*, pak to je *sattva guna*.

74. वदिसिं मेलें मरणें। तयास संस्कार देणें।
अथवा सादर होणें। तो सत्त्वगुण॥ ७४॥
videsiṃ meleṃ maraṇeṃ | tayāsa saṃskāra deṇeṃ |
athavā sādara hoṇeṃ | to satvaguna || 74 ||

When that Reality dies in this ‘gathering’ in the foreign land (ie. this gross world) and one performs this purification ceremony; or when one offers one’s deep respect to That then, that is the *sattva guna*.

Když Skutečnost umře v tomto „shromáždění“ v cizí zemi (tj. v tomto hrubém světě) a vy vykonáte očistný obřad; nebo když Tomu (Skutečnosti) nabídnete svůj hluboký

respekt, pak to je *sattva guna*.

75. कोणी येकास मारी। तयास जाउन वारी।
जीव बंधनमुक्त करी। तो सत्वगुण ॥ ७५ ॥
koṇī yekāsa mārī | tayāsa jāuna vārī |
jīva baṁdhanamukta karī | to satvaguna || 75 ||

When that One who is within everyone is beaten and you go to the Reality and destroy the one who beats it (ie. the gross thoughts); when the *jīva* is freed from bondage then that is *sattva guna*

Když je Jedno Jediné, které je uvnitř každého, bito, a vy vstoupíte do Skutečnosti a zničíte toho, kdo je bije (tj. hrubé myšlenky); když je *džīva* osvobozen od spoutanosti, pak to je *sattva guna*.

76. लिंगं लाहोलीं अभिशेष। नामस्मरणीं विश्वास।
देवदर्शनीं अवकाश। तो सत्वगुण ॥ ७६ ॥
liṅgam lāholīṁ abhiśeṣa | nāmasmaraṇīṁ viśvāsa |
devadarśanīṁ avakāśa | to satvaguna || 76 ||

When one installs/establishes that *linga* (ie. *śhiva*) by the faithful remembrance of God's 'name'; when one creates this space within and has the **darshan*/'vision of God' then, that is *sattva guna*. *(When nothing is there, He is there)

Když upřímným připomínáním si božího „jména“ vztyčíte *lingam* (tj. *šivu*); když vytvoříte tento prostor uvnitř a máte **daršan*/vizi Boha, pak to je *sattva guna*. *(Když tu nic není, je zde On).

77. संत देखोनाधिवें। परम सुख हेलावे।
नमस्कारी सर्वभावें। तो सत्वगुण ॥ ७७ ॥
saṁta dekhoni dhāveṁ | parama sukha helāve |
namaskārī sarvabhāveṁ | to satvaguna || 77 ||

When one runs to see the Eternal/Saint and that Supreme sways to and fro in delight; when one bows down with the understanding of this 'all' then, that is *sattva guna*

Když běžíte, abyste spatřili Věčnost/Světce a toto Jedno Nejvyšší se radostně kolébá sem a tam; když se ukloníte s pochopením tohoto „vše“, pak to je *sattva guna*.

78. संतकृपा होय जयास। तेणें उद्धरलि वंश।
तो ईश्वराचा अंश। सत्वगुणें ॥ ७८ ॥
saṁtakṛpā hoyā jayāsa | teṇeṁ uddharilā vaṁśa |
to īśvarācā aṁśa | satvaguneṁ || 78 ||

When *mūla māya* receives the blessing of the Eternal; when one is lifted out of this family of worldly existence then, that is a part of *ishwara* (*purush*) due to this *sattva guna*.

Když *mūla māja* obdrží požehnání Věčného; když jste pozvednuti z této rodiny světské existence, pak to je součástí *īśvary* (*puruši*) díky této *sattva guně*.

79. सन्मार्ग दाखवी जना। जो लावी हरभिजना।
ज्ञान सकिवी अज्ञाना। तो सत्वगुण ॥ ७९ ॥
sanmārga dākhavī janā | jo lāvī haribhajanā |
jñāna sikavī ajñānā | to satvaguna || 79 ||

When one shows the mind the true path and that *purush* establishes the *bhajan* of *hari*; when knowledge is taught to the ignorant mind then, that *atma* is *sattva guna*

Když ukážete mysli skutečnou cestu a *puruša* ustanoví *bhadžan* na boha *hariho*; když se nevědomé mysli dostane poznání, pak je *Átma sattva gunou*.

80. आवडे पुण्य संस्कार। प्रदक्षणा नमस्कार।
जया राहे पाठांतर। तो सत्वगुण ॥ ८० ॥
āvāḍe puṇya saṁskāra | pradakṣaṇā namaskāra |
jayā rāhe pāṭhāntara | to satvaguna || 80 ||

When one delights in the merits accumulated from this purification ceremony; when one bows down and does this *pradakshina* ('Everywhere I go, I see Him'); when one keeps this constant remembrance then, that is *sattva guna*.

Když se těšíte z nahromaděných zásluh z očištění obřadu; když se klaníte a provádíte *pradakšinu* („všude kam jdu, vidím Jeho“); když pokračujete v tomto neustálém připomínání, pak to je *sattva guna*.

81. भक्तीचा हव्यास भारी। ग्रंथसामग्री जो करी।
धातुमूर्तानानापरी। पूजी तो सत्वगुण ॥ ८१ ॥
bhakticā havvyāsa bhārī | graṁthasāmagrī jo karī |
dhātumūrti nānāparī | pūjī to satvaguna || 81 ||

When one who has earnest desire for devotion to that *purush* within this composition of words/scriptures; when He *utterly destroys this body made up of flesh and bone, and the ways of the 'many', then that is *sattva guna*. *(*puja*- to worship or utterly destroy) (*siddharameshwar maharaj* says, *puja* means to know; therefore when you simply know then all names and forms are utterly destroyed)

Když máte upřímnou touhu po uctívání *puruši* uvnitř této kompozice slov/písem; když On *naprosto zničí toto tělo vytvořené z masa a kostí a rovněž cesty „mnohosti“, pak to je *sattva guna*. *(*púdža* –uctívat neboli naprosto zničit) (*Siddharaméšhvar Maharádž* říká: *púdža* značí vědět; proto když prostě víte, pak jsou všechna jména a formy naprosto zničeny)

82. झळफळति उपकर्णे। माळा गवाळी आसने।
पवतिरे सोजवळें वसने। तो सत्वगुण ॥ ८२ ॥
jhalaphalita upakarṇeṁ | māḷā gavāḷī āsanēṁ |
pavitire sojvalēṁ vasanēṁ | to satvaguna || 82 ||

When one cleans and purifies this instrument of worship (ie. the mind); when one makes to shine that One who stays within this 'raised construction' of the body, then that is the *sattva guna*.

Když čistíte a leštíte předmět uctívání (tj. *mysl*); když přimějete zářit toto Jedno, které zůstává uvnitř této „vztyčené konstrukce“ těla, pak to je *sattva guna*.

83. परपीडेचें वाहे दुःख। परसंतोषाचें सुख।
वैराग्य देखोन हरखि-। मानी तो सत्वगुण ॥ ८३ ॥
parapīḍecheṁ vāhe duḥkha | parasantoṣācheṁ sukha |
vairāgya dekhona harikha- | mānī to satvaguna || 83 ||

When the suffering of the *jiva's* suffering and the pleasure of the *jiva's* pleasure are both abandoned, then there is great joy and that *atma* is *sattva guna*.

Když je zanecháno utrpení *džívova* utrpení a rovněž radost *džívovy* radosti, pak je tu velká radost a *Átma* je *sattva gunou*.

84. परभूषणें भूषण। परदूषणें दूषण।
परदुःखें सणि जाण। तो सत्वगुण ॥ ८४ ॥
parabhūṣaṇeṁ bhūṣaṇa | paradūṣaṇeṁ dūṣaṇa |
paraduḥkheṁ sine jāṇa | to satvaguna || 84 ||

Honour is the honouring of the *jiva* and censure is the censuring of the *jiva* (it is not you who are honoured or censured); when one knows the suffering of the *jiva's* troubles then, that *atma* is *sattva guna* (the mind or *jiva* suffers, but this *sattva guna* only knows ie. is detached from these feelings)

Pocta je vzdávání holdu *džívovi* a kritika je kritizování *džívy* (nejste to vy, komu je vzdáván hold či je kritizován); když znáte/uvědomujete si utrpení *džívových* problémů, pak je *Átma sattva gunou* (mysl neboli *džíva* trpí, ale tato *sattva guna* si je toho jen vědoma; tj. Je odpoutána od těchto pocitů).

85. आतां असों हें बहुत। देवीं धर्मीं ज्याचें चित्त।
भजे कामनारहति। तो सत्वगुण ॥ ८५ ॥
ātāṁ asoṁ heṁ bahuta | devīṁ dharmīṁ jyācheṁ citta |
bhaje kāmanārahita | to satvaguna || 85 ||

Now (when there is this *sagun* understanding), that thoughtless Self is this 'all' (*sattva guna*). When there is this 'all' within God then, you are performing your *dharma* and your *chitta* is the *chitta* of that *purush*; when that *purush* makes *bhajans* without any desire and that is the *sattva guna*.

Nyní (když tu je toto pochopení *saguna*) je bez-myšlenkovité Já tímto „vše“ (*sattva gunou*); když je uvnitř Boha toto „vše“, pak provádíte svou *dharmu* a vaše *chitta* je *chittou puruši*; když *puruša* zpívá *bhadžany*/uctívá bez jakékoliv touhy, je to *sattva guna*.

86. ऐसा हा सत्वगुण सात्विक। संसारसागरीं तारक।
येणें उपजे वविक। ज्ञानमार्गाचा ॥ ८६ ॥
aisā hā satvaguna sātvika | saṁsārasāgarīṁ tāraḥ |
yeṇeṁ upaje viveka | jñānamārgācā || 86 ||

When that thoughtless understanding is this *sattva guna* then, that is *sattwik* (it is a pure state of mind, still it is a state of mind) and it is the saviour within this ocean of

samsar (the *sattva guna* destroys body consciousness). It is on account of this *sattvik* quality that *vivek* arises ('I am He') and one is placed on this path of knowledge.

Když je bez-myšlenkovité pochopení touto *sattva gunou*, pak to je *sattvik* (ryzí stav mysli, přesto je to pořád stav mysli). Ono je zachráncem uvnitř oceánu *samsáry* (*sattva guna* ničí tělesné vědomí). Je to v důsledku této *sattvické* kvality, že vyvstane rozlišování/*vikék* („já jsem On“) a že se dostanete na cestu poznání.

87. सत्वगुणें भगवद्भक्ती। सत्वगुणें ज्ञानप्राप्ती।
सत्वगुणें सायोज्यमुक्ती। पावर्जिते ॥ ८७ ॥
satvagunem bhagavadbhakti | satvagunem jñānaprāpti |
satvagunem sāyojyamuktī | pāvijete || 87 ||

Due to this *sattva guna* there is devotion to God. Due to this *sattva guna* there is the attainment of knowledge. And due to this *sattva guna*, Final Liberation is achieved.

Díky *sattva guně* je tu oddanost k Bohu. Díky *sattva guně* je zde dosažení poznání. A díky *sattva guně* je doříšeno Konečné Osvobození.

88. ऐसी सत्वगुणाची स्थिती। स्वल्प बोललें येथामती।
सावध होऊन श्रोतीं। पुढें अवधान द्यावें ॥ ८८ ॥
aisī satvagunācī sthiti | svalpa bolileṁ yethāmatī |
sāvadha hoūna śrotīm | puḍheṁ avadhāna dyāveṁ || 88 ||

When there is this state of *sattva guna* then, that small body consciousness 'speaks' with understanding. There should be such alertness within the listener and afterwards this should be given your complete attention.

Když je tu stav *sattva guny*, pak malé tělesné vědomí „mluví“ s pochopením. V posluchači by měla být takováto bdělost a té byste následně měli věnovat svou naprostou pozornost.

- इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे
सत्वगुणनाम समास सातवा ॥ ७ ॥ २.७
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasāvāde
satvagunānāma samāsa sātavā || 7 || 2.7

Tímto končí 7.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Kvalita sattva“.

Překlad z angličtiny – Gabriela Adámková 2017

2.8 Ryzí poznání (pochopení) *nirguna*

समास आठवा : सद्विद्या नरूपण

samāsa āṭhavā : sadvidyā nirūpaṇa

Pure Knowledge (*nirgun understanding*)

|| Śrī Rām ||

1. ऐका सद्विद्येचीं लक्षणें। परम शुद्ध सुलक्षणें।
वचिर घेतां बळेंचि बाणे। सद्विद्या आंगीं ॥ १ ॥
aikā sadvidyēcīṅ lakṣaṇeṅ | parama śuddha sulakṣaṇeṅ |
vicāra ghetāṅ baḷeṅci bāṇe | sadvidyā āṅgīṅ || 1 ||

Listen with this attention of knowledge (ie. forget everything and know 'I am'). On account of this most excellent quality there is that pure Supreme Self. If you accept that thoughtless understanding with great determination then, pure knowledge, I do not exist, will be imbibed throughout your whole 'I am' body.

Vyslechněte si pozorně toto poznání (tj. všechno zapomeňte a poznejte „já jsem“). Díky této nejdokonalejší kvalitě (*śuddha sattva*) je zde ryzí Nejvyšší Já. Pokud přijmete toto bez-myšlenkovité pochopení s obrovským odhodláním, pak celým vaším (universálním) tělem „já jsem“ prostoupí ryzí poznání „já neexistuji“.

2. सद्विद्येचा जो पुरुष। तो उत्तमलक्षणी वशिष।
त्याचे गुण ऐकतां संतोष। परम वाटे ॥ २ ॥
sadvidyēcā jo puruṣa | to uttamalakṣaṇī viśeṣa |
tyāce guṇa aikatāṅ saṅtoṣa | parama vāṭe || 2 ||

The witnessing *puruṣa* has this attention of that pure knowledge and in that attention the highest understanding, I do not exist, will be imbibed. When He listens there is this pure *sattva guna* of knowledge and that Supreme feels great happiness.

Pozorující *puruṣa* má pozornost ryzího poznání a v této pozornosti je vstřebáno nejvyšší pochopení „já neexistuji“. Když pak On poslouchá, je tu ryzí *sattva guna* tohoto poznání a To Nejvyšší pocituje velkou radost.

3. भावकि सात्वकि प्रेमळ। शांताक्षमा दयासीळ।
लीन तत्पर केवळ। अमृतवचनी ॥ ३ ॥
bhāvika sātvika premaḷa | śānti kṣmā dayāsīḷa |
līna tatpara kevaḷa | amṛtavacanī || 3 ||

When one is faithful, *sattvik* (nature of *sattva*), loving, peaceful, forgiving and compassionate; when one is humble (ie. absorbed in the ‘all’) and earnest then, there is that pure knowledge within this immortal ‘word.’

Když jste plní víry, *sattvičtí* (přirozeností *sattvy*), milující, klidní, odpouštějící a soucitní; když jste pokorní (rozpuštění v tomto „vše“) a opravdoví, pak je uvnitř tohoto nesmrtelného „slova“ ryzí poznání.

4. परम सुंदर आणी चतुर। परम सबळ आणी धीर।
परम संपन्न आणी उदार। आतशियेंसीं ॥ ४ ॥
parama suṁdara āṇī catura | parama sabāḷa āṇī dhīra |
parama saṁpanna āṇī udāra | ātisayemsīm || 4 ||

Then that Supreme is beautiful and wise; then that Supreme has strength and courage; then that Supreme is your real wealth and it is most generous and open.

Poté je To Nejvyšší krásné a moudré, má sílu a odvahu, je nejvelkorysejší a otevřené a je vašim skutečným bohatstvím.

5. परम ज्ञाता आणी भक्त। माहा पंडीत आणी वरिक्त।
माहा तपस्वी आणी शांत। आतशियेंसीं ॥ ५ ॥
parama jñātā āṇī bhakta | mājā paṁḍīta āṇī virakta |
mājā tapasvī āṇī śānta | ātisayemsīm || 5 ||

Then that Supreme is the Knower and the devotee; the great teacher and the dispassionate; then that Supreme is the great ascetic and most peaceful.

To Nejvyšší je potom Znalcem a oddaným, velkým učitelem a asketou plným klidu, zcela nezaujatým.

6. वक्त आणी नैराशता। सर्वज्ञ आणी सादरता।
श्रेष्ठ आणी नम्रता। सर्वत्रांसी ॥ ६ ॥
vaktā āṇī nairāśatā | sarvajña āṇī sādaratā |
śreṣṭha āṇī namratā | sarvatrāṁsī || 6 ||

Then there is the detached *speaker, the Knower of the ‘all’ and the most respectful; then there is excellence and great humility in this place of the ‘all.’ *(The speaker is that detached Knower of ‘I am’)

Potom tu je nestranný *řečník, Znalec toho „vše“, jenž budí největší respekt; a v tomto „vše“ je dokonalost a velká pokora *(Řečník je tím nestranným Znalcem pocitu „já jsem“).

7. राजा आणी धार्मिक। शूर आणी वविक।
तारुण्य आणी नेमक। आतशियेंसीं ॥ ७ ॥
rājā āṇī dhārmika | śūra āṇī viveka |
tāruṇya āṇī nemaka | ātisayemsīm || 7 ||

He is the King and the follower of *dharma*; He has great bravery and *vivek*; He is the *youngest and the most determined. *(He is before all else; *maharaj*- I am the youngest

here)

On je králem a stoupcem *dharmy*. On má velkou odvalu a rozlišovací schopnost/*vi- véku*; On je *nejmladší a nejodhodlanější *(On je před vším ostatním).

8. वृधाचारी कुळाचारी। युक्ताहारी नरिविकारी।
धन्वंतरी परोपकारी। पद्महस्ती ॥ ८ ॥
vr̥dhācārī kulācārī | yuktāhārī nirvikārī |
dhanvaṁtarī paropakārī | padmahastī || 8 ||

He is the one whose conduct is the oldest (ie. oldest and wisest and yet He is the youngest too) and the one whose conduct is this ‘all’. He is endowed with this power ‘I am’ and yet He is beyond this power. He is the *‘doctor to the gods’ and that One who uplifts this ‘all’ by being the most pervasive. *(He is the ultimate medicine; the remedy for the *gunas* and elements and the gods of the sense organs)

On je tím, jehož jednání lze pokládat za to nejstarší (tj. nejstarší a nejmoudřejší a přesto je též nejmladší), a jehož chováním je toto „vše“. Je obdařen silou „já jsem“ a přesto je za touto silou. On je *doktorem bohů a tím Jediným, jenž povznáší svou vše-prostupností toto „vše“. *(On je konečnou medicínou; léčivým prostředkem pro *guny* a elementy a bohy smyslových orgánů).

9. कार्यकर्ता नरिभिमानी। गायक आणी वैष्णव जनी।
वैभव आणी भगवद्भजनी। अत्यादरें ॥ ९ ॥
kāryakartā nirābhimānī | gāyaka āṇī vaiṣṇava janī |
vaibhava āṇī bhagavadbhajanī | atyādareṁ || 9 ||

He is the doer of this action of the ‘all’ and yet He has no body ego. He is the ‘song’ within the mind and He is the singer and the worshipper of *viṣṇu*. That Supreme has great grandeur and yet He is the most simple **bhajanī* of God. *(One who does *bhajan*) (*maharaj-* be simple, the simplest of all is the Saint)

On je konatelem aktivit universálního vědomí/„vše“, a přesto nemá žádné tělesné ego. On je „zpěvem“ uvnitř mysli a zpěvákem a oddaným *Višnu*. Toto Nejvyšší je tím nejvznešenějším a přesto tím nejskromnějším pěvcem *bhadžanů* (*Maharádž*: buďte prostí, nejskromnějším ze všech je světec).

10. तत्वज्ञ आणी उदासीन। बहुश्रुत आणी सज्जन।
मंत्रि आणी सगुण। नीतवित ॥ १० ॥
tatvajña āṇī udāsīna | bahusruta āṇī sajjana |
mantrī āṇī saguṇa | nītavita || 10 ||

He is the Knower of this space and totally detached. He conforms to the prescribed conduct of the *vedas* (to effortlessly know, is truly its only prescribed conduct) and is the ‘true man’/*sajjana*. He is within this *mantra* ‘I am’ and He is this *sagun* understanding endowed with justice and truthfulness.

On je Znalcem tohoto místa a je zcela odpoutaný. Řídí se dle předepsaného chování *Véd* (znát zcela bez úsilí je vskutku předepsaným chováním *Véd*) a On je „opravdovým člověkem“/*sadžžana*. On je uvnitř *mantry* „já jsem“ a je tímto pochopením *saguna*,

obdařeným spravedlností a pravdivostí.

11. आधु पवतिर पुण्यसीळ। अंतरशुद्ध धर्मात्मा कृपाळ।
 कर्मनषिठ स्वधर्मं नर्मळ। नरिलोभ अनुतापी ॥ ११ ॥
ādhu pavitra puṇyasīla | antaraśuddha dharmātmā kṛpāla |
karmaniṣṭha svadharmeṁ nirmaḷa | nirlobha anutāpī || 11 ||

That Supreme is the *sadhu* and the store of pure merit. That is the pure inner space, the Knower of *dharma* and He is of the nature of kindness. He is the constant and pure action performed by *swa-dharma* (one's own *dharma*; to stay in your *swarup*). He is the selfless repentent.

Tímto Nejvyšším je *sádhu*, je úložištěm ryzí ctnosti a čirým vnitřním prostorem. Je Znalcem *dharmy* a podstatou laskavosti. On je neustálou ryzí činností prováděnou *sva-dharmou* (vlastní *dharmou*, kdy spočíváte ve své přirozenosti/*svarúpě*). On je neegoistickým kajčínkem.

12. गोडी आवडी परमार्थप्रीती। सन्मार्ग सत्करिया धारणा धृती।
 श्रुती स्मृती लीळा युक्ती। सतुती मती परीक्षा ॥ १२ ॥
gōḍī āvaḍī paramārthapṛīṭī | sanmārga satkriyā dhāraṇā dhṛṭī |
śruti smṛṭī līlā yukti | stutī maṭī parīkṣā || 12 ||

He has great fondness and love for *paramarth*. He holds firmly to the true action (God does everything), with courage and patience. He has the understanding of this ‘trick’ (forgetting is remembering) and His ingenuity plays in the **shruti* and *smriti* (He hears that which others cannot hear and remembers that which others have forgotten). In the mind, He is the examiner and the one who praises that Supreme. *(*shruti*- to be heard; *smriti*- to be recollected/remembered)

On si velmi oblíbil a zamiloval *paramārthu*. Pevně se s odvahou a trpělivostí drží pravé činnosti (tzn. Bůh dělá vše). On zná ten „trik“ (zapomenutí je připomenutím) a Jeho duchaplnost/důvtip spočívá v poznání toho, co má být vyslechnuto/*śruti* a toho, na co má být vzpomenuť/*smriti* (On slyší to, co ostatní nemohou slyšet a vybaví si to, co ostatní zapomněli). V mysli je kontrolorem a tím, kdo chválí To Nejvyšší.

13. दक्ष धूर्त योग्य तार्किक। सत्यसाहित्य नेमक भेदक।
 कुशळ चपळ चमत्कारकि। नाना प्रकारें ॥ १३ ॥
dakṣa dhūrta yogya tārkika | satyasāhitya nemaka bhedaka |
kuśaḷa caṇaḷa camatkārika | nānā prakāreṁ || 13 ||

Within the ways of the ‘many’, He is alert, shrewd, worthy and logical. He is the Truth, your real companionship and constant and steady discernment. He is skillful, active and this astonishing miracle (*nisargadatta maharaj*- this body and its life force are the original miracle).

Uvnitř těch „mnoha“ možností je On tím bdělým, chytrým, úctyhodným a důsledným/logickým. On je Pravdou, vaší skutečnou společností a neustálou a pevnou rozvážností/rozeznatelností. On je obratný a aktivní, a rovněž je tímto úžasným zázrakem (*Nisargadatta Maharádž*: Toto tělo a jeho životní síla jsou tím prvotním zázrakem).

14. आदर सन्मान तार्तम्य जाणे। प्रयोगसमयो प्रसंग जाणे।
कार्याकारण चनिहें जाणे। वचिक्षण बोलकिा ॥ १४ ॥
ādāra sanmāna tārtamya jāṇe | prayogasamayo prasāṅga jāṇe |
kāryākāraṇa cinheṁ jāṇe | vicakṣaṇa bolikā || 14 ||

That Supreme knows proper discrimination and where to give His attention and respect. He knows when, where and how to apply Himself ('I am everything, everywhere, always'). He knows the qualities of the cause (ie. *mula maya* with its qualities of knowledge, existence, bliss, unmanifest *gunas* and the elements) and the qualities of the effect (individual body and its qualities are 'many') and He is the one who 'speaks' wisely.

To Nejvyšší zná správné rozlišování a také ví, na co zaměřit Svou pozornost a čemu věnovat respekt. Ví, kdy, kde a jak Sebe Sama využít („Já jsem vše, vždy a všude“). On zná kvality příčiny (tj. *mula mája/základní iluze se svými kvalitami poznání, existence, blaženosti, neprojevených gun a elementů*) a kvality následku (individuální tělo a jeho kvalitami je „mnohost“ objektů) a On je tím, kdo „hovoří“ moudře.

15. सावध साक्षेपी साधक। आगम नगिम शोधक।
ज्ञानवज्ञान बोधक। नश्चिचयातमक ॥ १५ ॥
sāvadha sākṣepī sādḥaka | āgama nigama śodhaka |
jñānavijñāna bodhaka | niścayātmaka || 15 ||

He is the alert and determined *sadhak*/seeker, a searcher within the *vedas* and other scriptures. He performs this understanding of knowledge with the full conviction and that leads to *vignyan* (beyond knowledge).

On je pozorný a odhodlaný *sādḥaka* pátrající uvnitř *Véd* a dalších písem. On s plným přesvědčením uskutečňuje/realizuje toto poznání a to vede k *vidžnáně* (za poznáním).

16. पुरश्चरणी तीर्थवासी। धृढव्रती कायाक्लेसी।
उपासक नगिरहासी-। करू जाणे ॥ १६ ॥
puraścaraṇī tīrthavāsī | dhṛḍhavrataī kāyāklesī |
upāsaka nigrāhāsī- | karūṁ jāṇe || 16 ||

He recites the *mantra* and dwells in the holy place. He knows the disciplined ritualist, the one who torments the body and the worshipper. (That Supreme is the *nirgun*, I do not exist and the Knower of this 'all'; He is this 'I am' feeling and 'many' efforts to know Him; where and who is He not?)

On recituje *mantru* a přebývá na posvátném místě. On zná ty, kdo se disciplinovaně oddávají rituálům, ty, kdo mučí svá těla, a ty oddané (To Nejvyšší je *nirgunou*, tedy „já neexistuji“, a Znalcem tohoto „vše“; On je tímto pocitem „já jsem“ a je „mnohými“ snahami poznat Ho; kde On není a kým On není?).

17. सत्यवचनी शुभवचनी। कोमलवचनी येकवचनी।
नश्चिचयवचनी सौख्यवचनी। सर्वकाळ ॥ १७ ॥
satyavacanī śubhavadanī | komalavadanī yekavadanī |
niścayavadanī saukhyavadanī | sarvakāla || 17 ||

He is the Truth within this divine ‘word’ and the auspicious within this divine ‘word’. He is the soft and subtle *brahman* within this divine ‘word’ and He is the One within this divine ‘word’. He is the conviction within this divine ‘word’ and the delight within this divine ‘word’ and He is this time of the ‘all’.

On je Pravdou a přízní uvnitř tohoto božského „slova“. On je jemné a nepatrné *Brahman* uvnitř tohoto božského „slova“ a On je Samo-jediný uvnitř tohoto božského „slova“. On je přesvědčením a potěšením uvnitř tohoto božského „slova“ a On je časem tohoto „vše“.

18. वासनातृप्त सखोल योगी। भव्य सुप्रसन्न वीतरागी।
सौम्य सात्विक शुद्धमार्गी। नःकपट नःवेसनी ॥ १८ ॥
vāsanātr̥pta sakhola yogī | bhavya suprasanna vītarāgī |
saumya sāt̥vika śuddhamārgī | niḥkapaṭa nirvesanī || 18 ||

He is the contentment of the *vasana* to be, within the wise *yogī*. He is the divine joy of the one who has left worldly attractions. He is free of any falsity or evil.

On je spokojeností *vāsany* být/existovat uvnitř moudrého *jógina*. On je božskou radostí toho, kdo se vzdal světských přitažlivostí. Je prost jakékoliv nepravdy či zla.

19. सुगड संगीत गुणग्राही। अनापेक्षी लोकसंग्रही।
आर्जव सख्य सर्वही। प्राणीमातरासी ॥ १९ ॥
sugada saṅgīta guṇagrāhī | anāpekṣī lokasaṅgrāhī |
ārjava sakhya sarvohī | prāṇīmātrāsī || 19 ||

He is the clever, beyond attachment and the one who has understood the *gunas*. He is without any desire, disinterested in this collected together world. He is the clear and sincere communion with this ‘all’ to the one in only the *prana*.

On je chytrý a je mimo připoutanosti. On pochopil *guny*. On je bez tužeb, nezajímá se o tento společně vyvozený svět. On je jasným a upřímným splnutím vás s tímto „vše“ v *práně*.

20. द्रव्यसुची दारासुची। नयायसुची अंतरसुची।
प्रवृत्तसुची नवृत्तसुची। सर्वसुची नःसंगपणं ॥ २० ॥
dravyasucī dārasucī | nyāyasucī antarasucī |
pravṛttisucī nivṛttisucī | sarvasucī niḥsaṅgapaṇeṃ || 20 ||

He has real wealth and He has a pure wife; He possesses pure conduct and a pure inner space (as opposed to the impure wealth and wife of the ‘many’ in this impure inner space). He has this pure *vritti* and He is that pure *nivritti* (without the *vritti*) and His ‘all’ is pure due to His non-attachment.

On vlastní skutečné bohatství a On má ryzí ženu; Jemu je vlastní ryzí chování a ryzí vnitřní prostor (v protikladu k nečistě nahromaděnému majetku a ženě „mnohosti“ v tomto nečistém vnitřním prostoru). On má tuto ryzí *vritti* a je touto ryzí *nivritti* (bez *vritti*) a Jeho universální vědomí/„vše“ je ryzí díky Jeho ne-připoutanosti.

21. मतिरणं परहतिकारी। वाग्माधुर्य परशोकहारी।

सामर्थ्यपणे वेतरधारी। पुरुषार्थे जगमतिर ॥ २१ ॥
mitrapaṇem parahitakārī | vāgmādhurya paraśokahārī |
sāmarthyapaṇem vetradhārī | puruṣārthem jagamitra || 21 ||

He has made friends with and watches over the mind. With this sweet ‘word’ He destroys the sorrow of the *jiva*. With this power, He protects and supports the *jiva*. He is the essence of that *purush* and the friend to the world (That One protects the ‘many’ or where there is duality He brings Oneness).

On se spřátelil s myslí a dohlíží na ni. On ničí zármutek *džívy* tímto sladkým „slovem“. Ochraňuje *džívu* a pomáhá mu touto silou. On je esencí tohoto *puruši* a přítelem světa (Tento Samo-jediný ochraňuje „mnohé“ a tam, kde je dualita, přináší Jednotu).

22. संशयछेदक विशाल वक्ता। सकळ क्लृप्त असोनी श्रोता।
 कथानरूपिणी शब्दार्था। जाऊंच नेदी ॥ २२ ॥
saṁśayachedaka viśāla vaktā | sakala kḷṛpta asonī śrotā |
kāthānirūpaṇīm śabdārthā | jāūnca nedī || 22 ||

He removes this original doubt (*mula maya* or ‘I am’ is this original doubt; it is the sense of being) for He is that vast ‘speaker’ (ie. He is the one who knows ‘I am’). And He is that Knower of this ‘all’ by being the listener (He is the listener and the ‘speaker’, too). He knows but does not give out the meaning that is within this ‘word’ (You can only know that meaning by being Him; if He tries to explain then, He loses it).

Odstraňuje původní pochybnost (*mula mája* či „já jsem“ je tato původní pochybnost; je to pocit bytí), protože On je tímto rozlehlým „řečníkem“ (tj. On je tím, kdo zná „já jsem“). A On je Znalcem tohoto „vše“ díky tomu, že je posluchačem (On je posluchačem a rovněž „řečníkem“). On ví, ale nepředává význam, jenž je uvnitř tohoto „slova“ (Význam tohoto „slova“ můžete poznat jenom tak, že budete Jím; jestliže se ho On snaží vysvětlit, potom ho ztrácí).

23. वेवादरहति संवादी। संगरहति नरोपाधी।
 दुराशारहति अक्रोधी। निर्दोष निर्मतसरी ॥ २३ ॥
vevādarahita saṁvādī | saṁgarahita niropādī |
durāśārahita akrodhī | nirdoṣa nirmatsarī || 23 ||

He does not argue, for He is having a dialogue with God. He is not attached, for he is free of any limited concept. He holds no hopes and so is free of anger. He is free of jealousy and free of any fault.

On neargumentuje, neboť vede dialog s Bohem. On není připoután, neboť je prost jakýchkoliv omezujících konceptů. On si nedrží žádné naděje, a tudíž je oproštěn od zlosti. On je prost závisti a jakéhokoliv selhání.

24. वमिळज्ञानी निश्चयात्मक। समाधानी आणी भजक।
 सिद्ध असोनी साधक। साधन रक्षी ॥ २४ ॥
vimalajñānī niścayātmaka | samādhānī āṇī bhajaka |
siddha asonī sādḥaka | sādḥana rakṣī || 24 ||

He is the Knower of pure knowledge and His conviction is steadfast. He has complete

contentment and He is the performer of *bhajan*. He maintains this *sadhana* ('I am He') of the *sadhak*, though He is a *siddha* and does not exist.

On je Znalcem ryzího poznání a Jeho přesvědčení je pevné. On pocituje naprostou spokojenost a je pěvcem *bhadžanu*. On udržuje tuto *sádhanu* („Já jsem On“) *sádhak*y, třebaže je *siddhou* a neexistuje.

25. सुखरूप संतोषरूप। आनंदरूप हास्यरूप।
ऐक्यरूप आत्मरूप। सर्वत्रांसी ॥ २५ ॥
sukharūpa saṁtoṣarūpa | ānandarūpa hāsyarūpa |
aikyārūpa ātmarūpa | sarvatrāṁsī || 25 ||

His form is pleasure, His form is contentment; His form is bliss and His form is pure delight. His form is Oneness and His form is the *atma*, everywhere.

Jeho formou je radost, Jeho formou je spokojenost; Jeho formou je blažený klid a Jeho formou je ryzí potěšení. Jeho formou je Jednota a Jeho formou je *Átman*, a to všude.

26. भाग्यवंत जयवंत। रूपवंत गुणवंत।
आचारवंत क्रियावंत। वचिरवंत स्थिति ॥ २६ ॥
bhāgyavaṁta jayavaṁta | rūpavaṁta guṇavaṁta |
ācāravaṁta kriyāvaṁta | vicāravaṁta sthiti || 26 ||

He is the possessor of good fortune, the possessor of victory, the possessor of beauty and the possessor of excellence. He is the possessor of this pure conduct, the possessor of this pure action and the possessor of that pure understanding, I do not exist.

Jeho se drží štěstěna a vítězství je na Jeho straně. Je nositelem krásy a dokonalosti. Je mu vlastní ryzí chování a toto čiré konání. Je znalcem/držitelem ryzího pochopení „já neexistuji“.

27. येशवंत करिविंत। शक्तवंत सामर्थ्यवंत।
वीर्यवंत वरदवंत। सत्यवंत सुकृती ॥ २७ ॥
yeśavaṁta kirtivaṁta | śaktivaṁta sāmāthyavaṁta |
vīryavaṁta varadavaṁta | satyavaṁta sukṛtī || 27 ||

He is the possessor of success, the possessor of pervasiveness and the possessor of this power/*shakti*. He is the possessor of glory, the possessor of kindness, the possessor of Truth and the possessor of pure merit.

Jemu patří úspěch, všudypřítomnost a tato síla/*śakti*. On je nositelem slávy, laskavosti, Pravdy a ryzí ctnosti.

28. वद्विावंत कळावंत। लक्ष्मीवंत लक्षणवंत।
कुळवंत सुचषिंमंत। बळवंत दयाळु ॥ २८ ॥
vidyāvaṁta kaḷāvaṁta | lakṣmīvaṁta lakṣṇavaṁta |
kuḷavaṁta suciṣmaṁta | baḷavaṁta dayāḷu || 28 ||

He is the possessor of understanding and the possessor of this 'art' of knowing; He is the possessor of this spiritual wealth of *lakshmi* (for He is *narayan*), and the possessor

of this pure attention. He is the possessor of the ‘all’ due to His purity and He is the possessor of great strength and compassion. (He is the Lord of all these)

On je vlastníkem pochopení a této „dovednosti“ vědění; On je majitelem tohoto duchovního bohatství *lakṣmī* (neboť On je *nárájana*), a držitelem této ryzí pozornosti. Jeho je toto „vše“ díky Jeho ryzosti a On vládne velkou silou a soucitě (On je Pánem všeho).

29. युक्तवित्तं गुणवन्तं वरषिष्ठं । बुद्धवित्तं बहुधारषिष्ठं ।
दीक्षावन्तं सदासंतुष्टं । नसिप्रहं वीतरागी ॥ २९ ॥
yuktivarṇta guṇavarṇta varīṣṭha | buddhivarṇta bahudhāriṣṭha |
dīkṣavarṇta sadāsantuṣṭa | nisipra vītarāgī || 29 ||

He is the possessor of this ‘trick’ of union (forgetting is remembering) and the possessor of the *gunas* too, for He is previous to them. He is the possessor of this intellect/*buddhi* that has great fortitude within the ‘many’. He is the possessor of great endeavour and He is always satisfied for He is void of desire and free of worldly attachment.

On zná/vlastní tento „trik“ spojení (zapomenutí je připomenutí) a je také vlastníkem *gun*, neboť je před nimi. On je majitelem tohoto intelektu/*buddhi*, jenž má velkou mravní sílu uvnitř „mnohosti“. On je účastníkem velkého úsilí a je vždy spokojen, neboť je zbaven touhy a je prost světské připoutanosti.

30. असो ऐसे उत्तम गुण । हें सद्विद्यचे लक्षण ।
अभ्यासाया नरूपण । अल्पमात्र बोललें ॥ ३० ॥
aso aise uttama guṇa | heṁ sadvidyaceṁ lakṣaṇa |
abhyāsāyā nirūpaṇa | alpamātra bolilerṁ || 30 ||

Like this is that superior pure *sattva guṇa*. It is the attention of that thoughtless pure knowledge. For to practice that *nirgun* discourse, there is this *sagun* ‘speech’.

Jako taková je tato ryzí nejvyšší *sattva guṇa*. Je to pozornost tohoto bez-myšlenkovitého ryzího poznání. K tomu, aby byla praktikována tato *nirguna* rozprava, je tu (k dispozici) tato „řeč“ *saguna*.

31. रूपलावण्य अभ्यासितां न ये । सहजगुणास न चले उपाये ।
कांहीं तरी धरावी सोये । अगांतुक गुणाची ॥ ३१ ॥
rūpalāvanya abhyāsītāṁ na ye | sahajaguṇāsa na cale upāye |
kāṁhīm tarī dharāvī soye | agāntuka guṇācī || 31 ||

This beautiful form (ie. ‘all’) cannot be practiced (ie. just forget everything and knowing is there) and this *natural *guṇa* (ie. pure *sattva* just wants to know) cannot be altered. And though this ‘all’ is like an ‘uninvited guest/stranger’ still it should be carefully maintained (ie. this pure *sattva guṇa* of knowledge is always there and therefore needs no invitation; the thoughts just have to be left and then it will naturally appear). *(*maharaj*- ‘the stranger is knowledge, it feels like a stranger. Still hold on to that’: it is felt to be a stranger because it is stranger to your mind; there you cannot seek the support of the thoughts, for if you do, you will again enter within the small mind and lose it; the mind wants to take it and hold it but it cannot be taken and held like your ‘many’ thoughts)

Tuto překrásnou formu (tj. „vše“) nelze praktikovat (tj. prostě na vše zapomeňte a vědění/universální vědomí je tu) a tuto *přirozenou *gunu* (tj. ryzí *sattva* prostě chce vědět) nelze nijak pozměnit. A i když toto „vše“ je jako „nezvaný host/cizinec“, přesto by měl být pozorně udržován (tj. tato ryzí *sattva guna* poznání je tu vždy a nepotřebuje žádné pozvání; jen je zapotřebí prostě nechat odejít myšlenky a poté se přirozeně objeví). *(*Maharádž*: „Cizincem je poznání, které se tak cítí jako cizinec. Jen si podržte toto – poznání se cítí být cizincem proto, že je pro vaši mysl cizincem; zde nemůžete hledat podporu myšlenek, protože pokud to uděláte, opětovně vstoupíte do omezenosti malé mysli a ztratíte je; mysl si ho chce přivlastnit a podržet, avšak toto poznání si nelze vzít a držet jako vaše „mnohé“ myšlenky“).

32. ऐसी सद्विद्या बरवी। सर्वत्रांपासी असावी।
 परी वरिक्तपुरुषे अभ्यासवी। अगत्यरूप॥ ३२॥
aisī sadvidyā baravī | sarvatrāṁpāsī asāvī |
parī viraktapuruseṁ abhyāsavī | agatyarūpa || 32 ||

Like this, is that thoughtless and excellent pure knowledge which is near to this ‘all’ place (when knowledge gets absorbed, then pure knowledge or no-knowledge remains). Therefore the desireless and dispassionate *purush* should practice sincerely.

Jako takové je toto bez-myšlenkovité a znamenité ryzí poznání, které se nalézá v blízkosti tohoto místa „vše“ (když se poznání stráví, pak to, co tu zůstává, je ryzím poznáním či ne-poznáním). Proto by měl bezžádostivý a nezaujatý *puruša* upřímně/bez pokrytectví provádět praxi.

Note: maharaj- ‘by this pure knowledge, you go to the Reality’: That thoughtless understanding is the natural pure knowledge, I do not exist.

Poznámka: Maharádž řekl: „Díky tomuto čirému poznání vstoupíte do Skutečnosti.“ Toto bez-myšlenkovité pochopení je přirozeným čirým poznáním „já neexistuji.“

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे
 सद्विद्यानिरूपणनाम समास आठवा ॥ ८ ॥ २.८
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
sadvidyānirūpaṇanāma samāsa āṭhava || 8 || 2.8

Tímto končí 8.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Ryzí poznání (pochopení) nirguna“.

Překlad z angličtiny – Aleš Adámek 2017

2.9 Pozornost odpoutaného (*virakta lakšana*)

समास नववा : वरिक्त लक्षण

samāsa navavā : virakta lakšana

The Attention of the Dispassionate

|| Śrī Rām ||

1. ऐका वरिक्तांची लक्षणें। वरिक्तें असावें कोणत्या गुणें।

जेणें आंगीं सामर्थ्य बाणें। योग्याचें ॥ १ ॥

aikā viraktāncī lakṣaṇeṁ | virakteṁ asāveṁ koṇyā guṇeṁ |

jeṇeṁ āṅgīm sāmārthya bāṇeṁ | yogiyāceṁ || 1 ||

Listen to this ‘I am’ for this is the attention of the dispassionate. When there is dispassion, then how will these three *gunas* of *sattva*, *raja* and *tama* remain? (then objectification cannot remain) Due to dispassion this power of ‘I am’ is imbibed throughout the whole ‘all’ body of the *yogi* (and then everywhere He looks He sees Himself).

Naslouchej tomuto „já jsem“, neboť toto je pozornost odpoutaného (*virakta*). Je-li zde odpoutanost/bezžádostivost, jak by tu potom mohly zůstat tři *guny sattva, tamas* a *radžas*? (Pak tu nemůže zůstat proces objektivizace.) Díky odpoutanosti je síla „já jsem“ vstřebána v celém těle „vše“ jógina (kamkoliv se pak podívá, vidí Sebe sama).

2. जेणें सत्कीर्त वाढे। जेणें सार्थकता घडे।

जेणेंकरतिं महिमा चढे। वरिक्तांसी ॥ २ ॥

jeṇeṁ satkīrti vāḍhe | jeṇeṁ sārthakatā ghaḍe |

jeṇeṁkaritām mahimā caḍhe | viraktāṁsī || 2 ||

Due to this *mula maya* (‘I am’), one’s pervasiveness increases and due to *mula maya*, the purpose of life is fulfilled. Due to *mula maya*, the dispassionate’s greatness goes on increasing (*maharaj- become so big that you finally go off*).

Díky této *múla máje* („já jsem“) vzroste vaše pronikavost a díky *múla máje* dojde k naplnění smyslu života. Díky *múla máje* vzrůstá velikost odpoutaného. (*Maharádž: Staň se tak velkým, až nakonec úplně zmizíš.*)

3. जेणें परमार्थ फावे। जेणें आनंद हेलावे।

जेणें वरिक्ता दुणावे। वरिक्तेंसहति ॥ ३ ॥

*jeṇem paramārtha phāve | jeṇem ānānda helāve |
jeṇem virakti duṇāve | vivekeṁsahita || 3 ||*

Due to this ‘I am’, *paramarth*/Ultimate Accomplishment becomes easy. Due to this ‘I am’ there is blissful joy and that state of desirelessness gets enhanced by the power of discrimination/*vivek*.

Díky tomuto „já jsem“ se *paramārtha* (**Konečné Dosažení**) stane velice snadnou. Díky tomuto „já jsem“ je tu blažená radost a tento stav bezžádostivosti je ještě upevňován silou rozlišování/*vivéka*.

4. जेणें सुख उचंबळे। जेणें सद्वदिया वोळे।
जेणें भाग्यश्री प्रबळे। मोक्षेसहति॥ ४॥
*jeṇem sukha ucāmbaḷe | jeṇem sadvadyā voḷe |
jeṇem bhāgyāśrī prabaḷe | mokṣeṁsahita || 4 ||*

Due to this ‘I am’, happiness flows and due to this ‘I am’, pure knowledge is understood. Due to this ‘I am’ of *mula maya* there is an abundance of good fortune and the wealth of Liberation.

Díky tomuto „já jsem“ přichází radost a díky tomuto „já jsem“ je pochopeno čiré poznání. Díky tomuto „já jsem“ *mūla māji* je tu hojnost štěstí a bohatství Osvobození.

5. मनोरथ पूरण होती। सकळ कामना पुरती।
मुखीं राहे सरसवती। मधुर बोलावया॥ ५॥
*manoratha pūrṇa hotī | sakāḷa kāmanā puratī |
mukhīm rāhe sarasvatī | madhura bolāvayā || 5 ||*

Then life’s purpose is fulfilled and the desire of this ‘all’ is achieved (**ie. desire to simply be and just know**); then *sarasvatī*, the goddess of speech, sits on the tongue to speak this sweet ‘word’.

Potom je účel života naplněn a je dosaženo touhy tohoto „vše“ (**tedy touhy pouze být a prostě jen vědět**); potom *Sarasvatí*, bohyně řeči, sedí na jazyku, aby vyslovila toto sladké „slovo“.

6. हे लक्षणें श्रवण कीजे। आणी सदृढ जीवीं धरजि।
तरी मग वखियात होईजे। भूमंडळीं॥ ६॥
*he lakṣaṇeṁ śravaṇa kīje | āṇī sadṛḍha jīvīm dharije |
tarī maga vikhyāta hoīje | bhūmaṁḍalīm || 6 ||*

If that thoughtless *purush* listens with this attention and holds on to this as if it were more important than life itself, then He will pervade the whole world.

Pokud onen bez-myšlenkovitý *puruša* pozorně naslouchá a drží se toho tak silně, jako by to bylo důležitější než samotný život, potom bude pronikat celým světem.

7. वरिक्तें वविकें असावें। वरिक्तें अध्यातम वाढवावें।
वरिक्तें धारषिट धरावें। दमनवषिई॥ ७॥
virakteṁ vivekeṁ asāveṁ | virakteṁ adhyātma vāḍhavāveṁ |

virakteṁ dhāriṣṭa dharāveṁ | damanaviṣāṁ || 7 ||

Dispassion brings *vivek* and then this understanding of Oneness grows; dispassion should bring great fortitude and the subjugation of the sense organs.

Odpoutanost přináší *vivéku* a potom toto pochopení Jediného narůstá. Odpoutanost by měla přinášet velikou statečnost a podmanění smyslových orgánů.

8. वरिक्तें राखावें साधन। वरिक्तें लावावें भजन।

वरिक्तें वशिष ब्रह्मज्ञान। प्रगटवावें ॥ ८ ॥

virakteṁ rākhāveṁ sādhana | virakteṁ lāvāveṁ bhajana |

virakteṁ viśeṣa brahmajñāna | pragaṭavāveṁ || 8 ||

Through dispassion your *sadhana* is protected and through dispassion, you make proper *bhajan*; through dispassion this art of knowing and that knowledge of *brahman* are realized.

Odpoutanost chrání vaši *sādhanu* a díky odpoutanosti můžete řádně provádět *bhadžan*/uctívání; prostřednictvím odpoutanosti získáte umění poznávat a také poznání *brahman*.

9. वरिक्तें भक्ती वाढवावी। वरिक्ते शांती दाखवावी।

वरिक्तें येतनें करावी। वरिक्ती आपुली ॥ ९ ॥

virakteṁ bhaktī vāḍhavāvī | virakte śāntī dākhavāvī |

virakteṁ yetneṁ karāvī | viraktī āpulī || 9 ||

Through dispassion devotion is made to grow and through dispassion you display peacefulness; and by the effort of dispassion, you become the dispassionate.

Díky odpoutanosti vzrůstá oddanost a díky oddanosti z vás vyzařuje klid a mír; a pomocí usilovné odpoutanosti se stanete bezžádostivými.

10. वरिक्तें सद्कुरिया प्रतषिठावी। वरिक्तें नवृत्तविसितारावी।

वरिक्तें नैराशता धरावी। सट्ट जविंसी ॥ १० ॥

virakteṁ sadkriyā pratiṣṭhāvī | virakteṁ nivṛtti vistārāvī |

virakteṁ nairāśatā dharāvī | sadṛḍha jiveṁsīm || 10 ||

Through dispassion you should remain established in the true action (ie. ‘He does everything’) and through dispassion you should expand and become *nivritti* (without the desire/*vritti* to know); and by great might you should remain void of any hopes.

S pomocí odpoutanosti byste měli být zakotveni ve správném konání (tedy v postoji „On koná vše“) a díky odpoutanosti byste se měli uvolnit/rozšířit a stát se *nivritti* (bez *vritti* – touhy vědět); a díky této veliké síle byste měli zůstat zbavení všech přání a nadějí.

11. वरिक्तें धर्मस्थापना करावी। वरिक्तें नीत आवलंबावी।

वरिक्तें क्षमा सांभाळावी। अत्यादरेंसी ॥ ११ ॥

virakteṁ dharmasthāpanā karāvī | virakteṁ nīti āvalāmbāvī |

virakteṁ kṣmā sāmbhālāvī | atyādareṁsī || 11 ||

Through dispassion your inherent nature/*dharma* should be established and through dispassion you should hold firmly to justice (*vivek*) and truthfulness; and through dispassion you should very keenly maintain forgiveness.

Díky odpoutanosti by se měla upevnit vaše pravá přirozenost/*dharma* a díky odpoutanosti byste se měli pevně přimknout ke spravedlnosti (*vivéka*) a pravdivosti; díky odpoutanosti byste měli intenzivně rozvíjet odpuštění.

12. वरिक्तें परमार्थ उजळावा। वरिक्तें वचिार शोधावा।
वरिक्तें सन्नधि ठेवावा। सन्मार्ग सत्वगुण ॥ १२ ॥
viraktem paramārtha ujaḷāvā | viraktem vicāra śodhāvā |
viraktem sannidha ṭhevāvā | sanmārga satvagaṇa || 12 ||

Through dispassion, *paramartha* is kindled and by means of this dispassion one searches for that thoughtless understanding and through dispassion one carefully walks along the path of the *sattva guna*.

S pomocí odpoutanosti je zažehnutá *paramārtha* a prostřednictvím odpoutanosti hledá člověk ono bez-myšlenkovité pochopení a díky odpoutanosti pozorně kráčí po cestě *sattva guny*.

13. वरिक्तें भावकिं सांभाळावीं। वरिक्तें परेमळें नविवावीं।
वरिक्तें साबडी नुपेक्षावीं। शरणागतें ॥ १३ ॥
viraktem bhāvikem sām̐bhāḷāvīṁ | viraktem premaḷem nivivāvīṁ |
viraktem sābaḍīṁ nupekṣāvīṁ | śaraṇāgatem || 13 ||

Through dispassion faithfulness is protected and through dispassion deep love calms the troubled mind. You should not ignore this place of refuge that is reached through dispassion.

Odpoutanost chrání vaši víru a díky odpoutanosti je vaše utrápená mysl utišena hlubokou láskou. Na toto útočiště, kterého lze dosáhnout pomocí odpoutanosti, byste neměli zapomínat.

14. वरिक्तें असावें परम दक्ष। वरिक्तें असावें अंतरसाक्ष।
वरिक्तें वोढावा कैपक्ष। परमार्थाचा ॥ १४ ॥
viraktem asāveṁ parama dakṣa | viraktem asāveṁ aṁtarasākṣa |
viraktem voḍhāvā kaipakṣa | paramārthācā || 14 ||

Through dispassion there is great alertness and through dispassion one becomes that Witness within this inner space of ‘I am’; and through dispassion one takes the side of the Ultimate Accomplishment/*paramartha*.

Odpoutanost přináší velikou bdělost a díky odpoutanosti se člověk stává oním Svědkem, jenž sídlí ve vnitřním prostoru „já jsem“; a díky odpoutanosti se člověk dostává na stranu Konečného Dosažení/*paramārthy*.

15. वरिक्तें अभ्यास करावा। वरिक्तें साक्षेप धरावा।
वरिक्तें वगृह्णतुर्वे उभारावा। मोडला परमार्थ ॥ १५ ॥
viraktem abhyāsa karāvā | viraktem sākṣepa dharāvā |

virakteṁ vagtr̥tveṁ ubhārāvā | modalā paramārtha || 15 ||

Through dispassion there should be constant practice of that which you have learnt and through dispassion you should maintain steadfast purpose. Through dispassion the proper ‘speech’ (*I am He*) is established and *paramarth* is strengthened.

Odpoutanost by vám měla pomáhat neustále praktikovat to, co jste se naučili a díky odpoutanosti byste měli neochvějně mířit k cíli. Díky odpoutanosti je zajištěna náležitá „řeč“ („já jsem On“) a posílena *paramārtha*.

16. वरिक्तें वमिळज्ञान बोलावें। वरिक्तें वैराग्य सतवीत जावें।

वरिक्तें नशिचयाचें करावें। समाधान॥ १६॥

*virakteṁ vimalajñāna bolāveṁ | virakteṁ vairāgya stavīta jāveṁ |
virakteṁ niścayāceṁ karāveṁ | samādhāna || 16 ||*

Through dispassion you should ‘speak’ of pure knowledge and through dispassion there should be the glorification of *vairāgya*/renunciation; through dispassion you should be established in that complete contentment.

S pomocí odpoutanosti byste měli „mluvit“ o čirém poznání a s pomocí odpoutanosti byste měli oslavovat *vairāgya*/zřeknutí se; díky odpoutanosti byste měli být zakotveni v naprosté spokojenosti/*samādhāna*.

17. पूर्वे करावीं अचाटे। चालवावीं भक्तांची थाटे।

नाना वैभवे कचाटे। उपासनामार्ग॥ १७॥

*parveṁ karāvīṁ acāṭeṁ | cālavāvī bhaktāncī thāṭe |
nānā vaibhaveṁ kacāṭeṁ | upāsanāmārga || 17 ||*

Your attention with regard to these things should be extra-ordinary and you should make your devotion truly magnificent. In this way, the ‘many’ thoughts are subdued and this glorious deed is performed on the path of worship (*‘He does, I do not do anything’*).

Těmto věcem byste měli věnovat mimořádnou pozornost a vaše oddanost by měla být opravdu obrovská. Tímto způsobem dojde k ovládnutí „mnoha“ myšlenek a člověk, jdoucí cestou uctívání, koná skutky tímto úžasným způsobem („On koná, já nedělám nic.“)

18. हरकीर्तने करावीं। नरूपणें माजवावीं।

भक्तमार्गे लाजवावीं। नदिक दुर्जनें॥ १८॥

*harikīrtaneṁ karāvīṁ | nrūpaṇeṁ mājavāvīṁ |
bhaktimārgē lājavāvīṁ | nīmdaka durjanēṁ || 18 ||*

You should sing the ‘song’ of *hari* and you should grow beyond all bounds; by this path of devotion you should shame the reproaching and far from the *atma* (ie. ego).

Měli byste zpívat „píseň“ *Hariho* a měli byste vyrůst nade všechny meze; díky této cestě oddanosti byste se měli stydět někomu něco vyčítat a být daleko od *Átma* (tedy být v *egu*).

19. बहुतांस करावे परोपकार। भलेपणाचा जीर्णोद्धार।
पुण्यमार्गाचा वसितार। बळेंचकिरावा ॥ १९ ॥
bahutāmsa karāve paropakāra | bhalepaṇācā jīrṇoddhāra |
punyaṃmārgācā vistāra | baḷeṅci karāvā || 19 ||

That One (ie. *atma*) should uplift this *jīva* to become this ‘all’ and then through wisdom the old gods should be replaced by the new God. But understand clearly, you require great determination to expand this path of virtue.

Ono Jediné (tedy *Ātma*) by mělo pozvednout tohoto *džīvu*, aby se stal „vším“ a potom s pomocí moudrosti by měli být staří bohové nahrazeni novým Bohem. Ale pochopte jasně, že potřebujete obrovské odhodlání, abyste rozvinuli tuto cestu ctnosti.

20. स्नान संध्या जप ध्यान। तीर्थयात्रा भगवद्भजन।
नित्यनेम पवतिरण। अंतरशुद्ध असावे ॥ २० ॥
snāna saṃdhyā japa dhyāna | tīrthayātrā bhagavadbhajana |
nityanema pavitrapaṇa | antaraśuddha asāveṇi || 20 ||

The sacred bath and prayer/*sandhya*¹³, the *japa* and meditation; the pilgrimage and the *bhajan* of God should always be performed. Due to these purifications, this inner space is kept clear.

Člověk by měl neustále provádět posvátné koupele a modlitby/*sandhjá*¹⁴, *džapu* a meditaci, posvátné poutě a uctívání Boha (*bhadžan*). Díky těmto očistám je vnitřní prostor udržován čistý.

21. दृढ निश्चयो धरावा। संसार सुखाचा करावा।
वशिवजन उद्धरावा। संसरूगमात्रे ॥ २१ ॥
ḍṛḍha niścayo dharāvā | saṃsāra sukhācā karāvā |
viśvajana uddharāvā | saṃsargamātreṇi || 21 ||

When there is such unwavering dispassion then, this *samsar* can be joyfully performed.¹⁵ Simply by this association with dispassion, the mind that has created all these ‘many’ names and forms is lifted out to no-mind.

Je-li tu takováto neochvějná bezžádostivost, potom je možné plnit si své povinnosti v této *samsáře* s radostí.¹⁶ Pouhým spojením s bezžádostivostí je mysl, která vytvořila

¹³ The bath and *sandhya* are mental purification. Pilgrimage is to this ‘I am’. *bhajan* is remembering your Self in every action etc.

¹⁴ Koupel a *sandhjá* představují mentální očistu. Poutě je cestou k „já jsem“. *Bhadžan* znamená připomínat si naše Já při konání jakékoli činnosti atd.

¹⁵ *siddharameshwar maharaj*- The question was asked, “Is this worldly life an obstacle to that Ultimate Accomplishment?” The reply to those who have gained knowledge is; their Ultimate Accomplishment/*paramartha* cannot be hindered by this worldly life; they will find worldly life easy to perform and while doing that, they will be doing *paramartha*. But, if this cannot be done then promptly say, goodbye, to your worldly duties and accomplish your spiritual duties. That is more beneficial but you have to decide for yourself. Only you know your own capability.

¹⁶ *Siddharamēšvar Maharādž*: Vystala otázka, „Je tento světský život překážkou Konečnému Dosažení?“ Odpověď těm, kteří získali poznání, je tato – vaše Konečné Dosažení/*paramártha* nemůže být brzděno tímto světským životem; zjistíte, že váš světský život můžete prožívat zcela hladce, a přitom jít po cestě *paramárthy*. Pokud se to však nedaří, musíte neprodleně říci svým světským povinnostem sbohem a v první řadě si plnit

všechny tyto „mnohé“ formy a jména, pozvednuta do ne-mysli.

22. वरिक्तें असावें धीर। वरिक्तें असावें उदार।
वरिक्तें असावें तत्पर। नरूपणवर्षिई ॥ २२ ॥
viraktem asāveṁ dhīra | viraktem asāveṁ udāra |
viraktem asāveṁ tatpara | nirūpaṇaviṣāim || 22 ||

Through dispassion you should be patient. Through dispassion you should be open and generous. Through dispassion you should be absorbed in this formless discourse (*‘I am everywhere’*).

Díky odpoutanosti byste se měli stát trpělivými. Díky odpoutanosti byste měli být otevření a velkorysí. Díky odpoutanosti byste měli být ponořeni v této beztvare rozmluvě/*nirūpaně* (*„já jsem všude“*).

23. वरिक्तें सावध असावें। वरिक्तें शुद्ध मार्गें जावें।
वरिक्तें झज्जिोन उरवावें। सद्कीरतीसी ॥ २३ ॥
viraktem sāvadhā asāveṁ | viraktem śuddha mārgem jāveṁ |
viraktem jhijona uravāveṁ | sadkīrtīsī || 23 ||

Through dispassion you should be very alert and through dispassion you should follow the path of the pure. Through dispassion you should wear away this body so that you remain everywhere.

Díky odpoutanosti byste měli být velice bdělí a díky odpoutanosti byste měli jít po cestě čistoty. Díky odpoutanosti byste měli zahodit toto tělo, abyste mohli přebývat všude.

24. वरिक्तें वरिक्त धुंडावे। वरिक्तें साधु वोळखावे।
वरिक्तें मतिर करावे। संत योगी सज्जन ॥ २४ ॥
viraktem virakta dhunḍāve | viraktem sādhu volakhāve |
viraktem mitra karāve | saṁta yogī sajjana || 24 ||

By dispassion, dispassion should be searched out. By dispassion the *sadhu* should be recognized. And by dispassion you should be the friend of the Saint, *yogi* and ‘true man’/*sajjana*.

Pomocí odpoutanosti by měla být prozkoumána odpoutanost. Díky odpoutanosti by měl být poznán *sādhu*. A díky odpoutanosti byste se měli stát přáteli Světců, *jóginů* a „opravdových lidí“/*sadḥḍžana*.

25. वरिक्तें करावीं पुरश्चरणें। वरिक्तें फरिवीं तीरथाटणें।
वरिक्तें करावीं नानास्थानें। परम रमणीय ॥ २५ ॥
viraktem karāvīm puraścaraṇem | viraktem phirāvīm tīrthāṭaṇem |
viraktem karāvīm nānāsthāṇem | parama ramaṇīya || 25 ||

Through this dispassion there should be the repetition of the *mantra*, ‘I am He’. Through this dispassion you should turn inside on your pilgrimage. Through this dispassion the

své povinnosti duchovní! To je mnohem prospěšnější, ale rozhodnutí je na vás. Jenom vy jste schopní posoudit, zda na to máte.

place of the ‘many’ thoughts becomes the delight of the Supreme.

Odpoutanost by měla přinést opakování *mantry* „já jsem On“. Díky odpoutanosti byste se měli vydat na pouť do svého nitra. Díky odpoutanosti se místo „mnoha“ myšlenek stane blažeností Nejvyššího.

26. वरिक्तें उपाधी करावी। आणा उदासवृत्तानि संडावी।
दुराशा जडो नेदावी। कोणयेकवषिई ॥ २६ ॥
virakteṁ upādhī karāvī | āṇi udāsavṛtti na saṁḍāvī |
durāśā jaḍo nedāvī | koṇayekaviṣāim || 26 ||

This limiting concept (ie. “I am a body”) should have dispassion and you should not deviate from this *vritti* of detachment (‘I want to know nothing, yet still He is there’). Therefore false hope should be avoided by that One who is within everyone.

Tento omezující koncept (tedy „já jsem tělo“) by měl získat bezžádostivost a člověk by se neměl odchylovat od této *vritti* odpoutanosti („nechci znát nic, ale přesto On je tu“). A proto by se ono Jedno, které je v každém, mělo vyvarovat falešných nadějí.

27. वरिक्तें असावें अंतरनषिठ। वरिक्तें नसावें क्रियाभ्रष्ट।
वरिक्तें न व्हावें कनषिठ। पराधेनपणें ॥ २७ ॥
virakteṁ asāveṁ antaranṣiṭha | virakteṁ nasāveṁ kriyābhraṣṭa |
virakteṁ na vḥāveṁ kaniṣṭha | parādhenapaṇeṁ || 27 ||

Through dispassion there is single pointed attention upon this inner space. Through dispassion there is not the confusion of false actions and through dispassion one does not become small by depending on another.

Díky odpoutanosti je tu jednobodová pozornost zaměřená na náš vnitřní prostor. Díky odpoutanosti tu není zmatek chybných činů a díky odpoutanosti se člověk nesníží k tomu, aby byl závislý na druhých.

28. वरिक्तें समय जाणावा। वरिक्तें प्रसंग वोळखावा।
वरिक्त चतुर असावा। सर्वप्रकारें ॥ २८ ॥
virakteṁ samaya jāṇāvā | virakteṁ prasāṅga voḷakhāvā |
virakta catura asāvā | sarvaprakāreṁ || 28 ||

Through dispassion, time and occasion are understood (there is only now, this ever present moment); for through dispassion the connection of this ‘all’ is recognized. And then through dispassion the wise *purush* pervades this ‘all’ form.

Díky odpoutanosti je pochopen čas (je tu pouze teď, tento vždy přítomný okamžik), protože díky odpoutanosti je rozpoznáno spojení s tímto „vším“. A poté díky odpoutanosti začne tento moudrý *puruša* prostupovat celou formou tohoto „vše“.

29. वरिक्तें येकदेसी नसावें। वरिक्तें सर्व अभ्यासावें।
वरिक्तें अवघें जाणावें। ज्याचें त्यापरी ॥ २९ ॥
virakteṁ yekadesī nasāveṁ | virakteṁ sarva abhyāsāveṁ |
virakteṁ avagheṁ jāṇāveṁ | jyāceṁ tyāparī || 29 ||

Through dispassion limitation is destroyed when through dispassion this ‘all’ is studied. Through the dispassion of that *purush*, the ‘many’ things should be known as this ‘all’.

Prostřednictvím odpoutanosti je zničena omezenost, protože díky odpoutanosti je studováno toto „vše“. Díky odpoutanosti tohoto *puruši* by měla být „mnohost“ věcí poznána jakožto toto „vše“.

30. हरकिथा नरूपण। सगुणभजन ब्रह्मज्ञान।
पडिज्ञान तत्वज्ञान। सर्व जाणवें ॥ ३० ॥
harikathā nirūpaṇa | saguṇabhajana brahmajñāna |
piṇḍajñāna tatvajñāna | sarva jāṇāveṃ || 30 ||

Then this ‘story’ of *hari*, this *sagun bhajan*, that knowledge of *brahman*, the knowledge of the individual body and the knowledge of these gross elements should be known as this ‘all’.

Potom by měl člověk pochopit, že tento „příběh“ (*nirúpana*) *Hariho*, tento *saguna bhadžan*, toto poznání *brahman*, toto poznání individuálního těla a poznání hrubých elementů jsou tímto „vše“.

31. कर्ममार्ग उपासनामार्ग। ज्ञानमार्ग सिद्धांतमार्ग।
प्रवृत्तमिर्ग नवृत्तमिर्ग। सकळ जाणवें ॥ ३१ ॥
karmamārga upāsanāmārga | jñānamārga siddhāntamārga |
pravṛttimārga nivṛttimārga | sakāḷa jāṇāveṃ || 31 ||

Then the path of action, the path of worship, the path of knowledge, the path of *siddhant*, this path that leads to worldly concerns and that path beyond worldly concerns should be known as this ‘all’.

Potom by měl člověk pochopit, že tato cesta činů, cesta uctívání, cesta poznání, cesta *siddhanty*, cesta, která vede ke světským starostem i cesta, která vede za světské starosti, jsou tímto „vše“.

32. प्रेमळ स्थिती उदास स्थिती। योगस्थिती ध्यानस्थिती।
वदिह स्थिती सहज स्थिती। सकळ जाणवें ॥ ३२ ॥
premaḷa sthitiṭi udāsa sthitiṭi | yogasthitiṭi dhyānasthitiṭi |
videha sthitiṭi sahaja sthitiṭi | sakāḷa jāṇāveṃ || 32 ||

Then this state of divine love, that state of detached disregard, this state of union/*yoga*, this state of real meditation, that state of *videha*/without body and that natural state should be known as this ‘all’. (Now every concept, every path, everything that you have known up until now, should be left aside and through dispassion, you that *purush*, should witness this ‘all’)

Potom by měl člověk pochopit, že tento stav boží lásky, onen stav nezaujaté odpoutanosti, stav spojení/*jógy*, stav skutečné meditace, stav *vidéha*/bez těla i přirozený (*sahadža*) stav jsou tímto „vše“. (Takže bys měl každý koncept, každou cestu, vše, co jsi doposud poznal, opustit a prostřednictvím odpoutanosti bys jakožto *puruša* měl pozorovat toto „vše“.)

33. ध्वनी लक्ष मुद्रा आसने। मंत्र यंत्र वधी वधिने।
नाना मतांचें देखणें। पाहोन सांडावें ॥ ३३ ॥
dhvanī lakṣa mudrā āsanem | maṅtra yaṅtra vidhī vidhānem |
nānā matāṅcerṅ dekhaṅem | pāhona sāmḍāverṅ || 33 ||

There are the concentrations on various sounds and the concentrations on various positions and postures; there are *mantras*, rituals and their rules, as well as *yantra*/symbols; these ‘many’ treasures of the mind should be understood and now left aside.

Člověk se snaží koncentrovat na různé zvuky, cvičí rozličné *mudry* a *āsany*; recituje *mantry*, provádí rituály a vytváří *jantry*/symboly. Tyto „mnohé“ poklady mysli je dobré poznat, ale nyní je třeba je zahodit.

34. वरिक्ते असावे जगमतिर। वरिक्ते असावे स्वतंतर।
वरिक्ते असावे वचितिर। बहुगुणी ॥ ३४ ॥
virakṭem asāverṅ jagamitra | virakṭem asāverṅ svatantra |
virakṭem asāverṅ vicitra | bahuguṇī || 34 ||

Through dispassion one should be the friend of the world. Through dispassion one should be independent. Through dispassion one should be that pure *sattva guna* within these ‘many’ *gunas*.

Prostřednictvím odpoutanosti by měl být člověk přátelský ke světu. Prostřednictvím odpoutanosti by měl být člověk nezávislý. Prostřednictvím odpoutanosti by měl být člověk onou čistou *sattva gunou* mezi „mnoha“ *gunami*.

35. वरिक्ते असावे वरिक्ता। वरिक्ते असावे हरभक्ता।
वरिक्ते असावे नतियमुक्ता। अल्पितपणे ॥ ३५ ॥
virakṭem asāverṅ virakta | virakṭem asāverṅ haribhakta |
virakṭem asāverṅ nityamukta | aliptaṅem || 35 ||

Through dispassion one should be the dispassionate and through dispassion one should be a devotee of *hari*. Through dispassion one should be ever free, by remaining untouched.

Prostřednictvím odpoutanosti by měl být člověk odpoutaný a prostřednictvím odpoutanosti by měl být člověk oddaným *Haraho*. Prostřednictvím odpoutanosti by měl být člověk neustále volný a zůstat ničem nedotčený.

36. वरिक्ते शास्त्रे धांडोळावी। वरिक्ते मते वभिंडावी।
वरिक्ते मुमुक्षे लावावी। शुद्धमारगे ॥ ३६ ॥
virakṭem śāstreṅ dhāṅḍolāvī | virakṭem mateṅ vibhāṅḍāvī |
virakṭem mumukṣem lāvāvī | śuddhamārgem || 36 ||

Through dispassion one should churn the *śastras* until their essence is understood (*neti, neti*); through dispassion one should conquer all the opinions and through dispassion an aspirant should be established within this pure path (*ie. beyond opinions etc.*).

Prostřednictvím odpoutanosti by měl člověk studovat *śāstry* tak dlouho, dokud nepochopí jejich podstatu (*neti, neti*). Prostřednictvím odpoutanosti by měl člověk zvítězit

nad všemi názory a domněnkami a prostřednictvím odpoutanosti by se měl hledající (*mumukšu*) ustálit na této čiré cestě (tedy za všemi domněnkami a koncepty).

37. वरिक्तें शुद्धमार्ग सांगावा। वरिक्तें संशय छेदावा।
वरिक्तें आपला म्हणावा। विश्वजन॥ ३७॥
viraktem śuddhamārga sāṅgāvā | viraktem saṁśaya chedāvā |
viraktem āpalā mhaṇāvā | viśvajana || 37 ||

Through dispassion this pure path of ‘I am’ becomes that thoughtless destination. Through dispassion this doubt of *mula maya* is removed and through dispassion you call this world of the ‘many’, your world (*‘Myself is everywhere’*).

Díky odpoutanosti se tato čirá cesta „já jsem“ stane oním bez-myšlenkovitým cílem. Díky odpoutanosti je odstraněna tato pochybnost *mūla māji* a díky odpoutanosti můžete nazývat tento svět „mnohého“ svým světem („já jsem všude“).

38. वरिक्तें नदिक वंदावें। वरिक्तें साधक बोधावे।
वरिक्तें बद्ध चेववावे-। मुमुक्षनरूपणें॥ ३८॥
viraktem nādikā vāṅdāvēṁ | viraktem sādḥaka bodhāve |
viraktem baddha cevavāve- | mumukṣanirūpaṇeṁ || 38 ||

Through dispassion you bow down to even those who reproach you; through dispassion the *sadhak* (3rd type)¹ understands and through dispassion the bonded (*baddha 1st type*) is inspired and makes this discourse of the aspirant (*mumukshu 2nd type*).

Díky odpoutanosti se pokloníte i tomu, kdo vás haní, díky odpoutanosti *sādḥaka* (3. stupeň hledajícího) dojde k pochopení a díky odpoutanosti je spoutaný (*baddha – 1. stupeň hledajícího*) podnícen k tomu, aby se stal *mumukšou* (2. stupeň hledajícího) a účastnil se této rozpravy (*nirūpany*).

39. वरिक्तें उत्तम गुण घ्यावे। वरिक्तें अवगुण त्यागावे।
नाना अपाय भंगावे। वविकबळें॥ ३९॥
viraktem uttama guṇa ghyāve | viraktem avaguṇa tyāgāve |
nānā apāya bhāṅgāve | vīvekabaḷeṁ || 39 ||

Through dispassion the superior *guna* (ie. pure *sattva*) is accepted and through dispassion the wrong *gunas* (*gunas mixed together*) are dropped. Through this powerful *vivek* the ‘many’ thoughts should be completely destroyed.

Díky odpoutanosti je přijata nejvyšší *guna* (tedy čirá *sattva*) a díky odpoutanosti jsou odhozeny špatné *guny* (*guny vzniklé vzájemným smísením*). Díky této mocné *vivéce* by měly být zničeny „mnohé“ myšlenky.

40. ऐसीं हे उत्तम लक्षणें। ऐकावीं येकाग्र मनें।
याचा अव्हेर न करणें। वरिक्त पुरुषें॥ ४०॥
aisīṁ he uttama lakṣaṇeṁ | aikāvīṁ yekāgra maneṁ |
yācā avhera na karaṇeṁ | virakta puruṣeṁ || 40 ||

Such is the attention of that attentionless, thoughtless and best; but this ‘all’ has to be listened to with a single-pointed mind and that dispassionate *purush* should never

neglect this ‘I am’ (*prakṛuti*).

Taková je pozornost (*lakṣana*) toho, co je za pozorností, je bez-myšlenkovité a nejlepší; ale tomuto „vše“ musí být nasloucháno s jednobodovou myslí a tento odpoutaný *puruṣa* by neměl nikdy zanedbávat „já jsem“ (*prakṛuti*).

41. इतुकें बोललिनं स्वभावे। त्यांत मानेल तितुकें घ्यावे।
श्रोतीं उदास न करावे। बहु बोललिनं महणौनी ॥ ४१ ॥
itukem bolilem svabhāveṁ | tyānta mānela titukem ghyāveṁ |
śrotīm udāsa na karāveṁ | bahu bolilem mhaṇaunī || 41 ||

This spontaneous ‘speech’ of the ‘all’ is to be valued and accepted. The true listener (one who listens to this silently spoken ‘I am’) should not get disheartened and these ‘many’ saying should be this ‘speech’ of the ‘all’ (the mind should first establish the *sagun* ‘I am all’).

Je třeba přijímat tuto spontánní „řeč“ onoho „vše“ a vážit si jí. Opravdový posluchač (ten, který naslouchá tiché řeči „já jsem“) by neměl ztrácet odvalu a tato „mnohá“ slova by měla být „řečí“ onoho „vše“ (mysl by se měla nejprve ustálit *sagunu* „já jsem vše“.)

42. परंतु लक्षणं ने घेतां। अवलक्षणं बाष्कळता।
तेणें त्यास पढतमूरखता। येवों पाहे ॥ ४२ ॥
paraṁtu lakṣaṇeṁ ne ghetāṁ | avalakṣaṇeṁ bāṣkaḷatā |
teṇeṁ tyāsa paḍhatamūrkhata | yevom pāhe || 42 ||

However, if you do not abide by this attention, then you will appear ridiculous because of your bad *attention. And then though being the Reality, that *atma* will become a knowledgeable fool. *(“I am so and so and I so many good and bad things etc.”)

Nicméně, pokud nerespektujete/nedodržujete tuto pozornost, tak působíte směšně kvůli své špatné pozornosti (tj. myslíte si „já jsem takový a takový a dělám tak mnoho dobrých a špatných věcí“ atd.) A tak se z tohoto *Ātma*, přestože je onou Skutečností, stává učený hlupák.

43. त्या पढतमूरखाचें लक्षण। पुढलि समासीं नरूपण।
बोललिनं असे सावधान-। हौउन आइका ॥ ४३ ॥
tyā paḍhatamūrkhācēṁ lakṣaṇa | puḍhile samāsīṁ nirūpaṇa |
bolileṁ ase sāvadhāna- | hoūna āikā || 43 ||

If that *atma* has the attention of a knowledgeable fool then, ahead there should be this *sagun* discourse that is within this collection of words. Therefore place your alertness on this ‘speech’ and listen carefully.

Má-li toto *Ātma* pozornost učeného hlupáka, potom musí následovat tato *saguna* rozprava/*nirupana* (viz následující kapitola), která je součástí této kompozice slov. A proto zaměřte svou koncentraci na tuto „řeč“ a pozorně naslouchejte.

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे
वरिक्तलक्षणनाम समास नववा ॥ ९ ॥ २.९

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
viraktalakṣaṇanāma samāsa navavā || 9 || 2.9

Tímto končí 9.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Pozornost odpoutaného (virakta lakšana)“.

Překlad z angličtiny – Martin Vinkler 2017

2.10 Promluva o učených hlupácích

समास दहावा : पढतमूर्ख लक्षण

samāsa dahāvā : paḍhatamurkha lakṣaṇa

The Discourse of the Knowledgeable Fool

maharaj- a knowledgeable fool is one who has come to the Master but does not change.

Maharādž: učený hlupák je ten, kdo potká Učitele, ale nedojde u něj k žádné proměně.

|| Śrī Rām ||

1. मागां सांगतिर्लीं लक्षणें। मूर्खांआंगी चातुर्य बाणे।
आतां ऐका शाहाणे-। असोनि मूर्ख ॥ १ ॥

*māgām sāṅgitalīm lakṣaṇeṁ | mūrkhāāṅgī cāturya bāṇe |
ātām aikā śāhāṇe- | asoni mūrkhā || 1 ||*

Previous to this attention ‘I am’, there is the understanding, I do not exist. This is understood within the ‘all’ body of the fool when cleverness is imbibed (however though being this ‘all’ body, the fool does not seek to understand this ‘all’ body/knowledge and of their own accord, remain attached to the gross body). Therefore now, the fool* should listen with wisdom. *(One who is ignorant of who they truly are)

Před touto pozorností „já jsem“ je zde pochopení „já neexistuji“. Toto je pochopeno uvnitř těla „vše“ hlupáka, když nabude znalosti (ačkoliv je tělem „vše“, nesnaží se hlupák toto tělo „vše“/poznání pochopit a tak zůstává dobrovolně připoután k hrubému tělu.) Proto by měl nyní hlupák* moudře naslouchat. *(Ten, kdo neví, kdo skutečně je.)

2. तया नांव पढतमूर्ख। श्रोतीं न मनावें दुःख।
अवगुण त्यागतिं सुख-। प्राप्त होये ॥ २ ॥

*tayā nāmva paḍhatamūrkhā | śrotīm na manāveṁ duḥkha |
avagaṇa tyāgitīm sukha- | prāpta hoye || 2 ||*

To that Reality there has come this ‘I am’ understanding and afterwards there is the *knowledgeable fool. But the true listener should give no regard to bodily sufferings (the one who understands, these sufferings are not mine, they have been created by body consciousness, is not a fool. The knowledgeable fool gives up this ‘I am’ understanding

and taking himself to be the body, has become a slave to its demands). But if you give up these wrong *gunas* then, happiness is attained (the mixed *gunas* of knowledge and ignorance bring body consciousness, pleasure and pain). *(The knowledgeable fool is satisfied to understand intellectually this ‘I am’ but does not seek to be it)

Této Skutečnosti se přihodilo pochopení „já jsem“ a poté je zde *učený hlupák. Avšak pravý posluchač by neměl věnovat žádnou pozornost tělesnému utrpení (ten, kdo chápe, že utrpení, které bylo vytvořeno tělesným vědomím, není jeho, není hlupákem. Učení hlupáci se vzdají tohoto pochopení „já jsem“ a považují se za tělo, stanou se otroky svých tužeb). Když se ale těchto špatných *gun* vzdáte, pak je dosaženo štěstí (směsice *gun* poznání a nevědomosti přináší tělesné vědomí, potěšení a bolest). *(Učený hlupák je spokojený s intelektuálním pochopením „já jsem“ a nesnaží se jím být.)

3. बहुश्रुत आणवित्पन्न। प्रांजळ बोले ब्रह्मज्ञान।
दुराशा आण अभिमान। धरी तो येक पढतमूरख ॥ ३ ॥
bahuśruta āṇi vitpanna | prāñjāḷa bole brahmajñāna |
durāśā āṇi abhimāna | dharī to yeka paḍhatamūrkhā || 3 ||

You may listen to the ‘many’ *shasthras* and be very knowledgeable; you may even be able to clearly ‘speak’ on the knowledge of *brahman* (you may even have had direct experience of this ‘I am’); but if you retain false hope and pride then, that One *purush* has become a knowledgeable fool (hope and pride brings one back into the small mind).

Můžete naslouchat „mnohým“ *śāstrām* a být zcela znalí; dokonce můžete být schopni „hovořit“ zřetelně o poznání *brahman* (můžete mít i přímou zkušenost tohoto „já jsem“); avšak držíte-li si falešné naděje a pýchu, pak se tento Jeden jediný *puruša* stane učeným hlupákem (naděje a pýcha navrací člověka zpět do nízké mysli).

4. मुक्तकरिया प्रतपिदी। सगुणभक्ति उच्छेदी।
स्वधर्म आण साधन नदी। तो येक पढतमूरख ॥ ४ ॥
muktakriyā pratipādī | saguṇabhakti uchedī |
svadharmā āṇi sādhanā nīndī | to yeka paḍhatamūrkhā || 4 ||

If you try to explain this liberated action of ‘I am’ then while explaining, you will demolish your devotion to this ‘I am’; when you expound upon your *svadharmā* then you are, in truth, censuring this *sādhanā* of ‘I am’; and that One is a knowledgeable fool (if you have only intellectual understanding or think ‘I have experienced something that is worth explaining’ then, you are destroying this ‘I am’ feeling; it is essential to maintain this *sādhanā* of ‘I am’ if one is to go beyond *sādhanā* and be in one’s Self).

Snažíte-li se vysvětlit spontánní činnost tohoto „já jsem“, pak během vysvětlování zničíte svou oddanost k tomuto „já jsem“; když vysvětlujete/objasňujete svou *svadharmu*, pak ve skutečnosti kritizujete tuto *sādhanu* „já jsem“ a tento Jeden jediný je pak učeným hlupákem (jestliže máte pouze intelektuální pochopení anebo si myslíte, že jste prožili něco, co je hodno vysvětlit, pak ničíte tento pocit „já jsem“. Pokud se chcete dostat za/před *sādhanu* a být svým pravým Já, je nezbytné, abyste udržovali tuto *sādhanu* „já jsem“.)

5. आपलेन ज्ञातेपणें। सकळांस शब्द ठेवणें।
प्राणीमातराचें पाहे उणें। तो येक पढतमूरख ॥ ५ ॥

*āpalena jñātepaṇem | sakalāmsa śabda tvevaṇem |
prāṇīmātrāceṇ pāhe uṇem | to yeka paḍhatamūrkhā || 5 ||*

If you bestow Knower-ship upon yourself ('I have understood', then one has not understood); or if you bestow this 'word' upon this 'all' (going to the Master you learn 'I am knowledge' and then with practice you gain this experience. No one but yourself can bestow this upon you)¹⁷ and then leave this understanding and takes yourself to be a body within the *prana, then that One is a knowledgeable fool. *(When you take yourself to a lowly *jīva* in the *prana*/breath then this 'all' understanding (ie. this breath inside and this moving wind outside are the same) gets drowned in the 'many' thoughts; but when this 'all' understanding comes then, this gross body merges in the universal body and the *prana* inside merges in this 'all' pervading wind)

Když si sami udělíte statut znalého („já jsem pochopil“, pak jste nepochopili); nebo pokud uvalíte toto „slovo“ na toto „vše“ (když jdete k Mistrovi, naučíte se „poznání já jsem“ a pak díky praxi nabudete zkušenost. Nikdo jiný, než vy sami vám ji nemůžete udělit)¹⁸ a poté toto pochopení zanecháte a přijmete sebe sama za tělo uvnitř *prány, pak je Jedno jediné učeným hlupákem. *(Když se považujete za nízkého *džīvu* v *práně*/dechu, pak je toto pochopení „vše“ (tj. tento dech uvnitř a tento hýbající se vítr vně jsou jedno a totéž) ponořeno do „mnohých“ myšlenek. Když však přijde pochopení „vše“, toto hrubé tělo splyne s universálním tělem a *prána* uvnitř s tímto „vše“-prostupujícím větrem).

6. शषियास अवज्ञा घडे। कां तो संकटीं पडे।
जयाचेनी शिबुदें मन मोडे। तो येक पढतमूरख ॥ ६ ॥
*śiṣyāsa avajñā ghaḍe | kāṁ to saṅkaṭīṁ paḍe |
jayāceni śabdeṁ mana moḍe | to yeka paḍhatamūrkhā || 6 ||*

If your *shishya* (your disciple ie. the mind) is treated with contempt then, that *atma* falls into great troubles; for then the mind breaks this 'word' of *mula maya* and that One becomes a knowledgeable fool. (The mind has the capacity to reveal this knowledge but we use it only to gain the knowledge of worldly things. This is treating it with contempt. But if the mind understands 'Ah! I have been my own worst enemy; I was this 'word' all along but I ran after the pleasures and got pain,' then he will run there for refuge)¹⁹

¹⁷ *siddharameshwar maharaj*- Be God and revel in His Godliness. To say "God is somebody else," is wrong. Do not ever think that somebody else will make you *brahman*. If God was given His Godliness by someone else, then the giver of that Godliness would have been greater. One has become a *jīva* by one's own wish, and by one's own wish only, one has to become *śhiva*. In short, the matter of you becoming God is in your own hands.

¹⁸ *Siddharamēśhvar Maharādž*: *Budte Bohem a libujte si v Božství. Říkat „Bůh je někdo jiný (ode mne oddělený)“ je chybné. Nikdy si nemyslete, že někdo jiný z vás učiní Brahman. Kdyby Bůh obdržel Božství od někoho dalšího, pak by dárce Božství byl větší než samotný Bůh. Člověk se stal džívou (jedincem) na základě své vlastní touhy a Šívou (univerzálním) se stane také díky svému přání. Stručně řečeno, stát se Bohem leží ve vašich rukou.*

¹⁹ *ranjīt maharaj*- make your mind your best friend; *nisargadatta maharaj*- there is no separation between two genuine friends. They know the needs of each other without speaking, they spontaneously care for each other. You should develop a deep friendship with that knowledge/consciousness. Not in the attitude of praying for favours but as a friend seeking a friend. Be with the knowledge 'I am', the source of sentience, the beingness itself.

Je-li s vaším *śiśjou* (vaším žákem, což je mysl) zacházeno s opovržením, pak se *Átma* ocitá ve velkých problémech; protože mysl zničí toto „slovo“ *mula máji* a toto Jedno jediné se stane učeným hlupákem. (Mysl má schopnost vyjevit toto poznání, ale my ji využíváme jen k nabytí poznání světských věcí. To znamená, že s ní zacházíme s opovržením. Pokud však vaše mysl pochopí „Ó! Já jsem byl svým největším nepřítelem; Já jsem byl po celou dobu tímto „slovem“, hnal jsem se za potěšeními, ale dostávalo se mi bolesti“, pak u ní najdete útočiště.)²⁰

7. रजोगुणी तमोगुणी। कपटी कुटिलि अंतःकर्णी।
वैभव देखोन वाखाणी। तो येक पढतमूरख ॥ ७ ॥
rajogunī tamogunī | kapaṭī kuṭīla antaḥkarṇī |
vaibhava dekhona vākhāṇī | to yeka paḍhatamūrkhā || 7 ||

If you remain in *rajo guna* and *tamo guna* then, there is a fraudulent and crooked mind within this inner-faculty of knowing (*sattva guna*); and even if the grandeur and glory of this ‘all’ is understood and then you are full of its praise (you feel this is something I must share with others, then you fall down into the body and can only praise that which you have lost), then that One is a knowledgeable fool.

Setríváte-li v *radžas guně* a *tamas guně*, potom je ve vnitřní schopnosti vědění (tj. v *sattva guně*) přítomna podvodná a zvrácená mysl; pak i když je pochopena vznešenost a velkolepost tohoto „vše“ (cítíte, že máte něco, s čím se nutně musíte podělit s ostatními, pak spadnete zpět do těla a můžete velebit (pouze) to, co jste ztratili), toto Jedno jediné je učeným hlupákem.

8. समूळ ग्रंथ पाहलियावणि। उगाच ठेवी जो दूषण।
गुण सांगतां अवगुण-। पाहे तो येक पढतमूरख ॥ ८ ॥
samūla grāṁtha pāhilyāvīṇa | ugāca ṭhēvī jo dūṣaṇa |
guṇa sāṁgatāṁ avagaṇa- | pāhe to yeka paḍhatamūrkhā || 8 ||

Without understanding the real source of the scripture, that *purush* will find fault with that ‘still and silent’ source. Then though that superior and pure *guna* is ever present, he sees with the wrong *gunas* and is a knowledgeable fool. (That Reality is the source of the scriptures and our ‘many’ words)

Bez pochopení skutečného zdroje písem bude *puruša* neustále vinit tento „nehybný a tichý“ zdroj. Pak třebaže je vyšší a ryzí *sattva guna* vždy přítomná, dotyčný nahlíží se špatnými *gunami* a je učeným hlupákem. (To tato Skutečnost je zdrojem písem a našich „mnohých“ slov.)

9. लक्षणें ऐकोन मानी वीट। मतसरें करी खटपट।
नीतनियाय उद्धट। तो येक पढतमूरख ॥ ९ ॥
lakṣaṇeṇ aikona mānī vīṭa | matsareṇ karī khaṭapaṭa |
nītinyāya uddhaṭa | to yeka paḍhatamūrkhā || 9 ||

²⁰ *Ranžit Maharádž*: Učiňte z mysli svého nejlepšího přítele. *Nisargadatta Maharádž*: Mezi dvěma skutečnými přáteli neexistuje oddělenost. Znají potřeby jeden druhého, aniž by o nich mluvili. Spontánně se starají jeden o druhého. Měli byste rozvinout hluboké přátelství s tímto poznáním/vědomím. Ne ve smyslu prosby o přízeň, ale jako když přítel hledá přítele. Přebývejte s poznáním „já jsem“, zdrojem vnímání, samotným pocitem bytí.

If there is this attention to listening and then regard is given to the ‘dishonourable’ body; if due to envy, one quarrels or one’s ears disregard justice (*‘I am Eternal’*), then that One is a knowledgeable fool.

Je-li pozornost věnována naslouchání, ale pak je vzdáván hold tomuto „potupnému“ tělu; pokud se kvůli závisti člověk hádá či ignoruje spravedlnost („*Já jsem Věčný*“), pak toto Jedno jediné je učeným hlupákem.

10. जाणपणें भरीं भरे। आला क्रोध नावरे।

क्रिया शब्दास अंतरे। तो येक पढतमूरख ॥ १० ॥

jāṇapaṇeṁ bhariṁ bhare | ālā krodha nāvare |

kriyā śabdāsa aṁtare | to yeka paḍhatamūrkhā || 10 ||

If by means of this knowingness, you run after the objects of the world then, anger will surely come and you will not be able to control it (*anger is the result of desire ie. when that desire is not fulfilled*); then your actions cannot be regarded as this ‘all’/knowledge and that One is a knowledgeable fool (*though the base is knowingness, still that is given up for body consciousness; then upon this natural action of knowingness there comes the thoughts, “I need this or that”*).

Když se pomocí tohoto vědění ženete za objekty světa, zajisté se dostaví hněv a vy jej nebudete schopni ovládat (*hněv je výsledkem touhy, tj. když není touha naplněna*); pak nemohou být vaše činnosti považovány za toto „vše“/poznání a Jedno jediné je učeným hlupákem (*třebaže je vědění základnou, přesto se vzdá tělesnému vědomí; pak okamžitě po přirozené/spontánní činnosti vědění přicházejí myšlenky, „potřebuji to či ono“*).

11. वक्ता अधकिरेवीण। वगृत्तृत्वाचा करी सीण।

वचन जयाचें कठीण। तो येक पढतमूरख ॥ ११ ॥

vaktā adhikāreṁvīṇa | vāgṛtṛtvācā karī sīṇa |

vacana jayāceṁ kaṭhīṇa | to yeka paḍhatamūrkhā || 11 ||

When that ‘speaker’ has no authority and he makes a lot of effort to be that effortless ‘speaker’ (*you are that puruṣh but if you try to be that puruṣh then you become something else*); when this ‘speech’ of that *puruṣh* is harsh and gross, then that One is a knowledgeable fool.

Když nemá „řečník“ žádnou autoritu a vynakládá příliš úsilí na to, aby byl „řečníkem“ bez úsilí (*vy jste tímto puruṣou, ale pokud se jím snažíte být, stanete se něčím jiným*); když je tato „řeč“ *puruṣi* drsná a neomalená, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

12. श्रोता बहुश्रुतपणें। वक्तयास आणी उणें।

वाचाळपणाचेनगुणें। तो येक पढतमूरख ॥ १२ ॥

śrotā bahūśrutapaṇeṁ | vaktayāsa aṇī uṇeṁ |

vācālapaṇāceni guṇeṁ | to yeka paḍhatamūrkhā || 12 ||

When this listener listens to the ‘many’ thoughts then, he brings these faults to that ‘speaker’ (*ie. the puruṣh who knows this ‘speech’ ‘I am’ becomes a jīva*); when one is talkative due to these mixed *gunas* then, that One is a knowledgeable fool.

Když tento posluchač naslouchá „mnoha“ myšlenkám, pak přivodí „řečníkovi“ tyto

chyby (tj. *puruša*, který zná tuto „řeč já jsem“, se stane *džívou*); když je člověk kvůli směsici *gun* ukecaný, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

13. दोष ठेवी पुढलिंसी। तेंचिस्वयें आपणापासीं।
 ऐसैं कळेना जयासी। तो येक पढतमूरख ॥ १३ ॥
doṣa ṭheṅvī puḍhilaṅsī | teṅci svayem āpaṅāpāsīṁ |
aiseṅ kaḷenā jayāsī | to yeka paḍhatamūrkhā || 13 ||

When blame is placed upon *another then, it is that Reality that is being blamed by you (when there is only yourself in the world then, where is the other?); then that *mula maya* has not been understood and that One is a knowledgeable fool. *(*maharaj*- if something gets stolen from you, understand it has only gone from this trouser pocket to my other trouser pocket)

Když je svalována vina na *druhého, pak je to Skutečnost, kterou obviňujete (jste-li ve světě jen vy sami, kde je pak někdo druhý?); pak nebyla *múla mája* pochopena a Jedno jediné je učeným hlupákem. *(*Maharádž*: Když vám někdo něco ukradne, chápejte to tak, že to jen přešlo z jedné kapsy do té druhé).

14. अभ्यासाचेनि गुणें। सकळ वदिया जाणे।
 जनास नविऊं नेणें। तो येक पढतमूरख ॥ १४ ॥
abhyāsāceni guṇem | sakāḷa vadyā jāṇe |
janāsa nivaūṁ neṅem | to yeka paḍhatamūrkhā || 14 ||

If by study, (churning over the Master's words) the *sattva guna* has been understood and you know this 'all'; and if still you do not know how to calm the 'many' thoughts then, that One is a knowledgeable fool (this understanding of the 'all' is the calming of the mind; and if you do not use this understanding to silence the restless mind then you are a knowledgeable fool)

Jestliže byla díky studiu (přemítání nad učením Mistra) pochopena *sattva guna* a vy nyní znáte toto „vše“; a přesto pořád nevíte, jak utišit „mnoho“ myšlenek, pak je Jedno jediné učeným hlupákem (toto pochopení „vše“ je ztišením mysli a pokud ho nepoužíváte k ztišení neklidné mysli, pak jste učeným hlupákem)

15. हस्त बांधीजे ऊर्णतंतें। लोभें मृत्यु भरमरातें।
 ऐसा जो प्रपंची गुंते। तो येक पढतमूरख ॥ १५ ॥
hasta bāndhīje ūṛṇatarāṅteṅ | lobheṅ mṛtya bhramarāteṅ |
aisā jo prapaṅcī guṅte | to yeka paḍhatamūrkhā || 15 ||

The elephant, due to its desire for a female, gets caught and is then bound by the fine threads of wool that have been woven together; and the black-bee, due to its intense fondness for the perfume of the lotus flower, dies when the flower closes around it at night.²¹ In the same way, when that witness *purush* is entangled within this worldly existence, then that One is a knowledgeable fool.

Slon je kvůli své touze po samici chycen a svázán silnými provazy; včela pro svou

²¹Though this bee has the power to burrow into a tree still, it does not use that power to escape the lotus as it is enchanted by its smell.

nesmírnou lásku k vůni lotosu umírá sevřena, když se v noci květ zavře.²² Stejně tak, když je pozorující *puruša* vtažen do světské existence, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

16. स्त्रियिंचा संग धरी। स्त्रियांसी नरूपण करी।
 नदिय वसतु आंगिकारी। तो येक पढतमूरख ॥ १६ ॥
striyañcā saṅga dharī | striyāñsī nirūpaṇa karī |
nindya vastu āṅgikārī | to yeka paḍhatamūrkhā || 16 ||

Even when that witnessing *purush* keeps the company of this woman called *prakṛti* then, He sees her and forgets Himself; but when that *purush* accepts the forbidden (ie. *body consciousness*) as his wife and talks intimately with her, then that One is a knowledgeable fool.

Dokonce když se pozorující *puruša* drží ve společnosti této ženy zvané *prakṛti*, hledí na ni a zapomene na Sebe sama; když však *puruša* přijme to zakázané (tj. *tělesné vědomí*) za svou choť a důvěrně s ní rozmlouvá, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

17. जेणें उणीव ये आंगासी। तेचि दृढ धरी मानसीं।
 देहबुद्धिजियापासीं। तो येक पढतमूरख ॥ १७ ॥
jēṇeṁ uṇīva ye āṅgāsī | teñci dṛḍha dharī mānasīñ |
dehabuddhi jayāpāsīñ | to yeka paḍhatamūrkhā || 17 ||

When lowly body consciousness comes to this ‘all’ body then, that Reality becomes a body only and holds that firmly in the mind. Then body consciousness is with this *mūla māya* and that One *atma* is a knowledgeable fool.

Když vejde nízké tělesné vědomí do tohoto „vše“, Skutečnost se stane pouhým tělem a toto přesvědčení si pevně drží v mysli. Pak je tělesné vědomí s touto *mūla mājou* a toto Jediné *Átma* je učeným hlupákem.

18. सांडूनयिं शरीपती। जो करी नरसतुती।
 कां दृष्टी पडलियांची कीर्ती-। वर्णी तो येक पढतमूरख ॥ १८ ॥
sāṅḍūnyāñ śrīpatī | jo karī narastutī |
kāñ dṛṣṭī paḍliyañcī kīrtī- | varñī to yeka paḍhatamūrkhā || 18 ||

If leaving aside *shripati* (*vishnu-knowing*), that *purush* praises some man; or if that praises something that falls within its vision, then that One is a knowledgeable fool. (*maharaj- say everything is so, so; don't take the touch*)

Pokud *puruša* nechá stranou *śrīpati* (*čiré vědění, tj. višnu*), pak velebí nějakou lidskou bytost; nebo pokud chvalořečí něco, co upadlo do své představy/vize, pak je Jedno jediné učeným hlupákem. (*Maharádž: říkejte, že vše je takové, jaké je; nenechte se tím stáhnout.*)

19. वर्णी स्त्रियांचे आवेव। नाना नाटकें हावभाव।
 देवा वसिरे जो मानव। तो येक पढतमूरख ॥ १९ ॥
varñī striyāñce āveva | nānā nāṭakerñ hāvabhāva |

²²Třebaže má tato včela schopnost zavrtat se do stromu, nepoužije tuto sílu k tomu, aby unikla z lotosu, protože je omámena jeho vůní.

devā visare jo mānava | to yeka paḍhatamūrkhā || 19 ||

When that *purush* praises these parts of this ‘woman’ (when we make this *prakṛti*, that is worth praising, into the ‘many’ objects and praise them) and when that praises the false actions and feint passions of the ‘many’ then, that *purush* forgets God (ie. Himself) and becomes a man, and is a knowledgeable fool.

Když *puruša* opěvuje tyto části této „ženy“ (když proměníme *prakṛti*, která je hodna uctívání, v „mnohé“ objekty a uctíváme je) a když velebí falešné činnosti a lstivé vášně „mnohosti“, pak *puruša* zapomíná na Boha (tj. na Sebe sama) a stává se člověkem/lidskou bytostí a je učeným hlupákem.

20. भरोन वैभवाचे भरीं। जीवमात्रास तुछ्य करी।

पाषांडमत थावरी। तो येक पढतमूरख ॥ २० ॥

bharona vaibhavāce bhariṁ | jīvamātrāsa tuchya karī |
pāṣāṅdamata thāvarī | to yeka paḍhatamūrkhā || 20 ||

When one shows contempt to these *jīvas* that are completely full of *splendour (‘I am’); when one causes the rise of false doctrines then, that One is a knowledgeable fool. *(The *jīvas* is completely full of *shiva*; the ‘many’ are that One only)

Když člověk opovrhne těmito *džívvy*, kteří jsou zcela plní *lesku/nádhery („já jsem“); když zapříčiní vznik falešných doktrín, pak je Jedno jediné učeným hlupákem. *(*džíva* je naprosto plný *šivy*, „mnohost“ je nic než Jedno).

21. वतिपन्न आणी वीतरागी। ब्रह्मज्ञानी माहायोगी।

भवषिय सांगों लागे जगीं। तो येक पढतमूरख ॥ २१ ॥

vitpanna āṇī vītarāgī | brahmajñānī māhāyogī |
bhaviṣya sāṅgōṁ lāge jagīṁ | to yeka paḍhatamūrkhā || 21 ||

Though being a Knower of the *shasthras* and indifferent to sensory pleasure; though being a Knower of *brahman* and a great *yogi*; if that thoughtless Self talks of a future in this world, then that One is a knowledgeable fool (though being beyond past, present and future, that holds hopes for a future).

Třebaže jste Znalcem *śāster* a jste lhostejný k smyslovým radostem; třebaže jste Znalcem *brahman* a jste velkým *jogínem*; pokud však vaše bez-myšlenkovité Já hovoří o budoucnosti v tomto světě, pak je toto Jedno jediné učeným hlupákem (protože vy jste mimo minulost, přítomnost a budoucnost, která udržuje budoucí naděje).

22. श्रवण होतां अभ्यांतरिं। गुणदोषाची चाळणा करी।

परभूषणें मतसरी। तो येक पढतमूरख ॥ २२ ॥

śravaṇa hotāṁ abhyāntarīṁ | guṇadoṣācī cāḷaṇā karī |
parabhūṣaṇeṁ matsarī | to yeka paḍhatamūrkhā || 22 ||

When there is this *shravan* (ie. pure *sattwa guna*) within and then one turns and searches through these inferior *gunas*; when one is envious of the trinkets of the mind then, that One is a knowledgeable fool. (*maharaj*- what care has a dog for a one hundred dollar note? He wants only a bone....These are all your concepts)

Když je zde uvnitř toto naslouchání/*śravaṇa* (tj. ryzí *sattva guṇa*) a vy se pak obrátíte a hledáte prostřednictvím těchto nižších *guṇ*; když závidíte laciné cetky mysli, pak je Jedno jediné učeným hlupákem. (*Maharādž*: Jakou pozornost věnuje pes šeku na sto dolarů? On chce jenom kost... Toto vše jsou vaše koncepty.)

23. नाहीं भक्तीचें साधन। नाहीं वैराग्य ना भजन।
 क्वयिवणि ब्रह्मज्ञान-। बोले तो येक पढतमूरख ॥ २३ ॥
nāhīm bhakticeṁ sādhana | nāhīm vairāgya nā bhajana |
kriyeviṇa brahmajñāna- | bole to yeka paḍhatamūrkhā || 23 ||

When that has no *sādhana* of devotion, no *vairāgya* and no *bhajan* then, that knowledge of *brahman* and this ‘speech’ is devoid of proper action and that One is a knowledgeable fool. (Then, ‘He does everything’ has become “I am doing everything”)

Není-li zde *sādhana* uctívání, žádná *vajragya*/zřeknutí se a žádný *bhadžan*, pak toto poznání *brahman* a tato „řeč“ postrádají náležitou činnost a toto Jedno jediné je učeným hlupákem. (Pak „On dělá vše“ se stane „já dělám „vše“.)

24. न मनी तीर्थ न मनी क्षेत्र। न मनी वेद न मनी शास्त्र।
 पवत्रिकुर्ळी जो अपवत्रि। तो येक पढतमूरख ॥ २४ ॥
na manī tīrtha na manī kṣetra | na manī veda na manī śāstra |
pavitrakuṛḷī jo apavitra | to yeka paḍhatamūrkhā || 24 ||

When one does not make this pilgrimage within the mind and when one does not go to this holy place within the mind; when in the mind, there is no *vedas* (knowing) and no *shasthras* (*neti, neti*); when being that witness *purush* from the purest of families, one becomes impure then, that One is a knowledgeable fool.

Když se nevydáváte na poutě do své mysli a když nenavštěvujete toto posvátné místo uvnitř mysli; když nejsou v mysli žádné *védy* (vědění) a žádné *śāstry* (*neti, neti*), když třebaže jste pozorujícím *purušou* z těch nejčistokrevnějších rodů, ale stanete se nečistým, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

25. आदर देखोनामिन धरी। कीरतीवणि सतुती करी।
 सर्वेचिनिदी अनादरी। तो येक पढतमूरख ॥ २५ ॥
ādara dekhoni manā dharī | kīrtīviṇa stutī karī |
saveṁci nimīdī anādarī | to yeka paḍhatamūrkhā || 25 ||

When one has held this *respected ‘all’ in the mind and then starts praising those objects that have no pervasiveness; when of one’s own accord, this ‘all’ is slandered and shown disrespect then, that One is a knowledgeable fool. *(Due to its pervasiveness, it is respected)

Uchovávejte-li si v mysli toto *respektované/vážené „vše“ a potom začnete velebit objekty, které nejsou všudypřítomné; když je sami od sebe začnete toto „vše“ urážet a nahlížet na ně s despektem, pak je Jedno jediné učeným hlupákem. *(„vše“ je respektováno kvůli své všudypřítomnosti).

26. मागें येक पुढें येक। ऐसा जयाचा दंडक।
 बोले येक करी येक। तो येक पढतमूरख ॥ २६ ॥

*māḡeṃ yeka puḍheṃ yeka | aisā jayācā daṃḍaka |
bole yeka karī yeka | to yeka paḍhatamūrkhā || 26 ||*

Previously there was that One and ahead there will be that One. Such is the traditional understanding (but it is not understood that that One is here now and that it is your birthright and not just for those great *yogis*). When one says, that One is this ‘speech’ and that One is the ‘doer’ then, that One is a knowledgeable fool (then there is only intellectual understanding and spiritual discussion; but that One who is beyond this ‘speech’ and doer-ship needs to be directly experienced).

Dříve tu bylo toto Jedno a později tu bude toto Jedno. Takové je tradiční pochopení (není však pochopeno, že toto Jedno je zde právě nyní; je vaším dědictvím, nepatří jen velkým jogínům). Když říkáte, že Jedno jediné je touto „řečí“ a že je „konatelem“, pak je Jedno jediné učeným hlupákem (pak je tu pouze intelektuální pochopení a duchovní diskuse; toto Jedno jediné, které je mimo tuto „řeč“ a konatelství, je však nutné přímo zakusit.)

27. प्रपंचवर्शिं सादर। परमार्थी ज्याचा अनादर।
जाणणें घे अधार। तो येक पढतमूरख ॥ २७ ॥
*prapañcaviśiṃ sādara | paramārthīṃ jyācā anādara |
jāṇapaṇeṃ ghe adhāra | to yeka paḍhatamūrkhā || 27 ||*

The one who has respect for worldly existence and disrespect for that witnessing *purush* within; the one who was this knowingness but accepts this darkness is a knowledgeable fool.

Ten, kdo si váží světské existence a dehonestu je pozorujícího *purušu* uvnitř; ten, kdo byl tímto věděním, ale přijal tuto temnotu, je učeným hlupákem.

28. येथार्थ सांडून वचन। जो रक्षून बोले मन।
ज्याचें जणिं पराधेन। तो येक पढतमूरख ॥ २८ ॥
*yethārtha sāṃḍūna vacana | jo rakṣūna bole mana |
jyāceṃ jṇeṃ parādheṃ | to yeka paḍhatamūrkhā || 28 ||*

When the meaning of this divine ‘word’ is let slip; when that *purush* protects this ‘speech’ and then the mind of ‘many’ thoughts; when that *purush* is a dependent of the mind then, that One is a knowledgeable fool.

Když je propásnut význam tohoto božského „slova“; když tento *puruša* ochraňuje tuto „řeč“ a poté mysl „mnoha“ myšlenek; když je *puruša* závislý na mysli, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

29. सोंग संपाधी वरीवरी। करू नये तेंचिकरी।
मार्ग चुकोन भरे भरीं। तो येक पढतमूरख ॥ २९ ॥
*soṅga saṃpādḥī varīvarī | karūṃ naye teṃci karī |
mārga cukona bhare bharīṃ | to yeka paḍhatamūrkhā || 29 ||*

When that performs a *superficial empty show; when that Reality becomes the doings of those things which should not be done; when one forgets the path that is completely full of splendour then, that One is a knowledgeable fool. *(*maharaj*- don’t be artificial)

Když je předváděna *povrchní bezduchá show; když se Skutečnost stane činností věcí, které by se dělat neměly; když zapomenete cestu, která je zcela naplněná vznešeností, pak je Jedno jediné učeným hlupákem. *(*Maharádž: nebudte umělí/nepřirození*)

30. रात्रंदिविस करी श्रवण। न संडी आपले अवगुण।
 स्वहति आपलें आपण। नेणे तो येक पढतमूरख ॥ ३० ॥
rātrāṇḍivasa karī śravaṇa | na saṇḍī āpale avaguṇa |
svahita āpaleṁ āpaṇa | neṇe to yeka paḍhatamūrkhā || 30 ||

When one makes *shravan* day and a night but does not leave one's own false *gunas* (*then that is not true shravan*); when one does not know that which is one's own Self-benefit, then that One is a fool.

Když praktikujete dnem i nocí naslouchání/*śravanu*, ale neopustíte své falešné *guny* (*pak to není pravé naslouchání/śravana*); když neznáte to, co prospívá Já, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

31. नरूपणीं भले भले। श्रोते यैऊन बैसले।
 क्षुदरें लक्षुनी बोले। तो येक पढतमूरख ॥ ३१ ॥
nirūpaṇīṁ bhale bhale | śrote yeūna baisale |
kṣudreṁ lakṣunī bole | to yeka paḍhatamūrkhā || 31 ||

The one who listens and stays within this discourse that is full of wisdom and then lets this 'speech' be given to petty talk is a knowledgeable fool.

Ten, kdo naslouchá a zůstává ponořen uvnitř této promluvy, která je plna moudrosti, a potom se této „řeči“ vzdá pro bezvýznamné malicherné klábosení, je učeným hlupákem.

32. शषिय जाला अनधिकारी। आपली अवज्ञा करी।
 पुनहां त्याची आशा धरी। तो येक पढतमूरख ॥ ३२ ॥
śiṣya jālā anadhikārī | āpalī avajñā karī |
punhāṁ tyācī āśā dharī | to yeka paḍhatamūrkhā || 32 ||

When your *shishya* (*your own mind*) becomes an unworthy recipient of knowledge and it treats your Self with disrespect; and when again you hold this *shishya*'s hopes, then that One is a knowledgeable fool.

Když se váš žák/*śiśya* (*vaše vlastní mysl*) stane nehodným příjemcem poznání a zachází s Já s despektem; a když znovu držíte v mysli naděje, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

33. होत असतां श्रवण। देहास आलें उणेपण।
 क्रोधें करी चणिचणि। तो येक पढतमूरख ॥ ३३ ॥
hota asatām śravaṇa | dehāsa āleṁ uṇepaṇa |
krodheṁ karī caṇiacaṇa | to yeka paḍhatamūrkhā || 33 ||

Though being yourself that pure discourse, you come down into this lowly body consciousness and get *angry and irritated then you are a knowledgeable fool. *(*Desire brings anger*)

Třebaže vy sami jste ryzí promluvou, sestoupili jste dolů do tohoto nízkého tělesného vědomí a stali se *zlostnými a podrážděnými, pak jste učeným hlupákem. *([touha přináší zlost](#))

34. भरोन वैभवाचे भरीं। सद्गुरूची उपेक्षा करी।
गुरुपरंपरा चोरी। तो येक पढतमूरख ॥ ३४ ॥
bharona vaibhavāce bharīm | sadgurūcī upekṣā karī |
guruparaṅparā corī | to yeka paḍhatamūrkhā || 34 ||

Though overflowing with grandeur and splendour if you neglect this wealth that *sadguru* offers then, you conceal this meeting place ('I am') of the *guru*, and are a knowledgeable fool. ([maharaj- I have placed in front of you all the best foods and you say, 'No thank-you, I am not hungry'. It is like that](#))

Třebaže překypujete vznešeností a nádherou, pokud přehlížíte toto bohatství nabízené *Satguruem*, pak skryjete toto místo setkání („já jsem“) *gurua* a jste učeným hlupákem. ([Maharádž: Postavil jsem před vás to nejlepší jídlo a vy říkáte: „Ne, děkuji, nejsem hladový.“ Je to tomu podobné.](#))

35. ज्ञान बोलोन करी सवारथ। कृपणा ऐसा सांची अर्थ।
अर्थासाठी लावी परमार्थ। तो येक पढतमूरख ॥ ३५ ॥
jñāna bolona karī svārtha | kṛpaṇā aisā sāṅcī artha |
arthāsāṭhīm lāvī paramārtha | to yeka paḍhatamūrkhā || 35 ||

If while 'speaking' knowledge you become selfish and hid away that wealth then, you are just like a miser; when you set out on *paramartha* (ie. [Supreme Wealth](#)) for the sake of your wealth only, then that One is a knowledgeable fool.

Jste-li během „mluvení/sdělování“ poznání sobečtí a skrýváte toto bohatství, pak jste jako lakomec; když se vydáte na cestu *paramārthy* ([Nejvyššího Bohatství](#)) jen kvůli vlastnímu bohatství, pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

36. वर्तल्यावीण सकिवी। ब्रह्मज्ञान लावणी लावी।
पराधेन गोसावी। तो येक पढतमूरख ॥ ३६ ॥
vartalyāvīṇa sikavī | brahmajñāna lāvāṇī lāvī |
parādhena gosāvī | to yeka paḍhatamūrkhā || 36 ||

When you teach without behaving accordingly then, you make that knowledge of *brahman* into only a rustic ballad. If that Lord, indifferent to sensual attraction, becomes dependent on another (ie. [the mind of the jiva begs happiness from the objects](#)) then, that one is a knowledgeable fool.

Když učíte bez toho, aniž byste se podle toho chovali, proměňujete toto poznání *brahman* v pouhou báčorku. Když se Pán, který je nezaujatý smyslovými lákadly, stane závislý na někom druhém (tj. [mysl dživý žebra o štěstí z objektů](#)), pak je Jedno jediné učeným hlupákem.

37. भक्तमिर्ग अवघा मोडे। आपणामध्ये उपंढर पडे।
ऐसयिं कर्मीं पवाडे। तो येक पढतमूरख ॥ ३७ ॥
bhaktimārga avaghā moḍe | āpaṇāmadye upaṅḍhara paḍe |

aisiye karmīṁ pavāḍe | to yeka paḍhatamūrkhā || 37 ||

When the ‘many’ thoughts break this path of devotion then, within this ‘I am’ there appears hypocrisy and pretence; when there is the expansion of the ‘many’ within this action of that One then, that One is a knowledgeable fool.

Když tuto cestu oddanosti přeruší „mnoho“ myšlenek, uvnitř tohoto „já jsem“ vyvstane přetvářka a pokrytectví, když je tu přemíra „mnohosti“ uvnitř činnosti tohoto Jednoho jediného, pak je Jedno jedině učeným hlupákem.

38. **परपंच गेला हातीचा। लेश नाही परमार्थाचा।
द्वेषी देवां ब्राह्मणाचा। तो येक पढतमूर्ख ॥ ३८ ॥**
*prapañca gelā hātīcā | leśā nāhīṁ paramārthācā |
dveṣī devāṁ brāhmaṇācā | to yeka paḍhatamūrkhā || 38 ||*

When one takes possession of the worldly and not even a part of that *paramartha* is retained; then one scorns God and the *brahmin* (*Knower of brahman*) and that One is a knowledgeable fool.

Když se zmocníte toho světského a neuchováte si ani část *paramārthy*, pak opovrhujete Bohem a *brahmínem* (*Znalcem brahman*) a toto Jedno jedině je učeným hlupákem.

39. **त्यागावया अवगुण। बोलिलें पढतमूर्खाचें लक्षण।
वचिक्षणें नीउन पूरण। क्षमा केलें पाहजि ॥ ३९ ॥**
*tyāgāvayā avaguṇa | bolileṁ paḍhatamūrkhācēṁ lakṣaṇa |
vicakṣaṇeṁ nīuna pūrṇa | kṣmā keleṁ pāhije || 39 ||*

When the wrong *gunas* give up this ‘speech’ then, there is the attention of the knowledgeable fool (*to understand but not retain the understanding and fall again into the confusion of mind*). But through wisdom, this imperfect and incomplete mind should be made that perfect and complete Reality.

Když špatné *guny* vzdají tuto „řeč“, pak je zde pozornost učeného hlupáka (*pochopit, ale neuchovávat pochopení a spadnout znovu do zmatku mysli*). Ale díky moudrosti by tato nedokonalá a neúplná mysl měla být proměněna v dokonalou Skutečnost.

40. **परम मूर्खामाजी मूर्ख। जो संसारी मानी सुख।
या संसारदुःखा ऐसैं दुःख। आणीक नाही ॥ ४० ॥**
*parama mūrkhāmājī mūrkhā | jo saṁsārīṁ mānī sukha |
yā saṁsāraduḥkhā aiseṁ duḥkha | āṇīka nāhīṁ || 40 ||*

That Supreme has become the *‘fool within the fool’ and then, that witness *purush* regards *samsar* as happiness. Then this ‘I am’ has become the sorrow of *samsar* and truly there is no other sorrow like this (*hell is your thoughts and heaven is your thoughts; why to imagine they are somewhere other than here and this moment?*). *(The dream within the dream)

Toto Nejvyšší se stalo *,„hlupákem uvnitř hlupáka“ a pak tento pozorující *puruša* považuje *samsáru* za štěstí. Potom se toto „já jsem“ stalo utrpením *samsáry* a popravdě neexistuje horší utrpení než toto (*vaše myšlenky jsou jak peklo, tak nebe. Proč si pak*

představovat, že jsou někde jinde než tady a v tomto okamžiku?) *(Sen uvnitř snu).

41. तेंचि पुढें नरूपण। जन्मदुःखाचें लक्षण।
गर्भवास हा दारुण। पुढें नरिपलि ॥ ४१ ॥
teñci puḍheñ nirūpaṇa | janmaduḥkhāceñ lakṣaṇa |
garbhavāsa hā dāruṇa | puḍheñ niropilā || 41 ||

That Reality has become this *sagun* discourse and this attention brings the sorrows of birth. When that thoughtless *paramatma* comes to the womb then, it has to suffer terrible pain afterwards.

Tato Skutečnost se stala touto promluvou *saguna* a tato pozornost přináší utrpení zrození. Když toto bez-myšlenkovité *paramátma* vejde do dělohy, musí následně trpět velkou bolestí.

इति श्रीदासबोधे गुरुशषियसंवादे
पढतमूरखलक्षणनाम समास दहावा ॥ १० ॥ २.१०
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
paḍhatamūrkhalaṣaṇanāma samāsa dahāvā || 10 || 2.10

Tímto končí 10.kapitola 2.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Promluva o učených hlupácích“.

Překlad z angličtiny – Gabriela Adámková 2017